Tractatus sacerdotalis de sa[cramen]tis.
Resolutori in dubiis circa cele. missa[rum]
libro q[ue] trata dl sacramento d[e] la missa ...
aue para bien confesar
Exposicion sobre el salmo de miserere mei
[illegible] sup[er] [illegible]

B. a. 8. 36.

Nº 4
21-336

C
20
14

Regule cancellarie apoſto
lice cuꝫ earum notabili ⁊
ſubtiliſſima gloſa nu-
per coꝛrecta ⁊ emē
data ⁊ multis ad
ditionibus nō
taꝫ nitide q̄ꝫ
vtiliter de
coꝛata.

Rubrica.

¶ Regule ordinationes ⁊ cōſtitutiones Cancellarie Sanctiſſimi domini: domini Innocentij diuina prouidentia pape. viii. ſcripte ⁊ correcte in Cancellaria apoſtolica.

¶ Hec rubrica in q̄libet verbo Reuerediſſime dn̄e debet ponderari. quia rubrica eſt de textu ſufficiat. l. Imperator. ff. de in diez adiectione. Nō curo allegare gloſam in verbo titulis in prohemio. vj. Ideo valet argumētū a ſignificatiōe Rubrice ſufficiat. l. i. § hec verba. ff. q̄d quiſqz iuris. Hoc tamen eſt verum niſi in Rubrica decretorū quia non ſunt autentice ſm doctores in diuerſis locis ⁊ ſufficiat glo. i Rubrica. c. cathedra. iij. q. ix. quod intelligo verum eſt quādo eſt cōtraria textui vt ibi alias ſecus. Et ſic ītelligo glo. i. c. ſacrificiū. de cō. di. ij. ⁊. c. volum⁹. lxxxix. di. Et circa Rubri. poſſez allegare tā d̄ iure canonico q̄z ciuili multas glo. ⁊ dicta doctorum. Sz q2 nō faciūt ad ꝓpoſitū ꝑ nūc omitto. Sed hec volui dixiſſe. q2 hic ponuntur vt diuerſe. ſ. regule: ordinationes ⁊ cōſtitutiones quarū ſignificationes ſunt diuerſe. lz videantur idē ſignificare. ar. l. ſi idem. C. de codicilis. cum. glo. Nā ciuilia vocabula que adinuicem differūt nūquā differt ſine magno miniſterio. vt dic̄ Bal. in. l. ex legato. C. de legatis per dictā. l. ſi idem. Et ne ſim longus omitto pro nunc. ¶ Sed ex iſta Rub. ſequitur q̄ cōſtitutiones hic cōtente nō ſolū debent obſeruari in cancellaria ⁊ in curia: ſed in vniuerſo orbe. exceptis illis que ↄcernūt expeditiōes lraꝝ q̄ nō ſunt dande indiſtincte: vt infra dicam. Et dicunt cā

An rubrice auctētice ſit

An iſte rl'e debeant ſeruari in vniuerſo orbe. Proteſtatio.

cellarie ideſt iuſticie. vt latius infra ſubmittã. Et vnũquodq; verbum hic poſitum deberet ponderari. Sed quia experto loquoꝛ non video foꝛe iuſtuꝫ dicere hic iſta que aliqualiter ſunt puerilia. Proteſtoꝛ tamẽ. R. p. ꝙ nolo multa allegare. ſed tantum aliqua facientia ad caſum ⁊ omittam ſuperflua ⁊ imitaboꝛ iuriſconſultuꝫ in. l. ſi quis obꝛepſerit. ff. de falſis. ⁊ glo. in. c. tales xxiii. di. ⁊. c. fina. de etate ⁊ qualita. maxima pꝛo tãto domino pꝛo tãtaq; curia vbi verba inter litteratos dicuntur modica ⁊ compendioſa ⁊ ſic debet fieri de iure ar. c. diffinimus. in fi. xviij. q. ij

¶ Pꝛohemium.

¶ Sanctiſſimus in chꝛiſto pater ⁊ dominꝰ noſter: dominꝰ Innocentius diuina pꝛouidentia papa. viij. ſuorum predeceſſoꝛuꝫ veſtigijs inherendo noꝛmaꝫ ⁊ oꝛdinem gerendis dare volẽs in craſtinuꝫ aſſumptiõis ſue ad ſũmi apoſtolatꝰ apiceꝫ. vꝫ die. xxx. mẽſis augu. Anno a natiuitate domini. M. cccc lxxxiiii. reſeruatiões: ꝯſtitutiões: ⁊ regulas infraſcriptas q̃s ẽt extũc ſuo tpe obſeruari voluit. ⁊ q̃s de eiꝰ mãdato ⁊c. Nos Rodericus miſeratiõe diuina eps Poꝛtueñ. ſancte Romane eccleſie vicecãcellariꝰ die luna xiij. menſis ſeptembꝛis in cancellaria apoſtolica fecimus publicari.

¶ Hic vnus curioſus. R. P. dubitauit vbi ego non dubito ſed pꝛo ſimplicibus curialibus ſubiungam ꝙ aut foꝛte eſſet vicium impꝛeſſoꝛis aut viciuꝫ oꝛdinatoris huius pꝛohemij. quia papa fuit creatꝰ die dominica. xxix. auguſti. ergo ſequit̃ ꝙ hic male dicitur de xxx. die. Sed certe ſalua aucto. D. T. ⁊ etiam illius q hoc aſſereret bene poſſumus ſaluare hanc regulaꝫ qꝛ ſi dictio vꝫ hic poſita referatur ad illud verbuꝫ incraſtinuꝫ tũc bene ſtat: q̃ſi dicat ꝙ licet papa fuerit electus. xxix. tamen incraſtinum ideſt alia die ſequẽti q̃ fuit. xxx. fecit iſtas regulas: ⁊ ſic nõ eſt vicium impꝛeſſoꝛis nec viciuꝫ oꝛdinatoꝛis. Sed ſi referat̃ iſta dictio vꝫ ad verbuꝫ ſue aſſumptionis ꝙ eſt pꝛope. ita quod ſit intellectus ꝙ ea die. xxx. fuit aſſumptꝰ. tũc eẽt mala ſententia. quia nõ fuit factus niſi die. xxix. ⁊ hoc eſſet bene pũctuare. quia dictio vꝫ eſt reſtrictiua termini cui adiungitur. vt no. per glo. Bar. in. l. queſitũ. ff. de fundo inſtructo: Et ſemꝑ debemus virgulare ⁊ pũctuare diſpoſitionem ſalua ratione recti ſermonis cũ illo verbo cui magis cõgruit. vt notanter dicit Bal. in. l. i. C. de liberis pꝛete. Sed vt euitemus incongruitatem ſñie melius eſt punctuare pꝛimo modo ꝑ iura vulgaria ſufficiat pꝛo nũc. c. marchion. ⁊ baſilides. i. q. i. pur tñ in regulis Sixti vbi quaſi eadeꝫ verba dñr dr̃. de. x. die qua fuit electus Sixtꝰ ⁊ dictio vꝫ ibi poſita refert̃ ad verbũ aſſumptionis: ⁊ non ad verbũ incraſtinũ ibi poſitũ. Sed in hoc non eſt facienda vis. qꝛ infinite leges hñt oꝛ̃onem negatiuam in lr̃a textꝰ: ⁊ in alijs libꝛis eedẽ leges hñt verba affirmatiua: ⁊ tñ vtraq; lectura ſaluatur. vt ſepe videmꝰ. Ergo ſic in ꝓpoſito nr̃o vtraq; lectura põt ſaluari. Sed ſi ſcđa ſit vera poſſumꝰ dicere ꝙ fuit viciũ ſcriptoꝛis ſiue viciũ impꝛeſſoꝛis. qꝛ vbi đbebat dicere. xxix. dixit. xxx. ⁊ potius volo hoc dicere. ſcilicet fuiſſe viciũ ſcriptoꝛis q̃ꝫ ſuperbe repꝛobare conditoꝛeꝫ legis ar. c. ego ſolis. ix. di. Et de hoc nõ eſt mirũ. qꝛ i multis libꝛis impꝛeſſis eſt iſte erroꝛ qꝛ aliqñ ponit̃ i eis aliqđ ſuꝑfluũ aliquã

do aliq̄d diminutū vt ſepenumero videmus maxime in ꝑima impſſione decreti. ⁊ ēt in feudis ⁊ ī alijs. ⁊ circa hoc deberet ꝓuideri. q: infinita mendatia ſunt in īpreſſionib⁹ tā in grāmatica q̄ꝫ in ſentētia vt etiaꝫ in iſtis regulis Innocentij infra videbimus. ¶Et licet

Si dubitat̄ ꝯ legere curie ad regiſtrum.

debemus recurrere ad regiſtrū qn̄ dubitat̄ de aliqua decretali vl' ꝯ lege. vt dicit glo. xxix. di. ī ſūma p. c. vt veterū. ix. di. Et ſi multi libri hn̄t aliquā legem vel decretalez ꝑſumit̄ lex vel decretalis. vt dicit glo. ꝑdicta Tn̄ hoc intelligo verū qn̄ multi libri ſunt diuerſis tēporibus ſcripti vel impſſi. ſecus in vna ipreſſione: q: tūc ēt ſi vna lex eēt ī mille libris īpreſſis ī vna īpſſiōe nō valeret magis q̄ꝫ ſi in vno libro tm̄ foret faciat gl. notabil' ī. l. ſi ꝯuenerit. ī. ſi. q̄ eſt lex q̄rta. ff. de pig. ac. omitto in ſili allegare. gl. canoniſtaꝝ ad h̄ ⁊ cū unico actu ipꝛimant̄ mille libri error uni⁹ eſt ēt ī alijs ió nō faciūt quo ad h̄ fidē magis mille q̄ꝫ un⁹ liber tm̄ ꝑ ꝑdicta: ⁊ ꝑ multa alia fundamēta ſalua correctiōe. D. T. R. ſꝫ utcūqꝫ ſit pōderāda ſūt v̄ba hui⁹ ꝓhemij ī h̄.

Qn̄ papa dicitur aſſūptus.

¶Ex q̄bus ſequit̄ ꝙ papa dr̄ aſſumpt⁹ tpe electiōis: ēt ante coronationē ⁊ h̄ uult gl. hic in. c. ñ. de cō. pb. li. vj. quā notat ibi dn̄icus. lꝫ gl. ī data ſexti libri ⁊ ī ꝓhemio cle. volūt ꝯtriū: tū quo ad iuriſdictionalia credo h̄ fore veꝝ de iure. ar. c. i. xxiij. di. vbi ꝓbat̄ ꝙ ſtatī qn̄ papa eſt elect⁹ pōt adminiſtrare ⁊ cōiter tenet̄ ī. c. lꝫ de elec. ⁊ de coronatione pape ꝙ dꝫ fieri nō memini me legiſſe alibi q̄ꝫ in dicto. c. i. xxiij. di. vbi dr̄ de intronizatione ⁊ q̄d operet̄ nō eſt meū ꝓ nūc dicere: ſꝫ alibi dico ⁊ maxīe qn̄ dicat̄ pōtifex an a tpe electionis vel coronatiōis. late dico in tractatu iubilei queꝫ direxi dn̄o Sixto quē vtinā nō feciſſeꝫ q: habui labores inuanū vt ſolueret. lx. flor. quos mihi debebat de lectura mea: ⁊ nūq̄ꝫ ſoluit: ⁊ ſic ꝑdidi labores ⁊ pecūias ⁊ cū h̄ ꝓhemio ꝯcordat ꝓhemiū Sixti. ſꝫ ꝓhemiū

Pauli dicit ꝯtriū. ſ. tpe coronatiōis ⁊ h̄ eſt vtile ſcire ꝑꝑ datas bullaꝝ. q: lꝫ papa Innocē. fuiſſet coronat⁹ xij. ſep. tn̄ ea q̄ an̄ ſignauit dn̄t datari tpe q̄ ſignauit ēt ante coro. ⁊ ſm̄ qd̄ audio ſtatim cū fuit papa creatus etiā in Cōclaui de nocte qd̄ potuit fieri ar. c. lꝫ de ele. tūc ſignauit aliquas ſupplicationes. ⁊ per ꝑdicta dico ꝙ ſi fuit elect⁹ tūc die ſabbati de nocte ⁊ ante mediā noctē tūc dr̄ aſſumpt⁹ die. xxviij. ⁊ ſi poſt mediaꝫ noctē. tūc dr̄ aſſumpt⁹. xxix. ar. l. more romano. ff. de ferijs. ⁊. c. ꝯſuluit cū nota. de offi. del. ⁊ ex tūc d̄beret poni d ta. ⁊ ſi datari⁹ poneret aliā datā tūc poſſet ꝓbari ꝯtriū ꝑ teſtes ibidē exn̄tes ad hoc rogatos faciat glo. ad hoc quā notat ibi Dominicus in. c. duob⁹ de reſcri. li. vj. Sꝫ hodie viſitat̄ ī curia ꝙ nō datant̄ ſuppli. ſignate etiā ī Cōclaui niſi poſt coronationē lꝫ poſſunt datari ex tūc ꝑ ea q̄ ſupi⁹ dixi ⁊ q: pēdet ꝯ facto nūc ſileo: ſꝫ certe ſi adheſiſſem pape dicerē ꝙ caſſaret gr̄ālr q̄cq̄d tūc ſignauit. q: illd̄ qd̄ tūc facit ꝑ gaudio nō deberet valē q: eſt q̄ſi extra mētē. ar. c. vnuſq̄ſqꝫ iūcta glo. xxij. q. iiij. ⁊ glo. iūcto textu bn̄ itellecta. iſti. ꝯ liberti. §. ſerui v̄o. ī v̄bo balneū. de quo dico lati⁹ ī. c. Cardi. ſꝫ tūc Car. nō eēnt bn̄ cōtenti in me. tn̄ bn̄ fuit h̄ ſeruatū: q: papa an̄ ꝯclaue ꝓmiſit mihi vnū vacās ⁊ poſtea qn̄ d̄ſcēdit ad ſctm̄ petrū ꝓpe altare dixi. S. ſue ſi recōdabat̄ v̄bi mihi ꝓmiſi ⁊ dixit ꝙ ſic ⁊ ꝙ placebat ⁊ oſculat⁹ ſuꝫ manū: q: pedes ñ potui ⁊ cū ī ſero iuiſſeꝫ cū ſupplica. vt ea ſignaret dixi ꝙ car. voluerūt hr̄e oīa bn̄ficia vacā. ⁊ q: vidi ꝙ mihi ꝓmiſerat ꝑ gaudio habui pacientiā in bona hora. Itē pōderāda hic arbitror illa v̄ba ibi q̄s ēt ex tūc ſuo tpe obſeruari voluit ⁊c. Nā in alijs rl'is ꝑdeceſſoꝝ ſuoꝝ dicebat̄ q̄s etiā ex tūc ſuo tpe duraturas ⁊c. Et iſtud verbū duraturas fuit h̄ cācellatū ⁊ neſcio an fuit ꝑ gaudio vl' ex d̄liberatiōe ſꝫ credo ꝙ eadē ſit ſn̄ia. Sꝫ ꝑꝑ aliq̄ dubia

An ꝯ data poſſit ꝓbari ꝙ non appoſuerit datā.

inuenillia dico breuiter ꝙ ſi illud v̄bū ex tūc referat
ad illud obſeruari voluit. ītelligit̄ ꝙ a ee ꝯditiōis re
gularū īcipiūt ligare ⁊ etiā añ publicationē ⁊ tūc vi=
deret̄ ꝙ eſſet abſurdus ītellectus ar. l. leges. C. de legi
Quan b⁹. ⁊. c. cognoſcētes. ⁊. c. ſi. de ꝯſti. ¶ Nā lex nō īcipit
do lex ligare niſi poſt duos menſes vt ī auc̄. vt fcē noue ꝯſti.
īcipiat vl' ſaltē poſt publicationē ⁊c̄. vt iura apte loquunt̄: ſ3
ligare: iſte ꝯſti. fuerūt fctē. xxx. Aug. ⁊ publicate. xiii. ſept. er
go ſequit̄ ꝙ iſte ītellect⁹ eēt abſurdus. Salua tñ diſci
plina. D. T. R. dico ꝙ iſtud v̄bum ex tūc denotat
h̄ maximā ſniā3. nā l3 r'lariter d3 attēdi tp̄s duoꝝ mē=
ſiū vl' ſaltē pub. ꝯſti. vt liget. tñ hoc verū niſi p̄nceps
velit ꝙ ſtatī liget: ⁊ hoc quo ad retractionē act⁹. ſec⁹
quo ad penā. hec vult notāter gl. ī v̄bo ex nūc ī cle. ii.
de here. ⁊ hoc t3 Abbas ī. d. c. cognoſcētes. de quo ꝑ
Bal. ī. d. l. leges. Et ſic iſte ē ver⁹ ītellect⁹ hui⁹ dictio
Extūc. nis ex tūc hic poſite. nā vult papa ꝙ ſtatī īcipiāt liga
re: ⁊ ex hoc ſoluo vnā. q. q̄ eſt nūc ī rota de hyſpania
q² r'la īrſa. x. reuocat expectatiuas q̄ aliq̄ mō ſunt ſor=
tite effec. ⁊c̄. ⁊ vacauit bñficiū iſtō die q̄ fuerūt ꝯdite
iſte r'le: ſ3 nōdū erāt pub. ⁊ vn⁹ amic⁹ meus accepta
uit vigore gr̄e ī aliq̄ ſortite effec. dico ꝙ gr̄a ſua ſit re=
uocata ēt añ pub. reuocatiōis ⁊ h̄ ꝑ iſtud v̄bū ex tūc
h̄ poſitū de q̄ doleo: ſ3 iſta v² mihi v̄itas ⁊ hoc ītelligo
verū niſi acceptatio ꝓuiſio p̄cederēt ēt ꝑ hora3 hanc
ꝯſti. q² hec ꝯſtitutio nō extēdit̄ ad p̄terita. ſ3 tñ ad fu
tura. ar. dictoꝝ iuriū. ſ3 ſi nō ꝯſtat p̄ſumit̄ hāc ꝯſtitu=
tionē p̄ceſſiſſe ꝑꝑ potētiā pape. ar. eoꝝ q̄ dicit Dñic⁹
in. c. ſi a ſede ī. ii. col. de p̄ben. li. vi. ⁊ allegat ī ſili. In=
nocēñ. ī. c. p̄terea reqſiſti. de ap. Et l3 multa circa hoc
poſſe3 hic dicere: tñ cā breuitatis omitto maxie q² iſta
videt̄ mihi v̄itas. Si vere dicimus ex tūc ſuo tp̄e ⁊c̄.
iſte ītellect⁹ videret̄ abſon⁹: ⁊ q² hoc noluit ſentire cō
pilator: iō nō īſiſto. ¶ S3 dubium facio an ꝑ iſta v̄ba

durēt iſte ꝯſtitutiōes poſt obitū Innō. ⁊ certe dico ꝙ
nō q² volūtas expirat cū conditore ar. legis. iii. ff. de
reg. iur. ⁊. c. ſi gr̄oſe de reſcrip. li. vi. cū ꝯcor. ergo ſeq̄t
ꝙ cū h̄ dicat̄ ꝙ obſuare voluit ſuo tp̄e ⁊c̄. ꝙ eo mor
tuo eius volūtas expirat. ⁊ ſic etiā leges iſte expirāt.
Ex q̄ ſequit̄ ꝙ vtroq3 caſu ē male cācellatū illud v̄bū
antiquū alioꝝ pontificū. ſ. ſuo tp̄e duraturas ⁊c̄. ⁊ l3
de nā legis eſt ꝙ ſit ꝑpetua ar. c. nō d3 de ꝯſan. ⁊ affi.
⁊ ſic iſte r'le deberēt eſſe ꝑpetue. ex q̄ ꝯdite ſunt a p̄nci
pe ꝑ iura vulgaria. tā papa pōit hoc ex humilitate: vl'
forte facit de neceſſitate v̄tutē. nā nouus papa reuo=
cabat regulas ſui p̄deceſſoris ⁊c̄. ſicut facit de expecta
tiuis: ⁊ vtinam ſic faceret papa qcūq3 de oībus q̄ nō
vult facē mature vl' de ꝯſilio car. puta tūc de officijs
ſollicitatoꝝ ⁊c̄. ¶ Et ꝑꝑ iſtud v̄bu3 vidi altercari in
curia ſi familiaris cardi. vel pape cui⁹ bñficia ſunt re
ſeruata ꝑ regulas cācellarie. vt īfra videbimus mor=
tuo papa anteq̄3 alius ſit fact⁹. moriat̄ ēt in familiari
tate cardinalis extra curiā: añ bñficia ſua ſint reſua=
ta. Et videbat̄ ꝙ nō ꝑ iſtud ꝓhemiū ⁊ ꝑ. c. p̄ñti. ī. rñſo
de offi. le. li. vi. ⁊ ibi t3 Dominicus per illum textu3:
tñ papa Paulus declarauit cōtrarium ꝑꝑ deciſiōes
duas in nouis dicētes: ꝙ bñficia ſemel affecta ſemꝑ
manēt affecta videlicet deci. clxxvii. q̄ īcipit. Itē ſi be
neficia collectoꝝ ⁊. cciiij. que incipit. Itē ſi iuxta ordi Nota.
nationē Gre. ⁊c̄. ⁊ ad. c. p̄ñti poſſem rñdere ꝙ aliud ē
qñ legat⁹ reſeruat. aliud eſt qñ ipemet papa reſeruat
fa c̄ quod dicit Bal. ī. c. nālis ſi de feudo fuerit cōtro
uerſia col. x. Itē ꝑ hoc ꝓhemiū practicat rota hodie
ꝙ ſi a tp̄e Sixti vacauerit bñficiū ⁊ expectans acce
ptauit illud ⁊ fecit ſibi ꝓuideri ⁊ infra tres mēſes ad
inſinuandū ſm regulā Sixti vel infra annū ad expi=
endū cū aduerſario mortu⁹ fuit papa ꝙ nō tenet̄ inſi
nuare vl' expire: q² r'la expirauit vt hic: ⁊ ſic vidi p̄rio

pronunciari tpe Pauli p dñm Antoniũ de graſ. qui
eſt fidelis relator ac doctiſſim⁹ ꝛ ſp ſequiꝛ vota dñoꝝ
ãno.lxvi.iij.februarij. ꝛ tũc practicaui cuꝫ Caſarello
mario aduocato ꝛ dixit mihi totũ oppoſitũ p rões
iuridicas:maxie qꝛ ex q̃ lex icipit ligare ꝛc̃. ꝛ replicui
ſibi ꝙ rota ea die ꝓnũciauit ꝯriũ. rñdit mihi ꝙ rota
aliqñ rotat. tñ iſta ſnĩa rote videꝛ mihi verior de quo
faciat pro ꝛ ꝯtra glo. i verbo de cetero. ꝛ qð ibi dicit
Dñicus i.c.lꝫ canõ.de elec.li.vi. ꝛ ibi tenui hoc legẽ-
do hic rome: ꝛ ad ꝯria rñdeo qꝛ illud eſt veꝝ ſi icipit
ligare cõſti.ꝛc̃. ſi in aliq̃ idiuiduo icepiſſet ligare. arg.
leg. furioſuꝫ.cũ gl. C.qui teſtamẽta facere pñt.alias ſe
cus in diuiduis.vt i iſto caſu.ar.c.vtile p iutile ð re.
iur.li.vi.ꝛ facit gl. ibi cũ ſuis ꝯcordãtijs. ꝛ idẽ dico.ſi
vnus tãtũ acceptauerit ꝛ ante ꝓuiſionẽ ſibi fcãꝫ mo
rireꝛ papa ꝙ etiã ſi nõ faceret ſibi ꝓuideri per mẽſeꝫ
poſtea gratia eius nõ eſt nulla per predicta. naꝫ non
tẽpus ſtatutũ a iure expectãti ifra qð ðbeat ſibi face
re prouideri niſi per rĩas cancellarie. ĝ ꝛc̃. hoc dico
ſub correctione. D. T. R. Itẽ inquãtum hic dicit de
vicecãcellario q publi. has regulas in cãcellaria apo

Vice- cancel larius.

ſtolica ꝛc. ¶ Sciẽdũ neceſſariũ puta ꝙ vicecãcellari
us eſt ille qui has regulas regit ꝛ ad ei⁹ diſpoſitionẽ
danꝛ in curia ꝛ extra eã cũ ſubſcriptionib⁹ duoꝝ ab-
breuiatoꝝ.vt dicit vna regula ꝛ ibi videbimus ifra ꝛ
iſte ẽ iudex in ꝑtinẽtib⁹ ad expeditiões iuridicas bul
larũ. ꝛ eſt in curia maior poſt papã vt dicit car.in.di
cle.ij. ð elec.in.xi.col.in.iiij.q. ꝛ vocaꝛ de iure antiq̃
Bibliothecari⁹.lxiii.di.c.adrian⁹.lo.i.iũcta glo. Et
arbitror ꝙ ꝓpea vocatur bibliothecarius.qꝛ dꝫ cuſto
dire ꝛ libros bullaruꝫ ꝛ libros rĩaruꝫ ꝛ extrauã. ꝛ ex
hoc in curia practicaꝛ ꝙ hꝫ de regiſtro bullarũ certaꝫ
ꝑtẽ qꝛ teneꝛ reddere rõnẽ de oib⁹ ibidẽ cõtẽtis. Iteꝫ
vocaꝛ queſtor de iure cõi.tex.ẽ cũ gl.in.l. oẽm. C.de
peti.bo.ſubla.li.x.ꝛ i.l.fi.C.de diuer. reſcri. ꝛ poſſem
allegare multa iura ad hõ.ſꝫ de iure ca. eſt caſus mihi
vnicus ꝙ vocet q̃ſtor.in.c.forus de ver.ſig. ꝛ ſic p ꝓ-
dicta iũctis multis iurib⁹ loquẽtibus.de q̃ſtore appa

Cãcel- lari⁹ eſt pſes iu ſticie.

ret. ꝛ ſic infero ꝙ vicecã.põt ſtare cũ auditorib⁹ rote
in deci.cãꝝ ẽt in ꝑñtia pape. Nã ipſe eſt pſes iuſticie i
curia ꝛ hoc nomẽ vicecãcellarius nõ repeꝛiꝛ in decre
tis nec i decretalib⁹ qð memineri. Sꝫ in ꝓhemio ſex
ti ſic.tñ repiꝛ cãcellaria in ca.ad hec de reſcri. ꝛ i.c.cũ
dilec.iũcta gl.eo.ti. ꝛ c.dura.de cri.fal. ꝛ c.porrecta.
de ꝯfir.vti.vl'iuti.omitto.cle.ij.de elec. ꝛ ca.ſtatutũ
de reſcri.li.vj.vbi bona glo. Ex quo ſequiꝛ ꝙ vicecã-
cellarius debebat appellari cãcellari⁹ ꝛ nõ vicecãcel
lari⁹ tñ zabarellis in dcã cle.ij. dicitq; antiq̃tus ꝯtẽ-
debat de paritate cũ papa ſaltẽ ð facto ꝛ ꝑpterea vo
caꝛ vicecãcellari⁹ ꝛ allegat Laurẽtiũ ibi. ꝛ lꝫ aliq̃ cu-
riales dicãt ꝙ pp ſctm̃ Laurẽtiũ nõ vocaꝛ cãcellari-
us.tñ hoc nõ eſt verũ ſm car.ibi qꝛ ſanctus Laurẽti⁹
nõ fuit camerarius qð apparet ibi cũ dixit tyranno.
Theſauros quos queris man⁹ paupeꝝ deportauerũt
ꝛc̃.hꝫ eũ in dic.cle.i.xij.co. Ex qb⁹ ifero ꝙ ſolus pa-
pa vocaꝛ cãcellari⁹ xpi a cãcello.as.i.tollo tollis.ſ.id
qð iniuſte petiꝛ ꝛ nõ ꝙ tollat bona xpi ꝛc̃. Itẽ infero
cõtra vulgares curiales dicẽtes ꝙ qñ pſentanꝛ bulle
vicecãcellario ꝙ ꝑpterea ponit ante vnũ. L.magnũ
ad denotãdũ ꝙ gerit officiũ ſancti Laurẽtij: qꝛ illud
eſt falſiſſimũ p ſupradicta. Sꝫ ipſe ponit vnũ. L.ma
gnũ ante bullã qð ſignificat ꝙ ẽ bulla lecta. ꝛ poſtea
ponit ex alia ꝑte vnũ. R.magnũ qð ſignificat nomẽ
ſuum quia vocatur Rodericus. vel mandat ꝙ regi-
ſtretur ꝛc. Quis tamẽ ſit maior vel vicecancellarius
uel camerarius pape hoc dico latiſſime in tractatu
camerariatus quem dixeri. D. Rothomagẽſi in uer-
bo tibi oĩa. Et omitto hic iſerere an poteſtas vicecã-

cellarij reſtringat hodie per regulas cancellarie poſi
tas infra de poteſtate vicecancellarii ⁊ tibi dicā con
tra ſomnū. Jo. franciſci patauini qui dixit ꝙ ſic. Itē
quo iure poteſt vicecancellari⁹ hodie derogare regu
le cancellarie qua cauetur ꝙ executoriales dētur ſub
plumbo ⁊c. alias non valent. Item quomodo pōt da
re in forma humilibus reſcriptum ſine ſupplicatiōe
cum derogatione. c. ſtatutū de reſcrip. lib. vi. quo ad
dietas. Iteꝫ quo iure cauetur ꝙ cancellaria ponit in
bullis decretum irritatus ⁊ alias clauſulas non peta
tis in ſupplicatiōe ⁊ de multis alijs de quibus infra
aliquid dicā ⁊ quid per ſignaturam per placet in cō
miſſionib⁹ an ſit neceſſaria vel ſufficeret poteſtas vi-
cecācellarii. ⁊ an eſſet melius ꝙ nō eſſet niſi poteſtas
vicecancellarij ⁊ non darētur alie commiſſiones per
placet hoc dico in tractatu queꝫ feci. D. Tiraſoneñ.
⁊ non in alio quē direxi domino Sixto de futuro cō
cilio. ⁊ forte aliquid dicam infra ſub correctione.

¶ Prima regula.

¶ In primis reſeruatiōes fecit ſimiles illi
que in ꝯſtitutione fe. re. Bñdicti pape. xii.
que incipit ad regimē. cōtinetur ⁊ illas lo-
cum habere voluit etiā ſi officiales in eadeꝫ
cōſtitutiōe expreſſi apoſtolice ſedis offi. an-
te obitum eoꝝ eſſe deſierint quoad beneſi
cia que tempore quo offi. erant obtenuerāt
ac reſeruauit beneficia que per conſtitutio-
nem pie me. Jo. pape. xxii. que incipit Exe
crabilis: vacant: vel vacare contigerit.

¶ Iſta regula dicit ꝙ facit papa ſiles reſuatiōes illis
quas fecit papa Bñdictus. xii. in ꝯſtitutiōe que inci
pit ad regimē. etiā ſi officiales ibi cōprehēſi ante obi
tus eoꝝ officiales eſſe deſierint ⁊c. Item reſeruat bene
ficia vacantia per ꝯſtitutionē execrabilis. ⁊c. Diceret
D. T. R. ad quid fuit facta iſta regula cū ꝯſtitutio ad
regimē ⁊ etiam execrabilis reſeruent illa bñficia ⁊ ille
ꝯſtitutiones ſunt ꝑpetue. ergo ⁊c. Reſpōdeo q̄ alias
ego queſiui in cācellaria ab abbreuiatorib⁹ de parco
maiori ⁊ dixerunt ꝙ illa ad regimen fuit alias regula
cancellarie. Sed certe iſtud eſt ſomniū q̄ illa ⁊ etiaꝫ
execrabilis; ſunt ꝯſtitutiōes ad ꝑpetuā rei memoriā:
vt ibi dicit̄ ergo ⁊c. Sed vn⁹ alius dixit mihi ꝙ fuit
hoc viſitatū ne viderent̄ ſublate ille extrauagātes ⁊c.
ꝓ quo facit ꝙ notat̄ i. c. paſtoralis ꝺ fide iſtru. ꝑ doc.
⁊ per Bal. in. l. cuꝫ prolatis. ff. de re iudi. ⁊ iſta aliq̄ꝫ-
tulū placet. ¶ Sꝫ poſſuꝫ dicere ꝙ q̄n ꝯſtitutio noua
idē diſponit quod antiqua tñ clarius diſponit tūc di
citur neceſſaria ⁊ nō ſuꝑflua vt vult angel⁹ in auc. vt
oēs obediāt iudici. i ꝑncipio col. v. ꝓ quo facit gloſ.
in. c. lꝫ de elec. li. vi. ⁊ ſic eſt hic. ¶ Vel aliter dico ꝙ
licet aliq̄d ſit ſtatutū de iure cōi. poteſt iterū ſtatui ēt
ab ſtatuto ꝑticulari vt tollatur facultas ſupplicādi.
Item vt magis puniat̄ trāſgreſſor vt eſt caſus in iure
canonico mihi notabilis i. c. nullus. l. v. di. i ꝑn. ⁊ ſic
eſt i caſu noſtro. Sed nō credo ꝙ licet hic renouētur
iſte ꝯſtitutiōes ꝙ mortuo papa dicant̄ expiraſſe ille
reſeruatiōes ibidē cōtente cū ſint cōſtōnes generales
⁊ ligāt ar. c. i. de ꝯſti. ⁊. l. leges. C. ꝺ legi. Itē nō credo
ꝙ reſeruatiōes ibideꝫ ꝯtēte ſint ſpeciales tanq̄ꝫ facte
per regulas cācellarie ex eo ꝙ hic approbant̄. Nā lꝫ
reſeruatiōes īducte ꝑ regulas cācellarie ſint ſpeciales
tñ cōtente in extraua. ad regimē ſunt gñales vt dicit
de. ro. cccxxxiiii. q̄ īcipit. Itē ſi mādet̄ mihi ꝓuideri

An poſ ſit ſta-tui qꝺ iure cō muni ē iā ſtatutum.

⁊ idē intelligo de reſeruatiōe ꝯtenta in extrauaganti
execrabilis. ⁊ licet Joannes milis dicat ꝙ hoc veruꝫ
eſt de cōtētis in extrauagāti ad regimen que ꝯtinent
in iure cōi. vt. c. ij. ⁊ i. c. pſenti de pbē. li. vj. alias dicit
ꝙ ſunt ſpāles tñ ſalua ſui gr̄a. quia deciſio loquit̄ in
diſticte. Jtē dico aliud ſi regl̄a dicat ꝙ generaliter re
ſeruat papa ⁊c̄. tūc dico illā reſuatione generalē pp il
lud v̄buꝫ generaliter qđ etiā in diſpoſitiōe odioſa hꝫ
aliqđ opari. faciunt notata in. c. cū dilect⁹ de ꝯſuetu.
Et licet Joannes milis in v̄bo reſeruatio dicat ꝙ eſt
generalis quātū ad v̄ba. ſꝫ ſpālis quātuꝫ ad reſuatio
nē mētalē. Certe credo ꝙ male dicat ⁊ ſic practicat ro
ta. ⁊ lꝫ facit. ad regulā īfra poſitā dicētē ꝙ de gn̄ali re
ſeruatiōe dꝫ ſpecifica mētio fieri ⁊c̄. Jtē ad pdicta fa=
cit v̄bū ſil'es hic poſitū q̄ſi dicat ꝙ nō tollit papa illas
ꝯſtitutiōes ad regimē. ⁊ execrabilis. ſꝫ. ꝙ fac̄ ſil'es ⁊c̄.
Et dꝫ itelligi de nō ꝯtētis ibidē ſꝫ de alijs officialib⁹.
Naꝫ nō eſt oino idē qđ habet̄ pro eodē. vt ē glo. nota
bili. i. l. mercis appellatiōe. ff. de ver. ſig. quā allegat.
Bal. ſepe maxie. i. c. i. de cūſue. recti feudi. col. x. i. ij.
co. vbi notat ꝙ nō eſt oino idē qꝫ hr̄ ꝓ eodē ergo ⁊c.
vel pōt dici ꝙ in eo qđ hic addit̄ vꝫ ꝙ etiā ſi deſināt
eſſe officiales ⁊c. tūc videt̄ ꝙ iſta ꝯſtitutio nō ſit ſup=
flua ex eo quo addit ſufficiat ad hoc ꝙ ēt no. Ange. i
dcā aūt. vt oēs obediāt iudi. ⁊c. col. v. ēt dicit ꝙ ſi cō=
ſtitutio noua dicēs idē ꝙ antiq̄ ſi addit nō obſtāte pri
uilegio ⁊c. ꝙ tunc nō dr̄ ſupflua. ſꝫ qꝛ vidi poſtea ex=
trauagātē ad regimē. credo ꝙ p⁹ opinio ſit v̄a nā reſ=
uationes ibi ꝯtente ſunt tpales vſqꝫ ad obitū Bn̄di=
cti. xij. ⁊ hoc pꝫ ex v̄bis in fine poſitis ibi ordinatio=
ni diſpoſitiōi ac ꝓuiſioni nr̄e donec diuina clemētia
nos v̄lis eccl'ie regimē poſidere cōceſſerit ⁊c. ibi auc.
apl'ica. reſeruam⁹. ⁊ hoc ē clarū. p. c. ſi groſe đ reſcrip.
li. vj. ⁊ p cōcordātias ibi. ⁊. c. ⁊ tūc mirandum eſt de

deciſione rote quā ſupiūs allegaui qūo loquit̄ ſ. affir
mādo ꝙ ſit gn̄alis reſeruatio. ſꝫ quo ad extrauagan=
tem execrabilis vbi dicit̄ ſedis apoſto. diſpoſitōi ⁊c.
reſeruamus dicendum arbitroꝛ quod ſuperius dixi:
aliquid tamen infra dicam de ambabus.

¶ Sequitur ſecunda regula.

¶ Jtē reſeruauit ſpāliter oēs eccleſias etiā
patriarchales archiepiſcopales epiſcopa=
les necnō oia monaſteria viroꝝ valoꝛē du=
centoꝛum floꝛenoꝛum auri cōi eſtimatione
excedentium quotiēſcūqꝫ illis vti voluerit.

¶ Jn iſta regula dic̄ papa ꝙ reſeruat ſpecialiter oēs
eccleſias cathedrales etiaꝫ patriarchales ⁊ monaſte
ria viroꝛum excedētia valoꝛem. cc. floꝛe. auri quotiēs
illis vti voluerit ⁊c. Hic poſſet. D. T. R. querere qđ
eſt ſpecialis reſeruatio ⁊ quid ſonet. ⁊ ad hoc ſciēduꝫ
arbitroꝛ ꝙ ſiue ſit ſpecialis ſiue generalis āplius oꝛ=
dinarius ſe non poteſt intromittere in cōferendo. ſꝫ
ſolus papa etiam ſi ignoꝛet ⁊c. ſufficiat. c. ſi eo tēpo=
re đ elec. li. vi. Sed reſeruatio generalis valet ad hoc
vt in expeditione lr̄aꝝ fiat expſſa mentio de ea alias
nō veniſſet vt ait regula infra. lxxii. ¶ Sed i ſpāli fa=
cta a papa ex quo bn̄ficiū ē reſeruatū ſatis ē ꝙ papa
ſit certus de vacatione ⁊ ꝓuideat qꝛ tūc nō ē opus ꝙ
ponat̄ in bullis gn̄alis reſeruatio ſꝫ ſpālis: ⁊ hoc ē ꝙ
vult dicere de ſpāli ⁊ de iſtis ſolet papa ꝓuidere cōſi
ſtoꝛialr. Sꝫ ſi ſiñ ꝯſiſtoꝛio faceret valeret ar. c. cūcta
per modū. ix. q. iii. maxie qꝛ nulla ꝯſtōne cauet̄ ꝙ de
bet fieri ꝓuiſio ꝯſiſtoꝛialiter. tñ ex quo ſolet fieri an
habeat locū in gr̄a ſi neutri. ⁊ allegaui ⁊ obtinui i cu
ria ꝙ nō lꝫ deciſio rote dicat ꝙ oia que debēt ſeruari
in gr̄a ſi neutri ⁊ dixi deciſionē hr̄e locū i ſurreptōe ⁊

ſic loquit̃ de ciſio de quo refero me ad ꝯſiliũ meũ. Itẽ inquãtũ textus dicit hic de excedẽtib⁹.cc.flor.ꝛc. vidi in curia dubitari an itelligat̃ hoc etiã de cathedralib⁹ puta in Italia q̃ nõ valẽt centũ florenos. certe dico ꝙ iſtud adiectiuũ excedẽtia tãtũ debet ꝯſtrui cũ mõaſte rijs ꝛ nõ cũ cathedralib⁹ ideo ſm̃ iſtud adiectiuuꝫ dꝫ intelligi de monaſterijs ꝛ nõ de cathedralibus. faciat gl. fina. in. c. ſi papa. de ꝑuile. li. vi. facit qḋ dicit Bal. in. l. i. C. de liberis prete. Ex quo infero ꝙ etiã ſi cathe dralis nõ valeat niſi. xx. duca. tñ cenſet̃ reſuata. ¶ Sꝫ ponam⁹ ꝙ mõaſteriũ valet. cc. ſꝫ in camera eſt taxatũ minus an cenſeat̃ reſeruatũ: ꝛ dico ꝙ ſic: ꝛ hoc ꝑpter verbũ hic poſitũ ibi cõ̃i eſtimatione. Ex quo ſequitur ꝙ etiã ſi ſit taxatũ ĩ camara. in. cc. duca. ꝛ cõmuni eſti matione nõ valet centũ ꝙ nõ ẽ reſeruatũ. vt hic ar. l. ð precio. ff. de publi. tñ in iſto ſcd̃o caſu dubito ꝑpter ſti lũ curie: q꞉ papa dicit in bullis ꝙ dudũ reſuauerat di ſpoſitioni ſue tale mõaſteriũ ꝛc. ꝛ credẽdũ ẽ ſibi ꝑ cle. i. de ꝓba. ſed ſi nõ poſuiſſet iſta verba crederẽ qḋ dixi. ¶ Itẽ iſta regula dicit quotiẽs illis vti voluerit ꝛc. Ex qua ſequit̃ ꝙ voluntas pape cenſet̃ expiraſſe ꝑ ei⁹ obi tum ar. c. ſi gratioſe de reſcrip. lib. vi. ꝛ facit. l. iii. ff. de reg. iu. vbi dr̃ ꝙ eius eſt velle cui⁹ eſt nolle. ꝛ ecõuerſo ꝛ ꝙ ſi papa Innoceñ. qui fecit has regulas moꝛeret̃ ꝛ anteq̃ꝫ eligeret̃ ali⁹ pontifex vacaret epatus vel mõa ſteriũ de q̃ hic: ꝙ ſi vn⁹ eligeret̃ ꝛ ꝯfirmaret̃ in ptibus valeret electio ꝛ ꝯfirmatio illius ꝑ iſta v̇ba. vl̃ ſi tñ eli geret̃ ꝛ anteq̃ꝫ ꝯfirmaret̃ eligeret̃ ali⁹ ꝛ faceret regl̃as ꝙ tũc valeret electio. ſꝫ ꝯfirmatio illius poſtea ſecuta nõ valeret ꝑ iſta verba: vt eſt caſus notabilis in dicto c. ſi eo tp̃e ð elec. li. vi. Et ſi dicat̃ ꝙ illa cathedralis cẽ ſet̃ reſeruata ꝑ extrauagãtẽ ad regimẽ. Dico ꝙ nõ ẽ ve rũ q꞉ illa expirauit moꝛtuo Bñdicto. xii. q̇ fecit illã. vt ſupra dixi ĩ rl̃a ꝓxima. ꝛ hoc apparet ibi ĩ fine. gnĩmo

Nota: qõnez quoti= dianã.

Nota.

plus dicerẽ ꝙ ſi vacaſſet epat⁹ vel monaſteriũ tp̃e In nocẽ. ꝛ anteq̃ꝫ ꝓuideret̃ de eo moꝛiet̃ papa ꝙ eo moꝛ tuo poſſet fieri electio ꝛ ꝯfirmatio de iure: tñ ꝓp hoc venit vna regula infra poſita que ẽ decima que diſpo nit ꝙ eo caſu cẽſetur reſeruatũ cuiuſcunq̃ꝫ ſit valoris a cõtrario ſenſu hic. ¶ Sꝫ poſſet dubitari q̇d de mo naſterio vbi ſunt femine ꝛ viri ꝑmixti de quo in. c. in dẽnitatib⁹. §. ſupꝛadicta per doc. de elec. li. vi. vbi ẽt dr̃ de vna facetia. ſꝫ de iure nõ deberẽt eſſe talia mo naſteria. vt in. c. diffinimus. cũ tribus ſequẽ. xviii. q. ij. ſed ſi fit de facto aliqḋ monaſteriũ tale: an tale mo naſteriũ foꝛet reſeruatuꝫ vigoꝛe huius regule ꝛ certe dicẽdũ arbitroꝛ ſalua determinatione. D. T. R. ꝙ ſi regeret̃ per maſculos ſit reſeruatũ: ſꝫ ſi per feminas ſe cus. ar. l. hermofroditus. ff. de teſti. canoniꝫata. iuj. q. iij. ꝛ in. l. queritur. ff. de ſta. hominũ. licet in rei verita te foꝛet ſatis dubitãdũ. q꞉ appellatione ſimplicis nõ venit compoſitum ꝛ mixtum. l. ij. ff. de ver. ob. vbi ꝑ doc. c. ſtatutũ. de elec. li. vi. vbi bonus caſus. tñ ꝑmũ credo veri⁹: maxĩe q꞉ dc̃laret papa ꝑ ſua reſeruatiõe.

Nõ ſin gulari= ter.

¶ Sequitur tertia regula.

¶ Itẽ reſeruat generaliter diſpoſitioni ſue oẽs dignitates maioꝛes poſt põtificales in cathedralibus ꝛ Metropolitañ. ac ꝑnci pales incollegiatis eccleſiis valoꝛem decẽꝫ floꝛeñ. auri cõmuni eſtimatiõe excedeñ. nec non pꝛioꝛatus ꝑpoſituras ꝛ ꝑpoſitatus ac alias dignitates cõuẽtuales ꝛ pꝛeceptoꝛias generales oꝛdinum quoꝛũcunq̃ꝫ. Sed non militiaruꝫ. Necnon quecũq̃ꝫ beneficia que

ſui ⁊ ſancte romane eccleſie viuentiū tūc ⁊ qui erunt ſuo tēpore cardinaliū familiares continui cōmenſales obtinent ⁊ in poſterū obtinebunt coꝝ familiaritate durante ⁊ lin quibus ſeu ad que ius eis cōperit etiā ſi ab ipſa familiaritate per obitum cardinalium eorundem vel alias receſſerint.

¶ Iſta regula reſ̄uat papa maiores poſt pōtificales dignitates in cathedralibꝰ ⁊ metropolitanis ⁊ p̄nci-pales in collegiatis eccleſijs excedētes .x. flor aureos cōi eſtimatione. Itē reſeruat prioratus p̄poſituras generales ordinuꝫ quorūcūqꝫ. Sed nō militiarum ⁊ beneficia ſuoꝝ familiariū ⁊ cardinaliū ⁊c. Et iſta regl'a hꝫ tres p̄tes ⁊ circa primaꝫ parteꝫ in qua reſeruantur maiores dignitates poſt pontificaleꝫ eſt dubiuꝫ que dicitur maior dignitas in eccleſia etiā collegiata ⁊ in hoc deciſio rote laborat .cccc.xliiij. que icipit. ¶ Itē fuit dubitatū vtruꝫ prepoſitura ⁊ Oldr .ꝯſi.ccxxviij. qđ incipit de tota themate q̄ſtionis in penul. ⁊ vult. col. ⁊ per Joan.an. ⁊ doc.in.c.deliberatione. de offi. leg.li.vj. breuiter tamē credo ſtandū fore cōſuetudini: vt vult glo.in.d.c.deliberatione. ⁊ recompilator deciſionū in dicta deciſio. ⁊ ſi nō app̄et que eſſet maior: tunc ſalua t ue. R. D. deliberatione: crederē ꝙ ſuperiꝰ dixi per multa iura in ſimili. ⁊ per.d.l. ⁊ in hoc quo ad p̄ncipalitatē debet attendi illud qđ p̄ncipaliter reputaẛ ⁊ nō acceſſoriū. faciat gl. iuncto tex.in.c. ſciant cuncti: de elec.li.vi.in.c.ij. de pac.eodē.li. Ex quo ſequitur ꝙ cū in hyſpania ⁊ in gallia ⁊ credo ꝙ alibi ſunt dignitates habentes ſub canonicos in collegiatis tamen habent ſedes in cathedralibus ꝙ iſte *(Prima pars.)*

dignitates ſunt reſeruate ex quo ſunt principales in collegiatis licet ſint minores in cathedralibus. ⁊ ſic fuit in rota ꝓnūciatū in vna abbatia burgeñ. ⁊ iquātū hic nō ſit mētio de p̄iarchalibꝰ forte nō cēſeẛ maior dignitas poſt p̄iarchalē reſ̄uata .ar.c. q̄ꝫuis.i. de p̄bē.li.vi. ⁊ in.c.ii. de pac.e.li. ¶ Quo ad ſecūdaꝫ p̄tē ego nō itelligo hāc reſ̄uationē q̄ ſupra regl'a ꝓxima reſeruauit mōaſteria ualoris.cc. ducatoꝝ ⁊ hic principales in collegiatis ⁊c̄. niſi intelligaẛ regula ꝓxima de mōaſteriis monachoꝝ tm̄ ⁊ iſta ſcđa pars de mōaſteriis fratrū vel de eccl'iis ꝯuētualibꝰ puta leproſoꝝ vl' alteriꝰ cuiuſcūqꝫ ordinis. ⁊ ꝙ ſit differētia iter monachos ⁊ f̄res plene ꝑ doc. modernos in.c. cāꝫ q̄ de iudi. Sꝫ ſatis eſt ꝙ ꝯuētualis dr̄ vbi collegial'r viuiẛ. ut ait glo. ī cle.i.§. ceteruꝫ de ſta.re. de quo ꝑ doc.ī.c. nobis de iure pa. ¶ Ex quo ſequiẛ ꝙ p̄oratꝰ ordinis ſcti Aug. ⁊ ſcti dn̄ici ſunt reſ̄uati. q̄ collegiat'r ⁊ ꝯuētualiter viuūt f̄res ibidē exn̄tes ſꝫ q̄ nō ſunt bn̄ficia ꝑpetua nō videnẛ reſ̄uata. nā bn̄ficia deberet eē ꝑpetua.c. p̄cepta.lv.di. ⁊ notaẛ in.c. veniēs de filiis preſ. ⁊ glo.in.c.i. de.c.mo.li.vi. maxīe q̄ illi f̄res ſunt mēdicātes ⁊ nō h̄nt bn̄ficia ergo ⁊c̄. ⁊ ī hoc dico cogitādū fore. tn̄ circa p̄ceptorias ē hic notādū ꝙ p̄ceptorie ordinis ſcti Jacobi de ſpata nec de alcantara nec ēt de calaterba aut ſci Joānis hieroſolymitani nō ſunt reſeruate ex quo ſunt militariuꝫ vt hic. nā ſunt inſtitute ꝯtra ſarracenos. vt patet in eoruꝫ priuilegiis maxime in hyſpania ⁊ circa illud quod dixi de p̄poſitura ⁊c̄. Poſtea īterrogaui vnū doctiſſimū virū ⁊ dixit mihi ꝙ erat verū illud qđ dixi ⁊ allegauit mihi exēpluꝫ in fratribꝰ ſancte Cecilie tranſtyberim ⁊ de ſimilibus ꝙ prioratꝰ ſancti Auguſtini ⁊ ſancti dominici nō ⁊ cōprehēdebanẛ ſub iſta regula: q̄ erant t̄pales. Poſtea conſului dn̄m nicolaum de caſtello vtriuſqꝫ cenſure

(Secūda p̄s.)

(Quattuor p̄ceptorie que nō ſunt reſeruate.)

monarchā ⁊ abbreuiatorē bñ ſtilatuꝫ ⁊ reſpōdit mihi in effectu. ꝙ r̃la ꝑcedēs loquit̃ tñ de abbatialib⁹ monaſterijs: ⁊ in illis ſolet poni in bullis dudū tali preſidēti ⁊c̃. ſpāliter reſeruam⁹ ⁊ iſta loquit̃ de alijs monaſterijs que regūtur p ꝑores ⁊c̃. Et iā ſi ſint alijs ſubiecta vel p ſe regūtur etiā per abbatē ⁊ nō valerēt .cc. libras ꝙ nō eſſent reſeruata nec p relām primaꝫ nec p iſtā. Et ita dicit ꝙ ſeruat̃ in cācellaria: ſꝫ certe in rota neſcio ſi ſeruaret̃. qꝛ iſta r̃la nō diſtiguit: ergo nec nos diſtinguere debemus. l. ij. cuꝫ glo. ff. de off. preſi. Jō oportet cōſulē papā: qꝛ lex nō debet eē obſcura. c. erit aūt lex. iiij. di. Et eſt verecundia ꝙ talia emanēt a ſede apoſt. ſalua eius auctori. ſic ſcr pſi dicto Nicolao.

¶ Quo ad tertiā ptē in qua dr̃ qꝛ reſeruat papa bñficia familiariū ſuoꝝ ⁊ cardinaliū cōtinuoꝝ cōmēſaliū ⁊c̃. q̄ obtinēt durāte familiaritate ſup hac r̃la iūct p hemio ibi ſuo tpe duraturas ⁊c̃. vidi valde lite cari i curia ⁊ fuit ſnīatum pro ⁊ cōtra. vꝫ ſi anteq̄ꝫ eſſet iſta regula facta vel publicata vna familiaris cardinal̃ receſſerat a familiaritate cardinal̃ an bñficia ſua eſſent reſuata ⁊ allegabat̃ dictuꝫ dñici i. c. pſenti de offi le. li. vi. ꝙ nō p illū textū iūcto phemio regulaꝝ. tñ papa Paulus declarauit ꝯtrariuꝫ: ꝙ bñficia ſemel affecta ſemp manent affecta: ⁊ incipit illa declaratio ad Romani pōtificis ⁊c̃. calē. ſeptēbris anno tertio ſui pōtificatus. ſ. āno. lxvii. Et de hoc ſufficiāt que dixi ſuperius in phemio. ¶ Itē quero hic an curialis qui habet certā portionē a cardinali vt aſſociet euꝫ nō tñ facit guardiā nec alia ſuītia familiariū. an bñficia iſti⁹ ſunt reſuata. ⁊ certe poſſet dici ꝙ nō qꝛ nō eſt familiaris ꝯtinuus cōmēſalis: vt hic reqrit̃. Sꝫ poſſet potius appellari vaſallus rōne feudi qḋ hꝫ ex canepa vel camera iuxta ca. ſciendum. ⁊ quod ibi exponit Bal. de feudi cognitione col. x. in v̄bo ad tēpus. ⁊ exponit ibi Bal. ad tēpus ſi de pane ⁊ vino ⁊c̃. facit qḋ dicit Bal. in c. i. pmo reſpōſo in verſi. qd de feudis ſcutiferoꝝ ⁊ aduocatoꝝ ⁊ capellanorum, de feudo guardie collatiōe. ⁊c. maxie qꝛ reſuatio eſt odioſa quo ad ordinarios ⁊ quo ad curiales. ergo reſtringēda per regulā odio. de regu. iu. vi. pmaxime qꝛ aliud eſt eē de familia: ⁊ aliud eſſe familiarē. vt dicit Jo. de milis in v̄bo familiariū. q ſic itelligit l. pnūciatio. ff. de ver. ſig. Et ſic ego fui cū dño mōſſerrati ⁊ cuꝫ dño Uarponeñ.

¶ Itē qd de bñficijs familiariū alioꝝ familiariū pape aut cardinaliū an ſint reſuata. ⁊ per tex. in. l. i. C. de epis ⁊ cle. ⁊ p ea que dicit ibi Salicet⁹ reſpōdiſſe papā i ꝯſiſtorio pub. vr̃ ꝙ ſic. Sꝫ crederē de iure iuncta iſta r̃la ꝙ ſi papa vl̃ cardi. daret ſibi expēſas ſi a patrono tñ eet reſuata. alias nō p hāc regulā maxime qꝛ familiaritas nō eſt niſi quedā ſocietas vt dicit Jo. an. i. c. ſicut de ver. ſig. li. vi. Sed ego habeo ꝙ ſocius mei ſocii: me⁹ ſoci⁹ nō eſt vt in. l. naꝫ ſocii. ff. p ſocio. ꝫ ⁊c̃. ¶ Sꝫ ego unā uolo ſubmittere q̄onem caſu quo bñficia illius q hꝫ portionē a cardinali cēnt reſeruata ſi habeat pro ſe ⁊ uno familiari ⁊ ipſe tenebat tres vl̃ q̄ttuor an bñficia illoꝝ ſunt reſuata vel nullius ⁊ breuiter dico ꝙ nulli⁹ ar. l. duo ſūt ti ij. ff. d̄ teſta. tu. ⁊ l. ſi fuerit. ff. de reb⁹ dubijs. ⁊ facit gl. notabilis in. c. nolite recedere. xi. q. iii. q̄ dicit ꝙ ſi vn⁹ eſt interfect⁹ ab vno ex trib⁹ ⁊ neſcit a q̄o i dubio poſſunt oēs pmoueri. ¶ Itē hic moueo vnā q̄onē q̄ eſt nūc i practica. qꝛ D. T. R. añ cardinalatuꝫ fuit familiaris ſcē memorie Pauli. ⁊ poſt cardialatuꝫ fert̃ ꝙ habebat expēſas ab eo an bñficia familiariū ſuoꝝ dicant̃ reſuata pape ⁊ certe lꝫ Oldrad⁹ dicat in ꝯſi. xlviii. qḋ icipit ius cōe qḋ poſui in ti. de c e. nō reſi. ꝙ null⁹ ē magis familiaris pape q̄ꝫ cardinalis. tñ fateor quo ad ei⁹ fauoreꝫ ut ipſe ibi loquit̃. ſecus in ſuū odiū. Item lꝫ ſit familia

Tertio pars.

Nō.

Nō.

Nō in practica.

ris:non tamē cōtinuus commenſalis vt hic dicitur ꝛ
etiā eſt de iure.c.licet de priuileg.li.vi.ꝛ.c.fi.de vbo.
ſigni.eo.li. Item qꝛ etiā ſi fuiſſet.D.T.R.familiaris
continuus commenſalis pape: tamen iſta cōſtitutio
non comprehendit cardinales ex quo de eis nō facit
expreſſam mentionez.arg.c.fi.de offi.dele.lib.vi.ꝛ.c.
ne aliqui.de priuile.li.vi.Et dixi latius ī queſtionib⁹
cardinaliuz.q.xvii. ¶Ex quo infero ꝙ etiaz ſi papa
Illatio dediſſet.D.T.R.expenſas ꝛ etiam tuis familiarib⁹:ꝛ
tamen etiam beneficia.D.T.R.familiaruz non cō-
prehendūtur ſub iſta regula ex quo perſona tua non
comprehenditur. ergo nec familiares tui tanquā ac-
ceſſorij.argu.cap.acceſſorium.de regulis iuris lib.vi.

¶Sequitur quarta regula.

¶Item reſeruauit generaliter oīa benefi-
cia eccleſiaſtica quorūcunqꝫ collectorum ꝛ
vnicoꝝ in quacunqꝫ ciuitate vel dioceſi qui
ſuo tempore eoꝝ officia exercuerint ſub col
lectoruz fructuum prouentuuz camere apo
ſtolice debitorum illa vꝫ beneficia dūtaxat
que durāte eoꝝ officio obtinuerint. ꝛ in qui
bus ſeu ad queuis tunc eis competierit.

¶In iſta regula reſeruat papa beneficia collectoꝝ ꝛ
ſubcollectorum vnicorum in vna ciuitate vel dioce-
Qualiter punctuare debeamus. ſi ꝛc.Et circa hanc reſeruationem ſciendum eſt ꝙ be
neficia collectorum deputatorum per papam ſunt
reſeruata. ꝛ ſic concludit deciſio .cciii. que incipit.
Item ſi iuxta ordinationem domini noſtri. Gre. Et
tunc debet intelligi iſta regula ibi qui ſuo tempore
eorum officia exercuerint ſcilicet de ſubcollectori-
bus tantum ꝛ non de collectoribus : ita ꝙ fiat pun-
ctus ibi collectorum . nam debemus punctuare ſiue
virgulare diſpoſitiōes ſalua ratiōe recti ſermonis vt
dicit Bald.in.l.i.C.de lib.pret.Et iſti ſubcollectores
licet debeāt eē vnici in ciuitate vel dioceſi vt hic di-
tū ſi vno remoto ſuccedit alter bñficia vtriuſqꝫ ſunt No.
reſuata.vt hoc vult ēt dicta deci. ¶Et circa hāc rłāz
vidi dubitari ī curia ꝛ ꝯſului neſcio tū qd fuit dciſuz.
ſ.ſi papa impoſuit ſubſidiū in aliquo regno ꝯ turcos:ꝛ
poſuit ibi collectores ꝛ illi deputarūt ſubcollectores.
an bñficia iſtoꝝ ſunt reſeruata.ꝛ tandē poſt multa cō
cluſi ꝙ nō.qꝛ iſti fruct⁹ vł puēt⁹ nō ſunt debiti came
re aplice ſꝫ ī ſubſidiū ꝛc. Et qꝛ vba regule dñt itelligi
ꝓprie ꝛ nō improprie vł ficte.l.iij.§.h vba.de nego.ge.
qꝛ exorbitata iure.c.q ꝯ ius.de reg.iu.li.vi.l.ius ſin-
gulare.ff.d legi.ꝗ ꝛc. Et ſi dicaſ ꝙ illd qd ſuccedit lo
co debiti camē dꝫ eē eiuſdē nāe.vt vult Bar.i rub.C.
de iure fiſci.li.x.Fateor qū eēt oīmoda ſilitudo ar.eo
rū que dicit Io.an.in regła q ſentit in mercuriali.de
reg.iu.li.vi.ꝛ doc.in.c.quāto de cen. Si de familiari
b⁹ ſubrogaſ loco alioꝝ.an gaudeāt eodē ꝓui.ſic ꝯſul
ui.neſcio tamē qd fuerit deciſum. ¶Iteꝫ vidi dubita
ri ſi papa dedit alicui ꝓui.ꝙ etiā ſi foret collector vel
ſubcollector aplicus ꝙ ei⁹ bñficia nō forent reſerua- No.
ta:tū poſtea fuit collector an ei⁹ bñficia ſunt reſuata
ꝛ credo fuiſſe ꝯcluſuz ꝙ ſic: qꝛ iſta rła tollit oēs leges
gñales vel ſpāles loquētes in ꝯtrariū:ꝛ fuit allegatū tūc
dictū doc.in.c.fi.§.in ꝓbēdis.de ꝯſue.li.vi.neſcio qd
fuit:ꝯcluſuz deciſuz i vna cā legionen. ¶Itē notāduz Nota.
eſt ꝙ ſi ſint mlti collectores ſil'ī vna dioceſi vł ciuita
te:tū eoꝝ bñficia ſunt reſeruata.vt hic quorūcūqꝫ ꝛc.
Et illud verbum vnicoꝝ refertur ad conſtructionem
ſuam ꝛ ibi inferius ſubcollectorem ꝛc.

¶Sequitur quinta regula.

¶ Itē reſeruauit oīa ⁊ ſingula beneficia ec
cleſiaſtica quoꝛūcūq; curaliū quos dum cu
ria romana de loco ad locū transfertur eā
ſequēdo decedere cōtigerit: ⁊ in quouis lo
co quātūcunq; etiam a dicta curia remoto.

¶ In iſta regula reſeruat pa. oīa bñficia quoꝛūcūq; curialiū decedentiū vbicūq; ſequēdo curiā. Iſta regl'a etiā ꝯtinet in extraua. ad regimē: ⁊ venit ad extēſionē ca. ꝓſenti. de pre. li. vi. ubi dr ꝙ bñficia dicunt vacare in curia cū uacant. j. duas dietas a curia ⁊c. tñ hic dicit ꝙ ubicūq; moriat curialis etiā ultra duas dietas cēſent ei' bñficia reſuata ſi ſequēdo curiā moriat ⁊c. ⁊ pondero ibi vbū dū curia ro. de loco ad locū trāſfert eā ſequēdo ⁊c. ¶ Ex quo ſeqt ꝙ ſi curia Ro. non
Nota. mutat ſ; tpe peſtis uel al's curiales uadit ad ſolatiu; ultra duas dietas ⁊ ibi moriat. ꝙ ei' bñficia ſunt reſuata. Nā nō eſt recedēdū a vbis hui' rle. ar. l. nō alr. ⁊ l. ille aut ille. ff. de leg. iij. maxie q2 qd non mutat q̄re ſtare ꝓhibet. l. ꝑcipim'. C. de ap. cū ſilibus: ⁊ ex hoc cōſului ꝙ ſi curialis recedēs ad ptes in uia mortuus fuit ultra duas dietas: ꝙ ei' bñficia poterāt accept. ri uigore expectatiue. ar. hui' regule iūcto. c. ꝓſenti. de ꝓbē. li. vi. ⁊ in hoc caſu crederē (ſalua tua determinatiōe) ꝙ curia dicat vbi eſt papa ⁊ nō vbi eſt audiētia rote ⁊ ꝯtradictarū: q2 cle. intelligit tm̄ de electiōe pōtificis. ſ; vba ibi poſita de curia tranſferēdo ⁊c. tñ arbitroꝛ rotā ſic pronūciaſſe tēpoꝛe Pij. nā ipſe Pius receſſit in eſtate ad balnea ⁊ audiētia māſit in urbe: ⁊ curiales tūc ſequētes papā moꝛiebant ibi uel infra dictā. tamē viſu; fuit gratias expectatiuas nō habere ibi locū: ſed regulā iſtā egeret tñ declaratiōe meo vidē. ¶ Itē in quātū tex. dicit h de quibuſcūq; curialibus ſequit ꝙ etiā intelligat de cardinalibus. nā curiales ſunt: q2 curia dr a cura ⁊ illi potiſſime curiales dici debēt p quoꝝ curā ⁊ ꝯſilia reſpublica expeditur tales ergo ſunt cardinales. ergo ⁊c. Uerba ſunt Ol- Cardinales dñr curiales.
dra. in cōſi. ccxi. qd incipit ad ꝓpoſitū fratru; ſancti Antonij. ver. circa ſcdam. Et ſi dicat ꝙ beneficia cardinaliū ſunt reſeruata: q2 ſunt familiares. ut uult Oldradus cōſi. xlviij. quod icipit ius cōmune. ubi dicit ꝙ. cardinales magis ſunt familiares pape q̄; alij. tamē quo ad reſeruatiōnē bñficioꝝ nō eſt ue; q2 rl'a tertia ſupra nō dicit niſi de familiarib' cōtinuis cōmenſalib'. Sed cardinales nō ſunt tales: ergo ⁊c. Et iō dico ꝙ in bñficijs cardinaliū habet locū iſta regl'a ſi ſequit papā capiēdo curiā hic: ut dixi pro loco ubi eſt papa: ⁊ p hoc vbū quoꝛūcūq; h poſitū quod eſt uſe. ergo ēt cardinales cōpꝛehēdit. ar. c. ſolite. de maio. ⁊ obe. ⁊ de hoc lati' dico in. xvii. q. car. ubi dico iſtā qōnem an regule cācellarie cōpꝛehēdāt cardinales. S; de hoc ēt clare diſponit extrauagās ad regimē. q reſuant bñficia car. ēt ubicūq; decedentiū ⁊ quoꝛūcūq; officialiū ſedis apoſtolice. Et hec ſufficiant pro nūc.

¶ Sequitur ſexta regula.

¶ Item reſeruauit omnia officia cubicula-
rioꝛum ⁊ curſoꝛum ſuoꝛum.

¶ Iſta regula dicit ꝙ reſeruat papa bñficia cubiculariorū ⁊ curſoꝛū ſuoꝝ: ⁊ d; intelligi de cubicularijs extra muros qui non ſunt cōmenſales ſui: q2 alias nō eſſet dubium. nam regula tertia dicit de familiaribus continuis cōmenſalibus ⁊c. Ex quo ſequit ꝙ beneficia officialis pape etiam cauſa honoꝛis cenſet reſeruata: ⁊ ad hoc allego gloſam mihi ſingulare; iuncto textu in auc. ut oꝛdina. prefecture. §. i. col. v. per qua; glo. alias dixi ꝙ capellanus honoꝛis pape eſt exem-

ptus ab ordinario etiã ſi nõ exerceat actu officium ſuuꝫ. ⁊ ideꝫ dico de cubiculario: ut hic. ⁊ hoc uult de ciſio. ro. in nouis. cciiii. que incipit. Jtẽ licet iuxta or dinationeꝫ. ¶ Jteꝫ ex iſta regula iuncta regula tertia ſequitur ꝙ nec cubicularij extra muros nec curſores ſunt continui commenſales pape: quod valet ad pre rogatiuas familiarium continuoꝝ commenſaliuꝫ ⁊ quo ad expeditioneꝫ gratis: ⁊ ꝙ valeat. arg. a coniũ ctione duorum iurium vel duarum regularum facit glo. nota. in. l. proſpexit. ff. qui ⁊ a qbus. ⁊ notat Bal. in. l. gallus. §. penul. ff. de lib. ⁊ poſth. ergo ⁊c̃.

Nota.

¶ Sequitur ſeptima regula.

¶ Jtẽ reſeruat diſpoſitioni ſue generaliter quecũqꝫ canonicatus ⁊ prebẽdas ac digni tates pſonatus ⁊ officia in Baſilica pnci pis apoſtoloꝝ: ⁊ ſancti Joã. lateranenſis ac beate Marie maioris de vrbe eccleſijs necnõ ad collationẽ puiſionẽ pſentationeꝫ ſeu quãuis aliã diſpoſitionẽ ſancte romane eccleſie cardinaliuꝫ a Romana curia abſen tiũ ratione ſuoꝝ epiſcopatuũ cardinalat⁹ ⁊ in eoꝝ cardinalatibus eccleſiarũ ac titu loꝝ ſpectãtia quãdiu abſentia durauerit ca nonicatus ⁊ pbendas dignitates pſonat⁹ adminiſtrationes vel officia: ceteraqꝫ bñficia eccl'iaſtica cũ cura vel ſine cura vacãtia ⁊ in antea vacatura taꝫ in eadẽ vrbe qꝫ in eccle ſiis ciuitatibus ⁊ dioceſibus dictoꝝ epiſco patuum conſiſtentia ac decreuit ⁊c.

¶ Jſta regl'a hꝫ duas ptes. Pria dicit ꝙ papa reſuat bñficia ſcti Joãnis lateranẽ. ⁊ ſcti Petri ⁊ ſctẽ Ma rie maioris. Scda dicit ꝙ reſuat oĩa bñficia ſpectan tia ad collationẽ ⁊c̃. alicui⁹ cardinalis rõne epatus ſiue cardinalat⁹ ⁊ rõne tituloꝝ ſuoꝝ cardinalatus qñ cardinales fuerint abſentes a ſuis epatib⁹ vl' a ſuis ti tulis: ⁊ apponit dcretũ. ⁊c̃. Et rõ dubitãdi in pria p te eſt. qꝛ ut dicũt doctores in. c. fundamẽta. de elec. li. vi. q̃ttuor ſunt ecclie pñarchales ĩ urbe ſicut in orbe. ſ. ſci Petri ſci Pauli ſci Laurẽtij extra muros ſancte Marie maioris ⁊ ſcti Joã. eſt pncipalior in vrbe: ⁊ p pterea vocanꝛ pñarchales ꝫ aliquos: qꝛ unaqueqꝫ il laruꝫ eccl'iaruꝫ eſt q̃ſi cathedralis ⁊ ferꝛ lꝫ iure nõ fun deꝛ ꝙ null⁹ põt celebrare in altari maiori cuiuſlibet ipſaꝝ: niſi ſolus papa vel de ei⁹ ſpãli mãdato pendẽ te bulla apud altare. idõ videbaꝛ ꝙ ĩ iſtis trib⁹ eccl'ijs hñtib⁹ archipſbyteruꝫ poſſet ipe archipſbyter ſe itro mittere. tñ papa dicit hic ꝯriũ cui⁹ diſpoſitiõi ĩ iſtis maxie ſtandũ eſt ⁊ nullus põt ei dicere cur ita facis. ut dicit gl. mihi notabilis ĩ. c. v. de transla. epi uel ele cti ⁊ nõ poſuit hic de alijs duab⁹. ſ. ſcti Pauli ⁊ ſãcti Laurẽtij qꝛ ſunt monachoꝝ ⁊ nõ ſeculariuꝫ. ⁊ poſuit hic dignitates pſonat⁹ ⁊c̃. ⁊ tñ in nulla eaꝝ eſt aliqua dignitas nec pſonat⁹ niſi pncipalis ſcꝫ archipreſby teratus ⁊ illa cẽſeꝛ reſeruata tanq̃ pncipalis in colle giata. ut ſupra in r'la tertia. ſꝫ poſuit hoc ad oſtẽdẽdũ ꝙ in illis eccleſijs ſint dignitates ſicut in cathedrali b⁹ alijs: alias neſcio ad qd poſuit. Jteꝫ ponit hic pri mo eccleſiam ſancti Petri qꝫ ſancti ioannis. Ex quo uidetur ꝙ ſit principalior in urbe ⁊ in orbe ab or

Que eccle-ſia ſit princi-palis i vrbe.

dine lr̃e. ar. l. quotiēs de vſufructu. c. mādato: de pbē. li. vi. ꝛ qđ ibi notaꝛ ſꝫ ɔtrariuꝫ eſt verū ꝛ cōiter teneꝛ in dicto. c. fundamēta: ꝛ in. c. ii. de pſcriptionibus li. vi. ꝛ in cle. ii. ꝛ de elec. lꝫ. c. futura. xii. q. i. velit contrariū. ꝛ. c. ſancto. xx. q. i. tñ glo. in. d. c. futura. vult ɔ̄riuꝫ ſi bene itelligaꝛ. nā eccleſia lateranēſis eſt pncipalior in vrbe ꝛ in orbe qꝛ primo fuit fundata ꝛc̄. vltra doc. allego legē ciuilē in. l. cū diuer. ff. de relgi. ꝛ ſump. fu. vbi dr̄ ꝙ vbi eſt caput ibi ē locus religioſus ꝛ nō vbi ſunt corpoꝝ mēbra. Sed in ſancto Joāne ſunt capita btōꝝ Petri ꝛ Pauli. ergo ꝛc̄. ꝛ nō curo de alia rōne ꝙ ecclia ſcti Petri eſt i dioce. portuēſi ꝛc̄. qꝛ dico nō eē verꝫ: qꝛ papa dicit in bullis datū Rome apud ſctm̄ Petruꝫ ꝛc̄. ꝛ ſi dicaꝛ vñ dr̄ papa eps certe poſſet dici ꝙ nō hꝫ ecclīa certā ſꝫ dr̄ eps rōne ordinis: ꝛ cēſetur hr̄e dignitatē vrbis Rome vel vlis ecclie. Nā non reperiꝛ illud qđ dicunt vulgares ꝙ eſt eps ecclie lateranēſis qđ de iure fundeꝛ. Sꝫ bñ reperio ꝙ voceꝛ vrbis Rome eps vel Ro. ecclie pſul vt de pmo dicit Anaſt. ſius in ſupraſcriptiōe in. c. trāſmarinos. xcviii. diſ. Et de ſcđo gregori' in ſupraſcriptiōe in. c. aphros. c. di. Sꝫ nunꝗꝫ repi ꝙ vocareꝛ lateranenſis eps. pōt tñ fundari ex ſupradictis qꝛ ſi eccleſia ſancti Jo. eſt pncipalior. ḡ ꝛc̄. ꝛ ꝙ ſupraſcriptio ſit de tex. ſufficiat gl. in. c. ad aplice de re iudi. li. vi. in pn. ꝛ in cle. ii. de reſcrip. ꝛ de iure ciuili in. l. ppter inſidias. C. qui accu. nō poſſunt. ¶ Ex qbus ſequiꝛ ꝙ oīa beneficia vrbis de mero iure ptinēt pa. tanꝗꝫ dioceſano iō hñt locuꝫ expectatiue in eis niſi in hac reſuatiōe ꝛ hec ē rō decidēdi hic. Jteꝫ eccleſia ſancti Petri vocaꝛ hic baſilica ꝛ ſcī Joā. ꝛ ſancte Marie vocanꝛ ecclie ꝛ certe de h alias dubitaui qꝛ baſilica vocaꝛ añ ɔſecratōeꝫ ſꝫ eccleſia poſt ɔſecrationē pprie. glo. eſt notabil' in. c. i. de religi. do. ergo ſequiꝛ ꝙ eccleſia ſancti Petri nō ē

Illa-tio.

ɔſecrata: ꝛ ꝙ dꝫ vocari baſilica p pdicta ex quo ſeqꝛ ꝙ i eccleſia nō cōſecrata pñt eſſe bñficia. Ex quo ꝯ ſequitur ꝙ cū verba idulgētie debēt itelligi pprie. vt vult glo. in cle. i. de relig. ꝙ idulgētia illa ɔceſſa in die corporis xp̄i audiēti b' officia i eccleſiis ꝙ nō itelligaꝛ ad baſilicā ſancti Petri. Sꝫ dicēdū ē ꝙ aliqñ ponit baſilicā p ecclia vl' ecōuerſo. vt dicit Siculus i ru. de co. ec. vel al. ꝛ in dicto. c. i. ꝛ ad hoc alleg tex. in. c. oēs baſilice. xvi. q. vii. iuncto. c. oēs baſilice de cōſe. di. i. de quo decido latius in tractatu iubilei i vbo baſilicas vel ecclias. ¶ Quo ad ſcđam partē huius regule fuit ratio dubitādi: qꝛ cardinales epi rōne cardinalatus q ſunt ſex vꝫ hoſtieñ. Portuēſis Albanē. Sabinēſis. Peneſtrinus ꝛ Tuſculanus: ꝛ olim erat ſancte Ruffine ꝛ fertur ꝙ illa ecclia eſt vnita portueñ. ꝛ iſti epi etiaꝫ ſi eſſet abſentes hñt iuriſdictionē epalem ꝛ etiam collationeꝫ in dictis epatibus ſuis ꝛ pñt hr̄e vicarios vt p totū titulum de officio vicarij. Jtem etiam alij cardinales habēt titulos ſuos in quibus habēt iuriſdictionem epalē ꝛ eſt textus vnicus in iure in. c. his que. de maio. ꝛ obe. ꝛ ibi doc. ꝛ ſic videbaꝛ ꝙ poſſēt dimittere vicarios ad cōfitēdū ꝛc̄. tñ papa vult cōrariū hic propter excellētiā cardinalat' ꝛ vt nō ſint abſentes. ¶ Et ex iſta rl'a ſeqtur ꝙ bñficia illaꝝ eccleſiarum vrbis Ro. q̄ nō ſunt de titulis cardinaliū ꝙ nō ſunt reſeruata ideo ēt in eis hēret locū gratia expectatiua ēt in pſentia pape qꝛ ipſemet eſt qui cōfert ergo ꝛc̄. Jtē ſequitur ex verbis iſtius regule ꝙ ſi ſit aliqua eccleſia Rome que nō habeat cardinaleꝫ pro tunc ſed alias eſt titulus cardinalis ꝙ bñficia illius eccleſie nō ſunt reſeruata per hanc regulam ibi a Ro. curia abſentium ꝛc̄. ꝛ ideo haberet locum tunc expectatiua puta in ecleſia ſancti Laurētij in damaſo vbi ſunt boni canonicatus: ꝛ hoc maxime ſi papa eſſet abſens.

In eccleſia nō ɔſecrata pñt eē bñficia

Illatio

Illatio

¶ Sequitur octaua regula.

¶ Jteꝫ voluit ꝙ conceſſa per predeceſſorē ſuum ⁊ de eius mādato expediantur in forma rationi congruit vt moris eſt.

¶ An ſup-plicatō ſola faciat fidem.

¶ In iſta regula dicit̃ ꝙ cōceſſa ꝑ Sixtū expediant̃ in forma rōni ꝯgruit ⁊c̃. Forma rōni ꝯgruit eſt iſta ꝙ ſi papa Sixt⁹ ſignauit unā grām per illaꝫ grāꝫ eſt ius queſitū de mero iure. ſufficiat gl. ſingularis iūcto tex. in cle. dudū. §. nos eni. ꝺ ſepul. omitto allegare Bal. in. l. hūanū. C. de legi. ⁊ doc. in ꝓhemio. vi. ⁊ Abb. i. c. noſti. de elec. ⁊ i. c. ī nr̃a de reſcrip. Tñ qꝛ nō dat̃ fides ſupplicatiōi ſine cōfectiōe litterarū iuxta regulā cācellarie ut īfra patebit ⁊ iuxta ea q̄ dicit Bal. in. l. falſus. C. de furtis. in rub. q ſucceſſores teneant̃ inter ma rub. col. x. ⁊ Oldra. in cōſi. cccxiiii. qꝺ īcipit. factū tale eſt in. iiii. col. maxime ī his gratijs que tribuūt iuriſdictioneꝫ ut dicūt dicti doc. iō uidebat̃ ꝙ ex quo bulle nō erāt expedite tꝑe Sixti ꝙ ampli⁹ nō debeāt expediri. qꝛ grā uidebat̃ facta ut īde expedirent̃ bulle ut dicit Antoni⁹ in ſuo ꝯſilio ⁊ etiā Oldrad⁹ in uno alio ꝯſi. ſuo. cccxxvi. qꝺ īcipit articuli in. v. col. maxīe qꝛ mł̃ta ꝯcedunt̃ ⁊ ſtatuunt̃. cā extorquēdi pecunias indirecte iuxta notata ꝑ Phi. ⁊ io. an. ī. c. ſedes de reſcrip. ubi dīt ꝙ eſt magna liberalitas ſedis apl̃ice: qꝛ dat plūbū exigit aurū ⁊ de ſtatutis ꝑ ſedē apl̃icā. poſſeꝫ ponere exēplū. in. c. nō dꝫ. de ꝯſang. ⁊ affi. ⁊ ī. c. de multa de ꝑbē. ⁊ in. c. ſi motu ꝓprio. de ꝑbē. li. vi. ⁊ in multis alijs ⁊c̃. Tñ papa uult h̃ ut expediant̃ iſte ſupplicatiōes ꝑ formā rōni ꝯgruit. ī q̄ dr̃ ꝙ rōni ꝯgruit vt ea q̄ ad ꝑdeceſſorib⁹ noſtris ꝯceſſa fuerūt ꝑpediēte obitu ipſius nō fuerunt expedita quatenus: tñ in tꝑibus nr̃is plenuꝫ habeant effectum ⁊ expediant̃ ⁊c̃. ⁊ tunc expediuntur per cācellariaꝫ ſine noua cōceſſione vel ſignatura per iſtam regulaꝫ. ¶ Uidi tamen dubitari in curia ⁊ eſt nūc in practica ſi vn⁹ malicioſus tēpore Sixti expediuit vnaꝫ bullā: ſed nō placuit ſibi in aliquo ⁊ tēpore Inno. expediuit iterum in forma. Rationi cōgruit vbi erāt ea que voluit. An talis bulla valeat vel nō. Et certe ego reſpondi ꝙ nō propter prohemiuꝫ iſtud. ſ. rationi cōgruit ⁊c̃. cuius verba denotant cauſaꝫ finalem. l. fi. ff. de heredi. inſti. ergo ⁊c̃. Itē quia de ꝑma expeditione debet intelligi ⁊ nō de ſcđa. argu. l. boues. §. hoc ſermōe. ff. de verbo. ſig. ⁊. c. non poteſt. de ꝑbē. li. vi. ⁊ per hanc rationē idē poſſet dici de bina expeditiōe etiaꝫ tꝑe eiuſdē pontificis ⁊ propterea deberent officiales tēpore expeditiōes in forma iſta capere iuramētuꝫ ab expeditore ꝙ tēpore alterius pontificis non expediuerit per predicta. ſed hoc non ſeruatur. Et omitto hic dicere an cōceſſiones aliorū pontificum poſſint expediri per hanc formā ⁊ credo ꝙ nō: qꝛ hic tantuꝫ loquitur regula in ſingulari. ſ. per predeceſſorē noſtrū ⁊c̃. ⁊ ideo oportet habere cōmiſſionem vel mandatū ſignatum ſuper hoc ⁊ dictum fuit mihi ꝙ ſic practicat̃ in cācellaria. Itē omitto hic dicere de verbis regule iſtius tēpore Pauli que erant magis prolixa ⁊ ſapida: ſed nō ſine cauſa fuerunt omiſſa a Sixto ⁊ hic ab Innocentio ⁊ forte hoc dicam in alia regula infra.

Curia la malicioſa.

¶ Sequitur nona regula.

¶ Item declarauit omnium ⁊ ſingularū eccleſiaruꝫ cathedralium ⁊ monaſterioꝝ puiſiones quas ꝑfatus dñs Sixtus eius ꝑdeceſſor ordinationi diſpōni ſue necnon oīa ⁊ ſingula bñficia eccl̃iaſtica q̄ dictus ꝑdeceſ-

ſoꝛ etiam pꝛefate diſpoſitioni cuꝫ interpoſitione decreti reſeruauerat: que quideꝫ eccleſie ⁊ monaſteria: necnon ſic reſeruata beneficia tēpoꝛe obitus pꝛedicti pꝛedeceſſoꝛis vacabant aut eccleſie ⁊ monaſteria huiuſmodi ſic cōmēdata vel eis adminiſtratoꝛes deputati nō fuiſſent etiā tūc vacaſſent remāſiſſe ⁊ remanere per huiuſmodi reſeruationeꝫ ⁊ decretum affecta nullūqꝫ de illis pꝛeter romanuꝫ Pontificem ea vice ſe intromittere vel diſponere potuiſſe ſiue poſſe quo modo decernēs irritū ⁊ inane ſi ſecus de illis attemptatum foꝛſan erat tunc vel in poſteruꝫ contigerit atemptari.

¶ In iſta regula dr̄ ꝙ ſi tēpoꝛe Sixti vacabāt aliq̄ beneficia que ipſe reſeruauerat diſpoſitiōi ſue ⁊ ipſe nō cōtulit anteq̄ꝫ obiret nihilominus remanēt affecta ⁊ reſeruata ⁊c̄. Ratio dubitandi fuit. c. ſi gratioſe. de reſcrip. lib. vi. q2 ex quo papa reſeruauerat diſpoſitioni ſue videbatur ꝙ erat perſonalis iſta reſeruatio. idō cuꝫ perſona extinguebatur per illud. c. Sꝫ hic deciditur cōtrarium ⁊ ratio eſt quia iam erāt affecta iſta beneficia. ⁊ quia vacabant nullus alius ſe poterat itromittere in eoꝝ collationē: quia beneficium ſemel affectū ſemper manet affectū: vt dicunt deciſi. rote quas ſuperius allegaui ⁊ ſic facit. c. vj. noſtruꝫ. de ap. ⁊. c. i. vt eccliaſtica bn̄ficia. ⁊ ponit̄ exēplū in ecclia cathedrali vacāte tp̄e Sixti. Nā p rl'aꝫ ſc̄daꝫ erat reſuata quotiens illa reſeruatione vti voluiſſet ſꝫ eiꝰ volūtas expirauit p eiꝰ obitū: q2 eiꝰ eſt velle cuiꝰ ē nolle. ff. de reg. iu. eius eſt velle ⁊c̄. Sꝫ ex quo vocauerat ante obituꝫ pape videbat̄ iā affecta: ergo ⁊c̄. Ex quo īfero a ꝯrio ſenſu ꝙ ſi vacaſſet eccl'ia illa poſt obitū pape ⁊ āteq̄ꝫ papa feciſſet reſeruatiōes eccleſiarū cathedraliū fieret electio ⁊ ꝯfirmatio ī foꝛma iuris ꝙ illa valēt ⁊ papa modernꝰ nō potuit ſe ītromittere de illa amplius: q2 eēt tollere ius q̄ſituꝫ qd̄ nō poſſet facere de oꝛdinaria ptāte. c. q̄ꝫuis. de reſcrip. lib. vi. ⁊. c. ſup eo. de offi. dele. ⁊ nō obſtat iſta regula q2 loquit̄ qn̄ tp̄e obitꝰ vacabant bn̄ficia hic poſita ergo a ꝯtrario ſenſu ſequit̄ ꝙ ſecus eſt ſi poſtea vacabāt. i. poſt obitū. argu. hic a ꝯrio ſenſu ꝙ ēt in regulis iſtis habet locū q2 etiā tp̄e pape q eas fecit faciūt ius cōe. ſufficiat. l. i. §. eiꝰ rei. ff. de offi. eiꝰ cui man. ē iuriſdictio. ⁊. c. cū virū. de regula. ⁊ nō ob. d̄claratio Pau. q̄ vult idē quo ad bn̄ficia reſeruata q̄ poſtea vacauerūt vt ſupiꝰ dixi: q2 iſta cōſtitutio nō hꝫ locū neqꝫ loquit̄ in ep̄alibꝰ vel p̄ncipalibus in collegiatis neqꝫ in mōaſterijs: ſꝫ in bn̄ficijs offi. vl' familiarū pape vel car. ⁊ hoc appet ibi ī v̄bo vt p̄mittit̄ ibi poſito qd̄ refert p̄terita tantuꝫ: vt ſunt glo. in. c. cupiētes. §. ad hoc. ⁊. §. qd̄ ſi per. xx. d̄ elec. li. vi. ergo. ⁊c̄. ⁊ hāc credo foꝛe v̄itatē idō ſi ſtarē in ptibus ⁊ vacaret ibi eccl'ia cathedralis ⁊c̄. ꝯſulerē ꝙ canonici eligerēt ⁊ archiep̄s ꝯfirmaret: q2 tūc foꝛte pa. eēt moꝛtuꝰ ⁊ valēt electio ꝯfirmatio p p̄dicta: ⁊ ſi eēꝫ ibi canonicus ēt eligerē. Itē q2 in dicta declaratione Pauli nō fit mētio de ep̄atibus: ergo ⁊c̄. ſufficit gl. in c. i. de pꝛebē. li. vj. Itē pꝫ hic ꝙ p cōmēdā nō perimitur p̄ma vocatio. imo durat. vt no. ī. c. nemo. de elec. li. vj. ⁊. c. ſi ꝯſtiterit. d̄ accu. nā cōmendare nihil aliud eſt q̄ꝫ deponere. vt ait. l. cōmēdare. de. v̄b. ſig. ergo ⁊c̄. de quo p nūc me nō ītromitto. ſꝫ latiꝰ dicā īfra. nā diuerſas ſn̄ias vidi p ⁊ ꝯtra in rota circa hoc tn̄ hoc qꝫ

Argumētū a ꝯrio ſēſu ī iſtiſ rlis locuꝫ hꝫ.

dixi tenet̃ ⁊ rn̄detur ad iſtum textū ꝙ verū; eſt ꝙ nō vacāt de facto groſſo mō ꝓpter appoſitionē manus pape:ſed de iure ſic ꝑ predicta ⁊ idē credo in admini ſtratione per eadez fundamenta ⁊ hec ſufficiant pro nunc. Itez quia adminiſtrator nō h; titulū in benefi. vt vult Anto.in.cle.ii.de reſcrip.ſup glo.in v̄bo elec. quam allegat Jo.de mi.in verbo adminiſtrator.

¶ Sequitur decima regula.

¶ Item reuocauit q̄ſcunq; expectatiuas q̄ in aliqua ſui pte ſunt ſortite effectū ac reua lidatiōes extenſiōes collatiōes mutatiōes eas q̄ulibet ꝯcernētes necnō alias q̄; ſup qbus per cācellariā apoſtolicā littere in for ma ſolita expediri cōſueuerūt reſeruatiōes de qbuſuis etiā patriarchalibus metropoli tanis ⁊ aliis cathedralib⁹ eccleſiis ac mona ſteriis ⁊ beneficiis vacaturis cū mādatis de prouidendo ⁊ extenſionibus inde ſecutis ꝑ predictū Sixtum predeceſſorem in fauorē quorūcunq; ⁊ quibuſcunq; conceſſas ⁊ fa ctas ac facultates nominādi reſeruādi ⁊ cō ferendi ꝓgatiuas ⁊ indulta que circa gra tias ⁊ reſeruatiōes huiuſmodi ab eodē pre deceſſore emanarunt quo ad ea in quibus nondum ſunt ſortite effectum.

¶ Iſta regula dicit ꝙ papa reuocat q̄ſcūq; expecta tiuas cōceſſas ꝑ Sixtū que in aliqua pte ſunt ſortite effectū. Itē reualidatiōes ⁊c̃. Itē reſeruatiōes de qui buſuis beneficiis vacaturis in fauorez quorumcunq; excepta reſeruatione ſm̄ quaz littere ſolite ſunt expe dite per cancellariam. Item facultates nominādi re ſeruandi ⁊ conferendi. Itē prerogatiuas ⁊ indulta circa gratias ⁊c̃. Et diuitur in tres partes prout iſra dicā. ⁊ circa hanc regulā eſt notanduz ꝙ expectatiue nō ſunt reuocate ipſo facto ꝑ mortē ꝓcedentis vt hic facit.c.ſi ſup gratia de reſcrip.li.vi. ¶ Et ratio eſt:q2 expectatiua dicit̃ priuilegiū principis ⁊ nō reſcriptū vt nota. Sicu.in.c.ex pte.lo.i.de dictis doc.de offi. dele.ergo ſequit̃ ꝙ illud priuilegiuz debet eſſe perpe tuum.c.decet cōceſſum a principe de reg.iu.lib.vi. ⁊ quicquid emanat a principe poteſt dici ꝓuilegiū.vt no. Jo.an.in.c.olim.de verbo.ſigni.ſm̄ Bal.in pre ludiis feudor.in.viii.col.⁊ in.c.i.de noua for.fideli: in fi.⁊ non obſtat.c.ſi.de conceſ.preben.lib.vi. Nam illud.c.non dicit ꝙ ipſo iure reuocate ſunt expectati ue ꝑ mortē Celeſtini.ſed ꝙ ipſe Bonifacius reuoca uit ⁊ declarat ille textus quid retineat̃ per illam re uocationez:⁊ cōcludit ꝙ ius ad rem:ſed nō ius in re. ⁊ arbitror ꝙ ipſe fuit primus qui reuocauit expecta tiuas predeceſſorum ſuor.facit.c.ſi is cui.⁊.c.quodā de prebē.lib.vi.⁊ ſi dicat̃ ꝙ per.c.ſi cui.in ſc̄do rn̄ſo cenſentur reuocate expectatiue vbi dicitur ꝙ ſi man datur prouideri alicui de beneficio vacaturo ꝙ expi ret mandatum mortuo mādatore re integra.ergo ⁊c̃: Dico breuiter non curando de ſolutione glo.ibi.⁊ in dicto.c.ſi ſuper gratia.⁊ veritas eſt iſta.ꝙ ꝓpter ful minationē ꝓceſſus quā fecit executor oſtēſa ſibi bul la expectatiua nō d̃ amplius res itegra.⁊ ideo illud c.facit ꝓ hac pte dū d̃ ibi ꝙ reuocant̃ mādata de ꝓ uidēdo re integra ⁊c̃.⁊ hoc vult glo.itellecta bn̄ in.c. preſenti.in v̄bo finit̃ de offi.le.li.vi.que ad hoc alle gat dictū.c.ſi.cui.alias in legato notificatio i iudicio

Expe ctati ua d̃ ꝓuile giu; ⁊ nō re ſcriptū

An expectatiua ſit reuocata per obitũ concedentis.

⁊ decretũ nõ ꝑpetuant iuriſdictionẽ vt dicit glo. ſꝫ in
executore pape vult ꝯtriuꝫ ⁊ hoc eſt clarum de iure ꝙ
expectatiue nõ cenſet̃ reuocate ꝑ obitũ ꝯcedẽtis. qđ
intelligi dꝫ verũ ſi ante obitũ eſt fulminat⁹ ꝓceſſus vt
dixi ⁊ hoc vult Lapus quẽ refert dñic⁹ in dicto .c. ſi
cui in .ij. co. q dicit ꝙ ſi executor eligit ꝓcedere vt iu=
dex: tunc dꝫ citare ad ꝑpetuationẽ iuriſdictiõis. aut
eligit ꝓcedere vt executor tũc incipit incipere a ꝓceſ
ſu qui ſufficit ſine citatione niſi aliud mãdaret̃ per ſu
periorẽ obſeruari. Ex quo ĩfero ꝙ cũ grã expectatiua
ꝯcedit̃ abſenti ⁊ de ſtilo cãcellarie cõmittit̃ in parti
bus in forma dignũ arbitramur ⁊c̃. ⁊ ſi anteq̃ꝫ veniat
ad man⁹ executoris in ꝑtibus: ⁊ anteq̃ꝫ fulminet ꝓ=
ceſſuꝫ papa moriat̃ ꝙ ipſo facto cẽſet̃ illa gratia reuo
cata ꝑ dictũ .c. ſi cui. in fi. ⁊ hoc circa ꝑmã ꝑtẽ hui⁹ re
gule. Circa quã quero. Hic dicit̃ ꝙ reuocat papa ex=
pectatiuas que ſunt ſortite effectũ aliquẽ ⁊c̃. Ponas
ꝙ nõ ſit ſortita: vna grã expectatiua aliqueꝫ effectuꝫ
a cõtrario ſenſu. vĩ ꝙ nõ ſit reuocata vt hic. ſed nun=
quid mãebit integra ad oĩa bñficia ibi cõprehẽſa vel
ſatis ẽ ꝙ poſtea ſortiat̃ aliquẽ effectũ: ⁊ cũ alias fuiſ=
ſeꝫ in curia de hͦ dubio ĩterrogat⁹ dixi ꝙ nõ durabat
quo ad oĩa bñficia ibidẽ cõprehẽſa. ſꝫ quouſqꝫ ſortiat̃
aliquẽ effectũ ⁊ ad hoc allegabã ꝙ lex iſta ſemꝑ loq=
tur. l. arriani. C. de here. ⁊ in oĩbus auc. incipiẽtib⁹ ſꝫ
hodie vel hodie ⁊c. ergo ſequit̃ cum illa grã ſortiatur
effectũ aliquẽ ſtatim vigore iſti⁹ rl̃e eſt reuocata ꝑ ꝑ=
dicta. ¶ Quo ad ſcđaꝫ ꝑtẽ ibi necnon ⁊c. hic ſolebat

Scđa pars.

eẽ in regulis Pauli ⁊ etiã Sixti etiã ſi ſint ſancte Ro
mane ecclĩe cardinales: ſed hic nõ punit̃: ⁊ qđ nõ ex
primitur hic nõ cõprehẽdit̃ vt dicit expreſſe Jo. an. ⁊
aliqui alij in .c. i. de ſcimati. li. vj. loquẽtes de regulis
cãcellarie an cõprehẽdant cardinales vnde aliqui di
cũt ibi ⁊ in .c. fi. de ꝯce. ꝑbẽ. li. vi. ꝙ etiã illa reuocato

ria capitu fina: gratiaꝝ expectatiuarũ nõ cõprehẽde
bat cardinales. de hoc tñ aliqd dicã in alia regula no
uiter facta infra: quia latiſſime dixi .i. xvij. q. cardina
liũ in tertia ꝑte. Ibi ac facultates noiandi reſeruãdi
ac ꝯferẽdi ⁊c̃. per hoc v̾bũ ꝯferẽdi vid imagnas alter
catiões in curia an alternatiua ꝯceſſa ordinario cẽſe=
retur reuocata ꝑ hãc rl̃am ⁊ vidi dari dubiũ hoc mõ
an alternatiua dño epo Tiraſoneñ. q̃ꝫdiu ecclĩe ꝑfue
rit ꝯceſſa ꝑ rl̃aꝫ dñi Sixti ſit reuocata ⁊ in hoc dubio
allegauit Joachinus de narnia aduocat⁹ famoſus: ⁊
tenuit ꝙ nõ ĩcipit eius allegatio ad ꝑmũ dubiũ ⁊c̃. ⁊
poſſeꝫ hͥ ĩterſererc ei⁹ allegatiões ſi nõ forẽ lõgus ⁊ in
hac cã nõ recordor qd fue rit ſñiatũ: ſꝫ de anno. lxxv.
datũ fuit ſimile dubiũ ꝑ Bartholomeũ đ Belẽtinis
qđ ſeqtur vꝫ vtrũ alternatiua moderni epĩ Legioneñ.
expirauit ꝑ obitũ felicis recordatiõis dñi Pauli attẽ
tis eius v̾bis ⁊ tenore rl̃e cãcellarie: ⁊ ĩ hͥ fuerint alle=
gationes publice ⁊ pro ꝑte affirmatiua tenuerũt dñs
Coronat⁹ de plãca ⁊ dñs Paulus Tuſcanella tũc au
ditor: ⁊ tũc aduocat⁹ ꝯſiſtorialis ⁊ ego cõſului ꝓ hac
parte: ⁊ ꝯſiliũ meũ ĩcipit. Iſtud ꝑmũ dubiũ qđ hic ẽt
poſſem ĩſerere. pur tñ neſcio an papa ſecrete declara=
uerit mentẽ ſuã auditoribus tñ. xviij. Januarij anni
ꝑdicti dñs Bartholome⁹ de belẽtinis auditor ꝓnun=
ciauit pro Salineron ꝯtra Ludouicũ latores ꝙ non
expirauerat: ⁊ fuit ratio: quia collatio beneficioꝝ per
tinebat epiſcopo ſolĩ ſine capitulo ⁊ ꝓpterea nõ vide
bat̃ reuocata: quia nõ erat facultas ar. c. cũ aliqbus.
cũ glo. de reſcrip. lib. vi. Sed certe neſcio quid rñde=
ri poſſit ad v̾ba alternatiuaꝝ: quia licet in eis dicat̃
dũ eccleſie tue ꝑfueris ⁊c. tamẽ etiã dicit̃ ibi ac ſi no
ſter nõ exiſterent expectatiue ⁊c̃. ergo ſeqtur ꝙ nõ li=
cet per mortẽ ꝯcedentis nõ expirauerit: tamen ꝑ no=
uas expectatiuas ſcilicet ſucceſſoꝝ dicuntur expirat͛

ſe p̄ dicta verba. facit. c. ſi gratioſe in ar. de reſcrip. li. vj. pur tn̄ quia verba alternatiuarū ſunt varia refero me ad veritatem: ⁊ illud quod tenui in conſilio meo tunc teneo nūc ⁊ nō ob. ꝙ dr̄ in hac regula ⁊ pūctuatur iſto modo per Joachinū. ſ. ꝯferēdi. ſ. ꝓgatiuas ⁊ indulta ⁊c̄ qꝛ hoc non eſt veruꝫ. imo debet ibi fieri punctus ꝯferendi tantuꝫ. Nam nunq̄ꝫ fuit viſum ꝙ papa daret alicui facultatem cōferendi ꝓgatiuas. ergo debet intelligi de collatiōe beneficioꝝ. ar. l. verbuꝫ volo. C. de fideicom. ¶ Et qa reuerendiſſime pater nūc ſup̄ cauda iſtius regule oriunt̄ varie queſtiones. ſ. an prerogatiue gratiaꝝ que nondū ſortite ſunt effectū ſunt reuocate quia a cōtrario ſenſu hui⁹ regule videt̄ ꝙ nō tn̄ breuiter agam ⁊ dico ꝙ de ꝓgatiuis regularū. ſ. ꝙ graduatus nō graduato ⁊c̄. ego nō dubito ⁊ dico ꝙ expirauit p̄ ꝓhemiū iſtaꝝ regularū ⁊ quod ibi dixi. Sed de alijs prerogatiuis. ſ. cōceſſis familiaribus deſcriptis ⁊ de ſimilibus certe reuerendiſſime dn̄e in hoc ego dubito ⁊ ꝯſului vnū auditorē ⁊ dixit mihi ꝙ prerogatiue cōceſſe collegio nō expirabant ſꝫ alie. ſic ⁊ poſtea dixit ꝙ ex quo ꝓgatiua erat pars gratie ꝙ ex quo durabat gratia etiā videt̄ durare ꝓgatiua. ⁊ nihil mihi allegauit. ego vō ſub correctione. D. T. R. dico ꝙ cū familiaritas non eſt aliud niſi q̄dā ſocietas. vt dicit Jo. an. ⁊ doc. in. c. ſicut. de vb. ſig. li. vi. ergo ſeqtur ꝙ mortuo pōtifice ſoluit̄ iſta ſocietas. Inſti. de ſocie. §. ſoluit̄. ex quo ſeqtur ꝙ lꝫ remaneat gratia nō tn̄ remanet prerogatiua qꝛ prerogatiua eſt ſepabilis a gratia. faciūt glo. ⁊ iura ibi alle. in c. vtile. de reg. iu. li. vi. ⁊ qd̄ dixi. s. in prohemio. §. ⁊c̄. Itē ꝓgatiua deſcriptoꝝ ſibi data p̄ bullā quā vidi ⁊ habui corā me dicit iuxta finē. ⁊ i medio ꝙ i aſſecutiōe bn̄ficioꝝ debeāt illi familiares pferri: ⁊ nullus alius pō. ſibi rōne priuilegij pferri ⁊c̄. Ex quo ſeqtur ꝙ

An p̄ obituꝫ pape expirēt ꝓgatiue.

iſta qualitas familiaritatis dꝫ adeſſe tp̄e vacationis beneficij: qꝛ qualitas adiecta vbo dꝫ adeſſe tp̄e vbi. l. in delic. s. §. ſi extraneus. ff. de noxali. ſꝫ hoc eſt ipoſſe ꝙ illa q̄litas familiaritatis poſſet tūc adeſſe. ergo ſequtur ꝙ expirauit illa ꝓgatiua: maxie qꝛ ſub vno conſtructo ponunt̄ illi familiares: ⁊ regunt̄ ibi a vbo ſint potiores ibi poſito. ergo dꝫ itelligi in aſſecutiōe bn̄ficioꝝ vt ibi dr̄ ſꝫ doctrinā Bal. i. l. talis ſcriptura. ff. de le. i. ⁊ vltra docto. allego glo. in. c. cū ſpali. in vbo. de recuſatoria. de appel. in ſilib⁹ vbis: ⁊ ſi obijciat̄ mihi de lege. ſi cognatis. ff. de reb⁹ dub. vbi ꝓbat̄ ꝙ ſatis eſt ꝙ q̄litas ſit tp̄e diſpōnis. rn̄deo qꝛ qn̄ qualitas ponit̄ cā demōſtratiōis ſatis eſt ꝙ aſſit momēto tp̄is. vt in illa. l. ſed qn̄ ponit̄ loco finalis cauſe: tūc ſecus eſt: qꝛ ceſſante cauſa ⁊c. hec ſunt verba Bal. in. l. hūanitatis in vi. col. C. de impube. ⁊ alijs ſubſtitutionib⁹ qui ſic itelligit dictā. l. ſi cognatis: ⁊ iſte eſt caſus noſter ex quo ſequit̄ ꝙ mortuo papa vel recedēte familiari deſcripto ab eo cū ceſſat cā familiaritatis ꝙ ſi poſtea vacet nō ceſſat bn̄ficiū ꝓgatiua: ⁊ ſic vidi in receſſu familiariū ꝓnūciares in rota tp̄e Pauli: ⁊ poſtea ꝯſului. R. P. D. epꝫ Nucerinū. ⁊ p̄ iſta mea fundamēta idē dixit mihi cui credēdū eſt: qꝛ eſt doctus ⁊ valde exptus in rota: ⁊ idē dixit. d. coronat⁹. aduo. ꝯſiſtorialis valde doctus ⁊ ſtilat⁹ ⁊ in h̄ et̄ eſt mecū dn̄s Nico. de caſtello doctiſſim⁹ ⁊ reſolut⁹ doctor abbreuiator de parco maiori aduocat⁹ ꝯſiſtorialis: ex qb⁹ īfero ꝙ cū eēt ꝓgatiua deſcriptoꝝ ꝙ a fortiori ceſſat ꝓgatiua ad iſtar eoꝝ: qꝛ vbi nullū eſt ſubiectū corruit correlatiuū vt dicit Bal. i. c. i. de feu. g ar. i. co. i. col. x. ⁊ alleg. gl. i. c. i. de fide iſtru. Sꝫ in h̄ lꝫ p̄dicti dn̄i idē dixerint mihi. tn̄ Nico. de caſtello dicebat ꝯtrariū: lꝫ ꝙ eēt ꝓuilegiū deſcriptoꝝ. tn̄ nō iſtoꝝ ad iſtar. ⁊ allegauit mihi Bal. in. l. ꝓuilegia. C. de ſacroſan. eccle. tamē

No.

contra eũ poſſum allegare.glo.iuris canonici ꝛ ciui-
lis:quas omitto cauſa breuitatis:ꝛ hoc credo verius
ipſe tñ dixit mihi ꝙ eſſem cauſa ſi hoc tenerẽ:ꝙ mul-
ti habentes ad inſtar deſtruerenť.ego tamẽ dico ꝙ ſi
mea opinio foret vera prout credo ero cã lucri mul-
torũ pauperũ qui ſunt diligentiores in proceſſu.ꝛ qꝛ
dixi de prerogatiuis datis collegio ꝙ nõ expirant fa-
teor qñ toti collegio danť ſecus ſi ſingularibꝰ de col-
legio:ꝛ ſic itelligo.l.ſed ſi hac.§.quo manumittiť.ff.
de in ius vocã.qui.§.eſt canonizatus.xxi.q.ii.c.qui
manumittiť:ꝛ hoc vult glo.in ſimili.in ca.cũ veniſ-
ſent.de reſti.ſpo.que dicit qꝺ collegio dať nemini da
tur.per illum.§.ſed quia queſtio pendet ꝯtra vnũ de
certo collegio pro nunc taceo:ſed de hoc qñ appella-
tione perſonarũ cõprehendať collegiũ vel ne plene
dixi ĩ tractatu futuri ꝯcilij.in ṽbo vniuerſitatis:quẽ
direxi Sixto ꝯtra venetos ꝛ hec ſub correctione.D.
T.R.Et ad argumentum a ꝯtrario ſenſu huius regu
le reſpõdeo quia ceſſat hic:quia ꝯtrariũ fundatur de
iure vt dixi ſufficiat.c.a nobis.lo.ii.de ſent.excõmu.
ꝛ non curo hic ponere quid eſt qꝺ hic dicit in fine ꝗ
nondũ ſunt ſortite effectũ ꝛc.qꝛ eſſem lõgus in ſermo
ne.credo tamen ꝙ ſuper hoc exponenť multe pecu-
nie.Quia tñ aliquis poſſet dubitare quid vult iſta re
gula ibi necnon alias ꝗ̃ ſuper quibus ꝛc.ꝛ breuiter
eſt intentus regule.ꝙ reuocanť reſeruationes ſpecia
les exceptis illis ſuper qbus littere in cancellaria ſꝫm
ſtilum expediunť puta per minus ꝯſecrationis.Iteꝫ
per cõtractũ matrimonij per aſſecutioneꝫ alterius in
compatibilis:vel per profeſſionem emittendaꝫ:qꝛ in
iſtis ſolet cancellaria ſcribere ſꝫm certũ ſtiluꝫ.ſ.dudũ
ſiquidem prouidimus de tali eccleſia.Ticio p munꝰ
cõſecrationis ſperanť vacare talia beneficia que do-
nationi noſtre reſeruauimus ꝛc.ea tali cõferre mãda
mus ꝛc.tunc ſi ante cõſecrationẽ illius moriať papa
non expirat illa reſeruatio ꝛ hoc vult dicere illa regu
la ꝛ iſte reſeruatiões:lꝫ ſint ſpeciales tñ nõ reuocanť
hic etiã ſi ſint ad beneficia vacatura ꝛ ſic rñdit mihi
dñs Nicolaus de caſtello qui fuit ꝯditor iſtarũ regu
larum Inn.viij.ꝛ ſic rñdit ꝛ poſuit exemplum.

¶ Sequitur vndecima regula.

¶ Item rationabilis ſuadẽtibus cauſis ip
ſe dñs noſter omnes vniones annexiones ꝛ
incorporationes de quibuſuis cathedrali-
bus:necnõ alijs eccleſijs ac monaſterijs di-
gnitatibus pſonatibus officiis ꝛ beneficiis
ꝛ locis eccleſiaſticis qualiacunqꝫ fuerint in
uiceꝫ vel aliis eccleſiis monaſteriis menſis
dignitatibus pſonatibus officiis beneficiis
ꝛ locis quomodolibet apoſtolica vel alia ꝗ̃
uis auctoritate factas ꝗ̃ ſuũ ſortite nõ ſunt
effectum:ac quecunqꝫ conceſſiones ꝛ mãda
ta ſuper vnionibus annexionibus ꝛ incor-
porationibus taliter faciẽdis reuocauit ceſ
ſauit ꝛ irritauit nulluſqꝫ decreuit exiſtere fir
mitatis nec alicui ꝗ̃ſcũqꝫ clauſulas vel adie
ctiones in qbuſuis apoſtolicis etiã que mo
tu proprio aut ex certa ſciẽtia ꝓceſſerant ꝛ
emanauerant litteris quomodolibet contẽ
tas aduerſus reuocationẽ caſſationẽ ꝛ irri-
tationẽ huiuſmodi voluit aliquatenus ſuf-

fragari vnionibus annexionibus ⁊ incorpo
rationibus in fauorē ſancte Romane eccle
ſie cardinaliū quas in ſuo robore permane
re voluit in his oībus dumtaxat exceptis:

¶ Iſta regula dicit ꝙ reuocat papa oēs vniōes anne
xiones ⁊ incorporationes que nō ſunt ſortite effectū
etiā ſi motu proprio ⁊c̄. Ratio dubitandi fuit maxi
ma: quia priuilegiū principis vel ordinarij debet eſſe
Unio ē ꝯ ius. cō perpetuum. argu. c. decet. de regu. iu. li. vi. ¶ Sed ra
tio decidēdi eſt clariſſima: quia vt dicit Oldra. cōſi.
cclx. quod incipit ꝙ vnio facta per epiſcopuꝫ in prin
cipio vnio duaruꝫ eccleſiarum eſt cōtra ius cōmune
⁊ etiam duorꝫ beneficiorꝫ quia quelibet eccleſia dꝫ
habere ꝓpriū rectorem. c. qꝛ nonnulli. de cle. nō re
ſidē. xxi. q. i. per totuꝫ: ⁊ hoc eſt qđ vult dicere Bald.
in. c. i. in. i. col. epiſcopū vel abbatem col. x. dicens ꝙ
regulariter vna eccleſia nō eſt ancilla alterius. ⁊ alle
gat Ioan. mo. alias Ioan. and. in. c. ſi. de reſcrip. lib.
vj. Idem intelligo de beneficijs alijs: quia de iure cō
muni vnuſquiqꝫ dꝫ reſidere in beneficio ſuo etiā. xx.
ſolidorum. c. conquerente. de cle. nō reſiden. ergo ⁊c̄.
ideo iſte vniōes dicunt̄ odioſe de iure cōmuni: quia
per eas minuitur cultus diuinus: ⁊ debēt reſtringi. c.
odia. de regu. iuris. lib. vi. Et eſt ſciendum ꝙ iter iſta
vocabula. ſ. vniones annexiones ⁊ incorporationes
eſt maxima differentia quia non eſt adeo vocabuluꝫ
qđ iꝫ videtur vnū ⁊ idem cum alio qđ nō habeat dif
ferentiā aliquā: vt eſt tex. cum glo. in. l. ſi ideꝫ eſſet. C.
de codicil. ideo dicit Bald. in. l. ex legato. C. de leg. ꝙ
ciuilia vocabula que ad inuicem non differunt ſine
magno miſterio: ⁊ ideo licet vnio pōt fieri vno de tri
bus modis ſm glo. c. ⁊ tpis q̄litas. xvi. q. i. ⁊. c. i. ne ſe

de vacāte. ⁊ in cle. per lr̄as. de prebē. ⁊ eſt magna dif
ferētia iter iſtos modos vt ibi: tñ de incorporatiōe po
no nūc exemplū qđ vidi in legatiōe dñi Ulixbonen.
nā fuit ꝓpoſita vna ſupplicatio corā eo ꝙ ecclia col
legiata hñs. iiii. canoncos ⁊ canonicatꝰ nō valebat
niſi. v. duca. ⁊ nō ſeruiebāt canonici ꝙ vniren̄t digni
tati eiuſdē ecclie ꝑꝑ paupratē ⁊c̄. ⁊ ego dedi votū cō
trariū ꝑ ꝑdicta iura q̄ ſupius allegaui ⁊ iſta ꝓprie vo
cat̄ incorporatio: qꝛ extinguit̄ bñficiū ⁊ icorporat̄ al
teri in eadē ecclia. Itē iſta rl'a hꝫ locū in iſtis. qđ tñ fa
ctū ſit in illo neſcio: qꝛ epi referēdarij tūc erāt ꝯ me. Qualr cogno ſcit̄ ꝙ
Et iquātū iſta rl'a dicit: niſi ſortite ſint effectū ⁊c̄. ſuꝑ
hoc emanauit vna extrauagās Martini. v. q̄ declat vnio nō
iſtā rl'am. ſ. qñ nō eſt ſecuta poſſeſſio: ⁊ vult ēt ſentire ē ſortita effe
de poſſeſſiōe pacifica. ſꝫ ego itelligebā iſta qñ ſtabat ctū.
ꝑ aliquē cuiꝰ fauore fiebat vnio q̄ minꝰ hr̄et poſſeſſio
neꝫ qꝛ tūc in eius odiū cēſet̄ reuocata illa vnio: qꝛ for
te expectabat pinguiꝰ bñficiū ⁊c̄. iō fraus ⁊ dolꝰ nō
debēt ſibi ſuffragari. l. nemo ex delicto. ff. de reg. iu. ſꝫ
ſi volebat capere poſſeſſioneꝫ ⁊ fecit q̄ꝫtū in ſe fuit ⁊
nō potuit hr̄e ſꝫ tñ executor ſuus ſibi ꝯtulit tūc ſecus
nā in hoc caſu nō credebā hr̄e locū illā ⁊ extrauagātē
ꝑ iura vulgaria. c. imputari. ⁊. c. nō ꝯſtat ꝑ eū de reg.
iur. li. vi. ⁊ qꝛ ꝑ collationē acquirit̄ ius in re. c. ſi. de cō.
ꝑbē. li. vi. ergo cēſet̄ iſte habere effectū in tali vniōe ⁊
hoc allegauit in rota in vna cā: neſcio qđ fuit deter
minatū. Et de materia vnionū multa poſſem hic di
cere. ſꝫ qꝛ nō facerēt ad ꝓpoſitū omitto. ¶ Unū tñ di
caꝫ: ꝙ iſte modꝰ vnionū ē vnꝰ de tribꝰ ad fraudādū. c.
de multa. ⁊ extrauagātē execrabilis de duobꝰ vel tri
bus in cōpatibilibꝰ. qꝛ nō hꝫ locuꝫ i bñficio vnico. c.
ſuꝑ eo de ꝑbē. li. vi. aliꝰ modꝰ ē ꝑ admiſtrationē: ⁊ aliꝰ Fraus
ꝑ cōmēdā. c. dudum de elec. ⁊. c. q pl'es. xxi. i. q. i. ⁊ ve ꝯ ca. de
nobis cū iſtis fraudibꝰ dū ſteterimus an̄ tribunal xp̄i multa.

Impetrās bñficium an teneat facē mētiones de ānexis illi.

qui eſt ſcrutator cordiū ⁊ cognitor ſecretoꝝ.c.tua de ſimo.⁊.c.in ciuitate de vſur.⁊ ſic ſe excuſant cardinales que hñt tres eccleſias cathedrales in adminiſtrationem vel commendam vel faciunt vniri.ad idē de epiſcopis.¶ Item nō omitto aliud in hoc dicere de annexis: ꝙ impetrans beneficiū ⁊ non faciens mentionem de annexis ſi valorem verum etiam cū annexis expreſſit nō cēſet gratia ſurrepticia.vt vult gl.no. in.c.gratia de reſcrip.lib.vj.⁊ ſic obtinuit vnus in curia in cuius fauorē allegaui hoc.ſed iſtud ītelligo verum quando illa annexa erant acceſſoria ad illud beneficiū impetratū ſecus ſi fuiſſent principalia.ſ.qꝫlibet per ſe.ad hoc allegarem glo.in.d.cle.per litteras de preben.⁊.c.i.ne ſede vacante.⁊ in.d.c.⁊ tpis qualitas.xvj.q.i.Nam ſi tunc expreſſiſſet nō ita de facili habuiſſet īpetrans.ar.c.poſtulaſti.⁊ qꝺ ibi no.Jo.de lignano.⁊ Abb.de reſcrip.ergo ⁊c̃.Iſta ſufficiant pro nūc ⁊ omitto dicere q̄re excipiant̄ hͥ cardinales.⁊ qꝛ eſt periculoſum ponere os in celū: melius eſt tacere.

¶ Sequitur.xii.regula.

¶ Item predictus dñs noſter omnes ⁊ ſingulas ab ipſo Sixto predeceſſore infra annum ante diem obitus eiuſdem ꝯceſſas gratie vel iuſtitie litteras temporibus debitis earū executoribus nō preſentatas oīno reualidauit ⁊ in ſtatū priſtinum quo videlicet ante fuerant ⁊ eos pro quibus erant obtēte quo ad hoc plenarie reſtituit ac decreuit ꝑ executores p̄dictos vl̄ ab eis ſubdelegatos perinde ad ipſaruꝫ executionē procedi poſſe ⁊ debere ac ſi executio huiuſmodi temporibus predictis inchoata fuiſſet.

¶ Iſta regula dicit: ꝙ papa reualidat litteras grē vel iuſtitie emanatas a Sixto ꝑ annū ante obitū ſuū nō p̄ſentatas executorib᷒ eaꝝ.⁊ ꝙ mādat executores earū poſſint ꝑinde ꝓcedē ſuꝑ eis ac ſi tpe debito fuiſſent ſibi p̄ſentate ⁊c. Iſta rl̄a hꝫ duas ptes: p̄mā quo ad litteras gratie.ſcꝫ quo ad litteras iuſtitie. Quo ad litteras gratie pōt poni exēplum in reſtitutiōe ad appellandū ⁊ in alijs ſīlibus ꝯcernētibus iuriſdictionem.⁊ de hoc loquit̄ iſta rl̄a.qꝺ appꝫ ibi dū loquit̄ de executorib᷒ ⁊ de eoꝝ delegatis.⁊ hoc eſt qꝺ voluit dicere Bal.in.ca.i.§.ad hec.in.iiii.col.de pace iuram.firman.col.x.vbi querit an grā facta ſuꝑ iuriſdictiōe poteſt ꝓbari ſine ſacris apicib᷒.⁊ dicit ꝙ nō allegat l.i.C.de mā.p̄n.⁊.l.ꝓbatorias.C.de diuer.offi.li.xii. Nāqꝫ etiā gratia pōt fieri ſuꝑ reb᷒ cōcernētib᷒ iuriſdictionē.nā p̄nceps videt̄ facere grām in eo ꝙ tenet̄ facere etiā naturali rōne.vt ipſe no.in.e.§.viii.col ⁊ nō loquit̄ illa rl̄a de gratijs expectatiuis ſuꝑ q̄bus dant̄ executores: qꝛ regl̄a alias ſuperius dicta reuocat expectatiuas.niſi vellemus dicere ꝙ nō reuocant̄ ēt ille expectatiue: ēt nō p̄ſentate executorib᷒ q̄n nullū ſunt ſortite effectū: vt ibi dr̄.⁊ ſic ītelligi pōt etiā iſta regula ēt de gratijs expectatiuis.qꝛ lꝫ de iure eſſent reuocate ex quo res erat ītegra.vt in.c.ſi cui.§.fi.de p̄bē.li.vj.tñ reualidat eas.dū tñ īfra annū añ obitū Sixti fuiſſet data expectatiua.Ex q̄ ſequit̄.ꝙ cū data oīuꝫ expectiuaꝝ fuerit de p̄mo āno ſui pōtificatus de primis ⁊ de ſecūdis ſub vna alia data: ꝙ iſta rl̄a nō haberet locū in expectatiuis niſi in eis q̄ fuerunt date ſub data curenti forte ꝓpter reſeruatiōes ſpeciales ⁊c̃.⁊ hoc verū in his q̄ fuerūt ꝯceſſe añ annū obit᷒ ipſius

Diuiſio rl̄e.

Prima pars.

vt hic dr̄. Item nō intelligat̃ iſta rl'a de nouis ꝓuiſiōi
bus vel de gr̄a ſi neutri qꝛ lꝫ in eis dent̃ iudices ⁊ exe
cutores. tn̄ ēt ſint ꝯceſſe ante annuꝫ obitus ſui nihilo
minus crederē ꝙ nō cēſent̃ reuocate. qꝛ ſupra in octa
ua regula dr̄ ꝙ poſſent expediri ꝯceſſa ꝑ Sixtū in for
ma rōni ꝯgruit ⁊c. ergo ſeqt̃ ꝙ cū de iure fuit acqſitū
ius ꝑ ſolā ſignaturā pape in gr̄a ſi neutri vel in ſola ꝓ
uiſiōe iuxta notata ꝑ doc. i ꝓhemio ſexti. ⁊ ꝑ gl. i cle.
dudū. §. nos. n. de ſepul. ⁊ ſupius dixi ꝙ iſta rl'a nō ex
An ꝑ ſolā ſignaturā grātur ius. tēdit̃ ad nouas ꝓuiſiōes vel ad gratiā ſi neutri ēt cō
ceſſaꝫ an̄ annū obitus Sixti. Et rō eſt. qꝛ ꝯſtitutio ēt
gn̄alr̄ loquēs cōprehēdit in ſe exceptiōes ēt poſita in
alijs ꝯſtitutiōib⁹: lꝫ ibi nō dicant̃. ⁊ idē ēt ſi exꝑmant̃
aliq caſus tn̄ ibidē. vt ē gl. mihi notabil' i. l. ita nobis
pudor ⁊ ibi Salicet⁹. C. ad adulte. ⁊ i. l. i. c. de ꝯdi. ide.
⁊ ſic eſt in caſu nr̄o: qꝛ iſta ꝯſtitutio gn̄alr̄ loquēs nō
excludit caſus cōprehēſos i alijs rl'is. ſꝫ in diſpēſatiōi
bus vel in reſtitutiōib⁹ in ītegrū vel in ſimilibus hꝫ
locū iſta rl'a. Quo ad ſcdaꝫ ꝑtē iſti⁹ rl'e videlicet d lr̄is
ꝯcernētib⁹ iuſtitiā pōt poni exēplū i. c. gratū de offi.
dele. qꝛ lꝫ reſcriptū ꝯcernens iuſtitiā in forma cōque
ſtus vel ſignificauit vel ad audientiaꝫ vel in forma ra
tioni cōgruit vel aliud ſimile emanatū a papa Sixto
non preſentatum executoribus vel iudicibus tempo
re obitus ſui eſt reualidatum hic quinimmo ſm̄ di
ctum cop. gratum ⁊ ſimilia iura etiam ſi fuiſſet repre
ſentatum: ſed iudex non citauit ante obitū Sixti ipo
facto expirauerat iuriſdictio ſua vt ibi. tn̄ iſta regula
reualidat talia reſcripta que ſunt perpetua de iure.
vt in l. falſo. C. de diuer. reſcrip. ⁊ verum eſt ꝙ limita
tur: dum tamen res non ſit integra iuxta notata. per
glo. in. c. ſi aūt. ⁊ in cap. i. de reſcrip. tamen in hoc ha
buit. papa bonam aduertentiam cuꝫ bona equitate.
Et inquantū dicit̃ hic de cōceſſis ante annū obitus

voluit papa notare negligentiaꝫ impetrantis. ex quo
tāto tp̄e nō pn̄ auit iuxta. c. plerūqꝫ. de reſcrip. ⁊ hec
ſufficiāt ꝓ nūc q̄ ad iſtā rl'am: ſalua correctiōe. D. T.
R. ⁊ alterius melius ſentiētis hec mihi vident̃ vera
⁊ ſic ex predictis vidi hic in curia qn̄ obijt Sixtus ꝙ
ſi fuit impetratū reſcriptuꝫ eius tp̄e quo iudex ibi da
tus non poterat citare eo mortuo: ſed conſului ꝙ ex
pectaret hanc regulam que reualidat reſcriptum: ⁊
tunc poſſet procedere alias non.

¶ Sequitur. xiii. regula.

¶ Item reuocat quaſcunqꝫ facultates con
ceſſas qbuſuis patriarchis archiepiſcopis
epiſcopis ⁊ aliis prelatis ⁊ perſonis: necnō
apoſtolice ſedis nunciis ac fructuū ⁊ prouē
tuuꝫ camere apoſtolice debitoꝝ collectori
bus de diſpēſando cū quibuſuis ꝑſonis ſuꝑ
matrimonio ꝯtracto vel ꝯtrahendo in gra
du ꝓhibito ac ſuper nataliū ⁊ etatis defecti
bus ⁊ de incōpatibilibus eccleſiaſticis bene
ficijs in ſimul retinendis: necnō de notariis
publicis creandis ac alias a premiſſis offi
cia ipſorum nunciorū ⁊ collectorum directe
non concernentes quo ad oia in quibus fa
cultates ipſe non ſunt ſortite effectū etiaꝫ ſi
nuncijs eiuſdem dicte ſedi legatis de latere
competens fuerit conceſſa poteſtas.

¶ In iſta regula reuocant̃ facultates date legatis vel
qbuſuis patriarchis ⁊c. vel officialib⁹ aplice ſedis de

diſpēſando in matrimonio cōtrahēdo vl' ſup defectu
nataliū ⁊c. in oībus nō cōcernētib⁹ eoꝝ officiū ī his
in qb⁹ nō ſunt ſortite effectū ⁊c. Iſta regula venit ad
limitationē ⁊ declarationē ſupioris regule vbi reuali
dant̄ lr̄e gr̄e vel iuſtitie emanate a pdeceſſore ſuo ⁊c.
ſed hec limitat niſi ī caſib⁹ iſtis hic exp̄ſſis: ⁊ ſic opor
tet ꝙ intelligatur iſta regula de facultatib⁹ ꝯceſſis a
Sixto ⁊ nō ab iſto Innocē. nāꝫ alias cū lex ſemper lo
quit̄. vt in. l. arriani. C. de here. Videt̄ ꝙ etiā faculta
tes ꝯceſſe ab Inno. ſint reuocate qđ nō eſt verū. Naꝫ
lex declaratiua vel interpretatiua alterius dꝫ intelli=
gi in terminis illius declarate ſufficiat glo. in. c. q cō
tra. de elec. li. vi. ⁊ ꝙ debeat ītelligi de facultatib⁹ cō
ceſſis a Sixto ⁊ nō ab ipſo Inno. pꝫ q: quando gen⁹
diſtinguit̄ p ſpeciē tūc dī interpretatio ⁊ adiectio. vt
notat Bal. in. c. i. de noua for. fid. co. x. ſed gen⁹ regu
le ſupioris diſtinguit̄ p ſpecies hic numeratas, ergo
ſequit̄ ꝙ hic ē adiectio et ītepratio ſupioris regl'e. ex
quo ſequit̄ ꝙ debet ītelligi ſm terminos ſupioris re
gule. facit glo. in. c. de mil'ta. quā not. ibi Alb. de pre=
ben. Itē quia quādo eſt intellectus dubius recurrere
debem⁹ ad rationē naturalē: et ad regulas iuris. de p=
mo in. l. ſcire oportet. §. et ſi maxime. ff. excu. tuto. de
ſcđo notat̄ ī. l. oēs diffini. ff. de. reg. iu. que iura alleg=
Bal. et in hoc in. c. i. de alie. feu. in. v. col. Sꝫ iſta eſt
rō nālis: ergo ⁊c. nec obſtant v̄ba generalia h̄ poſita
q: debent ītelligi ciuiliter et ꝑut rō dictat et nō abu
ſiue. l. ſi cui. ff. de ſerui. et. ff. de pig. l. oblatiōe gn̄ali q̄
iura ad hoc ꝑpoſitū allegat Bal. ī. c. i. in. xi. co. de ca
pitaneo qui cu. vendi. co. x. et hoc nō dixi ſine cā: q:
vnus magn⁹ vir et magne ſcientie dicebat ꝯtrariū ⁊
forte pendet cauſa: nō eſt tacenda. Et inquātū regula
dicit ꝙ facultas q̄ nō ē ſortita effectū quo ad diſpēſa
tionē cenſet̄ reuocata pōt poni exēplū de diſpēſatōi
facta ꝙ pn̄t duo ꝯhere mrīmoniū in gradu ꝓhibito:
q: lꝫ ante diſpenſationē ꝯtraxiſſent. tn̄ poſt diſpēſatio
neꝫ requirit̄ nouus ꝯſenſus ꝑ notata per doc. in. c. ſu
per eo. de cōdi. appoſi. ⁊ ſi añ iſtā reuocationē nō cō=
ſenſerūt de nouo cenſent̄ reuocata iſta diſpēſatio vt
hic. Sed nō dꝫ intelligi ſic de diſpenſatiōe ad duo in
cōpatibilia. q: lꝫ diſpēſatus nō habuit iſta duo incō=
patibilia: tn̄ eius diſpēſatio nō eſt reuocata: q: iā ſor=
tita eſt effectū per ſolā ſignaturā: vt ſepe dixi ſupius
faciat glo. cū tex. in cle. dudū. § nos. n. de ſepul. ⁊ h̄
vult dicere iſta regula in hoc ꝙ licet hn̄s facultatem
diſpenſandi cum. x. vel ſimplr̄ diſpenſat cuꝫ octo. ꝙ
quo ad alios cū qbus nō diſpenſauit eſt reuocata fa=
cultas: ⁊ etiā de iure cōmuni idem eſt quo ad non in
cepta per obitū concedētis: vt eſt gl. nota. in. c. paſto=
ralis. iuncto tex. de reſcrip. in fine. ¶ Itē eſt notādū
hic: ꝙ iſti officiales de qbus in regula non reuocant̄
hic: pmo quia ſunt officiales apoſtolice ſedis. vt hic
ar. c. quoniā abbas. ⁊ qđ ibi notat̄. de offi. dele. ⁊. c. ſi
gratioſe. de reſcrip. li. vi. Itē pꝫ hic ⁊ ibi officia ipſoꝝ
⁊c. nō cōcernētes ⁊c. Ex qbus verbis etiā īfero ꝙ co=
mes palatin⁹ creatus a Sixto vt poſſet facere docto
res ⁊ notarios ⁊c. q: eſt officialis apoſtolice ſedis non
eſt reuocatus ⁊ poſt reuocationeꝫ factam hic pōt fa=
cere doctores ⁊ notarios quia hoc concernit officiuꝫ
ſuum principaliter. ergo non cenſent̄ iſta facultas hic
reuocata per predicta verba iſtius regule.

Diſpē ſatō ad duo in cōpati bilia n̄ reuoca tur per morteꝫ cōcedē tis. An comes palati= nus ſit reuoca tus per hāc re= gulaꝫ.

¶ Sequitur. xiiij. regula.

¶ Item vt in apoſtolicis litteris cōmitten
di crimē falſi per amplius occaſio tollat̄ vo
luit ſtatuit ⁊ ordinauit ꝙ in antea dictiōes
nūerales q̄ in dictis litteris ante kalendas

Nonas ⁊ Idus imediate poni cõſueuerũt per lr̃as ⁊ ſyllabas extẽſe ſcribant: ⁊ ille ex p̄fatis lr̃is in q̄bus hm̄oi dictiones aliter ſcripte fuerint ad Bullarium non mittant.

¶ In iſta rl̃a dr̃ ꝙ dictiones nũerales dierũ: vz. ante kalẽdas vel idus: vel nonas ⁊c. debẽt poni extẽſiue ꝑ lr̃as ⁊ ſyllabas ⁊ nõ numeralr̃ in lr̃is aplicis: alias nõ mittant ad Bullariuz. Exẽplũ pono: q2 deberet dici octauo kalẽdas ꝑ ſyllabas: ⁊ nõ. viij. kalẽdas. vl̃ oct̃ nũeralr̃: ⁊ idẽ de nonis ⁊ idibus. vz q̄nto nonas martij: ⁊ nõ. v. nonas martij. Et ad ītellectũ iſtius regule lʒ totũ ſit. D. T. R. tũ q2 aliqui viſuri eandẽ regulam forte ignorabunt vocabula: ⁊ ne dicat mihi ꝙ de notorio loquit: ⁊ q̄d ſit notoriũ ignoramus. vt ait glo. c. manifeſta. ij. q. i. ⁊ facit glo. in. l. ſtipula. iſta hr̃e licere §. hij. quoqʒ. ff. de v̄bo. ob. ideo videndũ eſt quid vult regula iſta: ⁊ quid ſunt kalẽde: ⁊ q̄d none: ⁊ q̄d idus: ⁊ mihi ſciendũ arbitror ꝙ kalende. Ap̄. dicunt in quolibet die p̄imo menſis cuiuſlibet: ⁊ dicunt a kalo. as ideſt voco. as. q2 p̄reco aſcendebat pulpitum ⁊ vocabat oẽs hoĩes ad nũdinas fiẽdas: hoc dicit gl. i. ī ſi. in locũ biſextus. ff. de ver. ſig. ⁊ in data. vi. li. vel dicunt a colo. is. q2 illũ p̄mũ diẽ reuerebant antiqui. vt dicit glo. in. d. l. Itaqʒ in quolibet menſe fiebãt nũdine ei durabant ꝑ octo dies: ⁊ inde vocant nundine ap̄. ⁊ īcipiebãt regulariter q̄nta die cuiuſlibet mẽſis niſi in quartuor mẽſibus. vz in martio. maio. iulio. ⁊ octobri: q2 īcipiebãt ſꝑ in ſeptĩo die vñ. v. Sex nonas maius october iuliuo ⁊ mars. Quattuor ⁊ reliq tenent idus q̄libet octo. vt dicit gl. ī data. vi. ⁊ p̄fata. l. cũ biſextꝰ. ⁊ poſtea erat diuiſio nũdinaꝝ. ⁊ vocabat idꝰ. i. diuiſio nũdiaꝝ. vñ gẽtiles ad euitãdũ falſitatẽ cõputabãt ꝑ antiphraſim. i. tot dies añ calendas. vel idus incluſiue in oĩbus diebus qui erat añ calẽdas. ⁊ añ nonas: ⁊ añ idus: ⁊ illa dictio añ ſemꝑ ſubītelligit etiã ſi nõ exꝑmat. vt volũt gloſe in. d. l. cũ biſextus. ⁊ ī data ſexti. ⁊ Io. de imo. q̄ plene examinat hãc materiã ī. l. eũ q̄ calẽdas. ff. de verbo. ob. cuius verba vel ſentẽtiã recitaui in. l. i. §. ſi quis ſimplr̃. ff. de verb. ob. legẽdo hic rome tanq̄ʒ ſubrogatꝰ dñi Nicolai de Caſtello eximij doctoris. nũc abbreuiatoris de ꝑco maiori ⁊ aduocati ꝯſiſtorialis digniſſimi: ⁊ q2 nõ fui ſolutꝰ de p̄tia paga dimiſi lecturã. Et illa dictio añ ponit īcluſiue. ſ. q2 includit illũ diẽ in q̄ ponit. ⁊ illũ ad quẽ refert: ita vult glo. iij. in. d. l. cũ biſextꝰ. ff. de verb. ſig. vñ in p̄ma die mẽſis martij. vel alterꝰ dicunt ſimplr̃ calende. ⁊ ſc̄da martij dicit ſexto nonas. ideſt ſexto die añ nonas. tertia die dicimꝰ q̄nto nonas. q̄rta die dicimus q̄rto nonas. q̄nto die dicimꝰ tertio nonas. ſexto die dicimꝰ p̄die nonas. ſeptima dicimꝰ nonus ſimplr̃. octaua die dicimꝰ octauo idus. i. octaua die añ idus īcluſiue: ⁊ ſic de ſingulis. ⁊ decimaq̄nta dicimus idus ſimplr̃. ⁊ in oĩbus alijs diebus cõputãdo ꝑ antiphraſiz. ſ. decimoſexto die dicimꝰ decioſeptimo calẽdas ap̄rilis. id eſt die decimoſeptĩo īcludẽdo aliã diẽ ⁊ p̄mã ap̄rilis. vt dixi ⁊ ſic de ſingulis. vt pʒ in diuerſis glo. ⁊ idẽ dicẽdũ de aliis mẽſibꝰ q̄bꝰ ſunt nõe. v. die. ſʒ ī hoc ẽ mirãdũ. q2 de iure reꝑit ꝙ debemꝰ dicere ſc̄do calẽdas ⁊ ſc̄do idꝰ. ut pʒ ī calẽdario cui debemꝰ dare fidẽ. ut vult glo. in data. l. vi. li. ⁊ hoc appet. q2 ſi dictio ante includit vtrãqʒ diẽ. vt dicit gl. p̄dicte. l. ſequitur ꝙ poſſumus dicere ſc̄do calẽ. ⁊c. tñ cãcellaria nec camera nõ ponit niſi p̄idie calen. p̄idie idus: ⁊ p̄idie nonas. ⁊ iſte ſtilus fundat ī. l. i. ff. de manumiſſionibꝰ ⁊ īterrogaui ãtiquos abbreuiatores ⁊ ſcriptores: q̄re nõ dicimꝰ ſc̄do calẽdas. Dixerũt mihi q2. nu-

Vñ dicat kalende.

verſus

merus ſcđs pſupponit pmū. Sed nō reperit pmo ca
lēdas ergo ꝛc̄. Sꝫ certe iſta rō nō ſatiſfacit: qꝛ idē eſſet
dicēdū de decimo calen. ꝛc̄. maxīe cū dictio ante ibi
ſubintellecta icludit diē calēdarū vt dicit illa glo. i. d.
l. cū biſextus: ideo nō placet mihi illa ratio. ſed hodie
ſi diceret ſcđo calendas cōtra ſtilū cācellarie ꝛ came
re pſumet de falſo pp ſtilū ar. c. quaꝫ graui. ꝛ. c. licet.
de cri. fal. Nihilominus tñ crederem ꝙ bulle valerēt
ꝛ hoc per ſupradicta: ꝛ per hāc regulā que dicit de di
ctione ante calē. tñ. Judex vero cui pſentarentur ta=
les bulle deberet ꝯſulere papā anq̄ꝫ obediret eis. ar.
c. ſi qñ de reſcrip. ꝛ iuriū ſupra allegatorū. Et ſic vult
dicere iſta rl'a: ꝙ ſi forte eſſet data ſupplicatio octauo
calendas martii. vel octauo idus martii: vel ſexto no
nas martii. ꝙ debet ſcribi ad longū. ſ. octauo calēdas
martii. vel octauo idus martii: vl' ſexto nonas martii
per litteras ꝛ ſyllabas ꝛ non per abbreuiaturas. vcꝫ
viii. calen. martii: vel. viii. idus martii: vel. vi. nonas
martii ꝛc. ad euitādū falſitatē. quia poſtea poſſet mi=
nui aliquid vel addi quod nō pōt poni vel addi ſine
ſuſpitiōe ſi per litteras ꝛ ſyllabas poneret. ad hoc ve
nit iſta regula. ꝛ ratio dubitādi forte fuit: qꝛ nō refer=
tur an aliqd fiat vel eius ſile. ſufficiat. c. ſi. xxxviii. di.
cū glo. ſua. ꝛ ibi ſunt cōcordātie. ꝛ facit gl. ſingularis
ſm Angelū ibi in. l. i. §. qui pſens. ff. de verbo. obli. in
verbo annuiſſet. qui dicit ꝙ humeris fit obligatio ꝛ
ēt capite. ꝛ Jo. de imo. dat ſibi ſociā i. l. itē qꝛ. ff. de pa
ctis. ꝛ ego do aliā ſociaꝫ in. c. penul. in. i. glo. in ſi. de
ſpō. ergo videbat. ꝙ idem eſſet dicere. viii. calē. ſicut
dicere octauo calendas per litteras ꝛ ſyllabas. Sꝫ ra
tio dicēdi fuit: quia in litteris apoſtolicis nulla ſuſpi
cio debet eſſe ſed clara debēt eſſe oīa. faciūt dicta iu=
ra. c. quam graui. ꝛ. c. licet ꝫ cri. fal. ꝛ. c. īter dilectos.
de fi. inſtru. ꝛ maxīe qꝛ pter dulcedinem bñficioꝝ ſtu

dium eſt faciēdi falſitatem. ſicut in ſimili notat Bal.
in. c. quia veriſimile. de preſump. qui dicit ꝙ propter
dulcedinem bñficioꝝ ſtudiuꝫ eſt corrumpendi teſtes
ergo ꝛc̄. Ex predictis tñ infero ꝛ ex iſta rl'a a cōtrario
ſenſu. ꝙ inſtrumēta in qbus nō fit extēſio per litteras
nec per ſyllabas etiā ſi ponerentur dies ante calēdas
ꝛ idus ꝛ nonas ꝙ valeren ꝛ nō eſſent ſuſpecta. Item
ponderandū eſt hic verbum ad bullariā nō mittant:
qꝛ iſte plumbarius vt arbitror eſt plumbator vel me=
lius forte vice cancellarius qui debet bullas expedi=
re. ſꝫ primū magis placet. Nā bulla dr̄ plūbū pendēs
ſiue ſigillū ſit de auro ſiue de plūbo. hoc dicit gl. iun= quid
cto tex. in cle. i. de iureiurā. in verbo aurea bulla. hoc dicat
etiam probat textus apertus in. c. lꝫ. §. i. de cri. falſo. bulla
ibi ut falſa bulla falſis litteris apponat ꝛc̄. ꝛ in duo=
bus paragraphis ſequentibus. Et ſic ſequit ꝙ plum
bator dr̄ bullarius. lꝫ textus in eo. c. §. nos. velit ēt ꝙ
vice cancellarius dicatur plūbator ſed ibi etiam pōt
capi pro plūbatore: tñ ſi mitterent forte valerent bul
le qꝛ hic nō annullant ꝙ ꝛc. ꝛ nunq̄ꝫ debemus indu=
cere annullationē niſi in caſibus expreſſis in iure: qa
annullatio eſt pena. glo. in. c. decet. de imu. eccle. lib.
vi. hoc dicit Abbas i. c. i. vt eccleſiaſtica bñſicia: que
pena nō debet imponi niſi in caſibus iure expreſſis:
niſi per ſniam. faciant notata in. c. ſi diligenti. de foro
compe. ꝛ in. l. in criminali. C. de iuriſdi. om. iudi. ꝛ p=
dicta volui dixiſſe ad declarationē hu' regule. Et vi
deat. D. T. R. qñ fueris papa deo dāte. an. poſſes me
facere datariū ꝛ ſi ueniſſet ad propoſitū hic inſeruiſ=
ſem de lr̄is ꝛ de cifris ꝛ de cōtraſignis ꝛ an ſtatutum
loquens de portante lr̄as bannitoꝝ ad ciuitatē hēat
locū in portāte cifras vel contraſigna ꝛ alias dixi. ꝙ
nō p multa iura tā ciuilia q̄ꝫ canonica. Sed qꝛ nō fa
ciūt ad ppoſitū omito ne ſim tedioſus. D. T. R. ꝛ ne

videar ſuperſticioſus.i.in anis glorie. nec curo allegare hic aliā glo. de nonis ⁊ idibus ⁊ calendis in.c.propter eccleſiaſticas.lo.i.xviij.di. Nec hic dicere ē meum quare eccleſia approbet iſtum numerum calēdarum:nonarum:⁊ iduum cum obſeruatio calendarum ſit reprobata a iure.vt in.c.non licet.⁊.c.ſi quis calē. ⁊ in.c.nō obſeruetis.xvi.q.vij.quia non facit ad propoſitum.rationale tam diuinorum aſſignat rationē ſi recte memini quod alibi dico. Sed non omittā vnū verbum quod dicit Bal.in.c.i.§.die lune de pa.ꝯſt. ꝙ in literis apoſtolicis ponuntur idus calen.⁊ none ⁊c.ad tollendum dubium antiquum:quia ſi diceretur.x.die Janua.dubium erat an intelligeretur exiſtente Janua.vel incipiente ⁊ allegat.§.ſi.eo.c.

Sequitur.xv.regula.

Item noluit ꝙ de ꝯcurrētibus ſup vacātib⁹ ſeu certo modo vacaturis bñficiis illis qb⁹ gr̄e motu ꝓprio cōcedunť ceteris ſimili mō gr̄as nō habētibus alias graduati nō graduatis:⁊ inť graduatos magis graduati ac iter equaliter graduatos ꝑus graduati necnō colorato titulo poſſeſſores nō poſſeſſorib⁹:⁊ iter pſonas alias i curia pn̄tes nō bñficiati beneficiatis ſilr̄ inter abſentes ceteris parib⁹ ⁊ oriūdus nō oriūdo:⁊ dioceſano i reliqs v̄o ſinguli qui prius ap̄licas de ſuper litteras earū executoribus pſentauerūt aliis in ipſorū de quibus agi contingerit beneficiorum aſſecutione preferatur.

In iſta regula dicit ꝙ quādo aliqui ꝯcurrūt ſuper aliquo beneficio vacāte vel certo mō vacaturo:puta per ꝯctū mr̄imonij titij:vel p ingreſſum religionis vl̄ p ꝓmotionē ⁊c.tūc ſi ſunt ſub eadē data ille q hꝫ motū ꝓpriū prefertur non hñti ⁊ graduatus nō graduato:⁊ poſſeſſor nō poſſeſſori:⁊ pſens i curia abſenti ⁊ non beneficiatus beneficiato:⁊ oriundus nō oriundo:⁊ dioceſanus nō dioceſano in alijs prefertur:ille qui primo preſentauit ſuas litteras executorib⁹ hoc dicit. Et certe. R. dn̄e ad tollēdū dubia huius regle: vel ſaltē ad declarādū ea que practicanť i curia oporteret ſcribere hic vnū quinternionem:ſed ſi ſic facerē nō finirē has regulas iſto anno ⁊ ſatis eſt mihi ꝙ oē ſapiēti cauſaꝫ ⁊ ſapiētior erit.iuxta.c.vides §.fi.xxiij q.vi.ſuccinte dicā de qualibe t iſtarū ꝓrogatiuaꝝ aliquid ⁊ primo dico de motu proprio ⁊ in hac prerogatiua valde erat dubitādū:quia motus ꝓprius nō exꝑeratur ꝺ iure ſcripto:niſi id qđ reperiť expreſſū hoc dicit glo.mihi ſingularis bene intellecta in cle.ſi romanus.de prebē.⁊ eam allegat ad hoc Siculus notāter in capi.quia circa.de conſang.⁊ affi.ſed nō reperitur iure cautum:niſi tollat ſubreptionē in ca.ſi motu proprio.de preben.li.vi.ergo ⁊c.maxime qa nec tollit ius tertij etiam ad rem: vt dicunt docto.⁊ ſeqtur Dominicus in.c.ſi tibi abſenti.eo.ti.⁊ lib. ſed nihilominus hic ſtatuitur cōtrariū.ſ.ꝙ ceteris paribus preferatur habens motum propriū alteri non habenti:⁊ pōt eſſe ratio:quia impinguat gratiā quo ad ibidē cōprehēſa:vt fiat interpretatio latiſſima.vt in.c.ſi plurib⁹ eo.ti.⁊ li.ergo ⁊c. Et ſi dicať ꝙ nō extēdit gratiā fateor:vt dicit Domi.ibi.⁊ gl.in cle.per lr̄as.eo.ti.in v̄bo directas. Et rn̄deo ꝙ h̄ nō āpliat:ſꝫ extēdit quō ad ꝯtēta in gr̄a:ergo ⁊c.⁊ cū tex.loquať hic idiſticte dico ꝙ etiā ſi habēs motū ꝓpriū haberet alia benefi-

An p obitum papa expirēt ꝓrogatiue.

cia ſatis eſſet ꝙ illa clauſula tolleret ſibi ſubreptionē
⁊ nō daret ſibi p̄rogatiuā huius regule:tñ nihilomi
nus dico:q̄ ēt hꝫ p̄rogatiuā ex quo idiſticte loquit̄
iſta r̄la:ergo ⁊c.lꝫ in caſu quo tolleret diligentiā pro-
ceſſus ſcd̄ꝫ docto.c.duobus.de reſcrip.li.vi.dixerim
hic legēdo illud.c.⁊ dedi.in ſcriptis ꝙ qñ tollebat ſub
reptionē nō tollit diligētiā ꝓceſſus tñ in caſu nr̄o huiꝰ
regule ꝯriū dico:⁊ anteq̄ꝫ veniā ad alias p̄rogatiuas
dico ꝙ iſta r̄la venit ad declarationē.c.ſi a ſede.de p̄-
ben.lib.vi.Ex quo ſequit̄ ꝙ ſi vnꝰ hr̄et ꝓuiſionē lega
ti motu ꝓprio:⁊ alius eodē die a papa ꝙ p̄fert̄ hūs
motu ꝓprio a legato per hanc regulā. ¶Ulla ꝫ motus
proprius legati idē operat̄ ſicut motus propriꝰ pape.
vt notat Joā.de Jmo.in dicta cle.ſi romanus.⁊ ideꝫ
crederem de motu proprio ordinarij in caſu huius re
gule qñ exprimit̄:q̄ nō reperio iure prohibituꝫ ꝙ nō
poſſit conferre ordinarius motu proprio:nec q̄d non
poſſit ſe vocare ſeruū ſeruoꝝ dei. ¶Seq̄t̄ alia p̄roga-
tiua ibi graduati non graduatis ⁊c.⁊ iter graduatos
⁊c.h̄ ꝯcordat cū iure cōi.ar.c.de multa.de p̄bē.⁊ di-
cerē ſalua correctiōe.D.T.R.ꝙ iſta regula itelligat̄
ſm̄ ius cōe.ſ.ſi graduati ſint idonei.Nā iura loquētia
de pſonis loquunt̄ de idoneis ſufficiat.l.gradatim.
in p̄n.ff.de mu.⁊ ho.⁊ gl.in.l.C.de ſaſan.ec.⁊ in.c.eu
nuchus.lv.di. ¶Jdeo ſi vnus doctor eſt factus a co-
mite palātino ſine ſcia q dicēdus ē dolor potiꝰ q̄ꝫ do
ctor tūc non deberet p̄ferri docto viro ſcolari:⁊ ad h̄
faciat gl.in.l.i.C.de annonis ciuilibꝰ.li.xi.q dicit ꝙ
ſcolaris doctꝰ p̄fert̄ doctori idiote:⁊ lꝫ Abbas i.c.cle
rici deuidi.iteligat illā glo.in diſputatiōibus ⁊ nō in
honoribus tñ quo ad regimē eccl̄ie arbitror nō pecca
re iudicē q iudicaret ſm̄ hāc regulā pro ſcolari docto
cōtra aſinum doctorē:faciant que notant docto.ma-
xime Domi.in.c.cum ex eo.de elec.lib.vi. Fateor tñ

Qūo operat̄ motꝰ ꝓprius.
Scd̄a pars.

ꝙ ſi cōcurrēs ſecū etiā eſſet eiuſdē doctrine vel aliq̄li
ter plus ꝙ deberet ſeruari iſta regula. ¶Jteꝫ dico ꝙ
lꝫ de iure nō reperiatur gradus in ſcia niſi doctoratꝰ
vel magiſteriū:vt fundat̄ in cle.ii.de magiſtris ⁊ facit
q̄d dicūt docto.in ꝓhemio.vi.vbi etiā dicūt de licē-
tiato ꝙ potiꝰ dr̄ ſcolaris q̄ꝫ doctor.tñ quo ad iſtā r̄laꝫ
crederē ꝙ ēt Baccalarius maxie factus in hyſpania
dicat̄ graduatus cū ter examinat̄ anteq̄ꝫ fiat baccala
rius:ḡ ⁊c.facit.l.i.C.de elec.lib.x.idē dico de licētia-
to vbiqꝫ:q̄ in fauorabilibꝰ appel.doctoris venit licē
tiatꝰ ſecus in odioſis.vt dicit Domi.in ꝓhe.vi.⁊ bal.
in.l.in.ff.ſo.ma.tñ ſi diſpō loquat̄ de h̄ nō ſufficit eſſe
licētiatū.vñ ſi ptās tenet̄ hr̄e doctorē non ſatiſfacit ſi
hr̄et licētiatū.vt dicit Bal.in.l.penul.ff.de milita.te
ſta. ¶Dico tñ ad hāc regulam ꝙ ſi licētiatus in iure
īpetraret bñficia tāq̄ꝫ doctor:ꝙ eius īpetratio eſt ſur
repticia:q̄ birretū ⁊ inſignia ponunt̄ ſibi tāq̄ꝫ docto
ri ⁊ nō tanq̄ꝫ licētiato:h̄ dicit Jaco.Rebuſi.in.l.ſtig
mata.C.de fabri.l.xi.iō dico ꝙ in hoc caſu ēt ſi cōcur
rens ſecū nō ſit graduatus p̄ferret̄ ſibi:lꝫ vellet vti
licētiatura tantū ꝯtra eū p p̄dicta. ¶Uenio nunc ad
tertiā p̄rogatiuam ibi:colorato titulo poſſeſſores nō
poſſeſſoribus ⁊c.hoc ēt ꝯcordat cū iure cōi vꝫ cū.c.ſi
a ſede.i.reſponſo.de p̄ben.li.vi.⁊ in regula in p̄n.de
reg.iu.li.vi.⁊ debet itelligi iſta regula de collatiōe fa
cta a diuerſis:q̄ ſi papa tñ eſſet facta duplex ꝓuiſio
beneficij:vel a legato:vel ab ordinario:tunc ſi nō ap
pareret que eſſet p̄ma nō valeret aliqua ipſaruꝫ ar.l.
duo ſunt ticij.ff.de teſta.tute.⁊ hoc dicunt doctores
in terminis illius.c.ſi a ſede.tñ Jo.de imo dicit hoc
verū ibi.ſi nullus poſſideret:ſed ſi aliquis poſſideret
dicit ꝯtrariū p illū tex.ſed Dñicus itelligit hoc verū
quo ad hoc vt poſſeſſor abſoluat̄ ab impetratiōe alte
rius:alias dicit ſecus quo ad titulū.ar.c.i.de reg.iur.

Jn ſciētia de iure nō reperit̄ gradus niſi doctoratꝰ vel magiſterium.

li.vj.⁊ ſic videretͬ in hoc caſu:ſed certe ego dicerē ſal
ua determiatiōe.D.T.R.ꝙ i caſu hui⁹ regule poſſeſ
ſio de titulū ſicut i caſu dicti.c.ſi a ſede.q2 ē declara
tio ꝑncipis q pōt ius dare:ergo ⁊c.ſufficiat ſi bñ re
cordoꝛ vnū dictū Jo.an.in.c.ſi tibi ꝯceſſo de ꝑbē.li.
vj.aliud tñ dicēdū putarē in caſu regule infra de tri
ennali poſſeſſoꝛe.⁊ hoc ꝑ ei⁹ v̄ba ibi amplius nō poſ
ſet moleſtari ⁊c.⁊ ibi dicā forte.⁊ ſic ſniat rota i caſu
illius rle.ſ3 in caſu iſtius rle.ēt in collatiōe duplici fa
cta duobus ab vno crederē ꝙ ex quo indiſtincte loqͬt
regula ꝙ indiſtincte dꝫ itelligi.q2 vbi lex non diſtin
guit neqꝫ nos diſtinguere debem⁹.l.iij.in.fi.cū gl.ff.
de offi.preſi.ar.c.ſi romanoꝝ.xix.diſt.Et ſic dico ꝙ
in caſu huius regule poſſeſſio det titulū.etiā ſi coloꝛa
ta ſit tantum alias ꝙ confirmet titulū inualidum vt
hic ⁊ in dicto capi.ſi a ſede.Naꝫ ex quo titulus erat
īualidus vtriuſqꝫ rōne dubij.vt in dicta.l.duo ſunt ti
cij:⁊ i.l.ſi fuerint.ff.de rebus du.ſequitͬ ꝙ ex quo cō
firmatͬ ratione poſſeſſionis ꝙ det poſſeſſio in hoc ca
ſu titulū vel ꝯfirmet.⁊ ſic beati qui tenebunt:vt dicit
glo.quā notat ibi Bal.in extractis feudoꝝ.in.c.i.
de pace tenē.§.ſi treſ.co.x.ex qbus infero ꝙ poſſeſſoꝛ
cadens a poſſeſſione in caſu iſtius regule pōt petere
bñficiū a quocūqꝫ poſſeſſoꝛe ēt hñte titulū qd nō poſ
ſet facere in caſu regule de triēnali vt practicat rota.
¶Uenio nunc ad quartā ꝓrogatiuaꝫ:in qua dicitͬ ꝙ
Quarta ps. preſentes in curia preferuntͬ abſentibus ⁊c.Jſta ꝓro
gatiua eſt preter ius:ſed tñ tolleratͬ a iure.facit.l.i.C.
de caſtren.omni.palentino.pecu.li.xij.ibi qd eniꝫ tā
ex caſtris eſt:⁊ ibi nec alicui eniꝫ ſunt a puluere ⁊ la
boꝛe caſtroꝝ ⁊c.⁊ facit illud vulgariū is gradus cete
ros antecellit ⁊c.ꝑmaxime q2 preſentes in curia gra
ues iniurias patiuntͬ a viliſſimis hominibus qd gra
uiter ferendū eſt.argu.auc.habita.C.ne filius pro pa

tre.⁊ ideo quia regula iſta loquitͬ indiſtincte:crederē
ꝙ ſi oꝛdinarius in partibus contulit beneficia exiſti
bus in curia.⁊ papa alteri abſenti i partibus ⁊ cōcur
rūt eodē die ne obſtet.c.ſi tibi abſenti.de prebē.li.vi.
vel oꝛdinarius exiſtens in curia cōtulit exiſtenti in cu
ria qd poteſt facere ſm Innocen.in.c.quia diuerſita
tem:de cō.preben.in fine ꝙ tūc ſi eadē die fuit facta
collatio oꝛdinarij ⁊ pape preferͬ ille qui eſt pñs alteri
abſenti.etiā ſi habuit bñficiū a papa per hāc regulā
¶Uenio ad qntā vbi dꝛ ꝙ non bñficiati bñficiatis ⁊ Quinta ps.
iter pñtes ⁊ abſentes ⁊c.iſta ꝑticula debet itelligi re
ferēdo ſingula ſingulis facit glo.in cap.ſi qs pecunia
iūcto tex.lxxix.di.itaqꝫ ſit ſenſus ꝙ inter pñtes tñ ꝑ
feratͬ nō beneficiatus bñficiato ⁊ inter abſentes tñ
preferatͬ nō bñficiatus beneficiato:⁊ nō dꝫ itelligi ꝙ
ēt ſi vn⁹ ſit pñs:⁊ alter abſens ꝙ preferatͬ nō bñficia
tus ⁊c.ideo ifero ꝙ ſi pñs i curia ſit bñficiatus.tñ ab
ſens nō eſt bñficiatus ꝙ ēt pñs dꝫ ſibi ꝑferri ꝑ hāc re
gulā.¶Uenio ad ſextā ꝓrogatiuā ibi et ceteris pari Sexta pars.
b⁹ oꝛiūdus nō oꝛiūdo:et dioceſan⁹ nō dioceſano ⁊c.
et q̄ ad iſta duo requiruntͬ iura varia.nā in.c.ſi.de cleͬ.
pegri.cū glo.idē q̄ſi diceret.et i.c.hoꝛtamur.lxxi.diſt.
cū glo.ſed glo.i.c.ad decoꝛē.de iſti.u.vult ꝯriū.et ab
bas tenet ꝑ ſua ꝑte et glo.in.c.ſi ꝓponēte de reſcrip.
qd no.Ab.ibi:et itricate loqͬt.et Anto.moꝛdet eā.qc
qd tñ ſit ſatis eſt ꝙ oꝛiūdus oꝛiūdo ꝑferͬ vt hic.qd i
telligo veruꝫ ſi ſit idone⁹.vt ſupra dixi alias ſecus.vt
vult Abb.i.d.c.ad dcoꝛē.et idē ē de dioceſano ꝑ iura
allata ſupius.¶Uenio ad ſeptimā ꝓrogatiuā ibi:in Septima ps
reliqs v̄o.vbi dꝛ q i oib⁹ alijs q̄ꝫ ſupradictis dꝫ attēdi
pñtatio lraꝝ nā q ꝑoꝛē tpe potioꝛ ſit iure.c.q prioꝛ.d
re.iu.li.vi.et i hoc ē aduertēdū:q2 iſte.§.vult.hoc eſſe
verū ceteris parib⁹:vt ibi.reliqs v̄o ⁊c.Ex quo ſequi
tur ꝙ omnes ſupioꝛes ꝓrogati tollūt diligentiam pro

ceſſus. i. preſentationem litterarum per locū a ſpecia
li. ar. c. preſenti. §. loca. cum glo. ſua de preben. lib. vi.
¶ Ex quo infero ꝙ habens motu proprio collationē
ſibi factam prefertur non habenti etiam diligentiori Nota.
in proceſſu. ¶ Item ab ordine littere dico idem fore
de oībus prerogatiuis ſuperius nominatis. ex quo ēt
infero ꝙ etiā graduatus non oriundus ꝛ etiā abſens
prefertur in vacantibus: vel certo modo vacaturis
preſenti in curia oriundo. ꝛ etiam diligentiori in pro
ceſſu per hanc regulā: lꝫ tria vincula vincant vnum
ar. c. i. de treu. ꝛ pace. ꝛ auc. ſic itaqꝫ. C. cōia de ſuc. tn̄
iſta regula tollit omnes alias prerogatiuas: ꝛ ſic dico
de omnibus prerogatiuis ab ordine littere ſuperius
nominatis. ꝛ aduertendum ꝙ omnis nominatiuus
hic poſitus regitur ab iſto verbo p̄feraꝛ poſito in fi.
ergo ex quo ponuntur ſub vno conſtructo pariformi
ter debent oīa intelligi iuxta doctrinā Bar. in. l. talis
ſcriptura. ff. de le. i. ꝛ in. l. pretor ait. §. eritqꝫ ōria. ff. vi.
bo. rap. ex quo infero ꝙ quicunqꝫ hic prerogatiuatus
prefertur nobile non prerogatiuato. nam ſi papa vo
luiſſet facere mentionem de nobili expreſſiſſet. c. ar.
ad audientiam. de deci. nec video ꝙ in iſtis cēſeatur
prerogatiua nobilitas de iure. nam. c. de multa tn̄ lo
quitur de diſpenſatione faciēda. ergo ꝛc. ꝛ ſic rn̄di lꝫ
contra meipſum qui bis probaui nobilitatem meam
in curia ꝛ hec ſufficiant.

¶ Sequitur. xvi. regula.

¶ Itē ne per varias que pro cōmiſſionibꝰ
habendis in cauſis plerūqꝫ fiunt ſuggeſtio
nes iuſtitia poſt ponatur ideꝫ dn̄s noſter de
creuit ꝛ declarauit ſue intentiōis fore ꝙ de
inceps p quancunqꝫ ſignaturam ſeu ꝯceſſio
nem pro cōmiſſionibus hmōi per ſanctitatē
ſuā vel de eius mandato faciendā nulli ſibi
ius queſitum quomodolibet tollatur.

¶ In iſta rl'a dr̄ ꝙ p quācūqꝫ ſignaturā nulli tollatur
ius qūolibet q̄ſitū. ꝛ hec rl'a cōcordat cū iure cōi: qꝛ
p̄nceps nō tollit ius q̄ſitū alicui p quācūqꝫ cōmiſſio
nem. l. i. §. ſi qd a p̄ncipe. ff. ne qd in lo. publi. ꝛ. l. nec
anus. C. de emācip. li. ꝛ. c. q̄zuis de reſcrip. li. vi. c. ſi
pp. e. ti. ꝛ. li. ego tn̄ ſolebā limitare hāc rl'aꝫ vbi v̄ba
ſūt dubia: lꝫ ſi v̄ba ſūt clara maxie in bn̄ficialibꝰ bene
tollit ius q̄ſitū. qꝛ hꝫ papa plenā ptāte in bn̄ficialibꝰ
c. ii. de p̄bē. li. vi. ꝛ cle. i. vt lit. pen. ꝛ ad hoc allegabaꝫ
glo. mihi in iure canonico ſingularē i. c. dilectꝰ in v̄bo
nec iuri de ꝯſue. ꝛ alias duas ꝯ iure ciuili. i. l. nec auꝰ
C. de emācip. li. ꝛ in. l. reſcripta. C. ſi ꝯ ius vel vtili. pu
bli. fateor tn̄ ꝙ ſi papa tollat ius q̄ſitū in bn̄ficio ali
cui de plenitudīe ptātis ꝙ teneꝛ ſibi ꝓuidere de alio
ſili bn̄ficio. vt ſingulariter no. Bal. ꝛ glo. in. c. i. §. ad
hec. in. viii. col. de pace iura. fir. ꝛ lꝫ ꝓhemiū iſtius rl'e
vr̄ innuere ꝙ habeat locum iſta regula qn̄ papa ipor
tunaꝛ pro aliq̄ cōmiſſiōe. Et ſic vr̄ ꝙ ſi faceret motu Motꝰ
proprio ꝙ valeret ēt ſi tolleret ius q̄ſitū p. l. i. C. de pe ꝓprius
ti. bono. ſubla. li. x. ꝛ p. l. iij. ff. qd quiſqꝫ iuri. i p̄n. tn̄ ſi nō tol
nō ſunt verba clara ꝯrium diceremꝰ: qꝛ motus proprius lit ius
nō tollit ius queſitū: tertio ex defectu intētionis p̄n alteri
cipis. ſufficiat glo. in cle. ſi romanus de p̄ben. ꝛ deci. q̄ſituꝫ:
rote. nūero. cviii. q̄ incipit. Itē dicebant dn̄i. ꝛ ſic cre
do ſententiare rotā ſeptē nūero. ꝛ probaꝛ defectus intē
tionis ꝛ de iure cōi: vt allegaui ſuperius. ꝛ de ſpāli. vt
in hac regula ad ꝓhemium generale dico ꝙ lꝫ faciat
cām finalē ꝓhemij. vt in. l. ſi. ff. de here. inſti. tn̄ cū cō
ſtat de mēte cōſtituētis ſecus eſt facit qd dicit Cinus
in. l. non dubium. in penul. q. C. de legibus.

¶ Sequitur. xvii. regula.

¶ Item φ prouiſiones aut cōceſſiones vel mandata de prouidendo de cathedraliū ecclesiarum canonicalibus ⁊ prebendis que ꝑ quibuſuis perſonis ſi. xiiii. ſue etatis annū nō cōpleuerint quomodolibet emanauerint: niſi eis qui illos in minori etate recipere poſſint per ſedem apoſtolicā ſpecialiter conceſſum fuerit ⁊ quecunqꝫ ip̄etratiōes d̄ canonicatibus ⁊ preben. in collegiatis eccleſijs ſi impetrātes minores. x. annis fuerint ⁊ de hoc in impetrationibus hmōi expreſſa mentio fiat nulllius ſint roboris vel momēti ⁊ habeantur prorſus pro infectis.

¶ In iſta regula dicitur φ prouiſiones aut conceſſiones ſiue mandata de prouid do de canonicatibus ⁊ prebē. in eccleſijs cathedralibus facte pro illis q non excedūt. xiiij. annos non valent: niſi ſedes apoſtolica ſpecialiter aliud concedat. Item φ īpetratio canonicatus in collegiata eccleſia facta ꝑ minori. x. ānis nō valet: niſi ſpecialiter fiat mētio ī īpetrationibus ⁊c. Iſta rl̄a venit ad declarationē varietatū doctoꝝ in. c. ſup inordinata de prebē. ⁊ in. c. ex rōne ⁊ in. c. indecorum. de eta. ⁊ qua. ⁊. c. ex eo. de elec. lib. vi. ⁊. c. nullus de tēpo. or. ⁊ in. c. ſi eo tpe. de reſcrip. li. eo. Nā de iure cōi cōiter tenebatur maxime per glo. i dictis locis φ maior ſeptēnio: ꝫ minor. xiiij. anno pt eē canonic⁹ in eccleſia cathedrali. vt hodie ꝓbat tex. ī dicto. c. ex eo. tm̄ papa ſtatuit hic ꝯ̄riū: ⁊ bn̄: qꝛ ex quo canonic⁹ dꝫ ꝯſulere in factis eccl'ie vt ꝑ totū ti. de his q̄ fiūt a ma. pte capi. ergo opꝫ φ ad min⁹ hēat aliquā diſcretionē. ⁊ quo ad ꝑmā partē hui⁹ regule pōderandū eſt v̄bū hic poſitū. ſ. nō cōpleuerint ⁊c. ex quo ſequit̄ φ nō ſufficit attingere. xiiij. annū niſi in totū ſit cōpletus vt hic ⁊ ad hoc venit deciſio rote. cccxiij. q̄ icipit. Itē φ ſuppoſita ordinatiōe gregorij. q̄ loquit̄ in terminis hui⁹ rl'e ſꝫ in caſu ſcdo hui⁹ rl'e ꝯ̄riū vr̄ ibi minores. x. ānis ⁊c. ſufficiat. l. i. ff. de mā. vin. de quo ꝑ doc. in diuerſis locis. ſufficiat gl. magr̄a. in. l. iij. §. minorē ff. de mino. ꝑ canoniſtas. in. c. cū in cūctis. de elec. ⁊ in ca. cū. xx. de offi. dele. ⁊ in cle. gn̄alēꝫ. de eta. ⁊ q̄. in hoc tn̄ de mero iure crederē φ tēpus ꝯceptiōis dꝫ ēt cōputari in fauorē iſti⁹ canonicādi. vt. l. q in vtero. ff. de ſta. ho. ⁊ bonus tex. in. l. qꝺ dicimus. ff. de verbo. ſigni. ⁊ facit glo. in. c. ij. q ſi. ſint le. ⁊ ibi dixi legendo hic: ſed lꝫ hoc ſit veꝝ de iurū tn̄ qꝛ ois itellectus eſt extraneus qui nō ſonat in aurib⁹ vulgi: vt eſt caſus no. in. c. ex l'ris lo. i. de ſpō. ⁊ ad hoc ꝓpoſitum allegat. c. illud. Bal. in. c. i. §. oppoſitiōi. de pa. ꝯſtā. in ſi. col. x. crederē φ rota nō īterpretaret̄ hāc regulā niſi a tēpore natiuitatis ex vtero: ⁊ hōc ēt poſſet fundari ꝑ tex. in. d. §. minorē. ibi an dies natalis ſui ⁊c. ⁊ ibi an horā in q̄ natus eſt ⁊c. Itē pōderādū mihi puto v̄bū h̄ poſitū ꝑ ſedē apoſtolicā ſpecialiter ꝯceſſum fuerit ⁊c. ex q̄ ſequit̄ φ ordinari⁹ nō pōt dare canonicatū in eccleſia cathedrali minori. xiiij. anno cū nō poſſit diſpēſare ꝯ̄ iſtā regulā: maxīe qꝛ papa reſuat ſibi. ar. c. nup. de ſen. excō. ⁊ ꝑ hoc v̄bū ēt dico φ nō ſufficiūt clauſule gn̄ales bullaꝝ. ſ. nō obſtātib⁹ qbuſcūqꝫ ꝯſtōnib⁹ ⁊ ordinationibus ēt regulis cācellarie ⁊c. qꝛ oportet φ fiat ſpālis ⁊ expreſſa mētio de hac diſpēſatiōe. ⁊ nō d̄r q̄ ad h̄ ſpālis mētio q̄ icludit̄ ſub gn̄ali mētiōe. vt dicit gl. i. c. ſi eps. de pbē. li. vi. quā no. ad hoc Dom.

ibi ⁊ alia eſt in.c.inq̄ſitores.de here.li.vi.⁊ doc.i.c.q̄z
p̄iculoſuʒ.de ſen.excō.li.vi.⁊ hoc dico ad ꝯcludēduʒ
diuerſa cōſilia q̄ fecit Oldr.ſ.ſi papa pupillo exiſtēti
corā ſe ꝯdit dignitatē an vr̄ ſecū diſpēſare ſup ꝺfectu
etatis ⁊ ſibi vr̄ ꝯtrꝰ.nā in ꝯſi.cccxxv.qꝺ īcipit thema
q̄onis ē tale:⁊ in ſequēti vr̄ dicere ꝙ nō ⁊ i alijs duo.
ſequē.tʒ ꝯtriū:q̄ ꝯſi.poſui.in ti.de reſcrip.⁊ de ꝓuiſ.ſʒ
ſtātibus v̄bis iſtius r̄le crederem ꝙ nō videret papa
diſpēſare.niſi exp̄ſſa fieret mētio ⁊c̄.ꝑ ſupradicta de
ordinario tā̄ arbitror ꝙ ſi papa mortuo ꝯferret p̄bē
dā canonicalē maiori ſeptēnio ꝙ valeret collatio de
iure.ſufficiat dictū.c.ex eo.de elec.lib.vj.⁊ glo.i dcō
c.ſi eo tp̄e de reſcrip.eo.li.Itē inquātū iſta r̄la loq̄t
de canonicatibus eccl̄ie cathedralis īfero ꝙ portio q̄
nō eſt canonicalis:ſed p̄bēda integra pōt bn̄ ꝯferri mi
nori.xiiij.⁊ maiori.vij.ꝑ p̄dicta ſufficiat.l.de p̄cio.ff.
ꝯ publi.⁊ i hoc eēt melioris ꝯditiōis portiōariꝰ q̄z ca
nonicus maxīe cū hēat tm̄ in redditibꝰ ſicut canoni
cus in aliq̄bus eccl̄ijs hyſpanie. ¶ Item pōderāduʒ
puto i hac p̄ma p̄te v̄bū aut ꝯceſſiones qꝺ nō erat i
r̄la.Pauli ſʒ Sixti ſi ex q̄ pōt īferri ꝙ ēt expectatiua
ꝓ miori.xiiij.annis q̄ ad canonicatū ⁊ p̄bē.eccl̄ie ca
thedralis nō valeat:q̄z oʒ attēdi tp̄s date:ſufficiat di
ctū.c.ſi eo tp̄e q̄cq̄d ſomniēt aliq̄ doc.i.c.ei cui.de p̄
bē.li.vi.Itē credo ꝙ ēt ſi ꝯceſſio vel ꝓuiſio de canoni
catibꝰ eccl̄ie cathedralis eēt facta motu ꝓprio nō va
leret ꝓ minori ꝑꝑ v̄ba hic poſita ⁊ ꝑꝑ defectū itētio
nis pape.Sʒ q̄ ad ſcḋm caſuʒ.ſ.i eccl̄ia collegiata ſic
q̄z loq̄t de ip̄etratiōibꝰ.ḡ ⁊c̄.l.i.C.de peti.bono.ſub.
li.x.⁊.l.iij.ff.ꝙ q̄ q̄z iur.in p̄n.faciāt iura que allegaui
in ſimili ſupra regula ꝓxima.neſcio tā̄ q̄ūo ſententia
ret rota.Itē credo ꝙ etiā ꝙ ſcḋa pars habeat locum
in expectatiuis:quia etiam expectatiua dicitur impe
tratio:ergo ⁊c̄.⁊ hec ſufficiant pro nunc.

Papa ſi cōferat dignitatē pupillo corā ſe an videatur diſpēſare. Singulare dicuʒ.

¶ Sequitur decimaoctaua regula.

¶ Item voluit ꝙ ſi quis in infirmitate cōſtitutꝰ reſignauerit aliquod beneficiuʒ ſiue ſimpliciter ſiue ex cauſa permutationis ⁊ poſtea infra viginti dies de ip̄a īfirmitate deceſſerit ac ipſum beneficium cōferatur ꝑ reſignationem ſic factā collatio hmōi nulla ſit ipſumq̄ꝫ beneficium per obitum vacare cenſeatur.

¶ In iſta regula dicitur ꝙ ſi vnus īfirmus reſignat beneficium ſuū ſimpliciter vel ex cauſa permutationis: ⁊ infra.xx.dies de ipſa infirmitate deceſſerit ꝙ cenſetur illud beneficium vacare per obitum ⁊ non per reſignationem:etiam ſi fuerat collatū per reſignationē. Iſta regula venit ad obuiandum malicijs hominum maxime curialium: qua ſi infirmus credebat ſe euadere non poſſe:reſignabat beneficiuʒ in fauorē alicuius: ⁊ ſic quodāmodo videbatur defraudare expectantes apoſtolicos vel ordinarium : ⁊ ꝙ poſſet quodāmodo facere teſtamentū de beneficijs ſuis. Et ideo p̄nceps qui poteſt facere fictioneʒ pro veritate vt plene proſequitur Bal.in.l.ſi is qui pro emptore.ff.de vſucap.fingit iſtud beneficium vacare per mortem ⁊ nō reſignationem vt hic. nam licet vere vacet per reſignationeʒ etiam ex cauſa permutationis facta. vt in capitulo de rerum permu.lib.vj.tamē propter fraudē cenſetur vacare per mortem ⁊ collatio facta per reſignationeʒ nō valet vt hic: ſed per mortem valeret : ⁊ iſta regula venit cōtra.c. ſuſceptum de reſcrip.lib.vj. vbi dicitur in ſecundo reſponſo:ꝙ ſi vnus impetrat beneficium per verum modum vacandi ⁊ alius non:etiaʒ ſi ſit p̄mus: tamē ſecūdus debet habere. Sed hic dicitur contra

rium ꝑpter fictionem principis que habet̃ ꝓ verita-
te: vt in.d.l.ſi is qui pro emptore: ⁊ ca. is qui. de ſpon
ſalibus. Si tamē ille qui interpretauit ſm veritatē.i.ꝑ
Nota. reſignationē exprimeret vel alio quouiſmodo vacaue
rit: tūc videbat̃ ꝙ etiā ſi vacet per obitū cenſeret̃ bñ i
petratū beneficiū nō obſtante hac regula: ⁊ hoc ꝑ gl.
in v̄bo expſſe in.d.c.ſuſceptū.in.i.rñſo.hoc tñ ego cre
derē verū ſi nō appareret de alio impetrāte per mortē
ſm iſtā r̄la: ⁊ hoc pbo ꝑ ea que dicit Lapus ad limi-
tationē dicti.c.ſuſceptū ī allegatiōe.lxxxix. quā refert
Domi.in.d.c.⁊ ſic itelligo deciſionē rote dicētē: ꝙ ſi
beneficiū impetrat̃ expſſo vno mō vacādi cū clauſu-
la quouis alio mō vacet: ꝙ ēt ſi nō vacet ꝑmo mō ex
preſſo ſed alio mō: nihilominus venit ꝑ illā clauſulaꝫ
quouis alio mō: dūmō per eādē pſonā vacet. vt dicit
deci.xxvij.que incipit. Iteꝫ ſi mandet̃ alicui prouide
ri: qꝛ hoc eſt verū. niſi alius impetrauerit ꝑ verū mo-
dū vacādi per p̄dicta. ¶ Et hoc itelligo verū quādo
iſte modus impetrādi.ſ.vel alio quouis mō ⁊c. ponit̃
in bñficio vacaturo ſꝫ primū rñſum dicti.c.ſuſceptū.
ſecus de iam vacanti. Pono exemplū de primo etiaꝫ
Exem-plū. in terminis huius regule ſi bñficiū vacauit ꝑ reſigna
tionē infirmi: ⁊ tu impetras ꝑ reſignationē fiendā vl'
alio quouiſmō vacauerit q̄ clauſula raro ſolet dari ſꝫ
dictā deci. ⁊ ille morit̃ infra.xx. dies ⁊ tūc impetro ꝑ
mortē. dico ꝙ ego debeo p̄ferri tibi qꝛ ipetraui ꝑ verū
modū vacādi etiā ſi tu habeas quouis alio mō vaca
bat ꝑ dictū Lap.⁊ domi.in.d.c.ſuſceptū. ⁊ hoc iō qꝛ
Aliud exēplū erat bñficiū vacaturū ⁊ papa nō' intēdebat dare tibi
ↄtra regulā iſtā cui ſolet expreſſe derogare. Sed in be
neficio iam vacante ſecus eſt. Nam ſi tu impetras ꝑ
mortē Ticij beneficiuꝫ cū clauſula quouis alio mō ⁊
ego impetro ꝑ eius ꝓmotionē ad cathedralē. Iſte eſt
uerus modus uacādi. certe ī hoc caſu uideret̃ ꝙ tu h̄

beas p̄ferri mihi ⁊ hoc iō qꝛ qñ genus uenit uerifican
duꝫ in vna re tñ tūc dicit̃ ſpālis gr̄a ⁊ nō gñalis ⁊ pre
ſpeciali ⁊ iſte eſt caſus ſingularis cū gl. ſi.in.c. ex pre-
lo.i.de offi.dele.⁊ ibi no.Abb.⁊ Allegat Bar.in.l.q̄ſi
tū.ff.de fun.inſtru. ⁊ hoc itelligo verū per marie quā
dō nō poterit verificari ꝑma gr̄a in ſecūdo uacaturo
alias ſecus ⁊ hoc ꝑ.c.dudū.cū glo.⁊ ibi dicit Dñi.de
p̄bē.li.vi. ex quo limitabam aliam deciſioneꝫ rote di-
cent eē ꝙ.c.ſuſceptū. non hꝫ locuꝫ in acceptatione qꝛ
eſt declaratio voluntatis ⁊c. vt dicit dici.ccxviij.q̄ i-
cipit. Item licet impetrans.qꝛ hoc habet ver niſi ap
paret alius nouus prouiſus per verum modum vocā
di ꝑ dictū.c.⁊ ad hoc facit dec.cccxxxvi.q̄ icipit. Itē
ſi mandet̃ mihi ꝓuideri.⁊ qꝛ gr̄a iſtius acceptātis po
terat verificari in ſcđo uacāti.ideo genus ſuum nō p̄-
fert̃ ſpeciei. vt dixi ꝑ dictū.c.dudū. Et iſte caſus quo
tidie fuit in rota practicat'. ⁊ hoc ego allegaui ꝓ vno:
ſcꝫ ꝙ etiā ſi prim' ipetrauit nō v̄e cū clauſula quouis
alio mō ⁊ in ſcđo mō per verū modū vacādi ꝙ p̄fert̃
primus in vacāti ſecus in uacaturo niſi poſſet ſibi ipu
tari ſuſceptio vel malitia. pp has cauillatiōes ſolet ho
die poni in ſupplicatiōe clauſula ſiue quouis alio mō
vacet ꝑ eādē pſonā vel alias ⁊c. neſcio tñ q̄d practica
uerit rota. ¶ Itē inherēdo v̄bis hui' r̄le fui iterrogat'
in curia q̄d ſi vn' fuit pcuſſus.ſꝫ nō erat ſpes mortis ⁊ Nō.
reſignauit bñficiū tādē mortu' ē ifra.xx. dies: ſꝫ nō ex
illa infirmitate.ſed qꝛ forte fecit rē cū pulchra muliere
itaqꝫ medici dicūt ꝙ nō ex pcuſſiōe. ſed ex alia ifirmi
tate mortu' fuit an habeat locū iſta r̄la: ⁊ prima facie
ego dicebā ꝙ nō pp v̄ba r̄le ibi de ipſa īfirmitate ⁊ al-
legabā gl.⁊ doc.i.l.i.C. de emē. ſeruo.⁊ in.c.ii. de cle
rico pcu. qꝛ ipe nō deceſſit ifra triduuꝫ nec ifra breue
tps.ergo ⁊c.⁊ i h̄ dicebā ꝙ eēt ſtāduꝫ iudicio medico
rū.ar.l.ſeptio mēſe.ff.de ſta.ho.⁊.c.ꝓpoſuiſti. de pba

ſo. ⁊ qđ ibi dicūt doc. ⁊ i. c. ſrnitatis. ď frigis. tñ neſcio
tan fuerit decaſum. Itē ſciēdū ꝙ ſi hodie ī curia vn⁹ eſt
infirm⁹ ⁊ vult renūciare bñficiū ⁊ petit derogari huic
rl'e ⁊ vbi ſūt fauores papa ďrogat ſin aūt minime. imo
daṫ illud bñficiū vacaturū ꝑ mortē illius futurā. ⁊ tūc
eēt dubiū an iſte q ſupauit ꝑ reſignationē debeat obti
nere ſi īfirm⁹ ſupuixerit ꝑ. xx. dies. an ille qui ipetrauit
ꝑ obitū futurū ī cui⁹ fauorē papa reſuauerat illud bñ
ficiū. ⁊ certe ego dixi ꝙ ille ꝑmus. q2 ille erat ver⁹ mo-
dus vacādi: ⁊ vacauerat tñ ſcđa reſuatio erat ampla.
⁊ cū cl'a quouis alio mō ⁊c̄. ⁊ papa reuocauerat oēs ꝓ
uiſiões q̄s fecerat de illo bñficio: ⁊ refero me ad bullā
Uiginti dies qualr̄ intelligatur ⁊ q̄liter currant. ⁊ ad ṽitatē. Itē q2 hic dı̄ ſi īfra viginti dies moriaṫ ⁊c̄.
dꝫ ītelligi de die naturali. ſ. xxiiii. horarū. ar. l. more ro-
mano. cū glo. ff. de ferijs. licet dies dicaṫ q̄dam ſolaris
q̄dam lunaris ⁊ q̄dam nāl'is. ut ibi notaṫ ⁊ multiplici-
ter capiaṫ dies. vt notat gl. in. c. ii. de feri. tñ in hoc ca-
ſu crederē ꝙ cōputatur de momēto ad momētū. faciat
gl. in cle. ſicut de ap. ⁊ deci. rote deciſione. ccvii. que ī-
cipit. Item ꝙ terminus octo dieꝝ ⁊ credo ꝙ ſic ītelli
gat rota: ⁊ non de dieb⁹ artificialib⁹. Et iſta dictio in
fra hic poſita īcludit vtrāqꝫ diē de momēto ad momē-
tū. faciat glo. in cle. quāuis de ap. in verbo infra dictū
⁊ qđ dicit Jo. an. in. c. ꝑterea. de ap. Licet in rei ṽitate
nō eſſet abſonus ītellect⁹ ꝙ ītelligereṫ de die artificia
li. q2 iſta rl'a ē odioſa ſꝫ credo ꝯriuꝫ practicari in curia.

¶ Sequitur. xix. regula.

¶ Item noluit ꝙ ſi contingat ipſuꝫ alicui ꝑ
ſone de parrochiali eccleſia ꝓuidere ſeu mā-
dare prouideri vel gratiam expectatiuam cō
cedere niſi dicta perſona intelligat ⁊ intelligi
biliter loquatur ideoma loci vbi eccleſia hu-
iuſmodi conſiſtit prouiſio ſeu mādatū ⁊ gra
tia deſuper quo ad parrochialeꝫ eccleſiā nul
lius ſit roboris vel momenti.

¶ In iſta rl'a dı̄ ꝙ ſi papa cōcedit alicui grāꝫ expecta-
tiuaꝫ vel ꝓuidet ſibi de parrochiali eccleſia. ⁊ ipſe nō
ītelligat ideoma loci vbi eccleſia parrochialis exiſtat.
ꝙ ꝓuiſio ⁊ gratia expectatiua ſit nulla quo ad parro
chialē. Iſta rl'a facit cōtra vulgares dicētes: ꝙ vnum-
quodqꝫ regnū hꝫ hāc ꝓrogatiuā ꝙ nullus pōt ibi hēre
grām expectatiuā nec bñficiū ſine legitimatiōe regis
q2 hoc ē vna truffa. nā ſi ſciat loq̄ ideoma intelligibilr̄
⁊ intelligat ſatis ē. Ex quo inferṫ ꝙ in regno hyſpanie
ſiue caſtelle pñt hēre ſine licētia regis bñficia: ⁊ aragō-
nēſes: ⁊ cathalani: ⁊ portugalēſes: ⁊ ēt ianuenſes ſi ītel
ligant ideoma ⁊ ſciāt loqui etiā poſſunt habere parro
chiales q2 de aliis nō eſt dubium ꝑ hanc regulā. papa
tamen Sixtus dedit vnaꝫ bullam motu proprio regi
hyſpanie ꝙ in regno ſuo nullus forenſis poſſet tenere
beneficiū ſine eius conſenſu ⁊ caſſat expectatiuas ⁊ ī-
petratiōes ⁊c̄. ⁊ nūc eſt preſentata in vna cauſa cano
nicatus toletani in tertia inſtātia. Sed forte illa bulla
non nocet dño ep̄o Uintomilienſi actori datario mo-
derno. tum q2 illa bulla nō fuit deducta in vſum: imo
fuit in abuſuꝫ. ⁊ ſic fuit ꝑdita ꝑ no. in. i. c. ſuggeſtū. de
deci. ⁊ in. c. cū acceſſiſſent de cōſti. tum etiā q2 illa ec
cleſia toletana ⁊ ciuitas nō eſt de regno caſtelle ꝓprie
ſumpto vocabulo. vñ rex vocatur caſtelle ⁊ legionis ⁊
toleti. nam eſt regnū de per ſe. ergo ſeparatorū ſepara
ta debet eſſe ratio ⁊c̄. faciat ad hoc. l. ſi eadem. ff. de aſ Nota.
ſeſſo. Itē q2 qñ aliqđ priuilegiū datur abſenti ſi nō ap
paret ꝙ habeat gratū nō vꝫ priuilegiū ar. ca. ſi tibi ab
ſenti. de preben. lib. vj. ⁊. c. i. de cōceſſione prebē. e. li.
ſed de hoc nō apparet. ergo ⁊c̄. ⁊ q2 pēdet nunc cauſa

op; tacere: ſ; qđ dixi credo verius. itē pōderandū arbi=
troꝛ verbū per ipm ⁊c. ¶ Ex quo ſequit̄ ꝙ ſi oꝛdinari=
us ꝓuideret alicui de parrochiali eccleſia q̄ nō intel=
ligit ideoma ⁊c. ꝙ bñ valeret ꝓuiſio: q2 iſta regula eſt
penalis ex quo annullat. vt dicit glo. i. c. decet. de im
mu. eccle. lib. vj. ergo non d; extendi ſed reſtringi. re=
gula in penis. ⁊ rl̄a. odio. de reg. iu. lib. vj. ⁊ idē de pꝛo
uiſione facta per legatū per rōnem ſupꝛadictā ⁊ rō di
uerſitatis eſt: q2 oꝛdinarius melius cognoſcit ꝑſonas
q̄bus pꝛouidet de dioce. ſua q̄; papa. vt dicit gl. i cle.
ij. de offi. oꝛ. ergo ⁊c. ⁊ per hoc forte dici poſſet: ꝙ iſta
regula non hr̄et locum qñ papa pꝛouideret de parro=
chiali eccleſia ꝯtra hāc regulā ex certa ſciētia vel mo
tu ꝓpꝛio: q2 tūc ceſſaret dicta ratio. Sed verbū cōce=
dere ⁊ verbum ꝓuidere hic poſitū videt̄ facere in op=
poſitū: tñ pꝛo ꝑcedēti dicto faceret. l. i. C. de peti. bo=
noꝝ ſublatis. l. x. neſcio tamē quid ſeruaret̄ in palatio.
¶ Item nunc pendet vna queſtio in rota ⁊ cito ſentē
tiabit̄ deo dante de qua ſum interrogatus. Papa de=
dit expectatiuā cuidam alemano: etia; quo ad parro
chiale; in francia vel alibi ⁊ derogat huic regule: ſed
nō regule penultime de expectatiuis q̄ quo ad expe=
ctatiuas ide; dicit ꝙ iſta an videat̄ derogare vtriq; ⁊
ego dixi ꝙ ſic ſed q2 pēdet nūc in rota nō decido. cre=
do tamē ꝙ nō vallet illa derogatio: quia ſublata vna
ſeruitute vbi ſūt due remāet alia ſufficiat. c. ex tuaꝝ đ
ſuc. ⁊ vſu pa. ⁊ ſic fuit pꝛidie ſñiatū in rota ꝑut arbi.

¶ Sequitur. xx. regula.

**¶ Item ſi quis ſupplicauerit ſibi beneficio
quocunq; tanq̄; per obitum alicuius l; tūc
viuentis vacāte pꝛouideri. ⁊ poſtea per obi
tum eius vacet pꝛouiſio dicto ſupplicanti ꝑ
obitu; huiuſmodi de nouo faciēda nullius ſit
roboꝛis vel momenti.**

¶ In iſta rl̄a dr̄ ꝙ ſi q̄s impetrauerit beneficiū ꝑ obi=
tū alicu:us q̄ tunc viuit. ꝙ licet poſtea ipſe moꝛiat̄ nō
pōt ſibi ꝓuideri de eodē ⁊ gr̄a eſt nulla. Iſta rl̄a poteſt
duob9 modis itelligi. Pꝛio ꝙ vn9 ipetrauit bñficiū vi
uentis hoc expꝛſſo ꝙ viuebat ⁊ mādabat̄ ꝯferri qñ va
caſſet ⁊c. hoc colligit̄ ibi: l; tūc viuentis ⁊c. ⁊ iſte itel=
lectus nō credo ꝙ poſſit pꝛacticari: q2 tūc pn̄ceps q̄ſi
ex certa ſcia videret̄ tollere hāc ꝯſtitutionē. ar. l. q̄da;
ꝯſulebāt. ff. de re. iu. Scđo mō pōt itelligi ꝙ vnus im
petrauit bñficiū tanq̄; vacās ꝑ obitū vni9 ⁊ ille viue
bat ⁊ poſtea moꝛtuus eſt: ⁊ iterū impetrauit per obitū
ipſius ꝙ ꝓuiſio ſua ⁊ gr̄a nihil valet: ⁊ rō pōt eē ne det̄
mā captādi. i. cupiēdi moꝛtē alteri9. c. i. ⁊. ij. đ cō. pbē.
⁊. c. ij. ⁊. iiij. e. t. li. vj. ⁊ in rl̄a pauli ponebat̄ etiā ꝙ in=
habilitaret̄ iſte talis: ſ; q2 erat dubiū ꝑ quē deberet in
habilitari: ⁊ ēt hoc ē de iure ſaltē q̄ ad illud bñficiū vt
in dictis iuribus ꝓbatū fuit hic omiſſu; ⁊ etiā in regu
lis ſixti. Itē pōderādū puto verbu; ſupplicauerit hic
poſitū. ¶ Ex quo ſequit̄ ꝙ ſi ꝓuiſio eēt facta motu ꝓ
pꝛio nō eēt nulla nec hr̄et locū iſta ꝯſtitutio. arg. l. iij. i
pꝛmo rñſo. ff. ꝙ q̄ſq; iuris. ⁊ ꝑ hāc regulā vidi dubitari
in curia. Si vnus curialis credēs beneficiū alicui9 fo
re reſeruatū miſit curſoꝛē ad curiā ad impetrādū illđ
bñficiū viuentis: ⁊ cū tp̄e ꝓuiſionis papalis nō fuiſſet
moꝛtuus: ſ; poſtea in mēſe ap̄lico moꝛtuus fuit: ⁊ ēt ac=
cepit illud vigoꝛe gr̄e expectatiue ⁊ fecit ſibi ꝓuideri
ꝑ ſubexecutoꝛe; ſuū ꝙ illa ꝓuiſio nihil valeat: q2 ex q̄
iſta rl̄a nō diſtīguit. de qua pꝛouiſione debeat itelligi
nec nos diſtinguere debemus. l. iij. ff. de offi. pñ. in fi.
ergo ⁊c. Itē iſta rl̄a facit ad tollēdū malicias curialiū.
q2 cū ſciunt aliquē eſſe antiquū in partibus fingūt ip

ſtum mortuū ꝛ ipetrāt: ꝛ ſic in qlibet mēſe ipetrant ſi ē
reſuatū aliqđ bñficiū ei⁹ quouſqꝫ moriat: ꝛ tūc vltia
impetratio ꝛ prouiſio etiā ſi vere vacet non valet per
hāc rlaꝫ. ¶ Itē hāc rlaꝫ vidi practicari in ptibus hoc
Nota. mō. Eps ſalamātin⁹: ꝛ archidiacon⁹ ēt ſalamātin⁹ cō
tēdūt de ꝑuētione collatiōis bñficioꝝ ꝛ vn⁹ erat infir
m⁹ in articulo mortis: ꝛ eps cōferebat vna hora corā
ſuo notario ꝛ teſtib⁹ vni: ꝛ ſic ēt archidiacon⁹ demuꝫ
totiēs ꝓuidit vni ꝙ ꝑuenit archidiacon⁹ epꝫ: erat du
biū: nūqd illi cui fuit collatū totiēs bñficiū viuētis
eēt ihabilis ad illđ bñficiū: ꝛ videbat ꝙ ſic ꝑ hāc rlaꝫ:
ſꝫ certe poſſꝫ dici ꝯriū: qꝛ qcqd ſcribat notari⁹ i ſuo in
ſtro. ſ. ꝙ ad ſupplicationē illi⁹ fuit ſibi fcā collatio ꝛc.
tñ qꝛ i h̄ caſu ceſſat ābitio illi⁹ cui ꝯfert: ſeqꝛ ꝙ ceſſat
tūc iſta ꝯſtitutio per iura vulgaria ꝛ ſi dicat ꝙ ſufficit
ita ſcriptū eē ꝑ. l. ꝓſperit. ff. q ꝛ a qb⁹ ma. li. cōſe. dico
ꝙ illa lex caret ſpū. vt dic̄ Bal. i. l. ſi qs ſeruo. C. de fur
tis. iō ceſſante rōne nāli ꝯſiderata ex lege ceſſat ipa lex
ſi ceſſet rō. l. cū rō. ff. de bo. dā. marie: qꝛ vr ordinarius
hoc feciſſe ꝑ cōſeruatōe iuris ſui. ꝛ nō reꝑio ſaltē quo
ad effectū hui⁹ rle ꝛ ſiliū ꝙ ordinari⁹ nō poſſet ꝯferre
motu ꝓprio ēt h̄ exꝑſſo. vt dixi ſupra. in. xv. rla. iō eēt
No̅. ꝯſiliū ꝙ ordiari⁹ ēt exꝑmeret qđ facit motu ꝓꝓo ſuo.
¶ Itē ꝑ ſupradicta ꝯcidit vna qō de q̄ ꝑdie fui iterro
gatus ſub diſciplina. D. T. R. Papa ſixtus ſuo motu
ꝓꝓo ꝯtulit vnū bñficiū titio qđ credebat vacare ꝛ nō
vacabat. ꝯmū illđ bñficiū ꝯtulit alteri ipetrāti tpe ꝯ
bito. ꝛ forte credebat Papa nō vacare: qꝛ ꝑmo illud
ꝯtulerat titio tādē h̄ cōperto declauit papa iſꝑ ſue itē
tōis fuiſſe ꝛ eē ꝙ ille titi⁹ hēet ꝛ mādauit caſſari ſuppli
cationē alteri⁹ ꝛc. Certe ego rñdi ꝙ ille ſcđus dꝫ obti
nē ꝛ nō ꝑm⁹ ꝑ hāc rlaꝫ ꝛ declatio pape nō extēdit ad
hūc caſuꝫ. allegaui in ſili glo. ꝛ Domi. i. c. vnico de po
ſtu. ꝑla. li. vj. ꝛ i. c. i. de cle. nō reſi. e. li. ꝛ ad ꝑdcā facit
optime qđ dicit Bal. in rubri. qui ſucceſſores teneant
col. x. in antepenultima ꝛ penultima qōnibus ſi recte
intelligatur: ſi tamē papa velit ex plenitudie poteſta
tis illi ſcđo auferre beneficiū poteſt. ar. cle. i. vt lite pē.
ꝛ. c. ij. de preben. lib. vi. ꝛ faciat gl. in. c. per principa
leꝫ. ix. q. iij. tñ lꝫ papa declarauerit pro primo ex certa
ſcia nō credo ꝙ videatur facere ex plenitudine ptātis
licet glo. ſingularis in. c. ad hoc. de reſcrip. videat fa
cere ꝯ: ſed ꝑmū tene ꝑ ea que dicit Bal. i ꝑludijs feu
dorū: ꝛ nō curo allegare iura vulgaria. ſ. ꝙ papa non
vult tollere ius queſitum ꝛc. nec deciſionē rote ꝛ glo.
cle. ſi romanus. de ꝑbē. ꝙ mot⁹ ꝓprius nō tollit defe
ctū itētiōis ꝛc. qꝛ neſcio hoc dicere de itentione ſixti.

¶ Sequitur. xxi. regula.

¶ Item voluit ꝙ petētes beneficiā eccleſie
alijs teneantur exprimere verum valorē ſe.
cō. ex tam beneficij vniēdi ꝙ illius cui vniri
petitur alioquin vnio nō valeat. Et ſemꝑ in
vniōibus cōceſſio fiat ad ptes vocatis quo
rum intereſt ꝛ idem voluit obſeruari in cōfir
ma. vnionum fictarum.

¶ In iſta rla dꝛ ꝙ ſi vnus petit vnū bñficiū alteri vni
ri ꝙ teneat exprimere verū valorē tam bñficij vniendi
ꝙ bñficij cui vnit alias nō valet vnio. ꝛ ꝙ in vniōib⁹
ſemꝑ cōmiſſio fiat ad ꝑtes vocatis quoꝝ itereſt ꝛ idē
dicit obſeruādū in ꝯfirmatiōibus vnionū factaꝝ ꝛc.
ſic iſta regula dicit tria: vt videt. D. T. R. ꝛ ratio du
bitādi circa primū dictū videt eſſe qꝛ de bñficio obtē
to nō teneat ipetrās facē mētionē ſaltē quo ad valorē:
qꝛ hoc nō repit iure cautū. vt dicit glo. nota. i cle. i. ꝯ
prebē. i v̄bo vel alteri an̄ mediū; ꝛ hoc ēt dicit cōpila

toꝛ deciſionū cōcluſiue.ccxxxvij.que īcipit. Itē ꝫ im
petrans. Sed rō deciſionis fuit: qꝛ ex quo petit̄ vniri
vnuꝫ beneficiū: alteri dꝫ fieri cū cauſa.ſ. ꝙ illud obtē
tum ſit modici valoꝛis: ſed ſi ſit cōpetēs beneficiū nō
debet ſibi fieri vnio alteriꝰ: quia vniones ſunt odioſe
de iure. vt dixi ſupꝛa in regula de reuocatiōe vnionū
ideo debet fieri expꝛeſſio vtriuſqꝫ ad hoc vt moueat̄
papa: ⁊ foꝛte ita de facili non conceſſiſſet ⁊c. ſufficiat.
c. poſtulaſti. de reſcriptis: ⁊ quod ibi not. Siculus ⁊
Jo. de Jmo. Ex quo ſequit̄ ꝙ de vtroqꝫ dꝫ ſolui me-
dia annata ſi valoꝛ excedat.xxiiij. libꝛas ſꝫ oꝛdinatio
nem camere. Et quia vnio fit tribus modis. vt dicūt
glo. in. c. i. ne ſede va. ⁊ in. c. ⁊ tempoꝛis qualitas. xvj.
q. i. ⁊ vult etiam glo. in cle. per litteras. de pꝛebē. tñ qꝛ
iſta regula eſt penalis: quia annullat. ut ait gl. in. c. de
cet. de inu. eccl̄. lib. vj. ſequit̄ ꝙ nō dēat hr̄e locū niſi
qñ vnū bñficiū petit̄ vniri alteri. vt hic dr̄ ⁊ nō ī alijs
vnionibus. neſcio tñ an rota recipiat hoc: qꝛ in vtraqꝫ
vnione eſt eadem ratio. ergo ⁊c. l. illud. ff. ad. l. acquil.
¶ Itē ſcḋo dicit rl̄a ꝙ in vnionibꝰ fiat commiſſio ad
partes vocatis quoꝝ intereſt. Et ratio dubitādi fuit:
qꝛ cle. ij. de rebꝰ eccleſie ꝑmo rñſo. vult ꝙ ſi vnio fiat
per epiſcopū ⁊ capitulū valꝫ: ēt nō vocato rectoꝛe ec
cleſie que vnit̄: nā qñ aliqd pōt fieri aliquo iuito ⁊ tūc
poteſt fieri eo ignoꝛāte. vt dicit Bal. i. l. fi. C. q admi.
ad bonoꝝ poſ. ⁊ in. l. fi. C. de iure de. ⁊ eſt tex. in. l. qui
pōt. ff. de regu. iu. quē nō allegat Bal. ergo ⁊c. Sꝫ ni-
hilominus eſt bñ ſtatutū ꝙ vocent̄ quoꝝ īntereſt in h̄ ca
ſu. ⁊ ad hoc facit deci. ro. q. ccxxvi. q̄ incipit. Itē ꝙ in
dimēbꝛatione ⁊. cccxlv. que īcipit. Itē ſi abba. maioꝛ.
¶ Itē tertio dr̄ hic ꝙ idē fiat in cōfirmationibꝰ vnio
num factarum: ⁊ anteqꝫ declarē quid intēdit iſta ter-
tia pars: dico dubiū meū foꝛe iſta cauda referat̄ tā ad
ꝑmū qꝫ ad ſcḋm rñſuꝫ. vel tñ: quo ad ſecundū. Et ui-
detur ꝙ quo ad ſecūdum tm̄. qꝛ relatio debet fieri ad
pꝛima ⁊ nō ad ſuperioꝛa. l. ſi idem cum eodeꝫ in fi. de
iuriſ. om. iud. ⁊ gl. allegat illā. l. ad hoc ꝓpoſitū. i. l. iii.
§. Itē aduerſus ꝓcuratoꝛē. ff. de nego. geſt. ergo ſeqtur
ꝙ cū hic dicat̄ ꝙ idē voluit obſeruari ⁊c. ꝙ iſtud rela
tiuū idē poſitū in ſingulari referat̄ tm̄ ad vocationeꝫ
eoꝝ quoꝝ intereſt ⁊c. ⁊ nō ad expꝛſſionē valoꝛum ⁊c. ⁊
mitto hic īſerere ad lōgū qñ clauſula poſita in fine dꝫ
referri ad totā diſpoſitionem. vel ne qꝛ eſſem lōgus in
ſermone. ⁊ qꝛ mā eſt ſubtilis ſꝫ omiſſo intellectu iſtius
regule quā credo foꝛe ꝙ extendat̄ ad vtrūqꝫ iſta clau-
ſula: tñ de mero iure crederē ꝙ etiā in ꝯfirmationibꝰ
vnionū dꝫ expꝛimi verꝰ valoꝛ vtriuſqꝫ beneficij alias
non valet ſtante pꝛimo reſponſo huius rl̄e etiaꝫ ſi iſta
clauſula non referat̄ ad illud ⁊ hoc ꝓbo. naꝫ in oībus
impetrationibus ex qbus ius antiquū augmentat̄: vl̄
per quas ꝯſeruat̄ debet fieri mentio beneficioꝝ: ⁊ de
bet fieri etiaꝫ in confirmatiōibus vt dicit glo. notabi-
lis in v̄bo ꝓferri: quā ibi notat Dñicꝰ in. c. ſi apoſtoli-
ce. de ꝓbē. li. vi. Sed per iſtā cōfirmationē ſupplet̄ de
fectus ſolēnitatis ſi in vniōe facta fuit omiſſus. ſ. quo
ad vocationē partis ⁊ quo ad alia ſubſtātialia quo ad
poteſtatē viuētis ⁊c. vt vult deci. ccxxvii. que incipit.
Iteꝫ ꝙ papa ꝯfirmādo ⁊c. licet loquat̄ in dimembꝛa
tiōe: ⁊ qꝛ foꝛte fuit facta ex falſa cā vnio ꝑdicta iō cē-
ſet̄ nulla. vt vult Oldra. ꝯſi. lx. cū duobus ſequen: qd̄
incipit qd̄ per vnioneꝫ factā ꝑ epm̄ ⁊ ꝑ cōfirmationē
pape fit validū illud quod aliter erat inualidū. c. i. de
tranſac. Itē qꝛ poſt cōfirmationē pape nullus inferioꝛ
poteſt illud reuocare: c. ii. de confirma. vti. vt dicit gl.
iſta duo in. c. ſi. xi. di. ī verbo auctoꝛitate. ergo ſeqt̄ ꝙ
ēt de mero iure debet fieri mētio valoꝝ in cōfirmatio-
nibꝰ vnionū ſicut in vniōe ei ꝓbaui iure cuncta iſta re
gula in pꝛimo rñſo etiā poſito ꝙ iſta clauſula non refe

ratur ad primū rn̄ſum ⁊ ꝑ ⁊ ꝯtra ꝙ referat vel ne faciat vltra iura vulgaria.c.eccleſia vr̄a ꝺ elec. ⁊ qꝺ ibi no. Abbas.credo tn̄ ꝙ ſi clauſula vocatis quoꝝ intereſt non ponat in bulla.⁊ fiat vnio ꝙ valet.ar.cle.ii.de rebus eccle.⁊ ꝙ annullatio ꝓcedentis rn̄ſi nō extendat ad ſcꝺam cū ſit penalis vt dixi:⁊ iſta verba referunt ad abbreuiatores.ſed ſi ipſi nō ponāt nō viciat bulla per iura vulgaria.maxime qꝛ tales bulle trāſeunt ꝑ camerā apoſtolicā.Item dico ꝙ ſi fieret vnio motu ꝓprio ⁊ nō fieret expreſſio valoris ꝙ valeret vnio.ar.c. ſi motu ꝓprio.de ꝓbē.li.vj.iūcta hac rl̄a ibi ꝙ petētes ⁊c̄ faciat.l.i.C.de peti.bono.ſub.l.x.⁊ hoc pro nunc. Nota.

¶ Sequitur.xxii.regula

¶ Item de mendicantibus que ad alios ordines tranſierint pro tempore voluit cōſtitutionem Fe.Re.Mar.pape.v.predeceſſoris ſui deſuper factam etiam in libro cancellarie ſcriptam firmiter obſeruari.

¶ In iſta rl̄a dr̄ ꝙ in mēdicantibus tranſeuntibus ad alios ordines ſeruetur conſtitutio Martini ſcripta in cācellaria:⁊ vult dicere iſta regl̄a ꝙ quādo papa dat licentiā tranſeundi ad minorē ordinem alicui mendicanti ꝙ nō expediatur bulla in cācellaria niſi ſeruata forma dicte cōſtitutionis que dicit ꝙ quicūqꝫ religioſus tranſierit ad aliū ordinē minorem vel equalē ſua ꝓpria auctoritate ꝙ ſic apoſtota ſit ipſo facto excōicat⁹ ⁊ ſolet poni iſta clauſula. Dū tn̄ tua ꝓpria auctoritate habitū nō dimiſeris:⁊ ad aliū minorē ordinē vel eq̄lem tua ꝓpria auctoritate hucuſqꝫ nō trāſieris ⁊c̄.⁊ ſi papa dat licentiā trāſeundi derogat illi cōſtitutiōi expreſſe nō obſtāte felicis recordatiōis Martini pape ꝑdeceſſoris nr̄i ꝯſtitutione ⁊c̄.⁊ ſi practicat cācellaria.

¶ Et ſciendū eſt ꝙ qn̄ vnus eſt mature etatis ⁊ vult trāſire ſine cā ad minorem ordinē tūc nō pōt hoc facere abſqꝫ licentia pape.ut dicit glo.Dn̄icus in.c.ſingula.§.prohibemus.de prebē.li.vi.ibi. Domi. qn̄ poteſt quis trāſire ad aliā religionē ſtrictiorē vel equalem aut minorem cū licētia ⁊ ſine licētia ſuꝑioris ⁊ ꝑ glo.⁊ doc. in.c.licet de reglarib⁹:que nō inſero hic: qꝛ nō multū faciūt ad ꝓpoſitū.Unū tamen ſcio ꝙ per camerā apoſtolicā expediunt multe bulle: vt nō ſeruet illa ordinatio Martini maxie tpe Sixti pōtificis q fuit frater⁹: ⁊ ſciebat bn̄ labores fratrū:nō de facili ſecum diſpēſabat etiā de ordine ſci Hieronymi ⁊ de ſctō frāciſco ꝙ ſint fratres ſancti Joānis hieroſolymitani vel ſancti ſpiritus cū crucibus aī pectus ita ꝙ videnť clerici vel ruffiani poti⁹.pur tn̄ ſolū deū hn̄t vltorē.ar.l.i.C.de reb⁹ cre.ego tn̄ in iſtis dependētib⁹ a ꝯſcientia maxie ex voto nō eſſem ſecur⁹ cū diſpēſatiōe papali iuxta glo.ſing. Nota. in.c.nō eſt de voto ⁊ papa ē excuſatus:qꝛ credidit ꝯſcientie impetrantis vbi nulli ſit preiudicium.

¶ Sequitur.xxiii.regula.

¶ Item declarauit idem dominus noſter ꝙ libra Turoneñ.paruorum ⁊ florenus auri de camera pro equali valore in concernentibus litteras ⁊ cameram apoſtolicas computari ⁊ eſtimari debeant.

¶ Iſta regula dicit ꝙ quo ad ꝯcernētia lr̄as apoſtolicas vel camerā apoſtolicam qꝺ eſt tantū dicere librā Turonēſem quātū ducatū de camera:⁊ ꝓpter hāc rl̄am ponit in ſupplicationibus qn̄ īpetrat bn̄ficium cui⁹ fructus ⁊c̄.xx.libraꝝ t.paruoꝝ ſe.cō.exti.⁊c̄.Nam aureus ⁊ ſolidus nūmiſſma ⁊ ducatus idē eſt glo.i rub. de nūmiſ.poteſt.li.x.⁊ inſti.de pena teme.litig.§.fi.l.

quotiens.c. de ſuſce.lib.x. de qua materia per cano-
niſtas in.c.quanto de iureiu. ⁊ ꝑ legiſtas maxie Bar.
in.l.paulus.ff.de ſolu.ſed interrogaui in curia canoni
ſtas vnde habuit ortum libra iure paruorũ ⁊ vnus ab
breuiator magnus dominus reſpondit mihi ad ephe
ſeos ⁊ voluit dicere ꝙ in iſtis vocabulis recurrẽdum
eſt ad catholicon pro quo facit gl.in rubri.ff.ſolu.ma-
tri que dicit ꝙ diſputatio vocabulorum eſt reliquẽda
pertinacibus.i.capitoſis: ſed certo ego intelligo illaꝫ
glo.veram quando non refert multuꝫ quid ſignificet
vocabulum: quia tunc eſſet pertinacia inſiſtere in eiꝰ
ſignatione alȝ ſecus nã omnis ſciẽtia incipit a cogni-
tione vocabuloruꝫ ut ait Bal.in.l.liberti liberteqꝫ.C.
de ope.li.i.ii.col. ideo oportet videre quid eſſet libra
turo paruorum propter ſurreptiones bullarũ quo ad
valorem tamẽ qꝛ hic declaratur ſatis eſt quo ad nos.
ſed interrogaui vnuꝫ gallicum quid eſt iſta moneta.⁊
dixit mihi ꝙ cum alias fuiſſet factum conciliuꝫ in ci-
uitate Turoneñ. Rex frãcie q habebat hodia Italos
procurauit ꝙ fieret impetratio ſm illaꝫ libram Turo
neñ.paruorum que libra valet vnum ducatũ ⁊ ꝙ nõ
fieret per ducatos.⁊ ſic tunc factum fuit. ſed credo ꝙ
ſit ſomnium ⁊ ſatis eſt ꝙ ſumus certi quantũ valet li-
bra turoneñ.paruo qꝛ valet vnũ ducatũ ſed vidi dubi
tari qñ intelligit ducatus impetrationibus an ſm
ꝙ ualet in partibus uel ſm ꝙ conſtat in curia cũ cam
bio ⁊ allegaui ꝙ ſꝫ ꝙ ualet in curia in cãbio ⁊ allega-
ui nota.in.d.c.quanto.⁊ in.d.l.paulus de ſolu. que lõ
gum eſſet referri hic ut practicat rota.

Qualr exiſti-metur ducatꝰ i impetratiõibus.

¶ Sequitur.xxiiii.regula.

¶ Item prefatus dominus noſter papa vo
luit:decreuit:⁊ ordinauit:quod quecũqꝫ cõ
ceſſionum gratie ⁊ mandata etiã motu pro
prio ⁊ cum derogatione huius cõſtitutiõis
que ab eo pro quibuſcunqꝫ perſonis emana
uerint de prouidẽdo eis de quibuſuis bene
ficijs vacaturis per ꝓmotiones quorũcũqꝫ
ad eccleſiarũ ⁊ monaſteriorum regimina ſi
huiuſmodi cõceſſiones ⁊ mandata dieꝫ pro
motionis promouendorum ipſorum preceſ
ſerint necnon quecunqꝫ collationes ⁊ ꝓui-
ſiones pro tempore faciẽde de premiſſis ac
quibuſuis alijs beneficiis eccleſiaſticis ſecu
laribus ac regularibꝰ que ꝑ ꝓmouẽdos vel
per aſſumendos ad quaſcũqꝫ prelaturas in
ter illarum vacationuꝫ ⁊ huiuſmodi promo
tionum vel aſſumptionuꝫ tempora ſimplici
ter vel cauſa permutationis vbicunqꝫ ſigna
ri vel alias dimitti contigerit cuꝫ inde ſecu-
tis pro tempore ſint caſſa ⁊ irrita nulliuſqꝫ
roboris vel momenti.

¶ Iſta regula dicit ꝙ mãdata de ꝓuidendo ſiue pro
uiſiones quorũcũqꝫ beneficiorum vacaturorum per
promotiones quorũcũqꝫ ad quaſcunqꝫ ꝑlaturas:et ſi
fiant motu proprio derogatione huius cõſtõnis. Itẽ
prouiſiones ⁊ collationes beneficiorum illoꝝ qui de
berent promoueri que vacant per reſignationem ſim-
plicem illorum vel ex cauſa permutationis etiaꝫ ſunt
nulle ⁊c. Et ratio huius cõſtitutionis quo ad primã
partẽ fuit iſta: quia quãdo vnus debebat promoueri
ad epatũ vel ad regimen monaſterij tũ erat importu

natꝰ papa ſuꝑ beneficijs illis vacaturis ꝙ ꝓpter im-
portunitatē illa ꝯcedebat: ēt idignis. iō caſſat papa ta-
lia mādata ⁊c. Quo ad ſcḋam partē fuit rō. qꝛ ille q ſcie
bat ſe promouēdū faciebat reſignatōes ſecretas vł ex
cauſa ꝑmutatiōis ꝑmutabat pinguia bñficia pro vno
bñficio minimo qḋ pōt fieri iuxta doctrinā do. i. c. cū
venerabilis. de excep. ⁊. c. cū vniuerſorū. de re. ꝑmu. ⁊
ſic quando papa volebat conferre nihil reperiebať vł
modicū in bñficijs ſuis: iō ⁊c. ¶ Et ponderandū mihi
puto id qḋ dr̃ hic: qꝛ dať ītelligi ꝙ bñficia vacātia taꝫ
per ꝓmotionē ad eccleſiā cathedralē q̄ꝫ ad regimē mo
naſterij vacāt ī curia: ſꝫ de iure nō reperio hoc cautū i
mo video ꝙ illi ad quos ꝑtinet collatio illoꝝ bñficioꝝ
pñt ea ꝯferre ꝑ manꝰ ꝯſecratiōs ⁊c. c. cū in cunctis. de
elec. Itē de iure cōi nō repio cautū ꝙ ſi vnꝰ hꝫ pſtimo-
nia vł alia bñficia ſimplicia ⁊ ꝓmoueť ad regimē mo-
naſterij ꝙ iſta bñficia vacāt ipſo facto: ſed bene repe-
rio illa reſeruata per extraua. ad regimen: ſed qꝛ illa ex
traua. expirauit cuꝫ bñdicto eius ꝯditore vt ex fine eiꝰ
apparet. ⁊ dixi ſupra in alia rła. Sequiť ꝙ ſi papa mo-
rireť qui has regulas fecit ſuo tp̃e duraturas. vt ſupra
in ꝓhemio. ⁊ fecit ſiłes reſuatiōes in illis ꝯtētas in ex
trauā. ad regimē: ꝙ tūc ſi anq̄ꝫ eligereť alius pontifex.
vel anq̄ꝫ faceret rłas reſuationū vacaret ep̄atꝰ ⁊ cano
nici eligerēt ⁊ archiep̄s ꝯfirmaret ꝓut pñt facē. vt di-
xi ſupꝰ ī ſcḋa rła: ꝙ tūc ille ad quē ꝑtineret collatio ip
ſoꝝ bñficioꝝ poſſet ꝯferre de iure ꝑ. d. c. cū in cunctis.
Itē ꝙ an̄ electionē illiꝰ vel ꝯfirmationē poſſet ille renū
ciare bñficia ſua ſimplr̃ vel ex cā ꝑmutationis: qꝛ tūc
non hēret locū iſta rła ꝑ ꝓhemiū rłarū. Et iſta vꝫ in filij
ꝓ cōcordātis alemanie ⁊ ꝓ pragmatica frācie: ſed ad
tollēdū h̾ dubiū papa dic̄ qñ ꝓmouet aliquē ad eccle-
ſiā ꝙ reſuat bñficia ipſiꝰ ⁊ ꝯfert alij vł mādat ꝯferri:
⁊ iſta ē reſuatio ſpālis q̄ ſolet ꝑ cācellariaꝫ expediri vt
dixi ſupra in alia regula. Itē pōderādū mihi arbitror
iſtud verbū qḋ poniť hic ēt motu ꝓprio ⁊ cū deroga
tione hmōi ꝯſtōnis ⁊c. Ex quo vr̃ ꝙ papa iponiť ſibi
ipſi legē: ⁊ ꝙ etiā ſi appareret bulla cōceſſa motu pro
prio ⁊ cū derogatiōe iſtius ꝯſtitu. ꝙ nō deberemus
obedire: ſꝫ hoc eſt ꝯ̃ diſpōnē iuris cōis: qꝛ ꝑ quācūq̄ꝫ
poteſtatē papa daret alicui: vel quecūq̄ꝫ v̾ba diceret
in ꝓuilegijs ⁊ ꝯſti. nihilominus maiorē ptātē retinet
penes ſe ad totū illḋ caſſandū. c. dudū. ⁊. c. q̄ꝛuis. lo.
ij. de p̄bē. lib. vi. Ergo ſequiť ꝙ ſi papa diceret in bul
la ꝓuiſiōis ꝙ motu ꝓprio ⁊ ex certa ſcīa hoc facit ⁊
ꝙ exp̄ſſe derogat huic ꝯſti. ꝙ valeret iſta derogatio ꝑ
dicta. c. ⁊ ꝑ. l. ſi qd in ꝓn. teſti. ff. de leg. iij. ⁊ illḋ dicit
Bal. in p̄ludijs feudoꝝ in. xiij. col. ⁊ in. i. ⁊ in. x. col. q
feudū dare poſſunt. col. x. q dicit ꝙ papa ꝑ v̾ba dero
gatoria pōt ſibi iponeť legē ſꝫ nō ſucceſſori ⁊ alle. Io.
mo. in. c. i. de ꝯſtitu. li. vi. eſt vna truffa. Sed mirādū
eſt de tāto doctore q ſimilia v̾ba dixerit ꝑ p̄dicta iura
iō crederē ꝙ ſi papa vellet ꝺrogare iſti ꝯſti. faciēdo ex
preſſaꝫ mētionē ꝙ poſſet: ⁊ ſufficiāt dicta doc. in. c. i.
de excep. prela. li. vi. ⁊ in. d. l. ſi qs in ꝓncipio. de le. ff.
⁊ ꝑ Bal. in. c. nāles. ſi de feu. fue. cōtro. in. iij. col. ⁊ in
c. i. §. libellarius. de pa. ꝯſtā. ⁊ in. l. i. C. de nālibus. li.
vbi bona gl. ⁊ ꝑ canoniſtas aliq̄s modernos in. c. nō
nulli. de reſcri. verꝫ tñ eſſet ꝙ in hoc dꝫ expectari ſcḋa
iuſſio ſi vellet ordinarius. ar. c. ſi qñ. de reſcrip. ſꝫ ſi or
dinarius nollet nō teneť ꝑ p̄dcā. Et ita credo ſniare
rotā. Itē arbitror ꝙ iſta cła motus ꝓprij: ⁊ cū deroga
tiōe ⁊c. dꝫ ēt ītelligi in ſcḋo rñſo huius ꝯſtōnis: qꝛ ſub
vno ꝯſtructo poniť tota iſta diſpō. g̃ pariformiter dꝫ
ītelligi iuxta doctrinā Bar. in. l. talis ſcriptura. ff. de
lega. i. ⁊ in. l. ꝓtor ait. §. eritq̄ꝫ oñia. ff. vi. bonoꝝ rap. ⁊ ī
iſtis nō debemꝰ ſepare caudā a capite: alias eēt abſo
nus itellc̄s gl. ē nota. i. c. ꝯſuētudis. xi. di. q̄ allegat. ca.

maiores de bap. et ibi notāt doc. ſʒ oīs noiatꝰ ħ poſi-
tus regit īſra ibi ſint caſſa et irrita. ergo ⁊c. p p̄dicta.

¶ Itē alias ſui īterrogatus in curia ſi vnꝰ veriſilr ne-
Nota. ſciebat ſe ꝓmouendū et interim renunciauerat aliqđ
bn̄ficiū in fauorē ſui familiaris vel amici: an valebat
iſta renūciatio et dixi me credē ꝙ ſic ēt ſi poſtea i bre
ui ꝓmouēt et rō ē qꝛ iſte n̄ facit i fraudē legis. ḡ ⁊c̄. nā
aīa legis ē rō legis. l. cū rō. ff. ꝺ bōis dā. et ſi dicat ꝙ ſuf
ficit ita ſcriptū eē: et ita dʒ ſuari. l. ꝓſpexit. ff. q̄ et a q.
⁊. c. ī mēoria. xix. di. vt ſepe dixi ſupꝰ illa lex caret ſpū
vt dic̄ bal. i. l. ſi qs ſuo. C. ꝺ furtis. et ſic credo fuiſſe vt
itellexi ſnīatū i ro. marie qꝛ ex mſtis q̄ no. ī. l. ſi ſuꝰ pſi
uʒ. ff. ꝺ le. i. ⁊ ex aliȷ̈s relatis p Bal. ī. c. i. §. ⁊ qꝛ vidimꝰ
q feu. da. po. ī. vij. col. p̄t colligi itētio ſtatuētis. ēt ſi nō
exp̄mat. q̄ omitto cā breuitatis. hec ſufficiāt ꝓ nūc.

¶ Sequitur. xxv. regula.

¶ Item voluit ſtatuit ⁊ ordinauit idē dn̄s noſter ꝙ iudices in romana curia deputati pro tēpore etiam ſi ſint romane eccleſie cardinales cauſarum palatii apoſtolici auditores vel alii quicūqʒ nō iuxta ſupplicationuʒ ſignaturarum ſuper quibuſuis īpetrationibus vel conceſſionibus: niſi ſint cōmiſſiōes iuſtitiam cōtinentes per placet vel p ſancte romane eccleſie vicecancellarium iuxta facultatem ſuper hoc ſibi conceſſam ſignate: ſed iuxta litterarum ſuper eiſdem īpetrationibus ⁊ conceſſionibus confectarum tenores ⁊ formas iudicare debeant ⁊ ſi lr̄e ipſe minus bene p preoccupationē vel alias expedite reperiant̄ ad illorum quoruʒ intereſt inſtantiā ad ap̄licaʒ cancellariā remitti poterunt per eius officiales q̄bus hmōi tenores ⁊ formas perſtringere conuenit ad formas debitas reducendo.

¶ Iſta regula dicit ꝙ nullus iudex in curia etiaʒ cardinalis debet iudicare ſm̄ tenoreʒ ſupplicatiōis cōcernentis gr̄am ſed ſm̄ tenorem litterarū expeditaꝝ: niſi ſint cōmiſſiones per placet vel ſignate per vicecancellariuʒ ſuper iuſtitia ⁊c. ⁊ ſi littere nō bene ſunt expedite debent mitti ad vicecancellariū ⁊c̄. Iſta regula. R. P. hʒ in ſe equitatē: licet videat̄ prima fronte ꝯtra ius. nam omnis gratia pape eſt perfecta de iure per ſolam ſignaturam: ⁊ ſolo eius uerbo eſt gratia facta: etiam ſine expeditione bullarum ſufficiat tex. cum glo. in. cap. inſtitionis. xxv. q. ii. ⁊ text. cum glo. in cle. dudum. §. nos enim. de ſepul. omitto doc. in ꝓhemio. vi. ⁊ Bal. in. l. humanum. c. de legi. ⁊ Abbas in. c. in noſtra. de reſcrip. ⁊ in. c. noſti. de elec. tamen hoc non obſtante facit pro equitate huius regule qa multe falſitates cōmittuntur in ſupplicationibus q̄ non poſſunt cōmitti in bullis premaxime qꝛ officiales habent certas regulas ad expedienduʒ lr̄as. vt videbimus infra ergo ⁊c̄. Nam falſantes lr̄as apoſtolicas puniuntur grauiter de iure. c. ad falſariū. de cri. fal. ſed ſupplicatio non eſt lr̄a ap̄lica: qꝛ nō eſt bullata. ar. c. lʒ. ⁊. c. quā graui. eo: ti.. ergo ut euitet̄ falſitas aperta ⁊ puniat̄ falſans bullas ⁊ vt videat̄ tenor bullarū expeditarū: ideo ⁊c̄. ¶ Et ex iſta regula pōt ſumi ꝯcluſio: etiā de ſtilo et de iure: ꝙ quelibet gratia pape nō dicat̄ ꝑfecta: niſi reducatur in mundum. hoc

Supplicatio ñ ē littera aplica

dicit aperte Bal.in.c.i.in.ij.co.per quos facit iueſtitura.colū.x.ꝛ allegat in ar.l.cōtractus.C.de fide inſtru.ꝛ hoc idem vult Oldra.conſil.ccxxvi.in.v.col.a quo habuit Bal.ꝛ incipit ꝙ articuli dati.ꝛ idē dicit Anto.credo conſi.xii.ꝛ cū eis cōcordat iſta regula.ꝛ facit etiā quod dicit Jo.de milis in v̄bo gr̄a apl'ica nō cenſet qui non allegat dictos doc.ſed dicit bona verba quo ad practicam:ꝛ dicit ꝙ ante lr̄as cōfectas non dicit quis habere canonicum titulum.ꝛ allegat deci.rote.ccccxxiiij.ſed forte.cccxxix.cū ſequēti que incipit.Item licet ro.curia poſt hoc tollo aliqua dubia curioſoꝝ qui volunt ſapere plus ꝙ̄ oportet ſapere.iuxta.c.i.de renun.li.vi.ꝛ dico ꝙ lȝ iſta regula loquatur de iudicib⁹ in romana curia ꝛ nō ſequit a cōtrario ſenſu:ꝙ extra curiā nō habeat locū iſta regula quia a fortiori dȝ habere locū extra eam.ꝛ que ponūtur cauſa exempli in curia nō firmant regulā in curia tm̄.l.i.§.ꝙ vulgo.ff.de vi ꝛ vi ar.c.i.in prin.iuncta gl. ne clerici vel monachi.Itē pondero hic verbū cardinales ꝛc.ꝛ volūt dicere ꝙ iſta cōſtitutio vel alia non extenderet ad cardinales niſi exprimerent ut hic.ſed dico ꝙ multa exprimunt ad cautelam ꝑpter ſimplices.ideo nō firmant regulā.l.fi.C.de idicta vidu.tol. ꝛ.c.i.de noua for.fideli.co.x.ſed an cardinales cōprehendanter in quacunqȝ diſpōne loquente ſimpliciter vel vniuerſali.er vel ideſinite:plene dico in tractatu cardinalium in.xvij.q.Itē colligo hic cōtra curioſos ꝙ ſupplicatio continet in ſe cōmiſſiones ibi niſi ſint cōmiſſiones ꝛc.ꝛ ſic ſupplicatio eſt gen⁹:ꝛ cōmiſſio eſt ſpecies.ꝑprie tn̄ ſumpto vocabulo ſupplicatio eſt que ꝯtine gr̄am merā:ꝛ cōmiſſio que continet iuſtitiā.Ex hoc infero ꝙ ſi papa cōmittit ſignaturā ſupplicationū vni epoꝝ placet ꝙ etiā videt ſibi cōmittere ſignaturā:cōmiſſionū ꝑ placet.ar.huius regu

Dr̄ia ē int ſupplicationē ꝛ cōmiſſionē.

le marie in pn̄tia ꝑncipis ꝗ tolleret ꝛc.qđ faciat ad tollendū dubiū curioſoꝝ an dn̄s aleriēſis ꝗ habuit ſignaturā ꝑ placet a dn̄o Sixto cenſeret hr̄e ēt cōmiſſionē.qr.R.dn̄s nonarienſis cardinalis habuit ſignaturā cōmiſſionū cū referendarijs.ꝛ dixi alias ꝙ ſic ꝛ nō opȝ īſiſtere in hoc ꝙ ipſe habuit bullā đ hoc vt audio.Itē pōderādū eſt hoc verbū ꝑ placet hic poſitū ꝛ ſic erat in regulis Sixti.ſed in rl'a Pauli:ꝛ qr forte ſimplices curiales pn̄t dubitare qđ ē iſta ſignatura ꝑ placet:breuiter dicā aliqđ ꝛ qr ſupra in ꝓhemio tetigi an ſufficeret in curia ꝑma cōmiſſio ꝛ non regreret alia cōmiſſio ꝑ auditoribus:ſȝ ꝙ ipſi pn̄t vigore ꝑme cōmiſſionis facere oīa ꝗ ptineret ad negociū ꝑncipale expediēdū iuxta.c.ꝑterea cū ī finitis de offi.dele. Nā cui iuriſdictio mādata eſt:ea quoqȝ ꝯceſſa eē vident ſine qb⁹ iuriſdictio explicari nō pōt.l.ii.đ iuriſ. om.iudi.ergo vr̄ ꝙ ꝑma cōmiſſio ſufficeret pro auditoribus vt poſſint oīa facere ſine qbus ꝛc.marie qr reſcriptū ad lites dȝ largiſſime interp̄tari.ut notāter dicit Inno.in.c.epi.de reb⁹ eccleſie.ꝛ glo.eſt.in.l.iii.ff. de offi.preſi.qđ eſt verū quo ad vt cōprehēſiuā:ſecus de extēſiua.vt dicit ibi Abb.ꝛ ꝑ ei⁹ dicto facit gl.fi. quā ēt notat ibi Abb.in.c.edoceri.de reſcrip.ꝗ dicit ꝙ reſcripta debēt ſtricte intelligi.ſed ꝯcordādo dico eā verā quo ad mētē extēſiuā:ſecus quo ad cōprehēſiuā:alias ꝯr̄ia eſſet dicto Inno.vbi ſupra.Itē qr iudex pōt interp̄tari legē obſcurā in cā coram eo pēdēte.vt vult Inno.notanter in.c.cū ſpāli de ap.cui⁹ dcm̄ approbāt doc.ēt legis.marie Bal.in vſibus feu.i.c.i.§. iter pares alias eſt.c.de ꝑ ſe.de.l.corradi.ī.iii.co.ergo ſeqt ꝙ ſufficere deberet ꝑma cōmiſſio ꝛ nō eſſent neceſſarie tot cōmiſſiōes ꝛ tot tribulatiōes ī curia.Sȝ ad hͦ ſciēdū ē ꝙ āti quo tp̄e ꝓut habui a dn̄o meo cardinali zamorēſi ſic fiebat.ꝛ qn̄ aliqđ dubiū vertebat

Signatura ꝑ placet

inter auditores: tũc cõſulebãt vicecãcellariuʒ. ꝛ q꞉ ipe poterat de mero iure ẽt declarare dubia iuris: vt dicã infra in ptãte ſui: forte ipſe ꝯſulebat ſuos ꝓceres ꝛ dabat cõmiſſiones in qbus declarabant̃ dubia. Sed q꞉ dignitas pape nõ appciabat̃ tm̃ ſicut hodie nã vicecãcellari⁹ ꝯcurrebat cũ papa ĩ ptãte vt dicĩ car. ĩ cle. ii. ꝺ elec. Itẽ q꞉ aliqñ tã auditores qʒ ẽt vicecãcellari⁹ excedebãt metas ſuas: fuit viſuʒ ꝙ ꝓ cõmiſſiõib⁹ ſimplicibus recurreret̃ ad vicecãcellariũ: ꝛ ipſe ſignat de mãdato dñi nr̃i pape ꝛc. Sʒ qñ cõcurrit aliqꝺ dubiũ iu. tũc q꞉ ad ſolũ ꝓncipẽ ſpectat declare illud ꝛ interptari cuius eſt ꝯdere. faciat. c. ĩter alia de ſnĩa excõ. recurrit̃ ad papã ꝓ declaratiõe. ꝛ tũc ſi eẽt maximũ dubiũ qꝺ deſiderat eqtatẽ ipemet papa ſiggnat hoc mõ plʒ: vel ſic plʒ refectis expẽſis: vel placet ꝯſtito de aſſertis

Signatura ꝑ fiat.

ſʒ antiq̃ tpe ſignabat papa ſic: fiat iuſtitia. c. i. ꝺ off. ꝺ le. ꝛ facit qꝺ dicĩ Bal. ĩ. c. ii. de offi. le. Sʒ hodie papa tm̃ ĩ ſupplicatiõib⁹ groſis ſignat ſic. ſ. fiat vt petit̃: vl' fiat ſimplr. ꝛ ſignat in cõmiſſarijs. ĩ illis dicit ꝯceſſuʒ vt petit̃. idẽ facit uicecãcellari⁹ ĩ ſignaturis bñficioꝝ iuxta formã rl'e ĩfra in ſui ptãte poſite. ꝛ idẽ facit legatus in ſupplicationib⁹ groſis. ſ. ꝯceſſuʒ vt petit̃ vl' placet ꝛc. Ego cõſului dño Ulixbonẽ. vt ſignaret ꝑ plʒ

Si bulla diſcordat cũ ſupplicatione.

vt eẽt drĩa inter ipm ꝛ Alerienſeʒ ꝛ vicecã. ꝛ ſic fecit. ꝛ iſte cõmiſſiões aliqñ ꝓponunt̃ ĩ ꝯſiſtorio publico ꝑ aduocatos ꝯſiſtoriales vt oẽs videãt papã facere iuſtitiã cũ eqtate. ꝛ qñ papa ẽ ĩpedit⁹ cõmittit iſtã ſignaturã alicui cardiali ꝙ videat cõmiſſiões cũ referẽdarijs ꝛ ſignet ad maiorẽ ptẽ ipſoꝝ vl' cõmittit alicui epo ad ptẽ ꝛ tũc iſte di. plʒ dño nr̃o pape ꝯſtito ꝛc. Et ponas exẽplũ ĩ hac rl'a. põe ꝙ bulla nõ ꝯcordat cũ ſupplica. ꝛ ꝓducit̃ bulla. tũc q꞉ ꝺ iure ñ repit̃ cautũ ꝙ ꝺ eẽntia gr̃e requirat̃ ſupplicatio. iõ aduerſarius velit ꝙ corrigeret̃ ſm tenorẽ ſupplicatiõis ꝛ tũc hʒ vnaʒ cõmiſſionem: ꝛ quia vicecancellarius nõ põt eam ſignare tũc cõmiſſarius pape ad ſignandũ ꝑ placet dicit. placet domino nr̃o pape conſtituto ꝙ nõ cõcordat bulla cũ ſupplicatiõe ꝛ tollitur ius queſitũ ꝛc. ꝛ ꝓpter hãc cõmiſſioneʒ mittit̃ ad cancellariũ ꝛ corrigit̃ ꝛc. Ex pdictis infero ꝙ eſt male vſitatũ qñ ſignatur cõmiſſio ꝑ placet ꝙ ſignetur prout de iure q꞉ ad papam recurrit̃ ad declarãdũ ius ꝛ ꝙ ipe reſpõdeat prout de iure idẽ eſſet dicere ſicut ignotum per ignoti⁹ vt in ſimili dicĩ glo. in. l. i. C. de naturalibus lib. ſed certe ceſſante fantaſia multo melius eſſet ꝙ vna cõmiſſio ſola fieret ꝓ quacũqʒ cauſa cum incidẽtibus ꝛc. ꝛ ꝙ auditores totũ negociũ expedirent per predicta. ¶ Sed tũc bene non poſſent viuere curſores ꝛ notarij ꝛ copiſte ꝛ eoꝝ meretrices ꝛ etiã procuratores: iõ trãſeam⁹ cũ erroribus alioruʒ ꝛ nolo referre h̃ deciſiones rote dicẽtes ꝙ cõmiſſiones auditoꝝ ĩ curia ſunt ſtrictiſſime in pñtia ꝓncipis. Et qñ intelligant̃ auditores ordinarij in cognoſcendo ꝛ delegati in pronunciãdo: nam multi allegant ꝛ non intelligunt etiaʒ maximi viri. Sed hoc non eſt dicendum hic forte alibi infra dicam ꝛ dixi latius in alijs tractatib⁹. pur tñ auditores mlt̃a poſſunt facere ſine cõmiſſionib⁹ per placet que non faciũt ꝓpter aliqua tacenda vnam tamẽ nõ omitto hic q꞉ quãdo papa vel eius cõmiſſari⁹ ſignat per placet nõ credo ꝙ vicecancellarius põt reſtringere iſtaʒ ſignaturã ꝛ ſi reſtringeret potius deberent auditores ſtare ſignature per placet: quia ex quo papa appoſuit man⁹ ĩferior nõ põt ſe ĩtromittere. ſufficiat. c. vt noſtrũ. de ap. tamẽ rota tenet cõtrariuʒ ꝛ neſcio quo iure ꝛ forte dicam infra in aliqua regula. Item ponderandũ eſt hic verbũ niſi ſint commiſſiones iuſticiã cõcernentes alꝰ continentes per placet vel per ſancte Romane eccleſie ꝛc. Naʒ a fortiori debet intelligi de breuib⁹ ac ſup

Nota.

plicationibus interclusis ꝛ quia casus nunc pendet dicaꝫ hic aliqd ꝛ infra in regula.xxix.etiã tangã si papa prouidit vni de vna prebenda ꝛ cõmisit p breue suuꝫ supplicationibus interclusis ꝙ ponet in possessione verificatis supplicationib⁹ in ꝑtibus opponit de ista regula.dicẽdũ puto ꝙ ex quo ꝯstat de volũtate pape ꝙ nõ habeat locuꝫ ista regula maxie ꝑ predicta verba a fortiori per aũt.multomagis.C.de episcopis ꝛ cle.pro nũc nõ decido:qꝛ pendet de facto. Itẽ per hanc regulã practicatꝰ ꝙ licet vnus cõsentiat in cancellaria in certa pensione persoluenda tamen nihilominus nõ tenetꝰ eam soluere nisi bullis expeditis ꝛ sibi intimatis ꝛc̃.ibi ſꝫ tenores ꝛ formas ꝛc̃.qꝛ supplicatio nõ facit fidem.Sed ego dedi cautelam ꝛ seruaui in facto meo ꝙ ille ꝯsentit faciat instrm ad partem ꝙ est contentus soluere pensionem ẽt bullis nõ expeditis ꝛ renunciat huic regule qm̃ potest renunciare.iuxta.l.si qs in cõscribendo.C.de pac.ꝛ de episcopis ꝛ cle.e.l.si quis.ꝛ tunc tenetꝰ ipse.ſꝫ de successore credo ꝙ non nec cõmittitꝰ aliqua symonia ꝑ ea que dixi superius in ꝑncipio.iteꝫ pondero verbũ hic ad illoꝝ quoꝝ interest instantia ꝛc̃.Nam ex hoc vꝫ ꝙ iudex non dꝫ mittere bullã male forma tam ad cãcellariam corrigendam nisi pars petat per hunc tex. maxime qꝛ iudex in his que pertinent ad vtilitatem priuatã non põt regulariter supplere sufficiat.l.iiij.§. hoc aũt iudiciũ.ff.de dã.infec.vbi ꝑ bar.ꝛ gl.ꝛ doc. in.c.bone:lo.i.de postu.prela.ꝛ per bar.ꝛ Bal.in.l.i. C.vt que desunt aduo.sed quia in causa bñficiali iudex potest supplere ex officio suo.c.olim.de rescrip. ꝛ glo.in.c.bone.sequitur ꝙ iudex põt facere si vult sed non astringeretur.ideo est bonuꝫ in arbitrijs hr̃e iudicem fauorabilẽ.vt dicit glo.in regula in iudicijs. de reg.iu.lib.vi.Et hec sufficiant pro nunc.

An pẽsio debeat soluꝫ bullis ñ expeditis.

¶ Sequitur.xxvi.regula.

¶ Item attendẽs idẽ dñs noster ꝙ sup habendis de cãcellaria apostolica regulis ꝛ cõstitutiõibus mihi descriptis faciliter ꝑ illos qui in Romana curia idiguerint ad ipsam cãcellariã recursus derigi põt nec consultũ foret ꝙ super earundem regularum ꝛ cõstitutionum quas iuxta occurrentiũ varietatẽ causarum ꝛ negocioꝝ aliquotiens immutari conuenit probando tenorem vel effectuꝫ testium plerũqꝫ tenacẽ desuper memo.iam nõ habentiũ depositionibus stari deberet: volnit statuit ꝛ ordinauit ꝙ deiceps qlibet ex auditoribus causaꝝ pallatii apostolici ꝛ alijs ẽt si sancte Roma.ecclesie sint cardiales in ipsa curia ꝓ tpe deputatis auctoritate aplica iudicibus etiaꝫ in causis actu pendentibus super hmõi tenore vel effectu probando duntaxat stet fidemqꝫ adhibeat cedule siue scripture desuꝑ a duobus de maiori parco ꝙ danda sit a tergo signate ꝛ etiã duobus aliis litteraruꝫ apostolicarũ abbreuiatoribus in ipsa cancellaria auscultate: ꝛ domini vicecanl.seu dictam cancellariaꝫ regentis manu subscripte:vt est moris. Quic

quid autez ſecus fieri cõtigerit nullius ſit ro
boris vel momenti.

¶ Sequitur gloſa huius regule.

¶ In iſta rl'a diſponit ꝙ glibꝫ iudex ĩ cu.ro ſtet cedu-
le vl' ſcripture duoꝝ abbreuiatoꝝ d̾ pco maiori ſup te
noꝛẽ cuiuſcũqꝫ rl'e ⁊ ĩtro eã ſignãtiũ ꝙ dãda ſit illa rl'a
⁊ ſubſcripte manu duoꝝ abbreuiatoꝝ ẽt d̾ mioꝛi pco
qð ẽ auſcultata ⁊ ſubſcripta a vicecã. vl' a rgẽte cãcel
lariã al's qͦd ꝯriuꝫ fcm̃ fuerit ſit nullũ. Hoc dic̃ ⁊ rõ
dicẽdi fuit h̃ expſſa: q2 aliqñ mutaꝛ rl'a cãcellarie ꝓ va
rietate tpoꝝ ⁊c. c. nõ dꝫ de affi. ⁊ ꝯſang. iõ vr̃ ꝙ legitie
ſit qð h̃ d̾cidiꝛ. ⁊ rõ dubitãdi fuit: q2 ſatis erat ꝙ i pñ
tia pñcipis hreꝛ illa rl'a ĩter al's rl'as cãcellarie. iõ nõ
dc̃ret fieri fides d̾ ea. q2 ex q̃ repiꝛ ĩter al's rl'as pſumiꝛ
eẽ de rl'is. ſic qñ dubitaꝛ an aliq̃ ſit decretalis ſi repiaꝛ
ĩter alias pſumiꝛ decretalis: ſicut mõialis pſumiꝛ rep
ta ĩter alias moniales. vt dicit glo. not. in ſumme. xix
di. ⁊ ſic videbaꝛ de regulis. ¶ Sed ſciendũ ꝙ qdã rl'e
ponunꝛ ad iudicãdũ bullas ⁊ ille nõ ſunt dãde i iure
q2 iudex nõ dꝫ iudicare niſi ſꝫ bullã iã expeditã: ⁊ alie
rl'e ponunꝛ ad terroꝛẽ ꝓ exburſandis pecunijs. vꝫ ꝙ ĩ-
fra ſex mẽſes expediãꝛ bulle al's ꝙ ñ valeat ſignatura.
⁊ ſil'es rl'e nõ ſũt dãde. alie ꝯcernũt mexꝝ iudiciũ. vt. s.
rl'a ꝓxia ⁊ rl'a ĩfra ꝓxia.. ⁊ tales ſũt dãde ⁊ d̾ iſtis loqꝛ
iſta rl'a ⁊ pꝛacticaꝛ hodie ſic qñ vn⁹ idiget rl'a fac̃ ſup-
plicationẽ ⁊ dat vicecãcellario ⁊ legiꝛ ſi ẽ dãda ⁊ tũc
ponitur ꝓhemiũ rl'aꝝ ⁊ vna alia rl'a pͥma ⁊ poſtea po
niꝛ illa q̃ petiꝛ: ⁊ deĩde publicatio rl'aꝝ ⁊c. Et iõ poni
tur ꝓhemiũ ⁊ alia rl'a. vt videaꝛ an ſit de rl'is ex quo ĩ
ter alias repiꝛ. vt dixi. Sꝫ ſi ẽ talis rl'a iã ꝓducta coꝛaꝫ
vno auditoꝛe tũc poſtq̃ꝫ eſt regiſtrata notari⁹ illi⁹ ꝓdu
cit eã in alia cã tua ſi dederis ſibi duos carlinos ⁊ ſem
per facit fidẽ: q2 iã ſemel eſt ſatiſfactũ huic rl'e ⁊c. ⁊ q2
hic dꝛ ꝙ iudex ſtet cedule ⁊c. ĩ moduꝫ de q̃ h̃ dr̃ an ſit
de neceſſitate qð h̃ dr̃ q2 vr̃ hoc relinq̃ndũ arbitrio iu
dici: ⁊ certe dico ꝙ ſi aliter fieret nõ valeret vt hic dr̃
nã qñ aliqð v̾bũ qð nõ ĩducit neceſſitatẽ poniꝛ ĩ mã
dãte rl'aꝫ vl' certã foꝛmã tũc ĩpoꝛtat neceſſitatẽ. vt dic̃
Bal. ĩ. l. gallus. in. ii. col. ff. de libe. ⁊ poſth. ⁊ all'at glo:
ibi ex quo ĩferꝛ ꝙ ſi ſtatutũ dicat ꝙ iudex põt ingrere
de certis crimib⁹ ⁊c. ꝙ teneꝛ ingrere ⁊ ſui auc. iudica
bit ꝑ pͥdicta. Itẽ circa hãc rl'aꝫ ſepe dubitaui q̃uo poſ
ſet vn⁹ hr̃e rl'as cãcellarie ad ꝑtes vt ibi faciãt fidẽ i iu
dicijs ⁊ certe a ꝯrio ſenſu hui⁹ rl'e vr̃ ꝙ null⁹ ẽt ĩ ꝑtib⁹
põt iudicaꝛ ſꝫ rl'as cãcellarie ex q̃ nõ ſunt ſignate ꝓut
hic dꝛ. ⁊ certe crederez ꝙ ſi vn⁹ vellet expẽdere oꝫ hr̃e
mãdatũ pape ſpãle circa hoc dirigẽdũ vicecãcellario
ꝙ ipſe videret eaſdẽ regulas dãdas ⁊ trãſmitteret ſub
plũbo ad ꝑtes q2 iſta rl'a non dat ꝑtãtem illius de par
co vl' vicecãcellario niſi hic tm̃ iõ nõ eẽt magnũ tene
re ꝙ ſnĩa lata in ꝑtib⁹ vigoꝛe rl'e cãcellarie quãtũcũqꝫ
note eſſet nulla ꝑ pͥdicta iũcta iſta rl'a: ⁊ ĩterrogaui ali
quos abbreuiatoꝛes dudũ de hac q̃õne ⁊ q2 nõ hẽbãt
in ſuo reꝑtoꝛio vl' foꝛmulario minutaꝝ neſciuerũt mi
hi rñdere ſed credo qð dixi. Uidi tñ regulã cãcellarie
dari ſub plũbo vꝫ illaꝫ in qua papa reualidat l'ras gr̃e
vel iuſtitie ſui pͥdeceſſoꝛis que eſt. xii. s. abſqꝫ cõmiſſio
ne pape. lꝫ iſta rl'a loquaꝛ in curia ⁊ conſtitu. xxv. carli
nos ſꝫ ſatis eſt tollerãtia pape in h̃ facit qð dicit Bal.
ĩ. l. cũ ꝓbaꝛ referẽdo ibi Jo. an. ĩ. c. ꝙ trãſlatiõe. d̾ offi.
le. ſꝫ tũc eſſet dubiũ an illa faceret fideꝫ ĩ alijs cauſis ⁊
credo ꝙ ſic ꝑ ꝓhemiũ rl'arũ ⁊ ꝑ ea q̃ ibi dixi. Uerum
cogitandũ tñ eſſet. ꝓut tñ hoc crederẽ verũ qñ eẽt vna
regula inuſitata q̃ cõiter nõ habeꝛ ẽt in ꝑtib⁹ alias ſi
cõiter ab alijs habereꝛ ⁊ teſtes maxie curiales dicũt
ꝙ viderũt eam pꝛacticari ⁊ ſic ſm̃ eã ſniari credo ꝙ i
ꝑtibus valeret ſnĩa ar. huius regule ibi facillter ꝑ eos

qui in Ro. curia ꝛc. ꝛ ibi in ipſa curia ꝛc. ꝛ ad hoc faciũt notata i.c. paſtoralis. de fide iſtru. ꝛ i. l. cũ ꝓlatis ff. de re. iu. p Bal. Et ſi dicaꝰ in ptib⁹ ꝙ nõ ẽ dãda in curia ei q dicit incũbit onus ꝓbãdi. l. aũ ff. de ꝓba. maxime cũ repiaꝰ inter alias p ꝓdicta ꝓſerti hoc tpe: qꝛ ſunt ipreſſe rĩe in pñtia ꝓncipis in cuius pñtia nõ ꝓſumiꝰ aliqd frauduléter actũ. ar. l. oĩuȝ. C. de teſta. Et pondero iſtã rĩam qꝛ ẽt loquiꝰ de alijs cõſtõnibus extrauagãtibus ꝛ iõ quo ad extrauagãtes crederẽ diſtinguendũ prout textus ꝛ glo. ꝛ doctores dicũt in. c. paſtoralis. de fide inſtru. ꝛ Bar. in. l. cũ prolatis. ff. de re iudi. ꝛ Bal. i. l. leges ſacratiſſime. C. de legib⁹ i. l. oẽs ppłi. p Bar. ff. de iuſti. ꝛ iu. ꝙ etiã ſi nõ ſit icorporata vel bullata. ſi tñ eſt notoria ꝙ ſnia lata cõtra eaȝ eſſet nulla vt in extrauagã. execrabilis. ponit Abb. exẽplũ vt ſupra: alias deberet papa cõſului de quo me remitto ad ꝓdicta loca. tñ in curia oporteret ꝙ fieret in forma hic inſerta ꝓducto coram iudice ẽt extrauagã. qa de facili põt hri recurſus ad cãcellariã. vt vult ꝓhemiũ hic alias nõ valeret ſnia. vt hic dr ꝛ ſupra etiam dixi. Itẽ põderãdũ eſt v̄bũ hic regulis ꝛ ꝯſtõnib⁹ ꝛc. Ex quo videꝰ arguenduȝ ꝙ cum papa mortuo: ẽt rĩe ſue dicunꝰ mortue. vt in ꝓhemio regularũ ꝙ etiaȝ ſi vnus idigeat tpe hui⁹ põtificis vna rĩa cãcellarie de tpe Sixti vel pauli ꝙ nõ haberet locuȝ qđ hic dr: qꝛ iaȝ nõ eſt regula ex quo mortuus eſt papa vt dixi: tñ i hoc diſtinguenduȝ arbitror: qꝛ ſi cauſa pendebat tpe Pauli q̃ põt decidi per vnã rĩam Pauli. tũc quo ad illã cãm illa regula ſemp viuit. Ideo põt allegari ꝛ ꝓduci ſine metu falſitatis. vt dicit Bal. i fi. ff. de falſis ꝛ Jo. de imo. hoc tȝ latiſſime in. c. i. de cõſt. ꝛ allegat auc. vt cũ de ap. cognoſciꝰ. col. viij. i ꝓn. ꝛ. §. i. ꝛ ſic deberet hodie fieri in curia p cãcellariã. ſȝ ego vidi ſup vna rĩa Calix. h valde altercari: ꝛ ſine noua ꝯmiſſiõe pape per placet nunq̃ȝ potuit hri. ꝛ rõ eſt qꝛ eſt mortua vt dixi. Sed certe male fit ex quo illa lex quo ad caſus ꝓteritos nõ eſt mortua p ꝓdicta. Sȝ aliter dijs viſum. Dñatio tñ. T. R. habuit vnã cõmiſſione in fauoreȝ ſcolaſtici borgeñ. circa hoc ꝛ bene: ꝛ ſic neſcio nũc quõ fieret ꝛ hoc ꝓ nũc ꝛ nõ curo iferre hic q dicanꝰ abbreuiatores de pco maiori ꝛ de minori. ¶ Et ſciẽdũ ꝙ pcus ci. vł parcũ ci. eſt tẽperamẽtũ. vñ dicit Saluſtius in cathilinario ꝙ romani i ſacrificijs deorũ erãt magnifici ꝛ dñi parci. i. tẽperati. ꝛ ſic debẽt eẽ illi q iudicãt bullas tẽperati quo ad iudiciũ vt nõ excedãt metas ſupp. ꝛ rĩaȝ ꝛc. ꝛ ſic. iſero ꝙ male dr parcus. i. auarus a vulgo: qꝛ parcus dr tẽperatus. ꝛ auarus eſt qui tenet tenenda: ꝛ nõ tenenda. vt dicit glo. in. c. ex pte de ꝯſuetu. que poniꝰ diffinitionẽ auari ꝛ ꝓdigi ꝛ largi melius q̃ȝ videri de iure canonico: ſȝ nõ ponit ꝺ parco. dico hec ſub correctiõe. D. T. R. vnũ tñ nõ omitto hic notare: qꝛ tenor ꝯſtitutionis ſiue regule põt ꝓbari per teſtes. ꝛ hoc clare dicit ꝓhemium huius regule. ꝛ lȝ Jo. an. in mercurialibus in regula nemo põt vr dicere ꝯriuȝ. tñ de iure hoc cõiter teneꝰ: ꝛ ſufficiat ad hoc deci. rote. cclxiiij. q̃ incipit. Item ꝙ conſtitutio ſiue ſtatutum. Vñ dicaꝰ pacus.

¶ Sequitur. xxvii. regula.

¶ Item idem dominus noſter litiũ ſuccindere cupiens amfractus ꝛ ne noui collitigãtibus aduerſarii denꝰ prouidere voluit ſtatuit ꝛ ordinauit ꝙ quotiẽs deinceps aliquẽ ſuper quouis eccleſiaſtico beneficio collitigantẽ in iure vel ad ius ſi qđ forſitan ei⁹ aduerſario in dicto beneficio cõpetierit ſubro

gari cõceſſerit: dũmodo ꝑfatus collitigans in dicto beneficio intruſus nõ ſit: nec ſup eo ↄtra dictũ aduerſariũ poſtquã illud per triẽniũ pacifice poſſederit: lis tũc mota fuerit alioꝝ quorũ libet de premiſſo iure ſiue tunc vacet: vel tũc vacauerit ĩpetrationes infra menſem ante cõceſſionẽ hmõi facte nullius ſint roboris vel momenti.

¶ Iſta regula ſm ꝙ oẽs intelligunt dicit ꝙ ſi lite pẽdente moriat̃ collitigans vel alias vacet ius vel bñficium per collitigantẽ ꝙ infra menſem põt ſubrogari collitigans. ⁊ ſi alius ſubrogetur ꝙ non valet ſubrogatio infra menſem niſi collitigans qui petit ſubrogationem fuerit intruſus. vel mota ſit lis ↄtra poſſeſſorem poſtquã triennio pacifice poſſiderit. hoc dicit ſʒ ꝙ oẽs curiales etiam doctiſſimi viri intelligũt ſed ſalua gratia oium iſta regula nõ dicit hoc. ſed prout ſemper intellexi ſic tunc licet ponam manũ ad calamuʒ intelligo ꝙ ſi duo litigant ſuper bñficio: ⁊ vno ipſoꝝ cedit vel decedit lite pẽdente ꝙ ſi vnus alius tertius quocũqꝫ petat ſe ſubrogari ⁊ ſit prior in data. ſi tamẽ alius collitigans infra mẽſem poſt impetrationẽ illꝰ tertij petat ſe ſubrogari ꝙ ualet impetratio collitigãtis ⁊ nõ alterius tertij. ⁊ hoc fundat clare iſta regula in fine iuncto principio. Et pono exemplum. ſi duo litigabant ⁊ alter mortuus eſt. ⁊ tertius poſt annũ petat ſe ſubrogari ⁊ fuit ſubrogatus ꝙ ſi poſt ĩpetrationeʒ ſuã ĩfra mẽſeʒ a tpe impetratiõis tertij collitigãs ſubroget̃ illa ſubrogatio valet. ⁊ non illius tertij q. eſt prior in data. ⁊ nõ dʒ intelligi ꝙ dʒ collitigans ſubrogari infra menſem a tempore mortis collitigantis qꝛ hoc nõ dicit regula: ſed indiſtincte loquit̃ ibi: ante conceſſioneʒ hmõi ⁊c. Ex quo verbo nota mihi ꝙ ſi collitigans moriatur vel cedat: ⁊ tertius ſubroget̃ infra menſem a tpe ceſſionis vel deceſſus: ac poſt infra menſem non ſubroget̃ collitigans ꝙ valet ſubrogatio illius tertij per hoc verbũ ante ↄceſſionẽ ⁊c. Et ratio huius regule fuit equa vt in principio: dicit̃ tñ hodie trahit̃ ad iniquitatẽ: qꝛ hodie multi mouent litem ↄ̃ aliquos antiquos vel forte promouẽdos in breui pp hãc regulã: qui tñ ius hñt in principali ſicut turcus ⁊ tamen ſubrogant̃ hodie: ⁊ hñt victorias per fas vel nephas. Pur tñ papa nõ eſt in culpa: ⁊ põt dicere abſit ꝙ ea que ꝑpter bonũ finẽ facimus ab alijs in maluʒ finẽ trahant̃: ⁊ nobis imputent̃. c. de occidendis. xxiij. q. v. tñ deberet ꝓuidere ꝙ ex cõiecturis iudicarent̃ in ſimilibus fraus ⁊ nõ haberet locuʒ regula iſta ſicut in vna cauſa que pendet nũc in rota de hyſpania ↄ̃ vnũ doctiſſimũ virũ in iure diuino. Et ad hoc vt tollant̃ aliqua dubia que quotidie oriunt̃ in curia ſuper iſta regula maxie apud curioſos preſupponendum eſt: ꝙ de iure qñ moritur vnus ex collitigantibꝰ tunc nõ põt fieri collatio vel prouiſio illius beneficij alteri quouſqꝫ finiat̃ pma lis. aliter nõ valet. c. i. ⁊ ij. vt lite pendẽ. li. vi. ⁊ cle. i. §. ſi vero. eo. ti. Ex quo ſeqt̃ ꝙ cũ in. d. c. i. ⁊ ij. ponat̃ decretũ irritãs ꝙ etiã cõprehẽdit papã. nam decretum irritans comprehẽdit papam ſi ponit̃ in iure vel al's quo ad ordinariã ptãteʒ caſus ẽ. ⁊ ibi no. Domi. in. c. quodã. de pbe. li. vi. ergo ſeqt̃ ꝙ collatio vel ꝓuiſio pape ẽt tũc nõ valeret p. d. c. ij. iũcto. §. ſi võ dicte cle. i. ⁊ iũcto dicto. c. qdã. ⁊ ſic videret̃ ꝙ ſubrogatio tertij ñ valeret qđ fateor eẽ veꝝ niſi fieret mẽtio de lite: qꝛ tũc vr̃ papa facere ex certa ſcia ſubrogationẽ. ⁊ ex plenitudine ptãtis valet talis collatio ſiue ꝓuiſio pape ſcã mẽtiõe de lite: ⁊ iſte ẽ ca

ſus.in.d.cle.i.§.ſi.vt lite pẽdẽte.⁊ iõ ſubrogatio facta
per papã facta mentiõe litis valet ⁊ ꝓ nõ obſti.tollit
illḋ ius cõe.tñ ꝓꝑ hoc venit iſta rña dicẽs:ꝙ lꝫ valeat
ſubrogatione fundent nonus colligator mãdat ꝙ
Nota. īfra mẽſeſ poſt ſubrogationẽ alterius ꝓferri colligãs
⁊ ſic intelligit iſta regula. Diceret tñ aliqs: nungd ꝑ
ceſſuꝫ vel deceſſuꝫ collitigãtis extignit lis.dico ꝙ nõ
gnimo ſupſtes põt ꝓſeq litẽ ſi vult.vt in dictis.c.⁊ in
d.cle.§.ſi vo.iõ ſi aliqs īpetraret de nouo dr īpetrate
lite pẽdẽte ꝑ ꝑdicta.iõ dic deciſio rote.ccccv.quẽ īci-
pit. Itẽ ſi lite pendẽte in curia.ꝙ nõ finit lis.niſi per
ſniaꝫ ⁊ nõ per mortẽ collitigãtis vel ceſſuꝫ:⁊ ita tenet
ſtilus ignorantiũ in curia:ſed ſalua gr̃a tãtoꝝ dñoꝝ
credo ꝙ neſciãt gd dicãt:qꝛ hoc nõ fundat iure.imo
ꝯriũ eſt iure cõi:⁊ de hoc allego tex.in dicta cle.i.in
ꝑmo rñſo:vbi dr ꝙ ſi litigãtes in curia moriant am-
bo ꝙ ad ſedẽ aplĩcã ꝑtinet collatio.⁊ in ꝑtibus ad or-
dinariũ ⁊c.ergo ſeqt ꝙ ꝑ mortẽ collitigãtiũ ſine ſnia
vacat beneficiũ. Itẽ finit ꝑ trãſactionẽ ⁊ per iuramẽ
tũ:⁊ ꝑ renũciationẽ litis ⁊c.c.i.de lit.ꝯteſta.li.vi.⁊.l.
poſtqꝫ liti.C.ḋ pac. Et ne taceã laudẽ alienã:qa eſſem
ſilis furi.vt dicit Bald.in ꝑludijs feudoꝝ.allego Io.
de milis.in.§.lis finit.vbi notãter dicit h.tñ audito-
res vt trahãt aliquẽ ad curiã Ro.ꝑꝑ põpã.credo ex
tacito iuſſu maioꝝ tenẽt illã ḋciſionẽ ꝓ euãgelio:⁊ iã
in cã mea ꝓpria allegaui in q̃ aduerſarius renũciaue
rat iuri liti ⁊ cãe:⁊ ſtetit ꝑ ſeptẽ annos:⁊ nihil mihi fe
cit qñ vidit me abſentẽ ꝓſecutus fuit per audientiaꝫ
cõtradictaꝝ:⁊ habuit ſniam ꝯ me ⁊ fecit me expone
re.ccc.ducatos ꝑꝑ aliã ḋciſionẽ tãdẽ vigore cõmiſſio
nis feci eã reuocari:ſed tñ ſi predicta recte itelligant
alio mõ loqt deciſio iã dicta:puta qñ appet ꝙ papa
ſubrogat aliũ tertiũ ad ꝓſecutionẽ ꝑme litis i eodeꝫ
ſtatu cãe ⁊c.⁊ non appet ꝙ ſupſtes deſtitit a lite.qꝛ ſi
aliter apperet: tũc nõ diceret lis pẽdere vt vult dicta
deciſio in ꝑn.⁊ allegat glo.notabi.in.d.cle.i.§.ſi vero
in vbo ꝓſequeret.q̃ dicit ꝙ ſi ſupſtes non ꝓſequitur
litẽ nõ dr lis pẽdere:⁊ dꝫ itelligi illa gl.qñ appet ex cõ
iecturis ꝙ nõ vult ꝓſeq:puta qꝛ renũciauit liti per di
ctã.l.poſtqꝫ liti vl ꝑ als ꝯiecturas:qꝛ ipſo facto oſten
dim⁹ volũtatẽ nr̃aꝫ ſine vbis:ſufficiat tex.cum glo.in
c.nõ ſolũ.xj.q.iij.⁊ in.c.quem progenitores.xx.q.i.⁊
alia iura que alle.⁊ bñ Io.de milis in vſi.finit in ꝑte
litis pẽdẽtia:⁊ lꝫ als ridiculũ eẽt ꝙ ſi quis nõ ꝓſeque-
ret litẽ ꝙ ꝓpterea videret renũcire liti maxime de iu-
re canonico quo nõ perit iſtãtia.ca.venerabi.de iudi.
vt dicit Milis:⁊ ſic loquit etiã dicta deciſio dicẽs ꝙ
ſi actor mortuo reo capit poſſeſſioneꝫ ſua auctoritate
videt hie aiuꝫ nõ proſequẽdi:lꝫ poſtea vadat variãdo
⁊ ſic ꝑdicta faciũt ꝯtra ſtilũ ignorãtiũ qui dicũt idiſti
cte ꝙ ꝑ ſniam ſolã finit lis in curia:qꝛ hoc eſt de ſtatu
tis rote:naꝫ in aliqbus deci.dicũt ꝙ ſtatuerũt ⁊ ordi- Audi-
nauerũt dñi de rota. Et mirandũ eſt de eis.nã audito tores
res nec aliqs in curia in pñtia pape nõ hñt ius ſtatuẽ- rote nõ
di:nec hñt ordinariã ꝑtãtẽ plenã.vt ait glo.ī cle.audi pñt ſta-
tor.de reſcrip.⁊ an ſubrogat⁹ in iure ⁊ ad ius videtur tuere.
ſubrogat⁹ quo ad poſſeſſionẽ illa deci.ccccij.hoc ple
ne dicit. Sꝫ vitas ẽ ꝙ ſi fiat mẽtio poſſeſſiõis ſic als ſe
cus.vt dicit deci.lx.q̃ icipit. Itẽ ſubrogat⁹ in litẽ. Et
illud qḋ dixi ꝙ impetratio facta lite pẽdẽte nõ facta
mẽtione de lite nõ valꝫ hoc veꝝ qñ ipetratio eſt facta
de iure collitigãtis alicuius: ſecus ſi ḋ iure alteri⁹ nõ
litigãtis:hoc dicit expſſe Old.ꝯſi.ccxix.qḋ icipit gdã
Hug.qḋ poſui i titulo vt lite.pẽdẽte:ſꝫ qꝛ hodie ī ipe-
tratiõibus factis in curia in qb⁹ ponunt clauſule vel
alioquouis mõ ex ipſi⁹ vl alteri⁹ cuiuſcũqꝫ ꝑſona ⁊c.
arbitror ꝙ raro ꝓdeſſet dictũ ꝯſiliũ in curia:ſed in ꝑ-
tibus ſic quo ad ordinarios: Itẽ ad illḋ qḋ dixi ſupi⁹

ꝙ non cẽſeť lis extincta ꝑ nõ ꝓſecutionẽ litis ⁊c. ego dicebã ⁊ ꝑ lapſuʒ triennij videť quis nõ hĩe aium liti gãdi: ⁊ allegabã regulã ꝑmaʒ de triẽnali poſſeſſoꝛe ibi antiquas lites penitus extinguẽdo ⁊c. tñ hoc nõ fuit receptuʒ in rota ꝙ ẽt ꝑ mille annos dř lis pẽdẽ ĩ curia ſi nõ ſnieť fateoꝛ tñ ꝙ ſi renũciatio litis fieret corã au ditoꝛe amplius ipſe ſe nõ poſſet ĩtromittere: qꝛ tũc ẽt rota teneret ꝙ diceret lis finita ꝑ ea q̃ dicit Anto.ĩ.c. cuʒ pridẽ.de pac. ⁊ Abb. ibi ⁊ dř lis pẽdere q̃ ad colla tionẽ ⁊c. ꝑ citationẽ tantuʒ factuʒ in curia ad dicẽdũ ꝯ cõmiſſionẽ lʒ nõ exꝑmanť ea q̃ vult cle.ij. vt lite pẽ dẽte: ⁊ ſic practicať in curia ⁊ ꝑ appellationẽ ex iudi= cialẽ in partibꝰ legittime ſm cle.cãm.de elec.nõ diciť lis pendere quo ad iſtam regulã.licet quo ad deuolu tionẽ ſic.ita vult deciſio rote.cccvi. que incipit. Iteʒ ſi reus ⁊ poſſeſſoꝛ.ideo eſt cõſiliuʒ appellanti ꝙ in cu= ria facit cauſaʒ cõmitti ⁊ decerni citationẽ per audiẽ tiaʒ ꝯtradictarũ ⁊ in pꝛima citatiõe haberet locũ iſta regula per pꝛedicta.alias non: ⁊ ſic practicať in curia credere tamẽ ꝙ ſi actoꝛ faceret tãtũ cauſaʒ cõmitti cõ tra reuʒ poſſeſſorẽ vel appellaſſet eũ extra iudicialiter ſm formã cle.cãm ꝙ ſi moꝛireť ipe actoꝛ ante citatio neʒ qͦ hrẽt locũ iſta rla.arg.eoꝝ que dicit dec.lxxiiij. que incipit. Itẽ qͦ cle.ij.vt lite pen. ⁊ facit glo.ibi.⁊ hoc ad ſubrogationẽ.Sed quo ad pꝛiuilegia impetra ta lite pendente vel quo ad impetrationẽ gratie ſatis credo ſufficere ꝙ cã ſit tñ cõmiſſa.faciat glo. ⁊ ibi do cto.in.c.cuʒ cãm.de teſti. Iteʒ quia hic dř de lite ſuꝑ quouis eccleſiaſtico bñficio ⁊c. ⁊ inferius dř ſiue tunc vacet vel cũ vacauerit ⁊c. ¶ Aliqui curioſi dicũt hãc regulã hrẽ locũ qñ ſit impetratio in forma iuris ꝑ pꝛi uationẽ: ſed certe bꝛeuiter nõ eſt verũ.vnde ſi tu impẽ tras beneficiũ ticij tanq̃ʒ homicidie ĩ forma iuris ille põt renũciare qñcũq̃ʒ illud bñficiũ vel etiã ſi dicedat

nõ habet locũ iſta regula: qꝛ iſta non eſt cã bñficialis: ſufficiat ad hoc glo.ꝰnota. que communiter teneť ĩ.c. ij.in vͦbo finita vt lite pen.li.vi.ſecus tñ eſſet quando impetratio fieret bñficij alicuiꝰ qͦ vacat ipſo iure ⁊ petiť renũciari in caſu rle.vt ipꝛobi.⁊ hoc vult ſentiri gl.ꝑdicta in dicto.c.i.in.fi.⁊ ita tʒ rota.⁊ ita practica= tur nunc in vna ꝑbenda hyſpalenſi ꝑmutata lite pẽdẽ te. Itẽ pondero iſtã rlam inquãtũ loquiť generaliter de quolibet litigãte.qꝛ ſi familiaris cardinalis vel pa pe litigãs moꝛireť nõ reqrereť ꝯſenſus cardinali.⁊ ha beret locũ iſta rla ⁊ nõ ĩfra poſita.xxx. ⁊ ita practicať qꝛ illa nõ tollit ꝑuilegiũ huiꝰ rle ultime qꝛ hic dicunť duo vocabla.ſ.amfractꝰ: ⁊ ĩtruſus.de amfractu dico ꝙ vult dicere laboꝛ vł tribulatio: qꝛ amfractꝰ ẽ q̃ſi vn diq̃ʒ frãgẽs ⁊ eſt via aſꝑa plena diuerticulꝭ ⁊ fractioni bus ⁊ ruinis vt dicit gl.in cle.dudũ.i.rñſo.de ſepul.⁊ ex illo tex.cũ gl. ⁊ ex iſta rla ẽt apparet ꝙ vtile eſt rece dere a lite.facit.l.minoribꝰ.ff.de mino. ⁊ qs dicať in= truſus.no.ĩ.c.eũ qui.de ꝑbẽ.li.vi.ꝑ doc.marie ꝑ Do= mi.⁊ dicã infra in rla de triennali. Itẽ ꝑ hoc vͦbũ ſiuẽ cũ vacauerit ⁊c.põt dici ꝙ rla.xxiiii.ñ hʒ locũ ĩ colli= gãtibus videlʒ ꝙ ſi ego litigo cũ ꝓmouẽdo ad ep̃atuʒ ꝙ poſſum petere ſubꝛogationẽ.etiã anteq̃ʒ ꝓmoueať per hoc vͦbuʒ. Itẽ addo ꝙ hodie tẽpoꝛibus nr̃is papa derogat in fauorẽ ſuoꝝ vel cardinaliuʒ huic rle ⁊ dat ſurrogationẽ tertio ẽt ãteq̃ʒ moꝛiať collitigãs cũ ꝯro gatione huius rle itaq̃ʒ etiã ſi collitigãs ſurrogeť ĩfra mẽſem valet ꝑma ſurrogatio.ſʒ ne videať ſibi tolli ius q̃ſitũ vel q̃rẽdũ ꝑ hãc rlam tũc collitigãs nõ ſurroga= tur: ſʒ ꝓſequiť ius ꝑmũ qͦ haberet eſt cautela referẽ= darioꝝ vł habẽtiũ ſignaturã ꝑ placʒ vł ꝑ ꝯceſſuʒ alias eẽt dubiũ an tollereť ſibi iꝰ q̃ſitũ ꝑ hãc rlaʒ ⁊ nõ vale ret vt dicit illa rla.ſ. ⁊ hoc põt papa facere.qꝛ licet fe cerit iſtã regulã maioꝛẽ ꝑtãteʒ habet penes ſe.c.dud.

de p̄bē.li.vi. ¶ Itē hodie ē vna cautela q̄n q̄s ip̄etra-
uit bn̄ficiū alterius p̄ ꝓuationē ī forma iuris ꝙ lʒ iure
poſſet renūciare vl' forſan ꝑmutare vt dixi tn̄ dat̄ vna
ſurrogatio anteq̄ȝ vacet ꝙ null⁹ ali⁹ poſſet ſurrogari ī
iure illi⁹ vacaturo p̄ mortē vl' p̄ reſignatiōeȝ niſi ille q
īpetrauit ⁊ ſic dixit mihi vn⁹ clientulus meus q habe
bat ſignatā ⁊ expeditā forſā bullā ⁊ pōt fieri p̄ p̄dicta
ſʒ male. Itē pondero hic v̄bū īpetrationes ⁊c̄. Ex quo
ſeq̄t̄ ꝙ non caſſat̄ hic ꝓuiſio ſiue ſurrogatio facta mo
tu ꝓprio q: prohibitus impetrare nō ꝓhibet̄ obtinere
motu proprio.l.i.C.de peti.bo.ſub.li.x.⁊ rō eſt: q: q̄ꝺ
obtinet̄ p̄ impetrationē p̄ſumit̄ obtentū per īportuni
tatē: ſʒ q̄ꝺ obtinet̄ motu ꝓprio p̄ſumit̄ ob meritū obtē-
tuȝ. vt dicit Bal.i.l.q̄ꝺ fauore.C.de le. maxime q: nō
tollit̄ hic ius q̄ſitum pti. ſʒ querēdū ideo ⁊c̄. Itē q: iſta
lex indiſtincte loquit̄ dȝ intelligi etiā indiſtincte.l.iii.
ff.de of.pre.ideo dȝ intelligi nō ſolū in papa ſed etiaȝ
in ordinario ⁊ in legato qui pn̄t etiaȝ ꝓuidere de iure
quod cōpetebat alicui mortuo. ⁊ ſi dicas ꝙ hic videt̄
papa exp̄mere de ꝯceſſiōe facta p̄ eū tm̄ vt ibi ꝯceſſe-
rit ⁊c̄. nō obſtat q: dico ꝙ ſi papa īponit ſibiipſi legeȝ
in hoc ergo a fortiori alij nō pn̄t lʒ facere ar.auc̄.mul-
tomagis.C.de ep̄is ⁊ cle. ⁊ ī cle.i.in p̄n.de relig.⁊ ve.
ſanc.⁊.c.ſup eo.ꝺ vſur.⁊ q̄ ponunt̄ cā exēpli nō reſtri-
gūt r̄lam.l.i.§.vulgo.ff.de vi ⁊ vi ar. maxime cū eadē
ſit ratio in vtroq̄ȝ ergo ideȝ ius.c.ratio de p̄ben.in ar.
⁊ cle.i.de elec.l.illud.ff.ad.l.acq. licet dn̄i de rota ī ca
ſu regule ſequētis ꝓnūciauerunt ꝯtriuȝ ⁊ ibi dicā ⁊ ſic
ex p̄dictis pōt dare cautela ꝯtra iſtā r̄laȝ ꝙ ſupplica-
tio ſonet motu ꝓprio hoc exp̄ſſo p̄.c.ſi motu ꝓprio de
prebē.li.vi.⁊ tunc nō opȝ ꝙ deroget huic r̄le. vt dixi:
ſed certe papa deberet declarar̄ ꝙ iſta regula haberet
locū etiā ſi alius tertius impetraſſet motu ꝓprio.⁊ ꝙ
haberet locū etiā ī legatis ⁊ ordinarijs p̄p̄ vnū ꝯſiliū

Cautela.

Pontani ⁊ etiā Petri de ancha. aliter tn̄ dijs viſum.

¶ Sequitur.xxviii.regula.

¶ Itez voluit ⁊ ordinauit ꝙ omnes gratie quas de q̄buſuis eccleſiaſticis beneficijs cū cura vel ſine cura ſecularib⁹ vel regularib⁹ per obitum quaruncunq̄ȝ perſonarum va-can̄.in antea fecerit nullius roboris vel mo-menti ſint: niſi poſt obitum ⁊ ante dataȝ gra-tiarum huiuſmodi tantuȝ tempus effluxerit ꝙ interim vacationes ipſe de locis in q̄bus perſone predicte deceſſerint ad eiuſdem do-mini noſtri noticiaȝ veriſimiliter potuerit p̄-ueniſſe.

¶ Iſta regula dicit ꝙ caſſant̄ prouiſiones pape de be
neficijs vacantibus per obitū alicuius: niſi tm̄ tēpus
effluxerit a t̄pe obitus illius qui tenebat vſq̄ȝ ad t̄pa
prouiſionis ipſius infra quod veriſimiliter poterat p̄
ueniſſe ad noticiam dn̄i noſtri. hoc dicit. ⁊ iſta regula
venit ad tollendum ambitiones ⁊ ad tollenduȝ frau-
des que ſolebant fieri. Nam ſi vnus in partibus infir
mabatur ⁊ forte dicebat̄ ꝙ non poterat euadere. tūc
volens beneficium illius habere mittebat curſorē ad
papam: ⁊ interim moriebatur ille. tamē a t̄pe mortis
ipſius vſq̄ȝ ad tēpus date prouiſionis pape nō erat tā
tum tēpus lapſum infra quod poterat veriſimiliter p̄
ueniſſe ad noticiam dn̄i noſtri. ideo caſſat papa tales
prouiſiones. ¶ Et vidi dubitari in curia an iſta regu-
la haberet locum in legato. pone ꝙ curſor venit ad le
gatū ⁊ legatus prouidit in caſu quo poteſt prouidere
tn̄ nō fuit lapſuȝ tantum tēpus ⁊c̄. ſicut dicit iſta regu

An habeat locuȝ in legato

la. ꝛ certe ego a pncipio dixi ꝙ nō haberet locuꝫ iſta regula que loquitur in papa ibi: in anteā fecerit. ꝛ ibi eiuſdem dñi noſtri ꝛc̄. ꝛ ſuper hoc arbitror me vidiſſe vnū ꝯſilium Ludouici romani. ꝛ aliud Petri de ancharano ꝛ ꝯcludunt: ſi recte memini. ꝙ regule cācellarie loquentes de papa nō habent locum in legato: qꝛ ſunt exorbitātes a iure cōi ꝛc̄. p iura vulgaria. ꝛ ſic ſniauit rota in vna cauſa in qua hoc dicebam. ꝛ dñs Coronatus aduocatus ꝯſiſtorialis idem dixit. nam ſatis eſt ꝙ principium ꝛ finis ſunt abilia. lꝫ medium ſit inutile qd̄ preſumitur bonum faciat glo. in. c. volumus. xvj. q. iij. cum ſimili. ¶ Sed certe non eſſet magnū tenere ꝙ ēt iſta regula haberet locum in legato ꝛ in ordinario. etiā qꝛ lꝫ ſit exorbitās a iure cōi: tñ non eſt ius expreſſuꝫ qd̄ dicat ꝯriuꝫ huius regule ꝛ qꝛ emanat ad tollendū fraudes cauillationes ꝛ ambitiones ꝛ ad tollendum peccatum: ꝛ ſic vt in fauorē aie pōt de iure etiam rōne equitatis extendi ad legatuꝫ ꝛ ad ordinariū. ꝛ ad hoc ſufficit dcm̄ Jo. an. ꝛ modernoꝝ in. c. ex tenore. qui fi. ſint legi. vbi dicunt ꝙ ꝯſtitutio etiā penalis ſi emanat i fauorē aie dꝫ extēdi ad caſus ſimiles. de qua materia extēſionis remitto ad ea que dico plene in. xvij. q. in tractatu cardinaliū. ꝛ ſic iudicarē etiā in foro ꝯſcientie: lꝫ iſta ꝯſtitutio ſit penalis. qꝛ ānullat collatiōes. faciat gl. i. c. decet d̄ imu. eccle. li. vi. Jtē etiā ſi ſit exorbitans vt dixi: tamē ex eadem ratione ego ſic iudicarem de quo aliquid dixi ſupra regula prima. ꝛ concordat iſta regula cuꝫ iure cōi vt nō detur occaſia captādi mortē alterius. ca. ii. ꝛ. iii. d̄ ꝯceſ. pben. li. vi. Et ꝯtra hāc rl'aꝫ faciūt curiales qui habent curſores de partibus cautelam ꝙ primo obtinent ſignaturam vacantis: ꝛ deinde quolibet die habent aliā ſignaturā quouſqꝫ venit tale tempus infra quod poniť veriſimiliter veniſſe ad noticiaꝫ pape. ꝛ

An hēat locū i ordiario.

Nota. cautelam ꝯ hāc regulam

cū ſunt certi expediūt bullas de illa data in qua veriſimiliter ꝛc̄. ſꝫ ꝯtra iſtos facit. qꝛ ſint inabiles ad tale beneficiū in quo poſiti ſunt viuēte poſſeſſore de iure cōmuni. c. j. de ꝯceſ. preben. ꝛ maxime tpe pauli. qꝛ p regulā cācellarie inabilitanť: vt dixi ſupra regula. xx. ſed ad hoc allegare poſſet ille curialis. ꝙ ipſe nō ipetrauit. ꝛ ſi dictū fuerit ꝙ ipſe porrexit ſupplicationē ꝛc̄. pōt ipſe replicare ꝙ ſupplicatio nō facit fidē quo ad hoc. vt vult regula ſupra. xxv. Uidi tñ i curia fieri vnā cautelā: qꝫ cū venit curſor de partibus ꝛ ille cui venit impetrat tunc: ꝛ nonduꝫ erat mortuus ſm tps requiſitū in hac regula tunc inde ad tres dies ipetrauit vnus alius qui ſciebat hoc ꝛ ipetrauit ifra tēpus requiſitū in hac regula: ꝛ obtinuit ꝯtra pmū ꝛ merito: ideo ꝯſulo ꝙ hñs curſorē vacante p mortē nālem: etiā ſi impetrat ꝛ hꝫ ſignaturam: tñ maneat per octo dies. Jtē qꝛ iſta regula loquitur de obitu nūquid habeat locum in alia vacatione. pone que erat fama ꝙ vnus cuius bñficia erant reſeruata volebat intrare religionē. ꝛ ante ingreſſum volebat renunciare in manibus pape ꝛ venit curſor ad curiā nō ex pte ſua: ſꝫ alterius vel ēt ex pte ipſi⁹. ꝛ papa ꝯtulit bñficiū illi⁹. ſꝫ nōdū lapſuꝫ erat tm̄ tps: ſicut dicit iſta regl'a an valeat collatio ꝛ certe crederē ꝙ ſic: maxime qꝛ cū ſit penalis ꝛ exorbitās ceſſat rō captādę mortis alteri⁹ appellatione. n. mortis nālis nō cōprehēdiť ciuilis: qꝛ nunqꝫ mors ciuilis cōparať nāli: niſi i caſib⁹ a iure expſſis: vt ait gl. vnica i decre. in. c. placuit. cōi. xvj. ꝛ alia vnica i ſexto d̄creta. in. c. ſuſceptū. de reſcrip. li. vi. de q̄ aliqd p Bal. in. l. fi. C. de epis ꝛ cle. ꝛ p Sicu. in. c. cū ſis de ꝯuer. ꝯiu. ꝛ qꝛ iſta rl'a dicit d̄ viſili ꝛc̄. dubitari vidi in curia qūo dꝫ itelligi iſtud viſilr. ꝛ vide de fcō ꝙ de valētia Aragonie venit vn⁹ curſor i. x. dieb⁹ cū vacāti ꝛ dubitabať an hrēt locū iſta rl'a: ꝛ tūc fuit pba-

An habeat locuꝫ rl'a de bñficio vacāte p morteꝫ nālem.

Qualr itelligatur iſtō vbū veriſilr.

tum. ⁊ per mare vnus curſor venerat alias de valētia in ſex diebus: ⁊ cōiter ꝓbatur ꝙ curſores non poterāt venire niſi in .xv. diebus vel ad plus in .xij. neſcio qđ fuerit determinatū: ſed in hoc veriſilr ego exponerē veriſilr pro credibili .ar. l. iij. in .ij. ⁊ .iij. rn̄. ff. ſi ps here. pe. ⁊ tūc tenerē mediā viā ſicut ibi tenet iuriſcōſu. ⁊ non tenerē illud qđ raro accidit ꝑ illā. l. nā ad ea. ff. de legi. vnde ibi dr̄. ꝙ vna mulier pepereat q̄ttuor ⁊ alia. v. ⁊ alia egyptiaca. vij. ⁊ vna alexādria fuit repoꝛtata. vt adriāo oñderet que pepat quattuor vno tpe ⁊ inde. ad. lx. dies. peperit vnū aliū: tñ ibi iuriſconſult⁹ tenet in .§. fi. mediā viā. ſ. ꝙ nō attēdit id qđ raro fit: ſꝫ dicit de trib⁹ tñ ⁊c. ⁊ ſic videref in caſu nr̄o ꝙ nō ſtemus ꝓbationi. de. vj. diebus nec. xii. ſed mediaꝫ pteꝫ tenere debemus. ſ. de. vi. diebus nec hoc cōſonū iuri. qđ tñ at veriſile eſt videndū qđ dicat Dy. i. c. ſuſcepimus. de reg. iur. li. vi. ⁊ eſt bonus tex. cū gl. in. c. cupiētes. §. ꝙ ſi per. xx. de elec. lib. vj. ⁊ hec ꝓ nunc dico veriſimiliter reliqui arbitrio auditoꝝ ex quo verba diriguntur ad eos vel in arbitrio cuiuſcunqꝫ iudicis iudicantis: caſus eſt in ſimili in. capitu. cupiētes. in. §. ꝙ ſi per. xx. de elec. lib. vi. facit. l. fi. ff. ꝙ. metus. ⁊. capitu. quia veriſimili. de preſumptio.

¶ Sequitur. xxix. regula

¶ Item ꝙ omnes ⁊ ſingule cauſarum commiſſiones quas ī antea fieri contigerit obtētu vel occaſione conceſſionū dumtaxat apoſtolicarum de beneficiis eccleſiaſticis gratiarum ſuper quibus apoſtolice littere cōfecte nō fuerint: ac proceſſus deſuper habēdi nullius ſit roboꝛis vel momenti.

¶ Iſta regula caſſat cōmiſſiōes fiendas ſup beneficijs cōceſſis per gratiā apoſtolicā de quibus nō ſunt littere aplice ꝯfecte ⁊ ꝓceſſus deſup habēdos: in hoc ē cōtra ius cōmune: quia vt ſupius ſepe dixi ꝑ ſolā ſignaturā acqrif ius plenū ſine expeditiōe bullarū de iure ſufficiat tex. cū gl. in c. inſtitutionis. xxv. q. i. ⁊ alia iura allegaui. ſupꝛa regl̄a. xxv. tñ iſta regula diſponit cōtrarium: tñ pp quandā equitatē: qꝛ ille qui habebat ſignaturā tantū moleſtabat poſſeſſoꝛē: ⁊ poſtea foꝛte faciebat aliquā falſitatē in expediēdo ⁊c. tuꝫ etiā: quia iudex ignoꝛabat fundamentū ſiue iuriſdictiōis ⁊c. argu. eoꝝ que dicit Bar. in. l. multū intereſt. ff. de cōdi. ⁊ demō. ⁊ Inno. in. c. pꝛudētiā. de offi. deleg. lꝫ Bar. allegat eū in ca. contingat. eo. ti. tum etiam ad exburſanduꝫ pecunias ⁊c. ⁊ iō iſta regula pꝛacticaf etiā hodie in expectatiuis: nā executoꝛ datus in expectatiua non pōt fulminare ꝓceſſum niſi viſa bulla: alias non valet. Et iō hodie tenef vna cautela: qꝛ cū bulla datur expedita poſtq̄ꝫ eſt in plūbo: vt dixi ſupius i. x. regula: ⁊ ad hoc facit. c. lꝫ. de cri. fal. habēs expectatiuā pōt ire ad plumbū cū ſuo executoꝛe ⁊ ille executoꝛ cū videt ibi bullam ⁊ ſe iudicē ibi datū pōt fulminare ꝓceſſum ꝓut alias ego feci tanq̄ꝫ executoꝛ vn⁹ paupis ⁊c. Sꝫ vt non def de iſta regula ē pꝛactica ꝓcuratoꝝ: ꝙ in iudicio ꝓducunt ſumptū bulle ⁊ nō ipſaꝫ bullaꝫ vt non videaf illud qđ eſt ſcriptū retro. ſ. expedita tali die. ¶ Itē ponderādū eſt verbū de beneficijs poſituꝫ hic ex quo vr̄ non idē eē ī alijs. Pono ꝙ papa ꝯceſſit alicui iuriſdictionē vel poſſeſſionē tēpoꝛalem vel ꝑpetuā ī aliquo caſtro vel ciuitate: ⁊ iſte anteq̄ꝫ expediat bullas facit cām cōmitti ꝯtra intruſum an valeat iſta cōmiſſio: ⁊ certe dicendū eſt ꝙ ſic: qꝛ iſta regula eſt exoꝛbitās. ergo debet reſtringi ad terminos in qb⁹ loqtur. c. que a iure cōi. exoꝛbitāt. de re. iu. li. vi. ⁊ c. odia.

Cautela.

Nota.

z.c.in penis.eo.ti.z ſic alias rñdi in curia: neſcio qd fuerit iudicatū:ſed hoc credo verū: dñmō bulla poſtea pducaꝛ in iure. Itē vidi dubitari: z eſt caſus meꝰ nunc in rota. pono ꝙ papa prouidit mihi de bñficio z mandat per breue ſuū ſupplicatione ſignata interclusa ꝙ iudex in ptibus ponat me in poſſeſſione vel cōſignet mihi bñficiū: an habeat locū tūc regula iſta: z certe dicēdū eſt ꝙ nō: qꝛ appellatiōe cōmiſſiōis nō venit breue pape per qd etiā videꝛ idē zc. ex ſupplicationibus itercluſis ꝙ papa ex certa ſcia vult hoc fieri ar. l. quidā cōſulebant. ff. de re iudi. ¶ Itē vidi dubitari. qꝛ appellatione cōmiſſionis ſimplicis nō venit cōmiſſio in q̄ cōtineꝛ ſupplicatio. naꝫ ſpēs cui addiꝛ aliqd de gñe alterius ſpēs mutat nomē caſus in. c. ſtatutū de elec. li. vj. iuncto. c. licet canō. de elec. eo. lib. facit qd dicit Abb. in. c. bone lo. i. d poſtu. pla. q alle. dictū ca. z facit. l. qui venenū. ff. de ver. ſi. Iteꝫ qꝛ appellatione ſimplicis nō ꝯtineꝛ cōpoſitū qñ materia eſt odioſa: caſus eſt in. c. ꝙ dilectio. de ꝯſang. z affi. ꝫ gl. cū tex. Inſti. de acti. §. i. vꝫ dicere ꝯtrarium: z in. l. ij. ff. de verbo. obliga. vbi doct. plene: ſed ibi dixi legē do hic rome vltra Bar. Bald. Ange. Ioā. de imo. Lu do. pont. quos vidi ibidē: ꝙ quādo omnia ſimplicia comprehenſa ſub genere numeranꝛ particulariter in aliqua diſpoſitione. tunc appellatione ſimplicis cōprehendantur etiam cōpoſitū ex illis ſimplicibus: z ſic procedunt dicta iura. z pone exemplum ſupra in. xv. regula. z ibi dixi aliquid de hoc: ſed qñ non enūeranꝛ oēs ſpēs ſub genere vt in hac rła vbi nō enumeraꝛ niſi tñ vna ſpēs. ſ. cōmiſſionis ſequiꝛ ꝙ nō cōprehēdiꝛ cōmiſſio cōpoſita. ſ. cū ſuppli. itercluſa. z ſic pcedat dictū ca. ſtatutū. de elec. lib. vi. z. c. ꝙ dilectio. de ꝯſang. z affi. Itē qꝛ cōmiſſio tñ intelligiꝛ ſm vſuꝫ loquendi qui in iſtis dꝫ attendi. l. cum de lanionis. §.

An appellatione cōmiſſionis ꝯtineatur cōmiſſio i q̄ ꝯtineꝛ ſupplicatio.

aſinā. ff. de fu.. iſtru. c. q̄ꝫuis. de ver. ſig. ſꝫ appellatiōe cōmiſſionis nō itelligiꝛ niſi cōmiſſio ſimplex q̄ fit in curia. ergo d breui nō dꝫ itelligi. i hoc tñ arbitror ꝙ ſi ēt cōmiſſio fieret ad ptes: pſcriptū ꝯtra hāc rłam nō valeret: qꝛ in hoc attēdiꝛ veruꝫ tps date. c. ſup eo. de ap. ſꝫ in cōmiſſiōe attēdiꝛ tps pñtatiōis. c. i. d reſcrip. z. c. vt debitꝰ de ap. ſed in breui in quo ſup. eſt icluſa ſecus eſſet dōni per pdicta in dubio tñ expedire nolo bullas in cā mea. qꝛ nolo ponere ius meū in iudicio alioꝝ quoꝝ mentes nō ſunt eq̄les ēt in iuſticia maxie mecū. Itē pōdero hic vbū pceſſus deſup habēdi zc: qa in rła Pauli erat habiti z habēdi zc. ſed meliꝰ eſt hic: qꝛ in pncipio dꝛ qs in antea zc. z ēt in rła Pauli dꝛ illud vbuꝫ z credo hic ea que dixi in aliqua pte in regula ſuperius dicta ſcilicet. xxv.

¶ Sequitur. xxx. regula.

¶ Iteꝫ voluit ꝙ ipetrans beneficiū vacās per obitum familiaris alicuius cardinalis: teneꝛ exprimere nomen z titulum ipſius cardinalis. z ſi ille in curia fuerit: eius ad id accedat aſſenſus: alias deſup gratia ſit nulla. z ideꝫ ſeruare voluit etiā ſi dicti familiares ipſoꝝ cardinaliuꝫ familiares eſſe deſierint: ſeu ad aliorum cardinalium familiaritatē ſimileꝫ tranſierint quo ad beneficia qui durāte familiaritatē priori obtinuerūt z in qbus ipſa familiaritate durāte ius eis cōpetierit: ita ꝙ ad illā cardinales quorū prius fa. fuerunt ſuum habebunt adhibere conſenſum.

Reſuatio familiariuꝫ cardialiū

¶ Iſta rl'a dicit q̄ ipetrās bñficiū vacās p obitū fami
liaris alicui⁹ cardinalis dȝ exp̄mē nomē ⁊ titulū cardi-
nalis. ⁊ ſi cardinalis i curia ſit dȝ hēe ꝯſenſū illi⁹ cardina
lis: alſ q̄ gr̄a ſit nulla: ⁊ ideȝ vult ꝓuari ēt ſi deſierit eē
familiaris ipſi⁹ cardinal' vl' trāſiuerit ad familiaritatē
alteri⁹ cardinalis in bñficijs q̄ hēbāt tpe ꝓoris familia
ritatis. q̄ ille dȝ ꝯſentire ⁊ nō ſcđs. hoc dic. iſta rl'a. ⁊ ve
nit ad ꝯplacēdū cardinalib⁹ vt poſſint ipi q̄ hñt onera
i ſuſtinēdo familiā ⁊ laborādo ꝓ eis q̄ hēant ēt cōmo
dū vt dēant ꝯſentire i ꝓuiſiōib⁹ q̄s fecerit papa đ bñ
ficijs vacātib⁹ p obitū familiariū cardinaliū. Et q̄ iſta
rl'a loq̄r idiſticte de bñficijs vacātib⁹ p obitū familia
riū cardinaliū idiſticte dȝ itelligi. l. de p̄cio. ff. đ publi-
ca. iūcta. l. i. e. t. i p̄n. iō ſeq̄tur q̄ ēt ſi familiaris moriaſ
in curia opȝ ſeruari hāc rl'aȝ. lȝ illa bñficia rl'ariter ſint
gñal'r pape reſeruata ea reſuatiōe q̄ ꝯtinet i corpe iu
ris i. c. ij. de p̄bē. li. vj. tñ pa. iponit ſibi legē i hoc ⁊ ſic
practicaſ i curia. iō nō dȝ mutari. l. minime. ff. đ legib⁹.

Iſta regula ñ hēt locū niſi i vacatiōe p mortē.

¶ Itē pōderādū ē hic v̄bū p obitū familiaris ⁊c. Ex
q̄ ſequiſ q̄ iſta rl'a nō hȝ locū in alia vacatiōe. q̄ mors
ciuilis in hoc caſu nō eq̄paraſ nāli: cuȝ hoc ſit exp̄ſſuȝ
in iure. ſufficiat gl. i. c. ſuſcep. de reſcrip. li. vi. ergo ⁊c.
Et rō ē q̄ bñficia familiaris cardi. ſunt reſuata p rl'aȝ
tertiā. ſ̄. ⁊ iō ſi familiaris cardial' vult renūciare ſiue i
curia ſiue extra curiā opȝ q̄ collatio fiat per papā. Et
ꝓpterea papa in hoc nō vult derogare ſue dictiōi libe
re quā hȝ de ꝯferēdo ſine ꝯſenſu cardialis ⁊c. Ex quo
ſeq̄tur q̄ ſi familiaris facit aliqđ dilectū in ꝑtibus ꝓ-
pter quod eſt ꝓuat⁹ ipſo fcō puta ſymoniā publicā ſi
ue hereſim ⁊c. tunc ſi vnus ipetrat bñficiū iſtius non
dȝ obſeruare hāc regulā per hoc verbū hic poſitū per
obitū ⁊c. Idem ſi eps in partibus ꝓuet eū beneficijs
ſuis ꝓpter aliquā cauſaȝ quod poteſt facere lȝ nō poſ
ſet ea ꝯferre ſecūdū. c. poſtulaſti. ⁊ qđ ibi notaſ ēt per
doc. de foro cōpe. tūc ſi vn⁹ ipetret a papa illa bñficia
non debet ſeruare hāc rl'aȝ per p̄dicta. Et pōderāduȝ
eſt etiā illud v̄bū ⁊ idē ſeruare voluit ⁊c. Ex quo ſeq-
tur q̄ etiā in ſcđo caſu q̄n familiaris cardinalis tranſi
uit ad aliū cardialē q̄ ſi moriaſ dȝ reqri ꝯſenſus prio-
ris cardinalis alias gr̄a eſt nulla. Et iſta clauſula poſi-
ta in p̄mo rūſo dȝ etiā itelligi quo ad ſequētia ex quo
declaraſ. c. de multa. de p̄bē. Et nō curo allegare alia
iura vulgaria. ⁊ hoc p hoc v̄bū. idē qđ notat idētitatē
iuris lȝ diuerſitatē facti ⁊ eſt declaratiuū ⁊ ap̄liatiuuȝ
l. idē eſt. ff. ſi ager vecti. iuncta. l. i. Itē ponderāduȝ eſt
verbū hic poſitū familiaritatē ſileȝ trāſierit ⁊c.

Nota. bñ caſſus in q̄b⁹ nō hēt locū rl'a.

¶ Ex
quo v̄bo apparet q̄ ſi familiaris cardialis trāſeat ad
familiaritateȝ pape q̄ non dȝ ſeruari iſta rl'a que eſt ex
orbitās faciat. c. volētes. de offi. le. ⁊. c. antiq̄. de priui.
Itē q̄ pſona pape loquēs itelligiſ excepta. c. pe. c. ve
niētes de iureiu. Ex quo ſeq̄tur q̄ iſta rl'a nō hȝ locū ſi
vn⁹ fuit familiaris pape ⁊ poſtea trāſiuit ad familiari
tatē cardinalis ēt mortuo papa q̄ illa bñficia ſunt re-
ſeruata papa rōne affectiōis ꝑȝ ꝯſtitutionē papa pau
li ⁊ ideo non dȝ requiri ꝯſenſus cardinalis ad cui⁹ fa
miliaritatem tranſiuit. naȝ iſta regula loquiſ de fami-
liarib⁹ cardinaliū ⁊ nō de familiarib⁹ pape. ergo ⁊c.
ar. l. de p̄cio. ff. de publicana. naȝ ſi papa voluiſſet itel
lexiſſe de familiarib⁹ pape expreſſiſſet ar. c. ad audien
tiam de deci. ⁊ ſic poſtea ꝯſului per p̄dicta. Dico ideȝ
de collectorib⁹ vel officialib⁹ ſedis apoſtolice: puta
de ꝓtonotarijs ⁊ ſimilibus: quia licet ſint familiares
cardinalium non habet in eius locum iſta regula: naȝ
reſeruata ſunt pape tm̄ p rl'aȝ cācellarie. Et non curo
de extraua. ad regimē. q̄ vt dix. ſ̄. i. iij. regula mortuo
bñdicto. xij. mortua fuit illa ad regimen ꝓpter v̄ba ip
ſius. ⁊ lȝ appellatiōe cardialiū cōprehēdaſ papa vt ꝯte
net archi. in. c. ſacroſancta. xij. di. tñ hoc eſt verū in fa

notabilib⁹.ſec⁹ ī odioſis.ar.l.ius ſenatoꝛuꝫ.C.de dig.
li.xii.⁊ quod ibi notat̃ lꝫ ꝑdicta dicant̃ foꝛe iuridica⸗
tñ hoc āno.lxxxv. fuit ibi.q. deducta ī practica.ī vno
ꝓtonotario ⁊ ſcriptoꝛe bullaꝝ q fuit familiaris vnius
cardinalis qꝛ illius bñficia fuerunt reſeruata cardiali
⁊ nō pape.ī.ꝙ reqꝛit̃ ꝯſenſus cardinalis alias non va
let ꝓuiſio pape pp vnam ꝯſtitutionē factam in con
claui tpe electiōis dñi Inno.⁊ idē dicerē ſi familiaris
cardinalis trāſiret ad familiaritateꝫ familiariū pape
qꝛ quo ad hoc ⁊ quo ad reſeruationē bñficioꝝ cenſet̃
iſte familiaris pape.vt dixi.ṡ.rl'a.iii.p.l.i.vel.ii. C.de
epis ⁊ cle.⁊ ibi Salicet⁹.⁊ facit.l.qſitū.§.ſi iſtru.ff.de
fundo iſtru.⁊ ad hͦ facit ꝯſi.Oldr.xi. qꝺ īcipit thema
tale ē.⁊ ibi mlt'a bona iura ad hoc allat vbi dicit ꝙ le
gatū ad vſus paupeꝝ etiā videt̃ legatū ſeruiētib⁹ eis:
ſꝫ ītelligo hoc veruꝫ ſi expēſis pape ſuſtētet̃ alias ſec⁹
per rl'aꝫ tertiā: ⁊ ibi dixi.ṡ. Itē inqꝫtū hic dr̃ ꝙ nomē
cardinalis dꝫ exprimi:ītelligo ꝙ exprimat̃ vt papa ſit
cert⁹ qs ſit ille cardialis ſatis eſt.qꝛ nō refert qd ex eq
pol'ētib⁹ ſit.l.qꝫuis.C.ꝺ fideicō. Unū ſi neſcio nomē ꝓ
priū cardinalis ſatis ē ꝙ dicā moꝛtuū eē familiarē pu
Nota. ta.cardinal' vicecācelarij epi poꝛtueñ.ꝑ ꝑdicta. Itē ī
quātū tex.dic̃ hic.⁊ ſi ille ī curia fuerit ītelligo q̃ ad cō
ſenſuꝫ: tñ ēt ſi nō ſit ī curia īpetrās dꝫ exꝑmere nomē
illi⁹ cardialis abſentis ⁊ titulū. alias gr̃a nō valet: qꝛ
iſta copula dirigit̃ circa diuerſa:iō nō ꝯiūgit niſi ṽba
⁊ nō mētē:ſufficit tex.cū glo.in.c.i.§. ⁊ eni epm vl' ab
bateꝫ.col.x. ⁊ qꝺ ibi dicit Bal. ⁊ ſic mēini me vidiſſe
practicatū in curia.Itē ex iſta rl'a colligo ꝙ etiā ſi car
dialis non dꝫ abeſſe a curia ſine licētia pape.ar.c.filiū
ī.q.i.⁊ facit gl.in.c.nobiliſſim⁹.xcvii.di.tñ.ēt ſi abſit
tanqꝫ legatus vel al's de licentia pape non ꝑticipat hͦ
priuilegiū qꝺ videt̃ facere ꝯtra glo.ibi ⁊ ꝯ̃ id qꝺ dicit
ibi Bar.C.de prim.alias ꝑpoſitis ſacroruꝫ ſcrinioꝝ.

xii.⁊ hoc ſeruat̃ etiā in mediis annatis ēpatū in qbus
nō ꝑticipāt abſentes cardiales ipſi tñ ſunt cauti ⁊ pe
tunt a papa licentiā abſentandi ſe cū prerogatiuis ꝑ⸗
ſentiū:⁊ papa male libēter dat. ⁊ eſt iuſtū vt nō rema
neat ſolus ⁊ ꝙ dꝫ reqrere ꝯſiliū ipſoꝝ maxie ī arduis:
lꝫ nō teneat̃ ſeq.c.fundamēta.§.decē.cū glo.de elect.
li.vi.itē.circa iſtā regulā vidi practicari ī curia.Fami
liaris cardinalis litigabat cū vno alio:⁊ lite pēdente
fuit moꝛtu⁹:an in ſurrogatione iuris illius ꝑ collitigā
tē dꝫ ſeruari iſta regula:tam in expreſſione cardinalis
noīs qꝫ etiā de ei⁹ ꝯſenſu: ⁊ finaliter fuit ꝯcluſuꝫ ī ro⸗
ta ꝙ nō: qꝛ illud priuilegiū non derogat ꝓuilegio re⸗
gule ſuperioꝛis.xxvii.de collitigātibus.ergo ⁊c̃.ꝓ ⁊ ꝯ̃
facit.l.in ſacris.l.iii.C.ꝺ pri. ſacro.ſcri.li.xlj. ⁊ qꝺ ibi
dicit Bar.de duob⁹ ſtatutis:ſed pro hac ꝑte bñ facit
qꝺ dicit Bar.in extraua.ad repꝛimēdā in ṽbo nō ob⸗
ſtātibus.vbi dicit ꝙ illud:qꝺ dicit̃ ꝙ per vltima legē
vel ſtatutū nō reuocat̃ pꝛima:vel pꝛimū quādo in pri
ma eſt clauſula derogatoꝛia eſt verū niſi de ea fiat ī ſe⸗
cūda mētio:ſed in iſta regula eſt clauſula derogatoꝛia
ſ.ꝙ nullius ſit roboꝛis ⁊c̃.ergo ſequit̃ ꝙ cuꝫ in alia nō
fiat mētio de ꝓma in oꝛdie nō vr̃ tollere eā: ⁊ hoc per
l.non eſt nouū:⁊ per.l.ideoqꝫ.ff.de lega. iteꝫ dicit ibi
Bar.ꝙ etiā ſi ꝓma lex non habeat clauſulā derogato
riaꝫ.tñ non tollit̃ per ſcꝺam:etiā ſi in ſcꝺa ſit clauſula
derogatoꝛia.ſ.nō obſtante aliqua.l. ſi nō eſt oīno ꝯ̃ria
pꝛime:ſꝫ poſſet reduci ad cōcoꝛdiā:⁊ ſic ītelligit ibi di
ctas leges.⁊.c.in.de ꝯſtit.lib.vi.allat bona iura.q.gd
ergo dices.in ſtatu.ṽſi.ſꝫ ſi ī ſtatu.⁊ ſic ī caſu nr̃o cū ꝓ
ma rl'a ēt ſi nō hēat cl'aꝫ derogatoꝛiā quo ad.l. dicēdo
nō obſtā.aliq̃ alia lege:tñ nō tollit̃:ꝑ iſtā eſt q̃ nō ē oīo
ꝯ̃ria.⁊ iſta ēt nō hꝫ clauſulā derogatoꝛiā ⁊ ſic ⁊ practi
cat̃ ī curia.itē vltra ꝑdicta poſſes repire cautelā vt nō Caute⸗
obſtet iſta regula.ſ.ꝙ facias ꝑ fauoꝛē ſignari ſupplica la.

tionē motu ꝓprio: qꝛ iſta regula dicit īpetrātē. ǵ aliud eēt ſi motu ꝓprio pape ſignenꝰ bñficia. facit. l. i. C. de pet. bo. ſubla. lib. x. ꝛ. l. iij. ff. ꝙ quiſqꝫ iuris. in. ſ. rñſo. ꝛ ſic eēt cautela ꝓ papa q ſe excuſaret cū cardinali a eēt ꝓ īpetrāte ē cautela. Sꝫ dubito an cardinalꝭ tūc ſi eēt magni ponderis faceret declarari ɔ̄triū: neſcio tñ ꝓ nūc an ſi papa declaret in tali caſu tolleret ius queſitū: hec pro nūc. ¶ Sꝫ vidi dubitari an in caſu iſtiꝰ regule ſufficit ꝙ ɔſenſus cardinalis īteruenire post īpetrationē ꝛ in hoc vidi in curia vnū dubiū: qꝛ vnꝰ īpetrauit nō habito ɔſenſu cardinalis: ꝛ ſecūdus poſt ꝛ habuit ɔſenſum cardinalis ꝛ poſtea primus etiā habuit ɔſenſum quis iſtorū debet ꝑferri: ꝛ fui īterrogatus de hoc. Sed ꝙ ſecundus ꝑferatur allego tex. in. c. ſi ꝓ te. de reſcrip. lib. vj. ꝛ glo. in. c. ꝑ tuas. de cōdi. appoſi. ꝛ nō dico aliud quia pendet in rota. q. vt habui. ſꝫ quo ad ꝑmū caſuꝫ credo ꝙ ſi ar. dicti. c. ſi pro te. ō reſcrip. lib. vj. ¶ Itē ex iſta decidiꝰ dubiū ſi vnus ſit familiaris cardinalis ꝛ eo mortuo tranſiuit ad familiaritatē alterius ſi ipſe moriaꝰ in familiaritate vel extra eā: an iſte ſecundus debet ꝑſtare ɔſenſum ex quo primus eſt mortuus qui nō pōt preſtare ɔſenſuꝫ ꝛ certe pro parte affirmatiua facit. c. i. §. ſi. ne ſede vacāte. li. vj. lꝫ loqꝛ tur de cōſilio tñ: ꝛ pro iſta parte facit verbū habebūt hic poſitū qꝺ eſt futuri tpis: ſꝫ ſi eſt abſens vꝉ mortuꝰ nō pōt ꝑſtare aſſenſuꝫ: vt in dicto. §. ſi. ꝛ in hoc eſt caſus iſtius regꝉe ibi ꝛ ſi ille in curia fuerit ꝛc̄. Sꝫ ꝓ ɔ̄tria parte facit gl. in. d. §. ſi. ꝛ in. c. ſi pro te. i vbo aſſenſus. pur tñ credo ꝙ i curia practicaꝰ ꝑmū ꝛ hoc ꝑꝑ cardinales viuētes qui volunt hr̄e ꝓrogatiuas ꝑ phas vel nephas: ꝛ idē practicaꝰ de abſente cardinali cuiꝰ fuit primo familiaris ille mortuꝰ qꝫ cardinalis pñtis in curia qꝛ ɔſenſus pñtis dꝫ hñ tñ: ſed de hoc dubito: ꝛ an ſit verū cogitādū eſt. ¶ Itē ex hac regula vidi altercari in curia ꝙ ſi cardinalis cuius familiaris obijt erat abſens extra curiā ꝛ īpetrās beneficiuꝫ eius nō fecit mētionē de familiaritate nec expreſſit titulū ꝛ nomē cardinalis nec habuit ɔſenſuꝫ ipſiꝰ ꝛ dixit in lite qꝺ nō tenebaꝰ ex quo cardinalis erat abſens queriꝰ an īpetratio ſit ſubrepticia: qꝛ cardinalis erat abſens ꝛc̄. breuiter dōm eſt ꝙ ſic: qꝛ lꝫ nō tenebaꝰ hr̄e ɔſenſum cardinalis abſentis: tñ qꝛ nō expſſit titulū ꝛ nomē ipſiꝰ eſt ſubrꝑptica. nā hic daꝰ duplex ꝑuilegiū cardinali. ſ. ꝙ exprimaꝰ eius nomē. Itē ꝙ hēat eius ɔſenſum. īō ſublato vno priuilegio nō cenſeꝰ aliud ſublatū. ar. l. ſi domus tua. ff. de ſeruitu. vr. pre. ꝛ. c. ex tuaꝝ. dē auc. ꝛ vſu. pa. facit glo. in vbo alieno ſacerdoti. c. ōis. de pe. ꝛ re. ꝛ credo ꝙ ſic fuit ſnīatū in pallacio. Sed dubiū eſt ſi cardinalis fuit ad venetianē ea die vel ad titulū ep̄alem ſuum puto ſed preſtinū vt alias iui. D. T. R. ſtatim tñ volebat reuerti an req. iraꝰ ɔſenſus illius ꝛ certe ꝑma facie videꝰ ꝙ ſi areu. ceruos. inſtitu. de rex diui. ſed. c. pñti. §. loca. de ꝑbē. §. li. vi. vꝭ facere ꝓ ꝛ ɔ̄. nihilominus tñ crederē ꝑmū verius licet curia dicaꝰ circuitus curialiuꝫ ꝛc̄. rota tamen forte dubitaret de hoc prout alias intellexi.

Sequitur. xxxi. regula.

¶ Item voluit ꝙ ɔcurrentibꝰ eadē die ſup quocūqꝫ bñficio per fiat ꝛ per conceſſum ſignaturus ex eis per fiat bñs alteri preferaꝰ

¶ Iſta regula. R. D. nō erat in regulis. Sixti impſſis ſꝫ pij ꝛ pauli ſic ꝛ in vitate eēt dubiū qūo d̄beret practicari hodie hec rꝉa. nā in bullis nō poniꝰ ꝑ fiat vel ꝑ ɔceſſū: ſꝫ vtraqꝫ i bulla poniꝰ nomē pape tm̄: ꝛ ſi dicamꝰ i expeditiōe bullaꝝ ꝙ dꝫ expediri tñ ꝑ fiat. ꝛ nō ꝑ ɔceſſuꝫ i cācellaria vꝉ i camera certe hoc nō dic̄ iſta

h

An ſufficiat ɔſēſus cardialis iteruenēs poſt īpetratione.

Notaqōnez.

Nota.

regula:ſed caſu poſito ꝙ ſic itelligeret̃ hoc hr̃et locũ
qñ arreſtat̃ ꝑ aduerſariũ:ſꝫ ſi nõ arreſtat̃ ⁊ vtraqꝫ bul⸗
la eẽt expedita tũc q̃uo dꝫ practicari in iudicio dubi
to:qꝛ vna alia rl'a.xxv.ſupra dicit ꝙ non adhibeat̃ fi⸗
des ſupplicatiõi:ſꝫ bullis tm̃ niſi forſan dicamꝰ ꝙ cir
ca hoc eẽt dãda iſta rl'a de mãdato vicecãcellarij ⁊c̃.
vt dicit rl'a.xxvj.ſupra.hodie tñ credo ꝙ practicaret̃
cũ cõmiſſiõe ꝑ placet.al's q̃uo poſſet deduci in iudi⸗
cio ſignatura ꝑ ꝯceſſũ ⁊ ꝑ fiat ſtãte illa rl'a ꝑ p̃dcã.Et
pono exẽpliũ in hac rl'a ꝓ minꝰ itelligẽtibꝰ ſi vnꝰ ĩpe
trat bñficiũ a papa ⁊ ipſe ſignat ꝓut ꝯſueuit facere:
Fiat vt petit̃:⁊ ego ĩpetro eadẽ die a vicecancellario
vel ab alio cui data eſt ptãs ſignãdi vſqꝫ ad certã q̃ti
taté:puta vicecãcellario ꝑ regulas cãcellarie vel alte
ri ꝑ bullã q ſignat ꝯceſſũ vt petit̃ ⁊c̃.tũc ille p̃fert̃ mi
hi q̃ hꝫ ꝑ fiat hoc dicit iſta rl'a q̃ aliqualr̃ ꝯcordat cuꝫ
iure cõi.ar.c.ſi a ſede.de p̃bẽ.li.vi.⁊ eoꝝ que dicũt ibi
doc.Sꝫ de practica ego dubito ẽt in p̃dictis duobus
modis.vl' alias põt practicari ĩ datario q dꝫ dare ſup
plicatiões:qꝛ ſi viderit ꝙ ea die eẽt ĩpetratio facta ꝑ
ꝯceſſuꝫ:⁊ ꝑ fiat ꝙ põt retinere vel reſecare illã q̃ fuit
ꝑ ꝯceſſuꝫ ⁊ dare illã q̃ fuit ſignata ꝑ fiat.ſꝫ tũc obſta⸗
bit illud qđ ĩferius dicã:caſu tñ quo practicaret̃ ĩ da
tario ⁊ ipſe nõ faceret tũc in cãcellaria poſſet fieri ad
petitioné ptis ⁊ ſi nõ fiat in cãcellaria tunc poſſet fie
ri in iudicio.ſufficiat rl'a is q ĩ ius ſuccedit alteriꝰ.de
reg.iu.li.vj.⁊ rl'a q in ius.ff.e.ti.ſꝫ de mõ practicandi
ꝯſului vnũ auditoré de melioribꝰ q dixit mihi ꝙ cre⸗
debat eẽ neceſſariã ꝯmiſſioné vt dixi poſtea practica
ui cũ vno ꝓcuratore ſtilato:ſꝫ de iure penitꝰ ignorãti
⁊ dixit ꝙ nõ erat neceſſaria ꝯmiſſio:qꝛ iſta rl'a dat po
teſtaté iudici.demũ ꝯſului vnũ aliũ auditoré:⁊ idẽ te
nuit.ſ.cũ illo ꝓcuratore:⁊ dixit ꝙ ĩ iſto caſu nõ ẽ iudi
care ſꝫ ſupplicatiõné:ſꝫ ẽ iudicare bullã ſm̃ ſupplica⸗

tioné.⁊ idẽ dixit mihi vnus alius aduocatus:ꝑmiũ tñ
credo tutius ꝓpter dictã rl'am.nã alias q̃libet audi⸗
tor poſſet iudicare bullã ſm̃ tenoré ſupplicatiõis niſi
dicat̃ ꝙ in hoc caſu tm̃ ſit ſpeciale.Ité itelligo eã ẽt ſi
hñs ſignaturã ꝑ ꝯceſſum ſit poſterior ⁊ hoc vr̃ dicere
cũ loquit̃ indiſtincte:ſꝫ videat̃ facere ꝯtra p̃dictuꝫ.c.
ſi a ſede.de prebẽ.li.vi.al's quaſi de nihilo deſeruiret
vltra ius cõe faciãt not.in.c.ſi papa.de priui.li.vi.⁊
in.c.ſi duo de ꝓcu.eo.lib.in.hoc tñ remitto me ad ro
taꝫ.qꝛ ex quo iſta regula loquit̃ in terminis iuris cõis
deberet itelligi ſm̃ ius cõe vt ſuperius dixi:⁊ faciunt
iura vulgaria.Ité põderanduꝫ arbitror hic verba ibi
ꝯcurrentibus ſignaturis ⁊c̃.nã nõ dicit rl'a ꝙ ĩpetrã⸗
tes ſint ꝯcurrentes.ideſt ꝙ ſint al's pares.Sed tñ di
cit de ſignaturis ꝯcurrẽtibus ⁊c̃.¶Ex quo ſequit̃ ꝙ
ẽt ſi impetrãtes ſint inequales ꝙ habeat locũ iſta rl'a
⁊ ſic rl'a prerogatiuarũ ſupra poſita non haberet locũ
hic.Ité ſi hñs ſignaturã ꝑ ꝯceſſum ſit graduatus vel
alias p̃rogatiuatus ⁊ habens per fiat non ſit talis ꝙ
nihilominus p̃feratur habẽs per fiat.de hoc tñ vellẽ
declarari.ſed pro iſta parte faciũt iura vulgaria dicẽ⸗
tia ꝙ generalr̃ dictũ generalr̃ dꝫ intelligi:ſufficiat.c.
romanoꝝ.xix.di.ſed pro ꝯtraria pte facit.qꝛ v̉ba ge⸗
neralia nõ extendunt̃ ad ea de q̃bus nõ eſt dictuꝫ vel
cogitatũ.l.cũ aquiliana.ff.de tranſac.hoc dicit gl.fi.
in.c.ne q̃s arbitret̃.xxii.q.ii.⁊ ad hoc ẽt facit iſta rl'a
in dictis v̉bis ⁊ forte hoc eẽt verius ꝑ p̃dicta.⁊ limi⸗
to ẽt hãc rl'am niſi habens per fiat ſubreptitie ĩpetra⸗
uerit qꝛ tunc alter dꝫ ſibi preferri maxie qꝛ qđ nulluꝫ
eſt nullũ dꝫ ꝓducere effectuꝫ.vt dicit Oldra.ꝯſi.cvi.
qđ incipit ꝙ lr̃a executoria in p̃n.⁊ allegat nota.in.l.
cum pater.§.curatoꝝ.ff.de le.ii.⁊ poſuit illud ꝯſiluꝫ
in fi.de v̉.ſig.⁊ de exe.⁊ de re.iudi.⁊ ſepius.ſ.dixi fa
ciat regula que ꝯ ius.de reg.iuris lib.vi.⁊ ad hoc fa⸗

Nota. limitationez

ciunt ſupradicta. ¶ Ité limito eam, inquantū loquit̄
de eodē die niſi appareret de hora: q̄r tunc ſi hn̄s per
concessum probaret prioritatem ſignature per horā.
lȝ eadē die deberet preferri alteri hn̄te per fiat. ⁊ po-
teſt hoc ꝓbari per teſtes vt dicit gl. nota. in. c. duob⁹
de reſcrip. lib. vi. ⁊ in. d. c. ſi a ſede. cum q̄bus trāſeūt
doctores. ⁊ Domi. nota. eas ⁊ nō obſtat iſta r̄la que
dicit tm̄ de die: q̄r dȝ intelligi niſi ꝓbetur de priorita
te hore. Nā papa nō intendit tollere ius q̄ſitū alicui.
vt dicit alia regula. ⁊ hoc eſt d̾ iure cōi. l. i. §. ſi quis a
principe. ff. ne q̄d in loco publico. c. q̄ȝuis de reſcrip.
lib. vi. ⁊ ad p̄dicta facit. glo. decreti quā ſuperius alle
gaui. xxij. q. ii. c. ne quis arbitret̄. q̄r papa nō cogita-
uit de hoc. ergo ⁊c̄. Ex q̄bus infero ꝙ ꝓpter has cās
nō pōt datarius lacerare ſupplicationē ſignatam per
concessum nec pōt eam retinere ꝯcurrentē cū alia ſi-
gnata per papaȝ. i. per fiat: nec in cancellaria pōt ar-
reſtari in expeditione bellarum. etiam ad inſtantiam
partis. ſed in ſola rota vel coram iudice cōpetenti dȝ
de hoc iudicari. maxime ſi per partem excipiatur. Et
de hoc pro nunc ſub correctione. D. T. R.
¶ Hic ſolebat eſſe vna regula tempore Sixti que da
bat prerogatiuā cardinalibus ꝯferēdi oīa beneficia
ſpectantia ad collationes eoꝝ ⁊ illā alias gloſaui. Sȝ
q̄r hic nō reperio in īpreſſis nō opȝ extēdere v̄ba ma-
xime q̄r arbitror eā iniquā quo ad curiales ⁊ quo ad
expectantes ⁊ etiam quo ad officiales curie.

¶ Sequitur. xxxii. regula.

¶ Item idem dn̄s noſter vt īprobilites ex-
quirentium motus reprimantur: voluit ſta-
tuit ⁊ ordinauit ꝙ q̄cunqȝ beneficium eccle
ſiaſticum tunc per annum immediate pre-
cedentē pacifice poſſeſſuȝ ⁊ quod certo mo-
do vacare pretēdit deinceps īpetrauerit no
men gradū ⁊ nobilitatē poſſeſſoris eiuſdeȝ:
⁊ quot annis illud ipſe poſſedit ⁊ ſpecificam
⁊ determinatā ex qua clare cōſtare poterit
ꝙ nullum ipſi poſſeſſori in dicto bn̄ficio ius
competat cauſaȝ in huiuſmodi īpetratione
exprimere ⁊ infra ſex menſes ipſum poſſeſſo
reȝ ad iudiciū euocari facere cāmqȝ extunc
deſuper infra annū vſqȝ ad ſententiam diffi
nitiuā incluſiue proſequi debeat ⁊ teneatur:
alioquin impetratio predicta ⁊ quecūqȝ in-
de ſecuta nullius exiſtant firmitatis. Et idē *Cautela.*
impetrans de damnis ⁊ intereſſe poſſeſſorē
predictū propterea contingētibus ei ſatiſ-
facere ⁊ ſi poſſeſſorē ipſum iniuſte friuole ac
indebite moleſtaſſe reptus extiterit. l. flore-
nos auri ꝑſoluere camere ap̄lice ſit aſtrict⁹
nec alius q̄ȝ premiſſe vacationis modus ēt
per litteras ſi neutri: aut ſubrogationis vel
alias ſibi quo ad hec vt huiuſmodi benefici
um ea vice cōſequi vel obtinere valeat quo
modolibet ſuffraget̄ illo͛qȝ nullatenus ī an-
tea litigioſum propterea cenſeatur.
¶ Iſta regula dicit ꝙ ſi quis īpetret beneficium ab
aliquo ꝑ annū pacifice poſſeſſum ⁊ dicit vacare ipſo

facto. ꝙ debet exprimere nomen gradum ⁊ nobilita-
tē ipſius poſſeſſoris ⁊ per quos annos poſſederat. Itē
cauſam determinatam quare aliquod ius eidem non
competit in dicto beneficio ⁊ debet extunc facere eū
euocari infra ſex menſes ac cauſam infra annū finire
alias ꝙ impetratio ⁊ idem ſecuta ſunt nulla. ⁊ tenet̃ ſi
bi ad intereſſe ad omne damnū ⁊c. ⁊ ſi friuole vel do
lo eum moleſtat tenetur ad. l. ducatos Camere apoſto
lice nec alius modus vacationis ſibi proderit etiā ꝑ
viam ſurrogatiōis. vel ſi neutri niſi prim⁹ nec dicitur
letigioſum illud beneficiū amplius. hoc dicit illa no
tabilis regula. Et ad eius declarationem ponderādū
eſt iſtud verbum vacare pretendit ⁊c. Quod verbum
licet de iure poſſet referri ad vtrunq̃ tempus ēt futu-
rum. vt vult glo. ii. in. l. ſtipulationum alias. §. ſtipula
tio. ff. de verbo. obli. quam notat Angelus ⁊ Joannes
de imo. ⁊ idē no. Ange. i auc. vt iudices ſine quoquo
ſuffragio. §. ſi igitur iuncta glo. colū. ii. tamē iſto caſu
tm̄ refert preſens ⁊ preteritum ⁊ non futurū: qꝛ debe
mus in benigniorem partem interpretari ut dicit An
ge. in dicto. §. ⁊ allegat. l. ſolemus. ff. de cōdi. ⁊ demō.
⁊. c. ii. de conſti. lib. vi. ⁊ Bar. in. l. verbū oportet ff.
de verbo. ſig. ⁊ hoc maxime. qꝛ per verba ſequētia in-
telliguntur precedētia. l. fi. §. cum dulcia. ff. de vino tri.
⁊ oleo. c. peruenit. cū glo. xviii. di. Sed infra dicitur
ꝙ debet exprimere impetrator cauſam quare nullū
ius cōpetat poſſeſſori. ergo ſequitur ꝙ iſta reg̃la loqui
tur de beneficio uacanti ipſo facto ⁊ non per ſniā ſi
endam. Et ideo ſi vnus in forma iuris petit aliquē ꝓ-
uari beneficio ſuo qꝛ eſt criminoſus ex ibi cōferri: nō
habet locū iſta regula ⁊ ad hoc facit: qꝛ tūc illud nō
dicitur cā beneficialis quando agitur de priuatione
facit ſicut vult glo. in. c. ii. ut lite pendente. li. vi. ideo
ille primus poteſt renunciare ſimplr̃ vel ex cauſa per-

mutationis: ſed iſte nō vult. d. l. in fi. Et rō eſt qꝛ ꝓm⁹
hꝫ ius in bñficio quouſq̃ ꝓuet̃ ſed ſecūdus nō: ſed qꝛ
nemo dat qđ nō hꝫ ſufficiat. c. ad diſſoluēdū de diſpō.
impu. ⁊ facit qđ dixi ſupra in regula. xxvii. de ſurroga
tione ⁊ pondero verbū pacifice poſſeſſum ⁊c. Et expo
no pacifice. i. qꝛ non fuit ſibi lis ſup eodē bñficio mo
ta: ⁊ tūc dicit̃ quis pacifice poſſidere. ita vult gl. no.
in ỽbo antea. iūcto tex. in cle. i. de ſequeſtra. poſ. ⁊ nō
debet exponi pacifice. i. iuridice. vt exponit glo. in. c.
placuit. xvi. q. vi. i verbo pacifice. ⁊ nō ſufficeret qua
ad iſtā regulā: nec quo ad ſequētē ꝙ ifra annū fuiſſet
cauſa cōmiſſa cōtra eū: ſed oporteret ꝙ fuiſſet citat⁹. Qūo dicat̃ pacifice poſſidere.
ſentit glo. iuncto textu in. d. cle. naꝫ lis non dicit̃ mo
ta anteq̃ꝫ ſciat cui mouet̃: qꝛ citatio hꝫ tres partes. ſ.
qñ decernit̃. itē qñ executa ē. itē qñ fit relatio. vt dicit
Jo. an. in. c. romana. §. cōtrahētes. de foro cōpe. li. vi.
⁊ Sicu. refert. ⁊ ſequit̃ in. c. fi. de offi. le. ⁊ Bald. in. l.
oīs. §. verū ſi apparitor. C. de epīs ⁊ cle. Ideo quo ad
iſtā regulā ⁊ quo ad ſequentē crederem ſufficere cita-
tionē fuiſſe executā licꝫ nōdū fuerit relatio facta. faci
at cle. ij. cū glo. vt lite penden. ⁊ per verba iſtius regu
le ibi euocari facere ⁊c. videt̃ ꝙ ſatis eſt ꝙ ifra ſex mē
ſes ſit decreta citatio: ⁊ ſic audiui tenuiſſe rotā: ſꝫ cer- Citatio hꝫ tres partes.
te poſſet dici ꝯtrariū per ſupradicta ſalua determina
tione rote. ⁊ per verba iſtius regule videt̃ ꝙ etiā ſi lis
ſit inter alios cū eodē ꝙ dicat̃ quo ad iſtaꝫ rl̃aꝫ pacifi
ce poſſidere cū iſto qui mouet litē. arg. l. naturalr̃. ff. ꝺ
vnica. lꝫ ꝯtra hoc faciat qđ vult Anto. ⁊ ēt Sicu. i. c.
illud de preſump. Itē inquantū hic dr̃ de expreſſione
gradus ⁊ nobilitatis poſſeſſoris dꝫ intelligi in bñtib⁹
gradū vel nobilitatē als ꝙ nō eſt nō pōt exꝓmi: qꝛ nō
poteſt quis deſiſſe hr̄e qđ nunq̃ꝫ habuit. l. nō pōt. ff.
de reg. iuris. l. decē. ff. de ver. obli. ⁊ dicto. c. ad diſſol-
uendū. ⁊ ſufficiat quo ad hec fama ꝙ nō eſt graduat⁹

vel nobilis:q2 nobilitas ꝯſiſtit in reputatione.ſ.ꝙ diſ ferat ab alijs plebis.vt dicit Bar.in repetiõe.l.i.C.ꝺ dig.lib.xij.idẽ de gradu:q2 ſi vnus eſt factus clãdeſti nus doctoꝛ.tñ neſciebat publice:tũc ĩpetrãs non dicereť in culpa.ſufficiat rľa ignorãtia de reg.iur.li.vi. ꝛ quod ibi.ꝛ in.l.regula.ff.de iur.ꝛ fac.igno.not.

Nota. ꝺ ṽbo extũc.

℄ Itẽ inq̃tũ textus dicit hic:ꝙ ex tũc ĩfra.vj.mẽſes dꝫ facere euocari ꝛc̃.dꝫ intelligi a tpe date ĩpetratio nis ꝛ nõ a tpe expeditionis bullarũ de quo ſufficiãt nota.in cle.ſi.de reſcrip.ꝛ hoc appet p hoc ṽbum ex tũc:qꝺ denotat momẽtaneã cõputationẽ ab illo tpe faciat gl.in cle.ij.in fi.de heret.ac denot.lapſuꝫ tpis: ꝛ extremũ.vt dicit gl.in cle.i.i ṽbo extũc.de iure pa. que allegat.l.iiij.ff.de ꝯdi.ꝛ de mõ.Itẽ inq̃tũ hic dť ꝙ cãm dꝫ facere expediri vſq3 ad diffinitiuã infra an nuꝫ ꝛc̃.debet intelligi a tpe citationis facte ꝛ credo ꝙ ſic intelligat rota.puta vbicũq3 duplex termin⁹ ſiť actori ꝛ reo datur ad aliqꝺ agendum dꝫ ĩtelligi lapſo ꝑmo termio.facit.l.ꝯtra maioꝛes.ꝛ qꝺ ibi dicit Bal. C.de inoffi.teſt.ꝛ lꝫ deť hic dilatio ſex menſiũ ad citã dum:tñ ſi ante ſex menſes ille citeť non dꝫ expectari tps ſex menſiũ:ſed ſtatim currit annus gl.eſt notabi: ꝛ ibi notat eã Domi.in.c.cupiẽtes.§.hac gñali in ver bo cõmode.de elec.li.vj.ꝛ credo ꝙ iſte annus currat iſti vt faciat q̃tũ in ſe eſt quo ad expeditionẽ cãe:ſed ſi faciat q̃tũ in ſe eſt:ꝛ aduerſarius ponit aliquas ex ceptiones:puta ꝙ eſt nobilis vel graduatus.ꝛ ꝙ non fuit hoc expreſſuꝫ in bulla ꝛc̃.ꝛ iudex iterum dubitet ꝛ altercať ſuper iſtis exceptionib⁹.tũc ſi ꝓbanť bene eſt ꝓ poſſeſſoꝛe:ſed ſi non ꝓbanť tũc non currit tps il lius regule ſm ea que dicit bal.in ſiñ in dicta.l.ꝯtra maioꝛes.C.de in offi.teſt.ꝛ in.l.i.C.ꝺ iura.ca.et facit glo.ad hoc quã no.ibi.Domi.in.c.cupiẽtes.§.ꝙ ſi ꝑ xx.de elec.li.vi.in ṽbo cõparere.et in ṽbo videbitur

tñ debet proteſtari ꝙ nõ ſtat per eũ alias forte curre ret ſibi termin us.ſufficiat glo.in dicto.§.ꝙ ſi per.xx. ṽbo poſita.℄ Itẽ inq̃tũ hic dicť ꝙ dbeat et teneať iſta duo ṽba neceſſitatẽ ĩpoꝛtant preciſaꝫ de ṽbo de bet ſufficit glo.in cle.attendẽtes.de ſtatu.regu.et de verbo teneať glo.in.c.ꝑ hec.de here.li.vj.Itẽ inq̃tũ hic dicť de iſta penari.duca.camere applicãdoꝛum quero per quẽ dꝫ applicari:an per iudiceꝫ cauſe ſiue ꝑ auditoꝛeꝫ camere et ad iſtantiã cuius et ſi nõ hꝫ vñ ſoluat:an ꝺbet luere in coꝛpe:ex quo venit iſta pena imponenda ꝓpter dolũ vel fraudẽ non curo inſiſte re:q2 nunq̃ꝫ vidi ſolui iſtã penã nec deduci in effectũ in ꝑtibus:tñ iudex cauſe ꝺberet cognoſcere et ĩpone re iſtã penã:q2 oia ſine qb⁹ ꝛc.l.ii.ꝺ iuriſdicti.om.iu. et ca.ꝑter ca.ꝺ offi.deleg.et ſi nõ haberet vnde ſolue ret verberareť ſufficiat.c.repꝛehenſibilis.de appella. In curia tñ credo ꝙ ꝓcuratoꝛ fiſcalis ſe põt intromit tere ẽt coꝛam auditoꝛe camere vel cauſe:q2 eſt emer gens vel incidens queſtio ar.c.i.de oꝛ.cogni.Unũ tñ non omittã:q2 iſta cã et ſilis eſt bñficialis:ex quo eſt ꝑiuatus ille ipſo iure.iõ ẽt in ꝑma inſtãtia poſſet cõ mitti tanq̃ꝫ beneficialis in curia.vt dicit regula qnta de ꝑtãte vicecãcellarij.tñ ſi pars eſt in partibus du bito ꝙ cã cõmittereť in curia in prima inſtãtia.Iteꝫ dicť hic ꝙ alius modus vacationis non veniat niſi ꝑme vacationis:etiã per litteras ſi neutri vel ſurroga tionis ꝛc.et dꝫ intelligi niſi premiſſa ſeruenť quo ad expeditionẽ cauſe:ꝓut ſupꝛa dicť ꝛc.et ſic ĩtelligit totus mũdus iſtã lrã:et pꝛo hoc intellectu facit lr̃a ſequẽs que dicit ꝙ iſtud beneficiũ non cenſeť litigio ſuꝫ.i.poſt lapſuꝫ dictoꝝ terminoꝝ:ꝛ ſic ꝑ ſequẽtia de clarať ꝓcedẽs ca.ꝑuenit.xviij.di.et dicta.l.fi.ꝺ vino triti.et oleo le.cũ ꝯcoꝛdãtijs.et allegat glo.ibi.ſꝫ ego dubito qd ſonãt iſta verba.Nã ſi impetratio ſit nul

Iſta re gula.ſ. dꝫ ꝛ te neať ĩ poꝛtãt neceſſi tatem.

la cũ inde ſecutis qd eſt hoc dicere q͡ non veniat ali⁹ modus q̃ȝ expſſus ⁊c. ⁊ certe nõ eēt valde iniquũ dicere q͡ ēt ſi vellit ille impetrãs pſequi infra tẽpus debitũ nõ veniat ali⁹ modus vacatiõis: niſi expſſus. d. qd etiã dicaẜ i bulla vel aliquovis mõ ⁊c. tamẽ nõ venit alius modus q̃ȝ expſſus: etiã in gratia ſi neutri ſiue pſequaẜ iſte interpretãs ſiue nõ: ⁊ hoc apparet p dictionẽ nec ibi poſita. vt eſt glo. notabi. iuncto tex. i. l. lege. cornelia. ff. ad. l. corneliaȝ. de ſica. Sed quia tot⁹ mũdus aliter intelligit: nolo ego eſſe Martinus legũ qui ſemp erat ſolus in opinionibus ſuis. ⁊ hoc per. l. minime. ff. de legibus. vel põt itelligi q͡ ēt ſit reſtitut⁹ ad pſequẽdũ cãm ex diſpenſatione ⁊c. p hoc facit gl. ſi iuncto tex. in. c. licet eps. de prebẽ. lib. vj. cõtra. l. apud iulianũ. §. cõſtat. ff. de legatis. i. Sed intelligẽdo put cõiter itelligiẜ vult dicere iſte. §. q͡ per viã ſi neutri. etiaȝ vltra terminos pdictos dȝ iſte admitti ex pmo mõ expreſſo ⁊ nõ aliter ⁊ idẽ in via ſurrogatiõis poſt annũ. vbi grã: ego ipetraui bñficiũ tuum: qꝛ eras heretic⁹ ⁊ nõ fui pſecut⁹ infra annũ. tũc impetratio mea eſt nulla vt hic. Sed ſi cõtingat te mori vel pmoueri nõ debeo ſurrogari niſi ex iure priori quod expreſſi idẽ eſt i gratia ſi neutri dicẽdo q͡ nec mihi nec tibi cõpetit ius ⁊c. tunc venit primus modus vacãdi ⁊ nõ ſi docuero q͡ ex alio mõ vacãdi nõ cõpetit ius: ⁊ h̄ vult dicẽ iſte finis tñ verbũ etiã hic poſitũ facit in cõtrariũ: ſed ƀȝ hũc intellectũ hoc hȝ verũ de grã ſi neutri impetrata antequã labaẜ termin⁹. vt hic vult tex. ſec⁹ ſi grã ſi neutri impetreẜ poſt lapſuȝ tpis hic ſtatutũ: qꝛ iã nõ valet talis gratia ex quo beneficiũ nõ eſt litigioſuȝ: ⁊ hoc ẽ qđ vult iſte verſiculus. nã gratia ſi neutri nõ habet locuȝ niſi qñ beneficium eſt litigioſum. vt ex forma eius apparet: quia mãdatur iudicij cauſe. q͡ ſi reperit neutri litigantiuȝ ius cõpetere ⁊c. ſed nullus erat litigãs: qꝛ lis erat extincta ⁊c. Tamen cautela contra hanc regulam põt eſſe duplex. Prima q͡ impetrans ſi non põt finire cauſam pro ſe infra annum pcurat habere ſentẽtiam cõtra ſe infra pmũ annũ ⁊ poſtea pſequaẜ ⁊ durabit lis in perpetuũ. vt hic fundat iuncta decretali penultima de iudi. Item ſecunda cautela eſt: q͡ alius amicus impetrãtis iterũ impetret pro ſe ſic non habebit locũ iſta regula quo ad illã per totum titulũ. C. res inter alios acta. ⁊. c. quãuis de re iudicata. ⁊ hec pro nunc. Hic, tñ nõ omittam vnaȝ qõnem quã vidi practicari in curia. Si vnus poſſidet vnũ bñficiuȝ curatum pacifice per decenniũ. vel alias: ⁊ adeptus eſt aliud ſimile pacifice ⁊ ſine diſpenſatione p aliquos meſes. ⁊ ſic eſt priuatus vtroqȝ p extrauã. execrabilis vel primo tñ per. c. de multa de pbẽ. ego impetro primuȝ anteq̃ȝ labaẜ annus an habeat locũ iſta regula ⁊ rota ſentẽtiauit q͡ ſic. ⁊ pronũciauit Nucernnius bon⁹ pꝫ ſed mihi videẜ q͡ nõ qꝛ iſte pm⁹ poſtq̃ȝ vacauit pmuȝ nõ poſſedit p annũ. ergo ⁊c. ⁊ hoc fũdo: qꝛ iſta lex ſemper loquitur. l. arriani. C. de here. ſed hic dr̃ tũc imediate. ergo ⁊c. Itẽ dicit deinceps. Itẽ q͡ certo mõ vacare pͣtẽdit ⁊ p alia vba hic poſita vr̃ q͡ cũ vno cõſtructo ponereñẜ dȝ itelligi vtrũqȝ vbũ cũ q̃litatib⁹ h̄ poſitis. ſ. intra annũ a tpe ipetratiõis. Itẽ hic dr̃ q͡ tũc vacare pͣtendit ⁊ p alia vba hic poſita videẜ. i. a tpe impetratiõis ⁊c. teneaẜ qđ eſt ifra ad hoc facit doctrina Bar. in. l. talis ſcriptura. ff. de lega. i. ⁊ idẽ dico de heretico. ſed aliter diſs viſuȝ: neſcio ſi ille habuit vota dñoꝝ vl voluerũt finiuiſſe ⁊ in hac opinione fuit domin⁹ Nicolaus de caſtello: qui mihi narrauit hanc cauſam.

Cautela pria.

Cautela ſcđa.

Sequitur. xxxiii. regula

Itẽ ſtatuit ⁊ ordinauit idẽ dñs noſter: q͡ ſi quicunqȝ eccleſiaſtica bñficia qualiacunqȝ

ſint abſqȝ ſymoniaco ingreſſu ex aplica vel
ordinaria collatione aut electione ⁊ electio
nis huiuſmodi ꝯfirmatione ſeu preſentatio
ne ⁊ iſtitutiōe illorum ad quos beneficioꝝ
hmōi collatio ⁊ ꝓuiſio electio pn̄tatio ſeu
queuis alia diſpō ꝑtinet ꝑtrienniū pacifice
poſſiderint: dummodo in beneficijs hmōi ſi
diſpōni apoſtolice ex aliqua reſeruatiōe ge
nerali in corpore iuris clauſa reſeruata fue
rint ſe non intruſerint, ſuper eiſdē beneficijs
taliter poſſeſſis nequeant moleſtari: necnō
īpetrationes q̄libet de bn̄ficijs ipſis ſic poſ-
ſeſſis factas: irritas ⁊ inanes cenſeri debe-
re decreuit antiquas lites ſup illis motas
penitus extinguendo.

¶ Hec regula eſt notabilis ⁊ quotidie practicat̄ ⁊ di
cit ꝙ poſſidens bn̄ficiū pacifice per trienniū ex colla
tione illius ad quē ꝑtinet beneficioꝝ collatio ⁊c. dū-
mō non habuerit ingreſſuȝ ſymoniacū vel beneficiū
non ſit reſeruatū in iure: qꝺ amplius ſup illo non poſ
ſet moleſtari ⁊ ꝙ impetrationes facte de illo bn̄ficio
tāquā de vacāti ſint nulle ⁊ extinguit lites antiq̄s ⁊c.
hoc dicit. Sed quia ſepe ⁊ ſepius dubitaui de cauda
iſtius regule videt̄ mihi ꝙ alij minores me ꝯbeāt du
bitare ideo. ¶ Primo dicā aliqua puerilia pro curia
libus. q꞉ cum de iure non poteſt aliqꝺ beneficiū obti-
neri ſine canonica inſtōne. c. i. de reg. iu. lib. vi. ſequit̄
ꝙ etiam ſi vnus habeat beneficium per mille annos
ſi tamen non habeat canonicum tituluȝ ſemper poſ-

Prima pars.

[illegible]

ſet illud beneficium īpetrari. tamen iſta regula dicit
ꝯtrium ſaltem poſt trienniuȝ. ¶ Secūdo dico ꝙ lȝ de
iure canonico nō perit inſtantia. c. penul. de iudi. tn̄
hic videt̄ ꝙ triennio pereat inſtātia: ⁊ etiā ius ꝑnci-
pale. ⁊ antequā veniā ad intellectū huius rl'e declara-
bo aliq̄ vocabula. primo dr̄ hic. Si quicūqȝ eccleſia-
ſtica beneficia ⁊c. ⁊ dico ꝙ dēat intelligi de abilibus
alias ad poſſidendū. q꞉ iura loquētia de ꝑſonis ītelli
gunt̄ de idoneis. l. vt gradatim. ff. de mu. ⁊ ho. ⁊ ca.
eunuchus. lv. di. ⁊ glo. in. l. i. C. de ſacroſan. eccl̄. ideo
dico ꝙ ſi laicus poſſideret vel ſpurius vel mulier ꝙ
nō hȝ locū iſta rl'a per ꝑdicta. Itē ibi abſqȝ ſymonia-
co ingreſſu ⁊c. Ex quo ſequit̄ ꝙ ſi vnus a ꝑncipio ha
buit poſſeſſionē ex collatiōe ordinarij alicuius bene-
ficij reſeruati ⁊ tandē lapſo aliquo tpe fuit viſum ꝙ
erat reſeruatum: ⁊ cōmiſit ſymoniā cum illo qui īpe-
trauerat ꝙ ēt tūc hȝ locū iſta regula per iſtud verbuȝ
hic poſitū: quia a principio nō habuit īgreſſuȝ ſymo-
niacum ergo ſi poſtea habuit cū ſymonia nō pōt am
plius impetrari. q꞉ nō eſt recedenduȝ a verbis conſtō
nis etiam exorbitātis. ar. l. nō aliter. ff. de le. iij. ⁊ l. de
ꝑcio. ff. de publici: ⁊ ſic audio ſniatum fuiſſe in rota:
ita ꝙ poſt triēniuȝ fuit caſſata īpetratio facta ab alio
tertio in hyſpania. Itē hic dr̄ ⁊ electōis hmōi ꝯfirma
tione ⁊c. ex quo ſequit̄ ꝙ iſta rl'a non hȝ locū ſi qs tm̄
ex electione ſiue cōfirmatione poſſideret. ⁊ idē dice-
rem ſi ſine ꝓuiſiōe vigore acceptatiōis poſſideret. vt
c. ſi. de ꝯceſ. pre. lib. vi. Et rō eſt q꞉ ꝑ electionē nō acq
rit̄ ius in re ſed ad rē. vt vult glo. no. in cle. i. in verbo
colla. vt lite pēdē. iij. glo. in. c. q̄to. lxiij. di. velit ꝯtriuȝ
qꝺ Sicu. tȝ vt arbitror in. c. nobis de iure pa. ſȝ veritas
eſt iſta: ꝙ ꝑ confirmationē electionis acquirit̄ ius in
beneficio electo: ⁊ appellatiōe electiōis ſimplr̄ ꝓlate
ītelligit̄ de ꝯfirmata vl' de ea q̄ reqrit cōfirmationem

Scda pars.

ꝓprie ſūpto vocablo. vt dicit gloſella ſingul. i vbo ele
ctiōi i cle. q2 ꝯtigit. ḋ reli. do. quā no. ibi cardi. ⁊ iſert
ex ea vnū aliḋ bonū dctū. ſ3 ſi volum⁹ tenere illud qḋ
dicit Abb. corroborat̃ ꝑ illḋ qḋ dicit Old. ꝯſi. cxlvi.
qḋ poſui in ti. ḋ elec. ⁊ ḋ ꝯceſ. pre. qḋ icipit factū ē rł'e
dz itelligi ḋ elec. iproprie ſūpta q̄ nō reqrit ꝯfirmatio
nez ſ3 ſtati elect⁹ pōt admiſtrare. vt ſūt aliq̄ ꝑbē. electi
ue ꝑ ca. vt in eccle. camoꝝ. ⁊ iſte rł'es nō ſūt ꝓprie ele
ctiue ꝑ dictā gl. ⁊ ꝑ illud qḋ dicit ibi car. i. d. cle. q2 ꝯti
git. tñ i rota vidi iniari ꝑ Anto. ḋ graſſis ꝯriū. ſ3 iſta ē
vitas: ⁊ iſta dr̃ poti⁹ collatio q̄3 electio ⁊ ſic loqr̃ Ol
dra. in. d. ſuo ꝯſilio. ex quo ifero q̄ in illis talib⁹ bene
ficijs ēt ex ſola electiōe ſine ꝯfirmatiōe hēat locū iſta
rł'a. q2 illa ellectio hētur ꝓ collatiōe. ergo ⁊c̃. facit gl. i
c. ſi poſtq̄3 de elec. li. vi. ⁊ i. c. i. de tēp. or. e. li. Itē iquā
tū iſta rł'a dicit ꝑ triēniū ⁊c̃. dz itelligi ḋ triennio ꝯti
nuo. itaq3 ſi ꝑ vnū diē tm̄ infra triēniū nō poſſidebit
nō h3 locū priuilegiū huius regule qa dictio ꝑ deno
tat ꝯtinuationē omnimodā. l. vrbana. §. ꝑ noctare. ff.
de vbo. ſigni. ⁊ ad hoc facit. l. ſi qs ita. ⁊ eſt lex. iiii. ff.
de ꝯdi. inſti. ⁊ qḋ ibi dicit Bal. q dicit de dictiōe per
iūcto tpi. q̄ tp̄s ꝯtinuū eē ſignificat. ¶ Itē inq̄3rū hic
dr̃ pacifice dz itelligi. i. ſi nō fuit ſibi mota lis. vt dicit
gl. in. cle. i. de ſequeſtra po. ⁊ fru. in vbo añ. ⁊ nō expo
no pacifice. i. iuridice. vt dicit gl. ⁊ i. c. placuit. xvi. q.
vi. ⁊ dixi. ſ. rł'a ꝓxia ⁊ ſic practicat̃ q̄ l3 qs poſſideat
⁊ hēat fructus. tñ ſi lis eſt ſibi mota nō dicit̃ pacifice
poſſidere. idez dico ſi nō moueat̃ ſibi lis. ſed nō poſſi
det maiore partem fructuz. tunc nō dr̃ pacifice poſſi
dere. vt vult gl. in. c. cōmiſſa. de elec. li. vi. ⁊ aliq doc.
in. c. ꝯſti. ii. de ap. inde. dicit Bella mera. in. d. cle. q̄
ſi vnus moleſtat̃ ſup perceptione fructuū. tamen ipſe
poſſidet maiorez partē ipſoꝝ q̄ dr̃ pacifice poſſidere
pro quo facit glo. in. d. c. cōmiſſam. ⁊ in hoc vt non

Pacifica poſſeſſio.

dicat̃ pacifice poſſidere ſatis ē q̄3 fuit ſibi lis mota ꝑ
vnū: vel q̄ moleſtet̃ ab vno vt nō ꝑcipiat maiorē par
tez fructuū. ēt quo ad alios qui nō moleſtauerūt ar. l.
nāliter. ff. de vſucap. l3 videat̃ ꝯtra. l. fi. C. de rei ven. ⁊
facit ꝓ ⁊ ꝯ. vt dicūt doc. maxime Anto. ⁊ Sicu. in. c.
iiḋ. de ꝑſump. de quo aliqd dixi ſupra regula ꝓxima.
Itē inq̄3tū hic dr̃ ex aliq̄ reſeruatione gñali in corpe
iuris clauſula ⁊c̃. hic videt̃ q̄ aut cōpilatores hui⁹ rł'e
⁊ ēt tpe Sixti ⁊ pauli errauerūt aut ego ſu3 bubulus.
Nā xxiiij. ānis volui ⁊ reuolui ius canonicū ⁊ ciuile
quoꝝ. xxii. practicaui in curia ⁊ legi hic quoq3 ⁊ in ꝑti
bus trib⁹ tñ nunq̄3 reperi reſeruationē in corpe iuris
clauſam niſi vnicū tm̄: vz in vacantibus in curia: ⁊ h
caſu curia extēdit̃ ad duas dietas. c. ii. ⁊. c. ꝑſenti. de
ꝑbē. li. vj. S3 ſi h eſſet verū q̄re dr̄ h ex aliq̄ reſuatiōe
⁊c̃. Ideo credo q̄ ſic vn⁹ fecit a ꝑncipio: ſic oēs alij ſe
cuti nūc ſunt eū: ⁊ ſuffeciſſet dicere dūmodo in curia
nō vacauerit: niſi velis dicere q̄ eſt alia reſeruatio in
corpe iuris clauſa: v3 qñ ē bñficiū deuolutū ad papā
de quo lapſo tpe nullus ſe pōt itromittere: ⁊ ſi ꝯferat
nihil valet. c. l3. de ſup. neg. ꝑ. ⁊ gl. ibi. ⁊ in. c. ii. ḋ ꝯceſ.
pre. Itē qñ ecclia iferior eſt ſubta pape: q2 tūc ei⁹ col
latio ꝑtinet pape. c. fi. de renū. ſm aliquos: ſed iſte nō Nota.
dñr reſeruationes gñales: ſ3 q̄dā collatio ꝑticularis:
nec cācellaria vtit̃ iſtis reſuationib⁹ cogitādū tñ eſt
q̄ l3 bñficiū ſit deuolutū. tñ pōt vniri ꝑ epm. vt in. c.
ſicut de ſup ne. ꝑ. ſm Fride. de Senis ſuo ꝯſil. l3 gl. ⁊
Domi. in. c. ſi tibi abſenti. de ꝑbē. li. vj. dicūt ꝯriū.
Itē pōt ꝯferri per legatū. gl. i cle. fi. de bñficio. ḋ ꝑbē.
⁊ in. c. i. de offi. le. li. vj. Itē per executorē. vt in. d. cle.
Itē. c. fi. de renū. nō facit ad caſum: q2 ibi pertinebat
iure ſpāli. ſ. q2 papa ſibi ꝯceſſit ꝑuilegiū: tñ vnus ma
gnus abbreuiator dixit mihi illū caſum ꝓ ſingulari q̄
illa erat reſeruatio generalis ſed certe non eſt reſer

uatio. ſʒ collatio ordinaria: ꝛ ita dixit mihi Nicolaus
de caſtel'o q tʒ opionē illā ꝙ nō ſit niſi vnica reſerua
tio: ꝛ ꝙ fuit error abbreuiatoꝝ. Itē dr̄ hic ꝙ de bn̄fi
cijs talr̄ poſſeſſis nequeāt moleſtari ꝛc̄. Ex iſto tex. di
cunt dn̄i de rota viuentes nūc ꝙ iſta rl'a tm̄ defendit
poſſidētē triēnio pacifice a poſſeſſiōe tm̄ ꝛ nō a ꝓꝓe
tate ꝛ ad h̄ alle. gl. no. i. c. ꝯtigit. de do. ꝛ ꝯtu. ex q̄ no.
ibi Sicu. ꝙ ſi qs poſſideat bn̄ficiū ꝑ x. ānos īter pn̄
tes ꝙ ampli⁹ pōt ſe ꝯ̄fendere a vo dn̄o illi⁹ bn̄ficij: ſʒ
ipe nō efficiatr̄ bn̄ficiat⁹ quo ad ꝓprietatē. Itē ad hoc
allegatr̄ dcm̄ Inn. i. c. de offi. vica. ꝛ in. c. ſi. de ſup. ne
pre. ꝛ allegauit mihi hoc vn⁹ auditor q hēbatr̄ ꝯ̄ melio
rib⁹ in iure cōi ꝛ ciuili. ſʒ fuiſſet alias viciosus. voca
batr̄ Ioānes franciſci: ꝛ dixit mihi ꝙ habuit iſta ꝯſtō
ortū a qdā ꝯſtitutione facta in concilio Cōſtātien. q̄
fuit approbata i ꝯcilio Baſilien. ꝛ ſic volūt do ꝯ̄ ro.
ꝙ iſta rl'a nō de titulū. ꝛ ſic ſn̄iauit villa diego. de ꝯſi
dn̄oꝝ auditoꝝ ſuoꝝ ꝯ̄ bn̄dictū cubiculariū pape ꝯ̄ mē
ſe februarij āno. lxxix. q ceciderat a poſſeſſiōe cuiuſ
dā monaſterij ꝛc̄ ego tenebā ꝙ iſta rl'a daret titulū. ꝛ
ad hoc allegabā. c. cura ꝯ̄ iure pa. vbi appet ꝙ ēt quo
ad titulū vr̄ quis hr̄e ius ſi bona fide poſſidet: ꝛ hoc
vult dicere glo in. c. ſi poſſeſſiōes. xvj. q. iij. ibi. vl' dic
ꝛc̄. ꝛ ad hoc facit ēt gl. in dicto. c. cura quā no. ibi Si
cu. ꝛ optīa glo. in. i. ſolone ad dcm̄. c. cura. xvj. q. vij. i
c. ſi qs deinceps. Itē ad ꝑdicta allego. c. ſi a ſede. de
ꝑbē. li. vi. vbi ceteris parib⁹ ēt in bn̄ficialib⁹ poſſeſſio
dat titulū ꝛ facit qꝺ dicit ibi Io. de imo. ſʒ Domi. vi
deatr̄ claudicare. itē ad hoc facit qꝺ dic̄ Bal. ꝛ dic̄ eē
ſingulare in. l. q̄uis. C. de fideicō. li. co. vbi di. ꝙ ea q̄
tēdūt ad ꝑfectionē mādati tacite īcludunt. ꝛ ex hoc
colligit ibi ꝙ cū vnū ꝯceditr̄ vr̄ ꝛ aliud ꝯcedi qꝺ ſeqt̄
ad aliud: ꝛ ꝯcordat. ff. de ſerui. vr. ꝑ. l. ſuitutes. §. ſi do
mo. ꝛ ex hoc ꝯſului i curia: ꝙ ſi papa mādat aliquem

nō moleſtari ſup fructib⁹ ꝛ poſſeſſiōe alicui⁹ bn̄ficij ꝙ
ꝑ hoc videtr̄ adiudicaſſe ſibi bn̄ficiū: ꝛ ſic ſn̄iauit rota
vna cā de vallada in Portugallia ꝛ ꝓnūciauit Gaſ
par auditor ſʒ papa mādat ipꝫ nō moleſtari hic q poſ
ſedit triēnio. ergo vr̄ ſibi dare i⁹ ꝑcipiēdi fruct⁹: ſʒ ius
ꝑcipiēdi licite fructus ē ipe titulus: g̃ ꝛc̄. ꝑ ꝑdcā. l. ex q̄
ſeqt̄ ꝙ ſi iſte eēt ſpoliat⁹ poſſʒ petere reſtōnē ēt ſi obice
retr̄ ſibi ꝙ nō hʒ titulū: qꝛ ipe poſſet dicere ꝙ hʒ ex hac
rl'a. vt dixi tm̄ ad hoc poſſet rn̄deri ꝙ quo ad poſſeſſio
nē bn̄ficij poſſet reſtitui. Sed tūc ego replicarē de. c. i.
de eo q mittitr̄ in po. li. vi. ꝛ de hoc addo hic ea q̄ dix
ſupi⁹ in. xv. rl'a. i. iij. ꝓrogatiua ꝛ deciſionē hui⁹ dubi
reliquo dcis dn̄is. qꝛ poſſet mihi dici ꝙ iſta rl'a regre
ret titulū ꝑcedētē. ergo ꝛc̄. dicerē ego ꝙ ēt ſi titul⁹ eēt
īualid⁹ ꝑm⁹ tm̄ h̄ validatr̄ ergo ſeqt̄ ꝙ ē nou⁹ titulus ēt
quo ad iudicialia ꝛ q̄ ad deū qꝛ ſʒ ꝯfirmatio nō faciat
firmū niſi qꝺ al's ē legitimū tm̄ ſi papa fac̄ ex certa ſcia
tūc vr̄ illꝺ qꝺ nullū erat a ꝑncipio facē firmū. vt di. gl
nota. i. c. placuit. i ſi. xvi. q. vj. ꝛ ſic ē in cāu nr̄o ꝛ ſi cre
do verius ſalua auctoritate ſedis aplice. ꝛ. D. T. R.
Nā ſi ꝯ̄riū eſſet verꝫ daretr̄ mā ſpoliādi poſſeſſores ꝛc.
Itē inquātū hic dr̄ dūmō ſe nō ītruſerit ꝛc. dʒ ītelligi
iſto mō: qꝛ ſʒ al's de iure nō dicatr̄ intruſus ēt q ꝑ viꝫ in Nota.
trat poſſeſſionē alicui⁹ bn̄ficij ſi al's hʒ titu. ad illꝺ bn̄
ficiū: tm̄ qn̄ bn̄ficiū ē reſuatū gn̄alr̄ vt h̄ ſʒ hēat titulū
cēſetr̄ ītruſus. fac̄ qꝺ no. Domi. i. c. eū q de ꝑbē. lib. vi.
vbi di. ꝙ hūs cāonicū ti. ēt ſi violēter īgrediatr̄ bn̄ficiū
nō dr̄ ītruſus: ſʒ qn̄ eſt bn̄ficiū reſuatū nō cēſetr̄ hr̄e ti
tulū. g̃ ꝛc. Itē īquātū h̄ irritātr̄ īpetratōes fcē ꝯ̄ dictis
bn̄ficijs ſic poſſeſſis. ſeqtr̄ vn⁹ ītell's ad vba ſeqntia ibi
antiq̄s lites penit⁹ extiguētes ꝛc̄. ꝛ ſit ſenſus ꝙ ſi vn⁹
poſſederit ēt an̄ iſtā rl'aꝫ triēnio aliqꝺ bn̄ficiū pacifice.
ꝛ ſi poſt triēniū vn⁹ ali⁹ īpetret illꝺ ꝙ nō valeat īpetra
tio. ꝛ poſtea fuerit mota l' ēt an̄ iſtā rl'aꝫ ꝙ extiguitr̄ iſta

lis antiq̄: ⁊ iſto mō ꝑt itelligi illa rl'a. vȝ ꝙ ēt ſi ipetra
tio ſit fcā an̄ triēnalē poſſeſſionē pacificā ꝙ nihil vz. ⁊
ēt ꝙ extiguit lites ātiq̄s ſup̄ h̄. Sȝ certe ſup̄ hoc vltio
ego ſemp̄ dubitaui qd vult dicere antiq̄s lites peni-
tus extiguēdo ⁊c̄. ⁊ ego ꝯſului doctores doctos ⁊ ipſi
itelligebāt prout ego itellexi ⁊ ego ſic itelligo. vȝ ꝙ ſi
vn⁹ poſſidet vnū bn̄ficiū ⁊ tu citas eū ſup̄ eodē bn̄fi-
cio. ⁊ tn̄ ipſe poſtea ꝑcepit fruct⁹ pacifice p̄ triēniū ⁊
tu p̄ totū triēniū nihil facis ꝯ eū ꝙ ipē dr̄ pacifice poſ
ſiderē n̄ obſtāte illa lite ātiq̄ mota an̄ triēniū: qꝛ illa ex
tinguit papa: ⁊ h̄ vult dicē ꝑte iſta rl'a ⁊ qd̄ h̄ ſit veꝝ
h̄ fundo: qꝛ qn̄ tu nō ꝓſequeris litē p̄ te motā videris
hr̄e eā p̄ ꝯrelicta: ⁊ iō nō dr̄ iā lis pēdē. vt dic̄ gl. no. i
v̄bo ꝓſequat̄ in cle. i. vt lite pēdēte. ⁊ illā allegat deci
ſio. ro. ccccv. q̄ icipit. Itē ſi lite pēdēte. ⁊ tn̄ illa eadeȝ
deci. dic̄ ꝙ nunq̄ȝ lis finit̄ in curia niſi p̄ ſn̄iaȝ. iō rota
practicat hodie ꝯ iſtū itellectū meū ꝑꝑ illā deciſionē
ēt ſi duret lis p̄ mille annos: ſȝ ſupra. in. xxvij. rl'a de
ſurrogatiōe dixi ꝯ illā ꝺciſionē. ⁊ allegaui dictā cle. i.
⁊. c. i. de lit. ꝯte. li. vi. ⁊ alia iura. ⁊ ꝯcludendo hic ꝓut
ibi dixi. ⁊ illā gl. dȝ itelligi qn̄ vn⁹ renūciat liti: qꝛ q̄ ad
eū nō dr̄ lis pēdē. l. poſtq̄ȝ. liti. C. de pac. vel al's ex ꝯie
cturis appet ꝙ nō vult ꝓſeq qd̄ reliquit̄ arbitrio iudi
cātis. vt no. glo. in. l. fulcini⁹. §. i. ff. ex qb⁹ cauſis i po.
eatur. ⁊ facit. c. nō ſolū. xi. q. iii. ⁊. c. quē progenito res
xx. q. i. ⁊. c. dilecti. de appel. ⁊ iſta ꝑ̄ſumptio eſt ꝓpter
iſtud trienniū qd̄ dicit iſta rl'a puta ſi infra triēniū nō
fuit citatus ad aliqueȝ actū: ⁊ ēt loqt̄ iſta rl'a q̄ ad cās
futuras poſt rl'am p̄. l. leges. C. de legi. ⁊ ad cās ꝑ̄teri-
tas p̄ v̄bū poſſederit hic poſitū. ⁊ pōt referri ad ꝑ̄teri
tuȝ ſubiūctiui ⁊ ad futurū. iuxta gl. in. c. ij. de ꝯſti. li.
vj. ⁊. c. i. de cle. nō reſi. li. vi. ⁊ qꝛ lex ſemp̄ loquit̄. l. ar-
riani. C. de here. ſequit̄ ꝙ ēt pōt dici antiq̄ lis ēt poſt
regulā. Et dicit̄ pacifice poſſidere iſte ante triēnium
citatus ſȝ infra trienniū nō per iſtā rl'am ſi habuit fru
ctus pacifice. ⁊ qd̄ dico hic refero ad rl'aȝ. xxvi. ſupra
loquētē de ſurrogatiōe: ⁊ illd̄ qd̄ dixi ibi refero hic cā
breuitatis. ⁊ ſic ꝓ iſto itellectu meo vidi ꝙ Anto. de
caſarellis maxim⁹ aduocat⁹ tenuit ⁊ ꝯſuluit ⁊ allega
uit no. p̄ Bal. in. l. ſi ſit. §. ff. de le. i. ⁊ i. l. titi⁹. ff. de ac.
emp. ⁊ ven. rota tn̄ ꝓſequēdo ſt ilū ſuū tȝ ꝯriuȝ: qꝛ i cā
mea allegaui hoc ⁊ nō ꝓfuit. Iō ē hodie iter curiales
ꝙ ſi citas vnū ſp̄ in quolibet anno facias aliquē actū
vel ſaltē ifra trienniū. ⁊ ſic fit hodie. Et ex ꝑ̄dictis tol
lit̄ vnū dubiū curioſoꝝ ꝙ ſi vnus tp̄e Sixti poſſidet
duobus annis ⁊ vndecim mēſib⁹ ꝓacifice. ⁊ tp̄e In
nocentij alio mēſe poſtq̄ȝ facta eſt iſta rl'a vel ante. ꝙ
ſit tutus. lȝ rl'a Sixti ſit mortua. tn̄ qꝛ iſta refert̄ ad ꝑ̄-
terita. etiā iſta rl'a tuet̄ eū. vt ſupra dixi. Item iſta rl'a
poſſet habere locū in ipetratione facta poſt pacificā
poſſeſſionē triēnialē ſiue in forma iuris ſiue p̄ vacatio
neȝ ipſo facto de cōmiſſis ante trienniuȝ ex quo idi-
ſtincte loquit̄. tn̄ melius eſt dicere de ſecundo modo
⁊ non in forma iuris. qꝛ tūc nō eſſet cauſa beneficialis
vt dicit glo. in. c. ii. vt lite pendēte li. vi. vidi tn̄ dubi-
tari ſi vn⁹ poſſedit bn̄ficiū ſex annis ⁊ egō ipetro illd̄:
qꝛ nō ſoluit mediā annatā. ⁊ ſm̄ bullā Pii eſt ꝑuatus
ipo facto ⁊ ex p̄rimo p̄ quot ānos poſſederit ſm̄ rl'aȝ
ſupra proximā. tamen nō peto derogari huic regule
an pōt poſtea mihi opponi de hac rl'a. ⁊ crederem ꝙ
nō. qꝛ papa vr̄ facile ibi derogare ar. c. i. de ꝯſti. li. vi.
⁊ eoꝝ que notant̄. maxime per Bar. i. l. ſi quis in ꝑ̄n-
cipio teſtamēti. ff. de lega. iii. ⁊ p̄ doc. in. c. i. de exceſ.
pre. li. vi. maxime quia nō ē ibi clauſula derogatoria:
tamen ad cautelaȝ ſemp̄ ponit̄ in ſupplicatione ⁊ cū
derogatiōe ⁊c̄. Et per hoc infero ꝙ hec rl'a habeat lo
cum in priuato ipſo iure vel per ſententiam ar. l. in re
bus. §. ſi. cum. l. ſed ſi manente que ſequitur. ff. de pre

cario. Et credo q̄ hʒ locum iſta regula. etiā ɔtra iudicem. ar. ɔquerēte de reſti. ſpo. ꝛ ad predicta facit: quia iſte etiā ſi caret titulo. tn̄ non dr̄ intruſus. ex quo cōtinuat ſuā p̄mā poſſeſſionē quā hēbat per dicta iura. ꝛ hoc vult iſta rl'a ɔſiderās initiū ingreſſus. ꝛ facit. c. eū qui in p̄n. ꝛ qd̄ ibi notat Dn̄i. de prebē. li. vi. maxime qꝛ iſta rl'a nō dat titulū ſm dn̄s de rota. ſed tantuʒ defendit poſſeſſorē: ꝛ ſic videō ad. c. i. de reg. iu. li. vi. qui dicit q̄ nemo pōt bn̄ficiū obtinere ſine inſtitutiōe. ſʒ nō dicit q̄ nō poſſit poſſidere. facit qd̄ dicit Abbas i c. in lr̄is de reſt. ſpo. Sed tenēdo intellectū queʒ tenet rota neſcio qd eſt dicere ſm dn̄os auditores antiquas lites penitus extinguēdo licet interrogauerīʒ aliquos ex eis. trāſeant tn̄ cuʒ alijs ſuis ſtatutis. ꝛ hec p̄ nunc. ꝛ ſi aliqs dixerit antiquas lites que durauerunt p̄ decē annos ante illud triēniū vt in ſimili dicit gl. in cle. i. de rebus eccle. ꝛ i. l. ſi. ff. ſi ager vecti. vel emphi. pe. dico q̄ iſta regula eſt vna truffa. qꝛ tūc ēt obſtaret dicta deciſio rote que dicit q̄ nunq̄ȝ extinguit̄ lis niſi p̄ ſententiam in curia. ꝛ in tātū aliqui volunt iudicare in illa deci. q̄ etiam ſi viderint clare iſtā regulam finire lites. tn̄ potius volūt ſtare deciſiōi rote q̄ȝ deciſiōe pape. ꝛ ideo videtur ſibi q̄ eēt dicere ɔtra euangeliū boni. tn̄ doctores ɔtrarium credunt. Et intelligūt alij qui alij antiquas lites. ſ. cū anceſſore. ſec⁹ cū iſto nouo poſſeſſore. ita dixit mihi Jacobus de rizōib⁹ abbreuiator de pco maiori bon⁹ iuriſta. ſʒ nihil allegauit. iō ꝛc. ſʒ qꝛ ex quo iſte deſit poſſidere lite pē. p̄ſumit̄ q̄ ſucceſſor ſit doloſus ꝛ ītruſus ar. c. quia. v. de iudic. ꝛ. c. ſepe de reſt. ſpo. ꝛ ca. i. de ali. mu. iu. ꝛ ca. ſignificauit de reſcrip. Et ille q deſit dolo poſſidere lite pē. pōt ſp̄ cōueniri ꝛ ſn̄ia lata ɔ̄ eū p̄iudicaret ſucceſſori p̄ p̄dicta iura ꝛ p̄ multa alia. ꝛ ſic practicat̄. Itē poſtea cōſului dn̄m Nicolaū de caſtello, ꝛ r̄ndit mihi q̄ neſciebat ītelligē aliter q̄ȝ ego hic dico. ꝛ remiſit me ad dn̄ȝ Antoniū d̄ eugubio ātiquū p̄curatorē q dixit mihi q̄ in h̄ tp̄e habuit ſn̄iam ɔ̄ ſe ſicut ego in cā mea. ꝛ q̄ iſta rl'a nō eſt i hoc intelligibilis ꝛ q̄ ille q cōpoſuerūt eā nō intellexerūt. ꝛ q̄ deberēt vocari aduocati ꝛ p̄curatores ꝛ auditores qn̄ cōponunt̄ rl'e. tn̄ nolūt maiores ꝛc̄. iō dico ex quo obſcure loq̄t iſta rl'a in h̄ p̄inde hētur ſi nō fuiſſet ɔdita. l. d̄ etate. §. nihil. ff. de iterrog. acti. ego tn̄ ſic intelligo ſicut dixi. tn̄ rota ɔ̄triuʒ practicat. pur tn̄ p̄pter p̄rogatiuā curie ſaluet̄ dicta deciſio: ſalteʒ in lite pen. in curia. ſ. q̄ nō finiat̄ lis niſi p̄ ſn̄iaʒ vt dicit deci. p̄dicta vt lucrēt̄ notarij ꝛ copiſte ꝛ meretrices. ſʒ extra curiā ad minus ſeruaret̄ illd̄ qd̄ dixi ex quo oēs litterati ſic intelligūt ſed nō ſeruat̄ niſi indiſtincte ꝛ male ꝛc̄.

¶ Ultimo dico pōderāda hec verba iſtius regule naʒ hic non requirit̄ aliud ad eius v̄ificationeʒ niſi titul⁹ coloratus ꝛ poſſeſſio ꝛc̄. Et excipiunt̄ tn̄ duo caſus. ḡ ſeq̄t q̄ i alijs iſta rl'a ē firma. naʒ exceptio firmat regulā. ꝛ vltra iura vulgaria allego ad hoc. c. lʒ in fi. de ele. ꝛ. c. ii. in p̄n. ꝛ in fi. de ɔiu. lepro. Ex quo ſequit̄ q̄ etiā ſi excōicat⁹ poſſiderit triēnio ex titulo colorato aliqd̄ bn̄ficiuʒ q̄ pōt iuuari hac rl'a: qꝛ nulli dubiū q̄ excōicat⁹ pōt poſſidē ēt bn̄ficiū cū poſſeſſio ſit qd facti potius q̄ȝ iuris. li. i. §. ſi vir vxori. ff. de acq. po. c. cū noſtris de ɔce. p̄bē. ergo ea q̄ ſunt fc̄i nō poſſunt iure ciuili vl' alio poſitiuo īfringi. vt in. d. §. ſi vir. ergo ſeq̄t q̄ cū excōicat⁹ pōt poſſidere. facit. c. itē cum qs. ꝛ. c. in lr̄is. de reſt. ſpo. ergo i eo hʒ locū iſta rl'a: ꝛ hoc q̄ ad hoc vt nō moleſtet̄ vt hic. ſecus dico. de reſtōne ſi ſpoliet̄. qꝛ tūc obſtaret ſibi exceptio excōicatiōis. vt dicūt tres glo. vulgares in. c. i. xxiii. di. ꝛ. c. ex inſinuaſione de p̄cu. ꝛ in. c. dilectus. de reſcrip. Itē per p̄dicta dico idē in herico q̄ ad poſſeſſioneʒ facti quouſq̄ȝ ſpoliet̄. ꝛ ſic tollo diſtinctionē doctoꝝ in. c. in. i. de iudi. q̄ ad caſuʒ hui⁹

Excōicatus pōt poſſidere bn̄ficium.

regule. ⁊ credo ꝙ ſic practicat rota ⁊ eſt verum: quia ſic dixit mihi dominus Petrus ferrara hyſpanus doctiſſimus vir ⁊ allegauit mihi quo ad iſtam regulam: quia defenſio non tollit excommunicato. c. cū inter. de excep. ergo. ⁊c. Item ex p̄dictis infero ꝙ hec regula hꝫ locum. etiaꝫ ſi poſſeſſor ſit ſpurius vel homicida vel quicunqꝫ alius inabilis ex quo indiſtincte loquit̃ ſed in rei veritate debet ītelligi de perſonis habilibꝯ: ar. l. vt gradatim. ff. de mu. ⁊ ho. tamen cōiter tenetur ⁊ male. ¶ Item hoc vidi in curia vnam queſtioneꝫ. ſ. an cōmendatarius ad vitam pōt ſe defendere cū iſta regula. ⁊ certe prime facie videbat̃ ꝙ ſic ex quo habet colloratū titulū ⁊c. tñ cōtrarium credo verius. naꝫ eſt certū ꝙ iſte nō habet colloratū titulū. ſꝫ tm̄ depoſitū ar. l. cōmendare. ff. de verbo. ſigni. ⁊ eoꝝ que dicit. gl. in. c. ſi ꝯſtiterit de accuſa. Itē quia iſte nō poſſidet. vt l. licet. §. i. ff. depoſiti. l. rei cōmendate. ff. cōmodati. in ar. ergo ⁊c. ⁊ ſic credo ꝓnunciaſſe rotā: tñ hoc crederē verum ſi moleſtaret̃ per habentem titulū ipſius beneficij de nouo vel alias etiam qꝛ ille dr̃ verus ꝓlatus. vt dicit glo. in. d. c. nemo. de elec. li. vj. ⁊ nō cōmendatarius. vt dicit illa glo. ſed ſi alius ēt cōmēdatarius moleſtaret eū crederē hēre locum iſtam regulaꝫ. qꝛ in pari cauſa potior eſt ꝯditio poſſidētis. c. ī pari cauſa. de regu. iu. li. vi. ⁊ crederē ꝙ licet dicat̃ ꝙ cōmendatarius non poſſideat vt dixi. tamen hoc verum qñ dñs verꝰ depoſuit. ſecꝰ ſi iudex: qꝛ tūc poſſidet ſicut dicimꝰ de ſequeſtro. vt notat̃ ī. d. l. lꝫ ⁊ facit lex īterdū. ff. de acq. poſ. ſed ſic eſt in caſu noſtro. ergo ⁊c. neſcio tñ an auditores moderni reciperent hoc. nam dicūt ꝙ nō eſt beneficiū cōmenda per ſuperiꝰ dicta. ⁊ qꝛ beneficiū dꝫ eſſe ꝑpetuū. c. precepta. lv. di. ⁊ notat̃ in. c. veniēs de fil. preſ. ſꝫ dico ꝙ ſatis ē ꝑpetuū quo ad vitā obtinētis in cōmendaꝫ. ar. l. i. pro ſocio. cum glo. ⁊ forte nō eſſet

An cō mēdatarius gaudeat bñficio iſtius rle.

magnuꝫ hoc tenere pro veritate: ⁊ idē ꝙ dico de cōmenda dicerē de adminiſtratione que etiam non dat titulum. vt in alia regula ſuperius latius dixi.

Sequitur. xxxiiii. regula.

¶ Item ideꝫ dominus noſter ſtatuit ⁊ ordinauit ꝙ quecūqꝫ beneficia eccleſiaſtica ſiue in Romana curia ſiue extra eaꝫ reſignata niſi de illis facte reſignatiōes ſi ī Romana curia infra ſex menſes ſi extra dictam curiā facte ſint infra menſem extunc vbi dicta bñficia conſiſtunt publicate ⁊ poſſeſſio illoꝝ ab eis quos id contingit petita fuerit ſi reſignātes illa poſtmoduꝫ in eorundeꝫ reſignatioꝝ ſed per obitum huiuſmodi vacare cēſeātur: collatiōes quoqꝫ de illis tanquā per reſignationem vacātibus facte ⁊ īde ſecuta nullius ſint roboris vel momenti.

¶ Hec regula dicit ꝙ ſi bñficia ſint reſignata ſiue in curia ſiue extra eam: ⁊ reſignatio nō fuerit publicata in curia ſi ibi fuit facta infra ſex menſes ⁊ extra curiā ſi ibi facta fuit infra vnū menſeꝫ ⁊ poſſeſſio petita nō fuerit ab eo cui facta ſit collatio ꝙ ſi moriat̃ in poſſeſſione illius ille qui renunciauit ꝙ cenſetur vacare per mortem ⁊ non per reſignationem ⁊ ꝙ collatio ſic facta per reſignationē non valet hoc dicit ⁊ certe iſta regula eſt maxie equitatis ⁊ eſt ſctā. quia obuiat hic papa malicijs ⁊ fraudibus curialium naꝫ vnus poterat reſignare beneficiuꝫ ſecreto ⁊ poſtea manebat in poſſeſſione: ⁊ cū impetrabatur per mortē illius appebat

ille ꝑmus qui ĩpetrauerat ꝑ reſignatõez ⁊c̃. ideo papa
Frau⁹ ɔ̃ iſtaz regulã. ꝓuidet circa iſta fraudes hic ⁊ ad hanc regulam facit.
l. ſicut. §. ſuperuacuum. ff. q̃bus modis pignus vel hy
po. ſoluit̃. Cõtra iſtã regulã tñ hodie fit fraus ⁊ vidi ɜ̃
facto ꝙ ſi vn⁹ renũciat alteri ⁊ fit ſibi collatio ꝑ ordi=
nariũ vel per papã ⁊ tenet̃ ſecrete: tunc ille qui renũ=
ciauit ſecrete cõſtituit ſe poſſidere noĩe alteri⁹ qḋ põt
fieri in bñficialib⁹ ſcḋm vnũ itellec. ĩ. c. cuꝫ veniſſent
de reſtitu. ſpo. ⁊ tũc ſatiſfit huic regule: tñ ille ſemper
poſſidet: q̃ꝛ tñ mutata eſt cã poſſeſſionis tũc nõ preſu=
mitur fraus per. l. i. C. de donat. ante nup. vbi Bald.
hoc notat ad limitationẽ. dicti. §. ſuꝑuacuũ. ⁊ ſic frau=
ꝯ que probari non põt prodes facienti. l. ſi in fraudẽ
cum glo. C. de lega. ⁊ Bal. ibi notat ego. allego. c. reg=
nſti. de teſta. in fi. cum glo. qḋ intelligo verũ iure fori
ſed non iure poli. ar. c. erubeſcat. xxxij. di. ⁊ iſta regula
facit cõtra preſumptionẽ iuris. naꝫ eſt certũ ꝙ veritas
priuare debet opinioni. c. veritate. cũ glo. viij. di tamẽ
hoc verũ niſi princeps cereus de veritate mãdet ꝑfer
ri opĩonẽ vt caſu iſto: ⁊ poteſt ꝑnceps facere. vt plene
declarat Bar. in. l. ſi is qui pro emptore. ff. de vſuca. ⁊
quia hic dicitur de publicatione: tamẽ quo ad iſtaꝫ re
gulã ſatis eſt ꝙ capiat̃ pro oſtenſione vel notificatiõe
fienda illi reſignanti: faciat glo. in. l. ij. C. de peti. bo.
ſub. li. x. c. nulli phas. xix. di. ideo in curia ſi ibi eſſet re
nunciãs ſatis eſt ꝙ ſibi notificaretur prouiſio corã no
tario ⁊ teſtib⁹: ſed ex ſupradictis arbitror ſufficere fiat
in cãcellaria vel in camera apoſtolica facit glo. i auc.
de nõ eligẽdo ſecũdo nuben. §. ſi. in vero proclamata.
⁊ qḋ ex ea notat Ange. ibi. ⁊ idem credo ſi non ſit pre
Nota. ſens renũcians in curia ꝙ procurator publicet ibi in
cãcellaria qñ renunciat nomine alterius. lꝫ aliqui pu
blicẽt in audiẽtia cõtradictaꝝ: ⁊ ſic fit hodie in audiẽ
tia ɔ̃tradictarũ exabundãti. ¶ Itẽ inquãtũ hic dicit̃

ꝙ poſſeſſio petatur crederez forẽ ſatiſfactũ ſi corã no=
tario ⁊ teſtib⁹ petatur licet nõ iudicialiter: quia quã=
do ſit mẽtio de interpellatione ſufficit vnica extra iu=
dicialis. vt eſt glo. in. c. ſi epiſcopus. xviij. diſtin. ⁊ ibi
dicit Domi. faciat glo. ⁊ ibi Docto. in capi. cum cau
ſa de offi. deleg. ⁊ cle. i. de decimis. Item ponderan= **Illatio**
da ſunt verba hic poſita inquantũ ponunt cõditionẽ
ſcꝫ. ſi reſignãtes in poſſeſſione moriantur ⁊c̃. ⁊ poſtea
dicitur ꝙ collatio ipſoruꝫ beneficioꝝ tanq̃ꝫ ꝑ reſigna
tionem vacantium non valeat ⁊c. ¶ Ex quo ſequitur
ꝙ caſſatur hic illa collatio vel prouiſio pape facta per
reſignationem quando reſignans moritur in poſſeſſio
ne ⁊c. ſed ſi non moriat̃ in poſſeſſione vel poſſidet: ſed
viuit poſt triennium hic ſtatutũ: tũc quia illa cõditio
eſt reſolutiua ⁊ ſi nõ exiſtit ſequitur ꝙ diſpoſitio non
habeat locum. argu. lib. ii. ff. de in diem adiectione. l.
cedere diem. ff. de verbo. ſignifica. ⁊ facit quod dicit
Oldr. in cõſi. ccxxx. in. iij. colum. quod incipit allega
tiones: ⁊ ſi ſic ſequitur ꝙ ſi vnus dedit mandatuꝫ de
reſignando in curia: ⁊ procurator reſignauit: ſed non
fuit facta diligẽtia de qua hic tũc ſi ille qui dedit mã
datum viuit ꝙ ſemper ille cui facta eſt reſignatio po
teſt expedire bullas ⁊ habere poſſeſſioneꝫ: ⁊ iſta regu
la nõ obſtat. immo iuuat per predicta: ⁊ ſic audio ſen
tentiam fuiſſe in pallacio. ⁊ ad hoc facit etiaꝫ aduer=
bium quoqꝫ hic poſitũ quod copulat: ⁊ eſt ſimilitudi
narium extenſiuum ad precedentia: ⁊ de eius natura
eſt precedentiuꝫ omniũ ⁊ eoꝝ accedentiũ repetitionẽ
inducere: vt probat Oldra. cõſi. ciij. quod icipit que
ſitum eſt ⁊ allegat. l. in repetendis. ff. de lega. iij. ⁊ de
fundo iſtru. l. ſeye. §. gayo. ſed ſic ponitur hic. ergo ⁊c.
¶ Omitto ponere hic ſi reſignatio fuit facta in ꝑtib⁹
beneficij reſeruati: ſed ille in cuius fauorem facta fuit **Nota.**
neſciunt tunc: ſed tẽpore aliquo lapſo ante menſe ſci=

nit ⁊ venit ad curiam ante habebat locum terminus
huius regule: ⁊ circa hoc circa alia ſufficiat pro nunc
vna doctrina Bal. in. c. quoniam. de prohi. feu. alie.
per loth qui notat ibi quod terminus iuris vel ſtatuti
nunquã eſt peremptorius ſi legitimuʒ probetur impe
dimentum: ⁊ tale eſt illud: ergo ⁊c. ⁊ allegat ibi multa
iura que ſufficiant ad alios caſus.

¶ Sequitur. xxxv. regula.

¶ Item idem dominus noſter vt litibus fi-
nis celerius imponatur ⁊ litigantiuʒ parcat
ſumptibus ⁊ expenſis ſuorũ predeceſſorum
cõſtitutionibus ⁊ ſtatutis inherendo ſtatuit
⁊ ordinauit ꝙ in cauſis in Romana curia pẽ
dentibus ⁊ quas imposterũ in ea quouiſmo
do cõtigerit agitari nulli ante diffinitiuã ſen
tentiã liceat appellare: nec appellatio ſi fue
rit emiſſa debeat admitti niſi ab iterlocuto
ria que viʒ habeat diffinitiue vel a grauami
ne minime concernente negociuʒ principale
qđ non poſſit per appellationeʒ a diffinitiua
ſententia repari: nulliqʒ cauſe appellationũ
huiuſmodi comittantur niſi incommiſſione
exp̃matur quod interlocutoria viʒ diffiniti-
ue habeat vel grauamẽ ſit tale qđ in appel-
latione a diffinitiua nõ valeat reparari alio
quin appellatiões ⁊ commiſſiones impoſte
rum ⁊ quicquid inde ſecutum fuerit ſint nul-
lius roboris vel momenti cõmiſſionibꝰ ap-
pellationũ iam iudicibus preſentatis ⁊ exhi
bitis in ſuo robore permãſuris in quibus la
tis ſuper eiſdem ſententijs ſecundo vel vlte
rius ab eis non liceat appellare: appellãtes
vero ⁊ appellationes etiã ab interlocutorijs
⁊ grauaminibus huiuſmodi ſuo vel alterꝰ
nomine pſequentes ſi ſuccubuerint vltra ex
penſas ⁊ damna ad que reſartienda de iure
cõdemnatus cõpellitur viginti florenis au-
ri mulctetur.

¶ Iſta regula dicit ꝙ in curia romana nullus põt ap
pellare ante diffinitiuaʒ ſniam nec eius appellatio dʒ
admitti niſi appellet̃ ab interlocutoria hñte viʒ diffi-
nitiue vel a grauamine nõ cõcernẽte negociũ pncipa
le qđ nõ poſſet p appellationem a diffinitiua ſentẽtia
reparari ⁊ ꝙ ſi appellet̃ nõ comittat̃ cauſa appellatio
nis niſi exp̃matur vnus modus pdictoꝝ alias appel-
latio ⁊ cõmiſſio ſunt nulle. ⁊ quicqd ide ſecutũ fuerit
tamen de cõmiſſionibꝰ pteritis de qbus eſt ſententia
tum vel ne nihil diſponit de quibus a ſniaʒ iam latis
nõ poſſet appellari amplius: ſi nõ ſunt grauamina vł
ſnie. de qbus ſupra. ⁊ ſi aliqs aliter appellauerit ſi ſuc
cubuerit vltra expẽſas eſt dãns dʒ mulctari pena. xx.
ducatorũ hoc dicit. ⁊ iſta regula habet in ſe equitatẽ
licet ſit ↄtra ius canonicũ. c. ſup eo. lo. ii. de ap. cõcor
dat tñ cũ iure ciuili etiã i caſibꝰ hic expreſſis vt quia
grauamẽ nõ põt repare in diffinitiua. vt ſi iudex mã-
det aliquẽ torqueri. vt. l. ii. ff. de ap. recipiẽ. ⁊ ibi Bar.
vel ſi ſentẽtia habet viʒ diffinitiue vt vult glo. in auc.

Hec regula ẽ equa.

habita. C. ne filius pro pa. et eodem modo pono exemplum hic et in similibus, et iſta regula ſepe deducit ad iudiciuz: et eſt clara preterq̃ ibi in quibus latis ſuper eiſdez ſententijs ſecundo vel alterius ab eis nõ liceat appellare. Hic auderem dicere cuz iuriſconſulto in. l. Domicius. ff. de teſta. q aut ego intelligo te aut ſtulta eſt ſententia tua. quis enim dubitat q etiã ab interlocutoria vel grauamie nõ põt vtroq; iure tertio appellari. c. directe. de ap. et. c. ſua. eo. titu. et. C. ne liceat tertio appellare per totum ſi hoc eſt veruz q dicit iſte recompilator in preſentia pape q ſi ſententia tuz eſt ſecundo vel alterius nõ liceat amplius appellare et ſic ſi vlterius ideſt tertio eſt ſententia tuz de quo deſeruit iſta regula. et ideo credebam q eſt hic mendoſa littera quia debet dici ſecundo vel alias et tũc ſequitur. vlterius nõ liceat ab eis appellare etc. Sed ego habeo duos libros coram me vbi ſunt predicta verba. et etiaz in libro regularum Sixti ſed ſi non ſit illud verbũ aliqs hic debet ſubaudiri. ar. l. verbum volo. C. de fideicõmiſ. ſicut verbum quondam ſubauditur ad orationez legalem vt eſt glo. in. l. libertum. C. de nup. quã cõmẽdat ibi Bal. Et de cauſa hui⁹ regule nõ me intromitto: quia iſtos. xx. duca. nunquaz vidi ſolui i curia poſtq̃ ſum hic. ſed ſi ſoluerent cui deberent ſolui et ad cuius inſtantiã dixi aliquid ſupra in regula. xxxii. Et notandum tamen eſt hic q iſta regula non habet locum extra curiam. i. extra muros vrbis vel curie per verba poſita hic in principio. et non dico curiam hic extẽdi ad duas dietas ſm. c. preſenti. de prebẽ. lib. vi. per ibi notat per docto.

C Sequitur. xxxvi. regula.

C Itez ſtatuit et ordinauit q in commiſſionibus de iuſticia et conſiſtorialibus p eum ſeu de ei⁹ mãdato vel auctoritate in cauſis in quibus concluſum exiſtat in poſterum concedẽdis etiaz ſi in eis de concluſione huiuſmodi iplicite vel explicite mẽtio facta fuerit nihil cenſeatur eſſe conceſſum niſi per conceſſione cõmiſſiõis hmõi cõcluſioni deroget expſſe.

C Iſta rła dicit q in cõmiſſionib⁹ iuſticie et ↄſiſtorialib⁹ ſi expſſe nõ deroget ↄcłoni q nihil ualet et ſi iplicite fiat mẽtio de ↄcłone. hoc dicit. et e rła ſatis equa. et eſt vnus effectus ↄcłonis in cã etiã beneficiali q lʒ ↄcluſioni cã bñficiali q̃ſi hodie nihil proſit: qr et poſt ↄcluſionẽ poſſunt pduci teſtes et iſtra vt dicit deciſio rote. v. qr nõ requirit ↄcluſio i cã beneficiali cle. ſepe cuz glo. §. ſi. de ver. ſig. quãq̃ de equitate rote et in cã pphana poſt ↄcluſionẽ pñt admitti teſtes et inſtrm vt dicit deciſio. clx. in fine que incipit. C Itez latis trib⁹ ſentẽtijs ↄtra. c. cũ dilect⁹. de fide iſtru. et hoc ex equitate. c. paſtoralis. in ſi. de cau. po. tñ hic eſt vn⁹ effect⁹ ↄcluſionis etiã in cã bñficiali alios nõ numero hic. ſʒ in alia forte regła notabo. Unũ tñ volo dicere q iſtud nomen ↄcluſio nõ repit in textu de iure ciuili. vt dicit Bal. in. c. cũ i iure de offi. dele. ſʒ renũciatio ſic. hodie tñ ſit cautela ↄtra hãc rłam in curia q etiã ſi ſit cõcluſum ille qui vult habere cõmiſſionẽ aliquam in cã beneficiali vel alia pducit certas materias de nouo vel aliquos teſtes. et tũc p admiſſionez videt tacite rupta ↄcluſio. vt dicit deciſio rote et Sicu. i dicto. c. cũ dilectus. et tũc poſtq̃ ẽ rupta ↄcluſio pñtat cõmiſſio et valet: et ſic opʒ in iſtis hr̃e iudicẽ fauorabilez: qr ipſe poſſet nõ admittere ſi vellet arg. iurũ ſuperi⁹ allegatorũ. tñ ſi admittit valet ar. dicti. c. paſtoralis. de cã po. iõ ẽ arbitrariis ẽ bonũ hr̃e iudicẽ fauorabilem. vt dicit gl. Nota. de concluſiõi

in rl'a in iudicijs ꝺ reg.iu. li.vi.in fi. Iſtas alias regu
las ſequẽtes qꝛ ꝯcernũt abbreuiatores quõ debẽt ex
pedire bullas ⁊ q̃s ⁊ circa ſtillũ ſuũ ⁊ circa ſtillũ can
cellarie. Itẽ de ꝑtãte vicecãcellarij nõ gloſabo ad lõ-
gũ:iõ nõ me extẽdã in eis.qꝛ eſſet ponere falcẽ in meſ
ſeꝫ alienã.tñ ſuccincte aliqd dicã.hic ſolet eſſe in aliq̄-
bus libris rubrica de litteris expediendis.

¶ Sequitur.xxxvij.regula.

¶ Item voluit ⁊ ordinauit ꝙ ſi aliquid reli
gioſi petant aliquod beneficiuꝫ ad nutũ irre
uocabile cũ clauſula ꝙ exinde pro ſolo nu-
tu abbatis vel ſuꝑioris nõ poſſunt amoue-
ri littere quo ad clauſulã ipſam nullatenus
expediãtur niſi idem dominus noſter ponat
ſignanter ꝙ non poſſint amoueri vel ad par
tem clauſulam ipſam concedat.

¶ In iſta rl'a dr̃ ꝙ ſi monachus ĩpetret bñficiũ tue re
ligionis:qđ qdẽ põt abbas vl' ſuꝑior ſuus ad nutũ re
mouere ab hñti qñ ſibi placet:⁊ petit monachus ꝙ
nõ poſſit ad nutũ ſuperioris amoueri.ꝙ abbreuiatores
nõ ponãt iſtã clauſulã niſi ĩ ſupplicatiõe ponat papa
ſm̃ ſignatura ꝙ nõ poſſit amoueri vl' ĩ clauſulis ĩfra ĩ
ſupplicatiõe poſitis h̄ petat̃.⁊ papa dicat ſimpl'r fiat
vt petit̃.h̄ dicat ⁊ rõ dubitãdi videbat̃ ꝙ lꝫ bñficiuꝫ
ſit ad nutũ reuocabile tñ qꝛ papa appoſuit manꝰ vi-
debat̃ ꝙ foret reuocabile ar.c.vt nr̃m.de ap.⁊.c.i.vt
eccl'iaſtica bñficia.⁊ iõ videbat̃ ꝙ ẽt abbreuiatores ⁊
vicecãcellariꝰ poſſint expedire bullas.Ex q̄ ĩ ſupplica
tiõe h̄ patebat̃:⁊ papa ſimpl'r ꝯceſſit.Sꝫ rõ deciſiõis
eſt:ꝙ papa nõ vult ꝑiudicare religioſis ⁊ antiquo iuri:
naꝫ monachus eſt ſtricti iuris ex quo poſuit hoieꝫ ſu-
pra ſe.vt dicit glo.in.c.ſi vere.xvj.q.i.in fi.iõ nõ vult
papa ꝙ idirecte monachus ab obediẽtia abbatis ſit
exemptus.vnde lꝫ papa ꝯferat alicui beneficiuꝫ non
ꝓpterea ſequitur ꝙ a ſuo prelato non poſſit ex cauſa
priuari illo beneficio:quia reatus oẽm excludit hono
re.l.moueor.C.ſi ſer.expor.⁊ hoc vult Bal.in.c.illud
de ma.obe.al's deberet dicere in.c.per tuas.eo.titu.
vbi bonus tex.⁊ glo.de hoc.⁊ ibi doc.in.c.i.de ꝯfir.
vti.vel inuti.glo.⁊ doc.in.c.cum in diſtribuendis.de
tꝑibus or.⁊ ibi.Io.an.Iteꝫ lꝫ Bal.in.d.c.dicat ꝙ ſi
monachus hꝫ priozatũ a papa ꝙ non tenet̃ renuncia
re ad mandatum abbatis.⁊ allegat Io.an.in capi.cũ
inter.de elec.⁊ credo ꝙ debuit allegaſſe in.d.c.cũ in
diſtribuendis.tamen hoc verũ qñ papa diceret ꝙ nõ
remoueret̃ alias ſecus.faciat glo.iuncto tex.in cle.i.
de ſupplẽ.negli.prela.⁊ ex iſta regula iuncta illa ſupra
xxv.pꝫ ꝙ auditor corã quo producit̃ talis bulla expe
dita ꝙ viſa ſupplicatione vbi nõ ſunt verba pape hic
poſita poteſt remittere bullas corrigẽdas ad cãcella-
riam:⁊ tunc corrigent̃ ille bulle per illã regulã:tñ cã-
cellaria eſt hodie ꝯtra iſtam regulã:ꝙ expediant̃ bul
le per camerã:⁊ tunc qꝛ papa appoſuit manus nõ ſe
põt cãcellaria intromittere.ar.dictoꝝ iuriũ.⁊ ſic pra Rectõ
cticat̃ hodie taꝫ in rota q̃ꝫ in cãcellaria:⁊ lꝫ dicat̃ hic bullaꝝ
ꝙ nullatenus expediant̃:⁊ ſic vr̃ ꝙ factũ ꝯtra formã
mandati ſit nullum.l.diligenter.ff.mãdati.⁊.c.cũ di-
lecta.ꝺ reſcrip.tñ hoc hꝫ locũ in expedita bulla ꝑ cã-
cellariã:quia iſta eſt regula cãcellarie ⁊ non camere:
vbi papa quotidie decipit̃ ꝑ ſuos ſecretarios ⁊ ꝑ car
dinales ⁊ maiorem ꝑtãtem penes ſe reſeruauit q̃ꝫ hic
tradidit in.c.dudum.⁊.c.q̃ꝫuis.lo.ij.de preben.li.vi.
iõ eẽt bonũ ⁊ vtile ⁊ ſanctũ:ꝙ faceret ẽt aliquas ꝯſtõ
nes papa quo ad camerã ẽt ſecretã ſicut q̄ ad cãcella
riam maxie circa expeditiões bullaꝝ q̄ ẽt expediunt̃

ſine ſupplicatiōib⁹ quotidie.iō in talib⁹ bullis ſi poſ
ſet hēri vna cōmiſſio ꝙ corrigerent̄ ſcḋz tenoꝛē ſuppli
catiōis bñ eēt:ſinaūt oꝫ ꝙ hēat patientiā Abb. ꝛ non
credo ꝙ ſecretarius ſolus poſſet coꝛrigere bullas etiaꝫ
in regiſtro bullaruꝫ poſtq̄ꝫ bulle ſūt expedite: qꝛ papa
appoſuit manus:vt dixi ēt ſi dicat hoc factū de mād̄a
to pape viue vocis oꝛaculo ſibi fcō: qꝛ ſibi ñ crederet̄
etiā cardiali īdiciū alteri⁹ ēt in curia. ſufficiat gl.no.ꝺ
ſen.excō.c.ſiċ. ꝛ ego allego aliā in.c.nup.eo.ti. ꝛ hoc
vult Jo.an. ꝛ Ab.i.c.qḋ ſup his.de fi.iſtru. de q̊ ſatis
dixi in q̄ōnib⁹ cardinaliū: ꝛ ꝓ nūc ſufficiāt hec. ꝛ cre
do ꝙ ēt cācellaria ſeruaret hāc rl̄am:lꝫ ſupplicatio ſit
ſignata motu ꝓpꝛio marie ſi eſſet fcā vna rl̄a ꝙ mot⁹
ꝓpꝛius tm̄ tollat ſurreptiōes ꝛ nō oparet̄ aliū effectū
pꝛo quo facit glo.in cle.ſi roman⁹.de pbē. ꝛ credo qḋ
iſta nō ſit dād̄a.iō ſi auditoꝛ mitteret bullā ad cācella
riā:vt dixi dubito an poſſet facē ꝛ an cācellaria debe
ret obedire ſibi qꝛ dicet̄ ſibi quo iure defendis villas
ꝛc.viij.di.quo iure.nec vidi fieri tēpoꝛe meo.

¶ Sequitur.xxxviij.regula.

¶ Jtē ſi commitat̄ alicui beneficii reſigna
tionis receptio ponat̄ clauſula attēte quoqꝫ
pꝛouideas ꝛc. ꝛ ſi ex cauſa permutatiōis re
ſignatiōes fiant ponatur clauſula ꝙ neutri
permutantiū ius acquiratur niſi quilibet ip
ſoꝛum ius habuerit in beneficio per ipſuꝫ re
ſignato.

¶ Jſta regula dicit ꝙ ſic cōmittat̄ alicui ꝙ rcipiat re
ſignatiōeꝫ alicui⁹ bñficij dꝫ abbꝛeuiatoꝛ ponere ī bul
la attēte quoqꝫ ꝓuideas ꝙ in renūciatiōe pdcā dolus
vis met⁹ ac aliq̄ ſymōiaca pꝛauitas nō īteruēiat ꝛc. ꝛ

hoc eſt qñ ſimplr̄ dꝫ fieri renunciatio:ſed ſi cōmittat̄
ſibi ꝙ recipiat ex cā permutationis tūc dꝫ poni clau
ſula iſta ꝙ neutri ꝑmutatū ius acq̄rat̄:niſi q̄ꝫtū q̄libꝫ
ipſoꝝ ius habuerit ꝛc.hoc dicit. ꝛ pꝛima clauſula opꝫ
diuinare q̄d velit dicere:ſed referas te ad copiſtas ab
bꝛeuiatoꝝ.pur tm̄ illa eſt quā dixi ꝛ fundat̄ in.c.ſuper
hoc ꝺ renū.Et de ſcḋa clauſula eſt eq̄ iſta rl̄a:qꝛ ſolet
poni ex cā ꝑmutationis in ſupplicatiōe illa clauſula
vel alio quouiſmō vacauerit ꝛc̄. Nā tūc ſi ponat̄ iſta
cl̄a de qua in rl̄a nihil ꝓdeſt illa clauſula vel alio quo
uiſmodo vacauerit qḋ ē vtile ad limitationē gl. ꝛ do.
in.c.ſuſceptū.de reſcri.lib.vi.ad limitationē ꝺciſiōis
rote quā ſupius allegaui. Jtē nō poſſet dici tūc ꝙ qñ
papa ꝯfirmat id qḋ alias de ſe eſt nullū vr̄ facere ali
q̄d de nouo ſi facit ex certa ſcia.vt dicit glo.no.in.c.
placuit.xvi.q.vi.tm̄ qñ ponit̄ iſta cl̄a hic expſſa ſecus
eēt qꝛ nō vr̄ papa facē ex certa ſcia. Jō cautela poſſet
eſſe circa iſtā rl̄aꝫ: ꝙ ſi vis trāſire bullas cū clauſula
vel alio q̄uiſmō ex ipſi⁹ vel alteri⁹ ꝛc̄.ſine iſta clauſu
la facias expediri ꝑ camerā vbi raro ſeruant̄ iſte rl̄e ſi Cautel
hēs pecunias ꝛ ſciueris facere. ꝛ credo ꝙ nō ſit dād̄a la.
iſta rl̄a.qꝛ nō ꝯcernit niſi expeditionē bullarū: ꝛ ſi nō
ponant̄ iſte clauſule.tm̄ intelligunt̄ de iure:marie illa
ſcḋa:qꝛ nemo pōt plus iuris in alterū trāſferre q̄ꝫ ſibi
cōpetere dinoſcat̄.c.nemo.de reg.iu.li.vi.c.qḋ aūt.
de iure patro.iō auditoꝛ cāe pp hoc nō ꝺberet mitte
re bullas ad cācellariā ſi nō eſt iſta cl̄a in eis. Jtēꝫ q̄a
nō eſt dād̄a iſta rl̄a.vt dixi cogitādū tm̄ eſt ꝛ rl̄a eſt qñ
eſt dād̄a vel ne.qꝛ ſi hꝫ decretū irritās eſt danda alias
ſecus.ita dixit mihi Jaco.de rizonib⁹ abbꝛeuiatoꝛ be
ne ſtilatus ꝛ doctus. ꝛ per hāc clauſulā poſitā in bul
lis permutationū vidi dubitari in curia ſi cū ꝑmutās
nō hꝫ ius in bñficio renūciato per ſe. ꝛ de hoc appet
per ſnīam an alius pōt redire ad beneficium ſuuꝫ ſua

ꝓpa auctoritate absq3 noua collatiõe: ꝛ certe videba-
tur ꝙ sic: qꝛ ipe cui facta est collatio ex cã ꝑmutatiõis
nullũ ius h3 in bñficio ꝑ hanc clausulã: ꝛ facit ad hoc
textus notabilis in.c.si bñficia.de preben.li.vi.ꝛ hoc
vult Jo.an.in.c.vnico.de rerũ ꝑmu.li.vi.quez sequit
Federicus in tractatu ꝑmutationis in.viii.q.ꝛ ẽt isti
doctores loquunt qñ ista cl̃a nõ ponit.ergo a fortiori
quãdo ponitur illa clausula huius regule: sed certe l3
videatur ipsa veritas: tñ cõmuniter tenet ꝯtrariũ i di
ctis locis: ꝛ decisio rote.cccxxxii.que incipit.Jtẽ si in
telligimus.cccl.que incipit.Jtẽ si opponat spoliato.
ꝛ pro hac ratione videt facere: qꝛ lic3 ille qui nõ hẽat
ius in beneficio qđ obtinuit causa permutationis ꝑ
hanc clausulam ꝛ per iura superius allegata: tñ ille q
renunciauit etiã nõ habet ius in eo.facit.c.i.de reru3
permu.lib.vi.ꝛ glo.in.c.si ꝓpter tua debita de rescri.
eodẽ libro.ꝛ sic põt dicere ille q possidet ꝙ quo ad eũ
libere possidet.l.fi.C.de rei vẽ.ꝛ.l.loci.§.cõpetit.ff.si
seruitus vẽdi.opinio tamẽ cõtraria videt valde equa.
ar.cle.auditor.de rescrip.ꝛ dicti.c.si bñficia.tñ caute
la est ꝙ habeat ille cõmissionem in curia ꝙ cõstito.de
non iure cõpmiutãtis cõmittat auditori ꝙ canonizet
ꝑmũ titulũ ꝛc.ꝛ sic fuit practicatũ in rota: vt dixit mi
hi Salmeron ꝛ etiã credo ꝙ per rescriptũ põt fieri cõ
missio ad ptes per cõquestũ isto modo: ꝙ iste iudex ꝓ
nunciet illud bñficiũ esse debitũ illi cõpermutãti pp
fraudẽ: ꝛ tũc põt sibi de illo ꝓuidẽ.ar.cle.auditor.de
rescrip.per rõnẽ sui.s.vt circuitus euitet: l3 gl.scḋa ibi
dicat ꝙ illa cle.nõ hẽat locũ ex curiã: ꝛ hoc t3 car.ibi
l3 Jo.de lignão vr̃ dicere oppositũ ibi.ꝛ hoc maxie si
collatio spectabat ad papã.vt vult gl.fi.ibi.Sicul' in
c.sup.e.de offi.dele.ꝛ h̃ vr̃ veri' ex curiã a fortiori d3
euitari circuit' q̃3 i curia ꝛc.Jtẽ qꝛ ãpliorẽ iurisdictõe3
h3 dlegat' ex curiã q̃3 auditores in curia pp ꝑñtiã ꝛc.

¶ Sequitur.xxxix.regula.

¶ Jte3 voluit ꝙ si petant suppleri defect'
in genere nullatenus littera desuper cõceda
tur: nisi in petitiõe desuper huiusmodi defe-
ctus exprimantur vel per fiat vt petitur sup
plicatio signata fuerit.

¶ Jsta rl̃a dicit: ꝙ si in supplicatiõe petant suppleri
defectus aut ꝯtract' vel ꝓcessus ꝛc.in gñe nõ d3 poni
ista clausula in genere: nisi in petitiõe exꝑmant isti de
fect'.vl' nisi supplicatio sit signata hoc mõ: fiat vt pe
tit: qꝛ tũc oĩa petita veniũt ẽt i gñe. hoc dicit: ꝛ est eq̃
ista rl̃a: qꝛ alias est altercatio iter doctores.si papa cõ
firmat cũ clausula supplẽtes de plẽitudie ptãtis defe
ct' si q inuenerit ꝛc.quos defect' papa videt supple-
re.ꝛ cõiter tenet q̃3 refert ad defect' q̃ ad solẽnitatẽ iu
ris: s3 nõ quo ad defect' ꝑsonaꝝ.puta illegitimitatis
vel irregularitatis: nec q̃ ad defect' iuris naturalis.s.
ꝯsensus vt tenet Specula.ti.de legato.§.nũc ostendẽ
dũ ꝛ Hostieñ.in.c.i.de trãslatio.ꝛ Abb.ibi.ꝛ i.c.inter
dilectos i.viij.de fide instru. etiã refert ꝛ sequit istos
doc.s3 papa vult h̃ ꝙ ẽt q̃ ad defect' iuridicos nõ po-
nat ista clausula.si tñ vis ꝙ ponat vadas ad camerã ꝛ
ibi solues vnã taxã vltra debitũ ꝛ habebis ꝛ ꝓderit ti
bi q̃ ad ignorãtes.Et nota ꝙ nõ sufficeret signatura ꝑ
ꝯcessum ẽt si dicat sic ꝯcessum vt petit ꝛc.Jtẽ nõ suffi
ceret ꝙ si signata ꝑ papã isto mõ.s.fiat.nã si addit vt
petit nihil fit ꝑ ista v̄ba hic posita a qb' nõ est recedẽ-
dũ.l.nõ aliter.ꝛ.l.ille aut ille.ff.de le.iii.s3 q̃ ad signa-
turã per ꝯcessu3 ꝯ̃riũ vidi in curia.pro quo facit regu
la potest quis per aliũ ꝛc.de reg.iur.li.vi.tamẽ in hoc
casu dubiũ esset an haberet locum ista regula:

ℭ Sequitur .xl. regula.

ℭ Item voluit qđ ſup quouis eccleſiaſtico
beneficio de iure patronatus laicoꝝ nõ ex
pediãtur littere niſi ponatur expreſſe qđ ta-
le beneficiũ tanto tempoꝛe vacauerit: quod
eius collatio eſt ad ſedẽ apoſtolicam legiti-
me đuoluta: vel ad id patronoꝝ accedat aſ
ſenſus. ⁊ ſi per ipſum iuri patronatus huiuſ
modi đrogare ꝯtigerit. ſi ius huiuſmodi ad
aliquẽ regem: ducem: marchionem: vel ali-
um pꝛincipẽ pertineat: ⁊ de hoc in litteris ꝓ
uiſionis vel mãdati de prouidẽdo de dicto
beneficio mẽtio facta nõ fuerit: nõ cenſeat̃
iuri hmõi foꝛe quomodolibet derogatuꝫ.

ℭ Iſta regula dicit ꝙ ſi impetret̃ beneficium iuriſpa
tronatus laicoꝛum ⁊ ſupplicatio ſit ſignata tñ bulle
non debent expediri niſi cum illa clauſula ꝙ tanto tẽ
poꝛe vacauerit beneficium ꝙ eius collatio ſit ad ſedẽ
apoſtolicaꝫ legitime deuoluta vel alia clauſula: qua
papa prouidet impetranti dum tamẽ ad id patrono
rum accedat aſſenſus. ſi tamen papa derogat iuri pa
tronatus laicoꝛum quo ad beneficiuꝫ impetratũ tũc
non cenſet̃ derogare iuri patronatus regis ducis vel
marchiõis vel alterius pꝛincipis niſi hoc expꝛeſſe di
catur in derogatiõe. hoc dicit notãter iſta rl̃a. ſed cer
te ꝙ dicit primum iſta regula videlicet ſi tanto tẽpoꝛe
vacauerit ⁊c̃. pro nunc neſcio itelligere hoc niſi vno Nota.
modo vt dicã. ℭ Nã de iure nullũ tp̄s eſt ſtatutuꝫ ad
inſtituendũ. nã inſtitutio eſt ad pñtationẽ patroni ⁊
collatio ſine pñtatione ⁊ ſic loquit̃ totus titulus de
iſtitu. ⁊ ꝙ hoc ſit verũ ꝙ nullũ tẽpus eſt ſtatutũ ad in
ſtitutioneꝫ. ſufficiat deci. rote. ccx. que incipit. Itẽ p̄ꝫ
oẽs dños. ⁊ hoc ẽt dicit Abba. in. c. ii. de ꝯceſ. p̄bẽ. im
mo ſupioꝛ põt aſſignare tp̄s inferioꝛi ẽt breue ĩfra qđ
iſtituat. alias ꝙ deuoluet̃ collatio ad eũ. vt dic̃ Abb.
ꝫ. ⁊ ſentit deci. ſupꝛadicta. ℭ Sed ſi hoc eſt verũ quõ
collatio dꝫ deuolui ad papã ſi nullũ tp̄s eſt ſtatutũ a
iure: ſed dꝫ intelligi ꝙ patronus nõ pñtauit infra tp̄s
⁊ tũc iã nõ dr̃ iſtitutio ſed collatio. ⁊ ep̄s ad quẽ ꝑtine
bat iſtitutio nõ ꝯtulit infra ſex mẽſes. ⁊ tũc deuoluit̃
ad archiep̄ꝫ. ⁊ de archiep̄o ad papã. d. c. de ꝯceſ. p̄bẽ.
⁊ tũc nullũ ꝑiudiciũ fit patrono laico. vel ſi foꝛte ꝑti
nebat iſtitutio ad inferiorẽ ꝑlatũ ep̄o. ⁊ tũc ꝑ negligẽ
tiã patroni deuoluit̃ collatio ad ep̄m. vt dicit gl. ſin-
gula. in cle. i. đ ſup. negli. ꝑla. quã notat Abb. in. d. c.
ii. ⁊ tũc ꝑ negligentiã ipſius ep̄i ⁊c̃. deuoluit̃ ꝑut ſu-
pꝛa dixi alias nõ poſſet hoc itelligi. niſi in mera colla Scđa
tiõe ⁊ nõ in iſtõne que nõ deuoluit̃ ſi patronꝰ nõ fuit
negligens per ꝑdicta iura. ⁊ ꝑ iura vulgaria. Quo ad
ſcđam clauſulã hic poſitã. vꝫ duꝫ tñ ꝯſenſus patroni
accedat ⁊c̃. hoc eſt certum ꝙ papa põt derogare iuri
patronatus laicoꝝ. vt notat̃ in. c. dilectus de offi. le.
⁊. c. cũ dilectus. de iurepa. ⁊ facit gl. ⁊ ibi Domi. in. c.
ii. de p̄bẽ. li. vi. Tñ in dubio nõ vr̃ derogare iuri ipſiꝰ
c. ſuper eodem. de offi. de le. cũ alijs multis ⁊ ideo pa
pa ſe iuſtificat hic ſatis: ſed ego itellexi ꝙ fuit expẽdi
ta vna bulla hic in curia per cameram ſine ſupplica-
tione in qua papa derogabat iuripatronatus laicoꝝ.
⁊ dicit gloſa ⁊ male. de legato vero etiam de latere ꝙ
non poſſit derogare iuripatronatus laicoꝛuꝫ ⁊ nõ eſt
dubitandum per. c. dilectus. de offi. le. ⁊. c. cum dile-
ctus. de iu. pa. Vidi tñ dubitari in curia an poſſet de
rogari iuripatronatus laici ⁊ clerici ꝯiũctim. ⁊ ĩ lega

tiōe dn̄i Ulixboneñ. ego rn̄di ꝙ nō: ꝛ allegabā Abb. ī d. c. dilectus in fi. co. qui refert Gaſparē. de al. ꝑ ꝛ ꝯ. ꝛ allegat Abb. gl. i. c. vnico de iu. pa. li. vi. hec tn̄. q. nō venit corā legato: ſꝫ alij tenebāt ꝯtrium. ꝛ hoc facit ꝑ. D. T. R. in cā prioratus fulgineñs dioceſ ꝑmarie qꝛ ibi legatꝰ ēt nō derogauit iuripa. laici ꝛ clerici ꝛ ſi feciſſet nihil valuiſſet ꝑ ꝑdicta. ¶ Circa tertiū eſt notādū ꝙ ꝗtūcūqꝫ ſit diſpoſitio gn̄alis. nō videt̄ cōprehēdere reges ꝛ alios magnos ꝑncipes. ꝛ ad hꝰ ſufficiat. c. fi. de offi. de. li. vi. ꝛ. t. ne aliqd ꝯ priui. li. eo. de quo dixi ſatis in ꝯōnibus. Ca. in. xvii. q. ꝛ hec pro nunc. ꝛ circa iſtā vltimā parteꝫ. credo ꝙ eſſet dāda iſta rl̄a. qꝛ ꝯcernit iuſtitiā. Item qꝛ ꝯtinet quaſi decretū irritās ibi nō ceſeat̄ iuri hm̄oi quolibet ꝯrogatū ꝛc. facit qꝺ dicit Ant. in cle. i. ſup gl. in v̄bo nullatenꝰ. de ſeqſtr. ꝛ qn̄ hꝫ ꝯcretū irritās ſolet dari. vt dixit mihi Jaco. ꝯrizonibꝰ abbreuiator bonꝰ canoniſta. Sꝫ cautela poſſet eſſe circa vtraqꝫ ꝙ trāſierit bulla per cameraꝫ cū vna taxa vlterioꝛ. ꝛ iſta rl̄a nō obſtaret: qꝛ ē regula cancellarie ꝛ nō camere vt dixi. ſ. in. xxxvi. rl̄a. Et per fineꝫ huiꝰ regule poſſet dici ꝙ ex quo oēs eccl̄ie cathedrales hyſpanie. ideſt Caſtelle ꝛ Glacie ꝑtineāt ad iuſpatronatꝰ regis Caſtelle ꝑ tex. ſingularē i. c. cū lōge. lxiii. di. ꝛ in. c. de hoc. §. fi. cū gl. ꝯ ſymonia. ꝙ ꝓuiſio facta ꝑ papā de eccl̄ia cathedrali ſine ꝑn̄tatiōe vel ꝯſenſu regis non valeat: ꝛ hoc etiā fundare poſſem ēt ꝯ iure cōi per. c. decernimus. xvi. q. viiͥ. Ex quo ēt ſequit̄ ꝙ ſi aliter fiat rex poteſt reſiſtere ꝓuiſioni pape aliter facte. de quo allego in ſimili Inno. in. c. ꝙ ſicut ꝯ elec. ꝛ ibi doc. ꝛ in. c. ſup his de accuſa. ꝛ do. marie Abb. in. c. i. ꝛ. c. cū terra. ꝛ. c. cū inter vniuerſas de elec. ꝛ nō curo allegare Domi. c. cū certa. ꝯ elec. li. vi. ꝛ nō obſtat ꝙ papa. ſ. in. ii. regula reſeruat oēs cathedrales eccleſias ſibi ꝛc. qꝛ poteſt dici: qꝛ non itelligit̄ de illis vbi reges habēt iuſpatronatus. ex quo papa nō facit mentionē iuriſpatronatus regum per hanc regulam verū eſt tamē ꝙ ſi pertineat ad iuriſpatronatus ꝙ papa videt̄ reſeruare quo ad ſe illud quod pertinet inferioribus prelatis. ſ. ꝙ non inſtituant. Item ꝙ non eligant canonici: ꝛ ꝙ archiepiſcopus non ꝯfirmet: ſed non derogat iuripatronatus Regꝫ per ſupradicta ꝛ ad hoc facit. l. i. §. pōponius. ff. qꝺ falſo tu. iūcto. c. ſi eo tp̄e. de elec. li. vi. qꝛ iſta poſſunt diuidi. ideo valet reſeruatio quo ad partē ꝛ quo ad aliam partē nō. Ex quo ſequitur ꝙ rex caſtelle debet preſentare epōs pape ꝛ nō archiep̄is ſuis. tn̄ papa tenet̄ prouidere p̄ntato per regem. alias poteſt dici ſalua auctoritate ſedis ap̄lice. ꝛ D. T. R. ꝙ nō valeat eius ꝓuiſio ꝑ ſupradicta ꝛ per hanc rl̄am. nā papa pōt ſibijpſi iponere legeꝫ ꝑ clauſulā derogatoriā ſi nō facit mētionē de illa clauſula hoc eſt qꝺ dicit Bald. in pre. feu. in. xiij. col. quē ſic itelligo. ꝛ allegat Jo. mo. in. c. i. ꝯ ꝯſti. lib. vi. ꝛ hoc facit pro pragmatica frācie iuncto. c. habuit. al's eſt. §. xvi. q. i. ſed de rege francie nō eſt tex. expreſſe in ep̄atibus. nec etiā de alijs regibus: ſed de regibus hyſpanie ſic. vt dixi ꝛ dcm̄ archidiaconi. i. c. lectis. lxiij. di. quod ſequitur Bal. in ꝓhemio decretaliū. in. iiij. col. ꝛ in. c. ꝗto. de iudi. loquit̄ in iure patronatus qꝺ capitur pro protectione quā habet quilibet rex in eccleſijs. cathedralibus ſui regni ratiōe ſolij ꝛ nō aliter ꝛ ſic intelligo ſalua determinatione. D. T. R.

Tertia pars.

Cautela.

Pragmatica francie.

¶ Sequitur. xli. regula.

¶ Item voluit ꝙ nulli ſeculari de regulari religioſo de ſeculari bn̄ficiis de comēda detur: niſi in ſignatura ſuper petitiōe comēde hm̄oi de commenda ipſa mentio fiat.

dā alicuiꝰ bn̄ficiꝭ religioſoꝝ clerico ſeculari nec bn̄fi
cij ſecularis religioſo ēt ſi ondaƭ ſupplicatio ſignata
Nota de cõ- mēdat ꝑ papā niſi ī ſignatura fiāt mētio de cōmēda.h.d.⁊ ē
equa iſta regula:qꝛ incōgruū ēſt ꝙ bn̄ficiū regulare
deƭ in cōmēdā clerico nec ecōtra.ar.c.deꝰ q.de vita
⁊ ho.cle.⁊.c.ī noua.ac.xvj.q.i.tn̄ rō dubitādi fuit:qꝛ
ex q̄ ī corꝑe ſupplicatiōis hꝫ petebaƭ ⁊ ſignatura fuit
īdiſtincta ꝙ debebat venire illđ ꝙ petebaƭ:qꝛ talis ꝑ
ſumiƭ ēē miſſio q̄lis fuit petitio.tex.cū gl.in.c.iter dile
ctos.de fi.iſtru.ꝰ ſi petebaƭ monaſteriū in cōmēdā.⁊
papa dicat fiat vt petiƭ videbaƭ veniƭ.tn̄ papa ligat
ſibi manꝰ hic ꝙ nō veniat niſi dicat ſignatura fiat vt
petiƭ de cōmēda.⁊ ꝑ ꝑmo faciat deci.rote.lxvj.q̄ ici
pit.Itē ſi petaƭ ꝙ cā cōmiſſa.⁊.lxxvi.q̄ incipit.Itē ſi
petaƭ cōmitti hāc cāꝫ.tn̄ itelligo rl'aꝫ quo ad cācella-
riā:ſꝫ camera bn̄ expediret ꝑ ꝑdicta.Itē itelligo hoc
verū niſi etiā ī clauſulis īfra ſupplicationē poſitis ite
rū petaƭ:qꝛ ſi papa ēt ibi dicat fiat vt ſupra:illa ſcđa
iuſſio habeƭ pro certa ſciā:⁊ pro motu proprio.l.nec
dānoſa:⁊ ibi notat Bal.C.de ꝑci.īpe.off.⁊ ſi papa fa
ceret ex certa ſcia ⁊ hoc ꝯſtaret videreƭ ꝺrogare huic
regule.ar.l.qdā ꝯſulebāt.ff.de re.iu.iūcta cle.i.vt lite
pē.in fi.⁊ iō cācellaria deberet expedire ſꝫ dubito an
hoc tꝑe faceret.Iō cautela eſt ꝙ vadas ad camerā ſi
habes talem ſignaturam ꝯtra hāc regulam.hoc pro
nunc.regula iſta non eſſet danda:ſed camera bene
credo ꝙ tranſiret per iura ſupradicta.

Sequitur.xlii.regula.

Item ꝙ ſuper quibuſcūq; reformationi-
bus ſignatis ſuper ipetrationibus quorum
cūq; beneficiorum vacantium vel certo mo
do vacaturoꝝ in quibus petitur ꝙ littere
ſub ꝑma data expediri poſſint ſi ex hmōi ex
peditione ſub tali data cuiquā videatur fie
ri poſſe preiudicium littere ſuper ipſa ꝑma
data nullatenus expediantur niſi reforma-
tiones huiuſmodi per verba fiat:⁊ ſub pri-
ma data ſignate fuerint.

Iſta regula dicit ꝙ ſi aliqua reformatio fiat ſuper
ꝑma ipetratione bn̄ficioꝝ vacantiū vel vacaturoꝝ
⁊ petaƭ in ſupplicatiōe ſub ꝑma data ꝙ nullo mō de
tur in expeditione ſi poſſet fieri aliqđ ꝑiudiciū tertio
niſi ſignatura dicat ꝙ ſic fiat:⁊ ſub ꝑma data.hoc di
cit ⁊ ratio dubitādi fuit.qꝛ qcqd dīƭ in prima diſpōne
videƭ cū eiſdē clauſulis ⁊ ſubſtātijs dictū in reforma
tione ⁊ ecōuerſo.caſus eſt in.l.talis ſcriptura.iūcta.l.
ſequēti.ff.de leg.i.ergo ſic videbaƭ hic.Sed ratio de
cidendi eſt:qꝛ papa nō vult alicui fiat ꝑiudiciū puta
ꝙ forte medio tꝑe alius ipetrauit:iō nō dꝫ fieri ſibi
preiudicium.c.q̄muis.de reſcrip.li.vi.l.nec auus.C.đ
emāci.li.Sed ſi petatur in ſupplicatiōe:⁊ ſignatura
fiat ſimpliciter in alijs q̄ꝫ beneficialibus:tunc cācel
laria deberet dare per hanc regulam que tantū loq-
tur de beneficijs vacantibus ⁊c̄.qꝛ eſt penalis ex quo
annullat vt dicit glo.in.c.decet de imuni.eccl.li.vi.
ergo debet reſtringi.c.in penis.de reg.iu.lib.vi.⁊ cre
do ꝙ iſta regula deberet dari per verbuꝫ nullatenus
expediantur hic poſitū quod videtur annullare ipſo
facto.gl.eſt ſingularis in cle.i.de ſequeſtratione poſ.
⁊ ibi Antoniꝰ notat.Et lꝫ regula cum annullans nō
ſolet dari.tamē iſta quia eſt equa deberet dari ſaltem
ex cōmiſſione pape ſi non ſufficeret petitio facta vi-
cecancellario.⁊ credo ꝙ etiā camera nō daret ſub da
ta reformationis ſine iſta ſignatura hic poſita.iō cō-

ſulendum eſſet hñti multas pecunias ꝙ pmã ſuppli-
cationē expediret ſub pma data. ⁊ ſcðam in reformatio
nem ſub ſcða data ppter multa q̄ nõ poſſunt breuiter
dici. hec ſub correctione dñationis. T. R.

¶ Sequitur. xliii. regula. De beneficiis re ſignatis in cancellaria.

¶ Iteꝫ voluit ⁊ ordinauit ꝙ ſuper reſigna
tione cuiuſcūqꝫ beneficii eccleſiaſtici ſeu ceſ
ſione iuris in eo quaꝫ in manibus ſuis vel
in cancellaria apoſtolica fieri ꝯtigerit apo-
ſtolice littere nullatenus expediant: niſi reſi
gnans vel cedēs ſi preſens in curia Roma-
na fuerit perſonaliter: alioquin per pcura-
torem ſuum ad hoc ab eo ſpecialiter ꝯſtitu-
tum expeditioni hmõi in eadeꝫ cancellaria
expreſſe ꝯſenſerit: ⁊ iurauerit vt eſt moris.
nec littere reſignationis vł aſſignationis ēt
motu proprio cuiuſuis penſionis annue ſu-
per alicuius bñficij fructibus expediri poſ-
ſint niſi de conſenſu illius qui dictaꝫ penſio
nem perſoluere tunc habebit.

¶ Iſta rła dicit ꝙ reſignatio beneficij q̄ fit in mani-
bus domini noſtri vel in cancellaria apoſtolica nõ ex
pediatur cum apoſtolicis litteris niſi reſignãs vel ce
dens iuri ſi preſens fuerit in romana curia perſonałr
alias per procuratorem ſuum ad hoc ſpecialiter ꝯſti
tutum vꝫ ad reſignandum tale beneficium ꝯſenſerit
expeditioni huiuſmodi in cancellaria ⁊ iuret ꝙ non

interuenerit fraus dolus vis metus nec aliq̄ ſymonia
nec lr̄e penſionis vel aſſignationis. penſionis etiam
motu ꝑprio impoſito expediant̄ niſi de ꝯſenſu illius
qui talem penſionē imponit. hoc dicit. ⁊ eſt equa iſta
regula ppter fraudes que fiebant in curia quas ad lõ
gum referre eſſet laborioſum pluſq̄ꝫ ſubtile. Et nota
differentiam hic inter renunciationeꝫ ⁊ ceſſionē. Nã
reſignatio eſt qñ quis poſſidet beneficium. ſed ceſſio
iuris qð habet in eodē ⁊ neſcio pro nunc fundare iu-
re hoc ⁊ credo ꝙ renunciatio vel reſignatio aliqñ po
nitur pro ceſſione ⁊ econtra vt patet in titulo de re-
nunciatione iuncto. c. veniens. ⁊. c. ſane. eo. ti. ⁊. c. ſol
licite. de reſti. ſpo. ⁊. c. accepta. eo. ti. ⁊. l. poſtq̄ꝫ liti. C.
de pac. ⁊. c. cum pridem. eo. ti. Item ponderandum
eſt hoc verbum nullatenus expedientur hic poſituꝫ
quod annullat actum ipſo iure vt dicit glo. in verbo
nullatenus in cle. i. de ſequeſtra. poſ. ⁊ fru. ⁊ ibi dicit
Anto. quod idem eſt dicere nullatenus fiat vel oīno
vel ſimilia verba q̄ꝫ dicere ſi ſecus actuꝫ fuerit decer
nimus irritum ⁊ inane ⁊ hoc etiam no. Domi. in. c.
romana. §. ſnias ꝺ ap. li. vi. ex dicto Io. an. ibi Ex quo
ſequit̄ ꝙ reſignatio aliter facta vel ſaltē expeditio nõ
vꝫ per predicta. Et ex hoc ſequit̄ ꝙ etiam in camera
non dꝫ talis expeditio fieri: ſed q: regula loquitur de
ꝯſenſu habendo in cancellaria dubito ꝙ camera ad-
mitteret ⁊ credo ꝙ ſic. Itē inq̄ꝫtum iſta regula loquit̄
de preſenti in curia, dꝫ hic cap. curia pro muris tm̄ ci
uitatis vel ad plus pro preſenti in ſuburbijs ⁊ nõ dꝫ i
telligi curia pro duabus dietis. ar. c. §. loca. de pbē. li.
vi. per locum a ſpāli. ⁊ cãcellaria non ſolebat admit-
tere pcuratorē ad renunciandū poſt annuꝫ ⁊ fundat̄
eius eq̄tas in. c. ſup hoc. de renū. ⁊. c. q: nõ eſt veriſile
de pſum. ⁊ camera tm̄ ſic. Itē inq̄ꝫtū in fine dr̄ ꝺ ꝯſen
ſu iponentis penſionē nõ dꝫ itelligi ſi pñs eſt p ſe ſin-

Dr̄ia ĩter re-
nūcia-
tionē ⁊
ceſſio-
nem.
De v̄-
bo nul
laten⁹
Quali
ter ca-
pit̄ cu-
ria.

aũt p ꝓcuratorẽ vt ſupius dr̃. nã illa oratio ſupius di
cta eſt pfecta ⁊ iſta ẽt de p ſe: nõ ibi ſcriptũ hic reperi
nõ dꝫ nec hic facit qđ dic̃ Bar. i. l. talis ſcriptura. ff. đ
le. i. Jõ credo ꝙ i ipetratiõe pẽſionis ſatis eſt ꝙ ẽt pñs
in curia ꝯſentiat p ꝓcuratorẽ ſpãlem. ⁊ ad h̾ facit rl̃a
põt qs p aliũ de regũ. iu. li. vi. ⁊ neſcio ſi cãcellaria h̾
admitteret pp priuaciã abbreuiatoꝝ. ſꝫ đ camera cer
tus ſum. Et iſta rl̃a eſt de dãdis ex quo hꝫ decretũ irri
tans vt ſuperius dixi ⁊ in rl̃a ſupra ꝓxima.

¶ Sequitur. xliiii. regula.

¶ Item ꝙ nõ dent̃ lr̃e ſuper beneficijs va-
caturis p ingreſſuꝫ religionis niſi ille p̃ceſſe
rit datam deſuper petitionis.

¶ Iſta rl̃a dicit ꝙ ſi impetret̃ bñficiũ vacaturũ p in
greſſum religionis alicui⁹ ꝙ non expediant̃ littere đ
ſup niſi ingreſſus religionis p̃ceſſerit datã petitionis
vel ſignate ſupplicationis. hoc dicit ⁊ rõ dubitandi
poſſet eſſe: qꝛ habet̃ pro cincto q de ꝓximo eſt cingen
dus. l. penul. ff. de mil. teſta. ſꝫ lꝫ tp̃e date nõ eſſet reli
gioſus: ſed ſtatim intrauit religionẽ ſatis videbat̃ ꝙ
iſte haberet intẽtũ p p̃dictã. Sed rõ deciſiõis ẽ: qꝛ im
petratiões ſunt ambitioſe. c. ſi de. reſcrip. li. vi. iõ ãbi
tioni ipetrãtis dꝫ occurri. Nã ſi dicat ꝙ bñficiatus in
greſſus ẽ religionẽ mẽtit̃ ⁊ ſi exp̃ſſiſſet forte ita de fa-
cili nõ habuiſſet: ergo ⁊c̃. ar. c. poſtulaſti. de reſcrip. ⁊
qđ ibi no. Jo. de imo. ⁊ Abb. Itẽ p ingreſſuꝫ religiõis
ipetrans dꝫ verificare actu ingreſſum ⁊ nõ in hitu qꝛ
ſũt v̂ba reſtrictiua vt dixi. ergo ⁊c̃. ar. l. nõ põt deſiſſe
de reg. iu. ⁊ credo ꝙ iſte ipetrãs i expeditiõe dꝫ h̾ ꝓba
re in cãcellaria ꝙ ingreſſũs erat ille ante datã ex quo
eſt pars ſue itentionis ẽt ſi foret negatiua. ſufficiat. l.
ei q dicit. ff. de ꝓba. ⁊ qđ dicit Bar. in. l. illa vbi legit

legẽ hoc iure. ff. đ ver. obli. Et dubito an ſit dãda iſta
rl̃a: qꝛ nõ ãnullat. tñ crederẽ ꝙ ſi vnus ipetraret p in-
greſſum religionis. ⁊ tũc ille nõ intrauerat ⁊ alius po
ſtea ipetrauit p verũ ingreſſum ꝙ ille ſc̄đs in data dꝫ
obtinere per ea que ſuperius dixi: ⁊ tũc deberet darĩ
iſta regula quia ꝯcernit ius alterius ⁊ etiã ſi nõ dare
tur iudex ſic d̾beret iudicare. arg. d. c. poſtulaſti. ideo
cautela eſt ꝙ in ſupplicatione ponas per ingreſſuꝫ re
ligionis iam p̃teritum vt dr̃ vel de ꝓximo futuruꝫ ti
cij ⁊c̃. ⁊ tunc dubito ꝙ ſignaret̃ ſupplicatio: tamen ſi
ſignaretur poſſet littere expediri p cãcellariã. ar. hui⁹
regule cuius verbis debemus inherere ⁊ non recede-
re ab illis. ar. l. non aliter. ff. de leg. iii. ⁊ credo ꝙ came
ra tranſiret bullas ꝯtra hanc regulã ſm̃ ꝯſuetudineꝫ
ſuam. vnum tñ nõ omittam: qꝛ beneficiuꝫ nõ vacat p
ingreſſum religionis: ſed p ꝓfeſſionẽ tacitam vel ex-
preſſaꝫ. c. beneficiũ. de reg. iur. lib. vi. iõ iſta rl̃a nõ dꝫ
intelligi vt aliqui curioſi curiales intelligũt. ſ. ꝙ bñfi-
ciuꝫ ipſo facto vacat p ingreſſuꝫ religiõis: qꝛ dꝫ itelli
gi ſm̃. d. c. bñficiũ vꝫ per ingreſſuꝫ religionis vacatu-
ris per ꝓfeſſionẽ tacitã vel fiendã: ⁊ iſta vocat̃ ſpecia
lis reſeruatio que nõ reuocat̃ p reuocationẽ expecta
tiuarũ vt dixi ſupra in regula. x. ⁊ hoc eſt ꝙ vult dice-
re illa rl̃a preterq̃ꝫ ſm̃ quod conſueuerunt littere per
cancellariam expediri ⁊c̃.

Bñfi-
ciũ nõ
vacat
p igreſ
ſum re
ligiõis

¶ Sequitur. xlv. regula.

¶ Item voluit ꝙ ſi petat̃ aliquod benefici
um vacans per moduꝫ in cãcellaria apoſto
lica exprimendũ talis impetratio nõ valeat
nec littere deſuper expediantur.

¶ Iſta regula dicit ꝙ ſi ipetret̃ aliqđ bñficiũ vacans
per modum in cãcellaria aplica exprimendum ꝙ ta-

lis ĩpetratio nõ valet. nec lr̃e deſuꝑ expediant̃. hoc di
cit ⁊ eſt clara. ⁊ rõ dubitãdi potuit eſſe: q̃ꝛ ex quo bñfi
ciũ vacat ⁊ ei⁹ collatio ꝑtinebat pape ſatis erat dice-
re in genere tale beneficiũ vacat. Sup. ẽ. v. ꝙ digneť
mihi illud ꝯferre. ⁊ ſi papa dicat fiat vt petitur: videť
valere talis ĩpetratio ex quo petitio ⁊ ſignatura ſint
generales ıõ cõpꝛehẽdit qualibet ſpẽm ſub ſe cõpꝛehẽ
ſaz. ar. c. ſolite de maio. ⁊ obe. cũ infinitis. Et ratio de
cidẽdi eſt in ꝯtrariũ ⁊ ſi impetreť in genere nec noia
tur pſona nec mod⁹ vacãdi: tñ ſi papa ſciret ita de fa-
cili nõ ꝯcederet ıõ impetratio eſt nulla. facit. d. c. po-
ſtulaſti. de reſcrip. ⁊ qͦ dixi ſupꝛa rl̃a proxima. Ideo ſi
ſecũdus impetraret ⁊ exꝓmeret verũ modũ vacãdi il
la ſecũda ⁊ nõ ꝓma per iſtã rl̃az iũcto. d. c. poſtulaſti. ⁊
q̃ꝛ iſta rl̃a ãnullat impetrationẽ credo ꝙ etiã camera
nõ daret etiã ſi vnus modus vacãdi exꝓmereť: tñ du
bito de auaritia officialiuz ⁊ credo ꝙ iſta ſit dãda ex
quo hẽt decretũ irritãs vel ãnullãs vt dixi. ⁊ crederez
ꝙ ſi in clauſulis ſupplicatiõis ẽt hoc petereť ⁊ in coꝛ
pore etiã ꝙ tũc nõ haberet locũ iſta regula ex quo pa
pa bis mandat. ⁊ ſcd̃s iuſſus habeť ꝑ certa ſcia vel ꝑ
motu ꝓpꝛio vt in. l. nec dãnoſa. C. de ꝓcib⁹ impa. off.
⁊ ibi dicit Bal. ⁊ facit glo. ĩ vbo alijs quã no. ibi An
ge. ĩ auc. de non alie. aut ꝑmu. §. q vero veriſil'e col. ii.
niſi dicas ꝙ id qd̃ dr̃ vnico ꝯtextu habeť ꝑ vno actu
licet pluries repetať. facit glo. in. l. ſi cõuenerit. la. i. ff.
de pig. ac. ⁊ gl. ab eo. de ap. li. vi. ⁊ qd̃ dicit Bal. in ꝓ
hemio. C. ⁊ glo. in. c. ſuã. de ap. ıõ dubito ꝙ cãcellaria
etiã hoc reciperet ſed de camera nõ dubito ſi eſt pecu
nia. ıõ ꝑmittas bñ taxari talẽ bullã vt trãſeat ꝑ came-
rã ſi habes pecũias hec loquẽdo cũ curialib⁹. R. P.

Sequitur. xlvi. regula

Itez voluit ſtatuit ⁊ oꝛdinauit ꝙ quotieſ-
cunq; per ſignaturam ſuaz vel de eius man
dato factam ſuper expediẽdis aliquibus cũ
adiectione ꝓpꝛii nominis vel dignitatis cu
iuſuis iudex dentur littere deſuper expediã
tur cum expꝛeſſione ꝙ idem iudex executio
nem faciat per ſeipſum.

Iſta regula dicit ꝙ qñ papa dat aliquez iudicẽ ſuꝑ
expediendis aliq̃bus negocijs vel cauſis de mãdato
pape ꝑ ſuã ſignaturã vel de eius mãdato factã: tũc ſi
exprimatur nomẽ ꝓpꝛiũ ſiue nomẽ dignitatis iudicis
in expeditione litterarũ dz exprimi ꝙ idẽ iudex execu
tionẽ huiuſmõi faciat per ſeipſuz. hoc dicit. Et hec re
gula eſt ꝯtra multa iura dicẽtia ꝙ iudex poteſt ſubde
legare ſi eſt delegatus pꝛincipis. ſufficiat. c. paſtoꝛalis ⁊
de offi. deleg. ⁊ hoc de iure canonico ne videať obſta
re. i. ſi. ff. de officio eius cui mãdata eſt iuriſdi. ⁊ l. mo Rõ di
re maioꝝ. ff. de iuriſ. om. iudi. ergo. ⁊c̃. Sed ratio de- crdẽde
cidendi eſt: q̃ꝛ videť electa induſtria pſone qñ dať a hni⁹ re
papa ꝑ ſignaturã: ⁊ ıõ ne ſine cã poſſit ſubdelegař mã gule.
dat hoc: hic papa ꝙ ponatur iſta clauſula ꝑ qua fac.
c. ſi. §. is aũt. de offi. deleg. Sed iſta regula nõ hz locũ
in reſcriptis que cõiter emanãt ſine ſignatura pape vł
eius mandato facto: ergo nõ debemus recedere a ver
bis: quia reſcripta ſine ſignatura expediũtur: ⁊ hoc ıõ
q̃ꝛ fundanť iure cõi oia reſcripta. ſ. cõqueſt⁹ ad audiẽ
tiam ſuaz nobis dilecti ⁊c. Et per ſupꝛadicta videť ꝙ
vicecãcellarius nõ pót ponere in officio ſuo aliũ regẽ
tez cancellarie cũ eius induſtria ſit electa. tñ ꝯtrariuz
eſt verũ vt infra dicaz in ſui ꝑtãte qd̃ facit ꝯtra fanta
ſticos dicentes ꝙ nõ hz ꝑtãtem niſi ſcd̃m regulas cã
cellarie. ⁊ iſta regula nec facit pꝛo nec ꝯ aliquez: ıõ ne
ſcio ſi ſit danda ⁊ credo ꝙ nõ: q̃ꝛ ꝯcernit expeditionẽ

tūſ lraꝝ ⁊ nō hȝ ꝺcretū irritās cū correctiōe. D. T. R.

¶ Hic hñt aliqui libri rubricā deſpēſationibus.

¶ De diſpenſationibus.

¶ Sequitur. xlvi. regula.

¶ Item voluit ꝙ in litteris diſpenſationū ſup aliquo gradu ꝯſanguinitatis vel affinitatis: aut alias prohibito ponatur clauſula ſimiliter rapta non fuerit ⁊ ſi ſcienter ponat̄ clauſula addita in quaterno.

¶ Iſta regula dicit: ꝙ qñ petitur diſpēſatio a papa ſuper aliquo gradu prohibito a iure ꝯſanguinitatis vl̄ affinitatis aut etiā publice honeſtatis tūc cācellaria vel etiā penitentiaria ponit clauſulā dū tñ dicta mulier rapta nō fuerit ⁊ ſi expreſſum eſt ꝙ ſcienter ꝯtraxerūt matrimoniū dȝ poni clauſula addita in quaterno cācellarie quē dicit ꝙ ſeparent̄ ad tp̄s quouſqȝ ad arbitrium cōmiſſarij ꝯgruentē egerint penitentiaȝ ⁊ poſtea diſpenſent̄ ſecum. hoc dicit. ⁊ inq̄ztum textus hic exprimit gradū ꝯſanguinitatis vel affinitatis vel alias prohibitū iſtud vltimum intelligi dȝ de publice honeſtatis iuſtitia: puta ſi frater meus ꝯtrahit matrimonium cum maiori ſeptennio ⁊ minori. xij. tunc lȝ ibi non ſit affinitas: tñ eſt publice honeſtatis iuſtitia que etiā dirimit matrimoniuȝ. c. litteras. ⁊. c. acceſſit deſpōſa. impu. ⁊. c. iuuenis. deſponſa. ⁊. c. vnico. e. ti. lib. vj. ideo ſi ego volo ſecū ꝯtrahere opȝ hr̄e diſpēſationem a papa ⁊ dȝ ſeruari iſta regula: ⁊ ſi dicat̄ ꝙ expreſſa affinitate hic etiā veniebat publice honeſtatis iuſtitia: vt vult glo. in verſic. ij. et. iij. in. c. non debet de ꝯſan. ⁊ affi. ſed certe illa glo. debet intelligi qñ diſpēſat̄ p̄ncipalr̄ ſup affinitate: et tūc in ꝯñtia veniat publica honeſtas al's ſecus. naȝ eſt publica honeſtas tm̄ tunc dȝ exprimi per ſe: ⁊ ſic intelligit̄ glo. ꝯ̄ria in arbore cōſanguinitatis ſm̄ Abb. in. d. c. nō dȝ. ideo fuit neceſſe hic poni iſta v̄ba obſcura: q2 refert ſe ad aliaȝ ſcripturā. ⁊ in hoc caſu perinde eſt ac ſi tot⁹ ille tenor illi⁹ clauſule inſereret̄: nō oportuit illū quaternū videre. facit. c. cuȝ venerabilis de exce. auc. ſi qs in aliquo documēto. L. de eden. nec obſtat iſtud qđ dicit Bal. in. c. §. ſi. quali. oliȝ. feu. aliena. pote. col. x. qui dicit ꝙ quando ſtatutū p ſe dat certam formā non opȝ pſcrutari aliam ſcripturā etiā ſi in ea fiat mētio alicui⁹ ſcripture: q2 illud verū quādo inſereret̄ illa clauſula alias ſecus per ea que dixi: ⁊ ſic loquūtur iura faciētia mētionē de edictis pretorū in p̄io caſu. vt dicit ibi. Bal. ⁊ ideo debuiſſet hic inſeri illa clauſula: ſed q2 agit̄ de exburſanda pecunia ⁊ vt facta curie nō itelligant̄ ab oib⁹ maxime extra curiā ponunt̄ hec verba ⁊ ſimilia ⁊ audio ꝙ penitentiaria ſeruat hanc regulā: ſed de ſeparatione neſcio ⁊ camera etiā dēret ſeruare. ſed ꝓ pecunia credo ꝙ iſta cl'a nō poneret̄ nec q̄ ad raptaȝ nec quo ad ſeparationē. nā oīa venalia rome. vt ait Saluſtius. ⁊ credo ꝙ non ſit danda: q2 cōcernit expeditionem ⁊ non habet decretum irritans ⁊ credo ꝙ ſi iſte clauſule non ponūtur: ſed ſimpliciter trāſeat bulla ꝙ coram iudice commiſſario poſſet opponi ⁊ ꝙ redderetur ſurrepticia bulla. ar. ca. qđ dilecto. ⁊. ca. q2 circa ⁊ qđ ibi nota. maxime p doc. de cōſan. ⁊ affi. iūcto. c. poſtulaſti. de reſcrip. tñ ponitur iſta clauſula ad iuſtificationem eccleſie ⁊ ad exburſandum pecunias. ⁊ prima clauſula. ſ. dummodo rapta non fuerit fundatur i. c. ſi. a cōtrario ſenſu in ſi. de rap. nam licet de iure canonico valet matrimonium ꝯtractū cū rapta duȝ tamē diſſenſus trāſeāt i ꝯſenſuȝ tñ hoc veꝝ ſi al's ſint abiles pſone ad ꝯ̄hendū. vt in di. c. ſi. Iteȝ ſecūda clauſula ꝙ ſeparent̄ fundatur breuiter in. c. ex lr̄is. de ꝯſan. ⁊ affi.

oīa ſūt vēalia rome.

¶ Sequitur.xlviij.regula.

¶ Item voluit ꝙ in diſpenſationibus ſuꝑ defectu natalium ꝙ poſſint ſuccedere in bonis temporalibus: ponatur clauſula ꝙ non preiudicetur illis ad quos ſucceſſio bonoꝝ ab inteſtato pertinere debeat.

¶ Iſta regula dicit: ꝙ ſi diſpēſetur cū aliquo vt poſſit ſuccedere in bonis tꝑalibus ꝙ dꝫ poni clauſula ꝙ nō ꝑiudicet illis qui ab inteſtato ſuccedere deberēt. hoc dicit iſta regula ⁊ poſſet poni exēplū in terris eccleſie: q alias in terris impij: ⁊ lꝫ aliqui doctores ꝑ placebo dn̄o velit tenere ꝙ poſſit papa legitimare q̄ ad tꝑalia ⁊ q̄ ad ſucceſſiōes: ſꝫ de⁹ nouit an hoc ſit verū. ꝯ quo per doc. an. c. ꝑ venerabilē. q fi. ſint legit. tn̄ ſic legittimatus ꝑ impatorē nō cenſet legittimat⁹ q̄ ad ordies, neqꝫ q̄ ad bn̄ficiuꝫ: vt ait glo. in. c. īperatores. x. di. ⁊ ī c. i. lix. di. ⁊ in. c. ꝑuenit. c. di. ⁊ hoc cōiter tenet etiā ꝑ Bal. ī ꝓhemio. C. q ē legiſta. ḡ idē pōt dici ecōtrario cū ꝯrioꝝ eadē ſit diſciplīa. iſti. de his q ſunt ſui vl' alie. iur. in ꝓn. ⁊ iſta clauſula fundat in. c. nāles. ⁊ ibi no. ſi de feu. fue. ꝯtro. ⁊ ꝑ dicta doctoꝝ in. di. c. ⁊. in. c. tāta. q fi. ſint le. ⁊ credo ꝑ dicta iura ⁊ ꝑ alia vulgaria dicēria ꝙ ꝑ reſcriptū vl' ꝑuilegiuꝫ nō derogat iuri tertij ꝙ ēt ſi non ponat iſta clauſula: tn̄ itelligit: ſꝫ q agit h̄ exburſanda pecunia. vl' vt iuſtificet ſe eccl'ia cū clauſulis ſubintellectis: ⁊ q h̄ ꝯcernit ꝑiudiciū tertij. credo ꝙ eēt dāda ēt in terris eccl'ie camere: tn̄ bn̄ credo ꝙ poſſet expediri ſine iſta cl'a: ex quo ſubītelligit vt dixi ⁊ qn̄ opat iſta clauſula vl' an papa poſſit legittimare in terris regū vel impatoꝝ quo ad tꝑalia: nō ē meū h̄ dicē: ſꝫ remitto ad ea q̄ dixi in di. c. poſt doc. legēdo h̄ rome. ⁊ credo ꝙ nō ſit dāda cum concernat expeditionē lraꝝ ⁊ nō hēt decretū irritāſ. Unū tn̄ nō omittā circa legittimationē: ꝙ etiam in terris eccleſie papa nō pōt ex ordinaria poteſtate legittimare filium pſbyteri vt ſuccedat in patrimonjalibus pſbyteri. q fit ꝑ iudiciū eccleſie. cui ſunt bona clerici obligata ꝑ mala adminiſtratiōe eccleſie quā geſſit: ſicut dic̄ Domi. de impatore in terris impij ī hoc caſu in. c. quo iure. iuxta fi. viij. di. tamē ſi ipſe faceret ex certa ſciētia valeret in bona hora: q nullus poteſt dicere ſibi cur ita facis. vt dicit glo. in. c. quāto. de tranſla. prela.

docto res de place bo domino.

¶ Sequitur.xlix.regula.

¶ Item ꝙ per quancunqꝫ ſignaturā in quauis gratia nullatenus diſpēſatio veniat niſi dicta gratia totaliter effectuꝫ diſpenſatiōis huiuſmodi concernat: vel alias nihil conferret aut operaret: ⁊ ſi ſuper defectu etatis ſit diſpenſatio huiuſmodi de duobus dūtaxat annis dari valeat habita prius ꝑ teſtes idoneos vel alias informatione quo ad hoc de idoneitate perſone cui dicta diſpēſatio concedetur.

¶ Iſta rl'a dicit ꝙ ꝑ quācunqꝫ ſignaturaꝫ in q̄uis gr̄a nulla diſpēſatio veniat: niſi ſuꝑ diſpenſatiōe ꝑncipaliter ſit facta. vl' ſi alias nihil opet ⁊ ſi diſpēſet ſuꝑ defectu etatis dꝫ cācellaria dare de duob⁹ ānis: tn̄ ꝯſtito ſibi al's de idōeitate ꝑſone. hoc dicit pone exēplū ſi minor. xx. ānis vel baſtard⁹ dicit ſe minorē vl' baſtardū ⁊ īpetrat bn̄ficiū tn̄ a papa. tūc in ꝑmo vl' in ſcđo caſu rl'e ſi papa dicat fiat vt petit nō ꝓpterea vi ꝙ cācellaria dꝫ diſpēſare cū iſto: niſi ſicut di in exceptōib⁹

Et rō dubitandi eſt: q̄z ex quo exprimit̄ defectus. ⁊ pa pa rn̄det ad petita. vt̄ hoc diſpēſare q̄z talis p̄ſumit̄ rn̄ ſio qualis fuit petitio. c. inter dilectos. de fide iſtru. p ter. ⁊ glo. ideo videtur princeps diſpēſare. ar. l. quidā consulebāt. ff. de re iu. Sed ratio decidēdi fuit: q̄z prin ceps nō ꝯcedit ea que ſunt ſtricti iuris vnico v̄bo ne videat̄ deſtruere iura multis vigilijs ꝯdita vnico ver bo. ar. l. ſi qn̄. C. de inoffi. teſta. ⁊. l. ꝓcipimus. C. de ap. ⁊ iſta regula ꝯcernit expeditionē lr̄arū ibi per quācū q̄z ſignaturā ⁊c̄. ideo nō deberet dari ad ꝓducēdū in iudicio. q̄z non annullat actū ⁊ non dirigit̄ iudicib⁹. Itē ex iſta regula nota illud q̄d fundat̄ iure. q̄z d̄ ꝙ in quacunq̄z diſpēſatione etiā reſtringi verba debent ali quid operari. c. ſi papa. de priui. lib. vi. cū ſimili. tamē ſufficit ꝙ operent̄ aliquem effectū. etiā ſi ille effect⁹ nō ſequat̄ i totū illud q̄d v̄ba ſonāt. hoc fundat̄ hic. ⁊ ad hoc facit glo. not. in. c. ſi duo. i. reſpō. de ꝑcu. li. vi. quam notat ibi Domi. ad hoc. ⁊ pro hoc etiā facit q̄d ipſe dicit in. c. ei qui de ꝓbē. lib. vi. in. vi. ⁊ in. vii. co. ⁊ allegat ēt illā gloſam ad limitationē dicti. c. ſi papa. ⁊ ēt faciat glo. in v̄bo occupātis in eo. c. ad hāc regulā quā ēt ibi no. Domi. camera tn̄ que eſt liberalis quo ad receptionē pecunie bn̄ expediret bullas ſup tali ſi gnatura. iō ſis caut⁹ ꝙ ibi facias expediri. q̄z rota neq̄z aliq̄s iudex nō curat nec d̄z curar̄ d̄ ſignatura pape: ſz de bullis vt dic̄ r̄la cācellarie ⁊ ſupius dixi: nō tn̄ foret ꝯ iuſtitiā imo ꝯſonū iuri. ꝙ ſi aliter expediret̄ bulla q̄z h̄ exp̄mat̄ ꝙ daret̄ cōmiſſio p placet q̄d ꝯſtito de ſup plicatione. Et de hac regula auditor nō daret fidē di cte bulle: ſed dubito ꝙ ſignaret̄ ſine fauoribus ⁊c̄.

¶ Sequitur. l. regula.

¶ Item voluit ꝙ ſuper defectu nataliū de tur graduatis ſeu de magnis nobilib⁹ geni tis per ſimplicem ſignaturam quattuor etiā ſi canonicatus ⁊ prebende cathedraliū ſeu collegiatarum eccleſiarū: ⁊ perficiat vt peti tur vltra hoc dignitates etiā maiores ⁊ p̄n cipales. alijs vero p fiat tria: ⁊ per fiat vt pe titur quattuor ſi petātur. dummodo canoni catus ⁊ prebende cathedralium eccleſiarū vel dignitates non exiſtant.

¶ Iſta regula dicit ꝙ ſi vnus petat diſpēſari ſecū ſup defectu natalium ⁊ ad beneficia ꝙ ſi ille ſit graduat⁹ vel de magnis nobilibus p̄ ſignaturā pape ſimplicē. ſ. fiat debent ſibi dari quattuor bn̄ficia. ēt ſi canonica tus ⁊ ꝓbēde cathedraliū eccleſiaꝝ exiſtāt: per ſignatu rā fiat vt petit̄ tunc d̄z addi etiā ſi dignitates maiores poſt pontificalē vel p̄ncipales in collegiatis eccleſijs exiſtant. ſi vero nō fuerit de magnis nobilibus genit⁹ d̄z ſibi dari p ſimplicē ſignaturā. ſ. fiat ad tria bn̄ficia ⁊ p fiat vt petit̄ ēt quattuor ſi petāt̄: dūmodo nō ſint canonicat⁹ vel dignitates ⁊c̄. hoc dicit. Et q̄ ad iſtas regulas loquētes per fiat vel per fiat vt petit̄ ⁊c̄. idem practicat hodie cācellaria ſi ſignatura fiat p cōceſſum ideſt per illum cui papa cōmittit ſignaturam ſuā vel per vicecācellarium. ar. l. item eorum. §. i. ff. ꝙ cuiuſq̄z vniuerſitatis noīe quicq̄d ſentiat Bal. in fili in. c. na turales. in. i. col. ſi de feu. fue. cōtrouer. col. x. ⁊ licet ſu perius in alia regula dixerim cōtrariū tamen audio q̄z aliquādo ſic practicat̄ in cancellaria. ⁊ in hoc ſtan dum eſſet ſtilo ⁊ tollerantie pape. ar. c. q̄z graui. de cri mine falſo. ⁊. c. ꝙ tranſlationē. de offi. lega. ⁊ quod di cit ibi Bal. referendo Io. an. q̄z iſta r̄la cōcernit expe ditionē litteraꝝ ⁊ nō ānullat. iō nō debēt dari nec da

bitur vt credo. Et inq̃ȝtũ iſta rł'a loquit̃ de genitis ex magnis nobilib⁹ ſciẽdũ mihi eſt ꝙ nobiles dñr triplr. Quidã ſũt illuſtres.i.nati ex duob⁹ marchiõib⁹ aut comitib⁹ q reputãt̃ illuſtres.l.ii.vt digni.ordo ſer.li.xij. Alij ſũt magni nobiles.i.filij baronũ q ſũt ſine adminiſtratiõe dignitatis alicui⁹ d̃ p̃dictis: vł ſi ſint cõites nõ tñ reputant̃ illuſtres: ſȝ vocant̃ magni nobiles ex quo dñt a nobilib⁹ ex iferioꝝ nobiliũ gñe: qꝛ in hoc reputant̃ nobiles ex reputatiõe. vt dic̃ Bar. late ĩ repetitiõe.l.i.C.d̃ digni.li.xii.ꝛ vltra eũ allo.c.i.ĩ pn.ꝛ §.ſi qs v̄o temerario.d̃ pace.ĩ fi.colũ.x.ꝛ de iſtis loqt̃ iſta rł'a qd̃ appet: qꝛ eq̃parat eos graduatis ꝛc̃. Et alij ſunt nobiles ex iferioꝝ nobiliũ gñe.ꝛ iſti ſũt q cõiter dñt a plebib⁹ ꝛ reputant̃ maiores q̃ȝ plebes: ꝛ iſti appellant̃ diuerſis noĩbus ſȝ vſuȝ p̃rie. Nã venetijs appellant̃ forte magnates ꝑ q̃ noĩatiõe ꝛ nobilitate eſt tex.in.c.in gn.ibi eũ oĩb⁹ locoꝝ priuatius ꝛc̃.de pace iuramẽ.fir. Et florẽtie appellant̃ maiores.ꝛ in hiſpania vocant̃ fidaligos.vt ex dictis Bart.colligit̃.ꝛ B̄ dic̃ expſſe.in.d.l.i.ꝛ d̃ iſtis nõ loquit̃ iſta rł'a: de q̃ me remitto ad glo.quã feci in rł'a p̃rogatiuaꝝ Pauli ſuꝑ q̃ nobilitate pugnaui in curia.ꝛ qcq̃d h̄eo exinde habui meis manib⁹ gr̃a dei.ꝛ hic nõ opȝ ſpecificari illas nobilitates.ſȝ ſatis ẽ ꝙ q̃ ad p̄mã ꝛ ſcd̃aȝ h̄eat locum iſta rł'a.ꝛ nõ q̃ ad tertiã.d̃ qua notabilitate ẽt aliq̃d ꝑ Bal.in.c.qs dicat̃ dux.col.x. Itẽ nõ eſt hic iſiſtẽdum an illegitim⁹ ſi nobilis.qꝛ nõ fundat ille tex.ꝛ ſũt iura ꝓ ꝛ ꝯ̄.ꝛ ꝯſului ſuꝑ hoc bis ꝙ ſic: lȝ Bal.ꝛ doc.diuerſi videant̃.ſȝ vnũ omittã hic: qꝛ ẽt natus ex aliqua baroniſſa ꝛ aliquo villano legitime dȝ gaudere hac p̃rogatiua hui⁹ rł'e faciat.c.nouit.d̃ iud.ꝛ qd̃ dic̃ ibi Io.an.ꝛ glo.ꝛ ibi Ang.in auc.de inceſt.nup.col.iii.ꝛ credo ꝙ nõ ſit dãda iſta rł'a ꝑ ea q̃ dixi ſupra rł'a pri. cãcera tñ nõ curaret d̃ iſta ſolẽnitatẽ: ſȝ daret ad q̄cũq̄ quotcunq̄ ꝛ qualiacunq̄ etiam ſine ſignatura: vt iaȝ vidi in curia: ſed dicit glo.ꝛ male: ſȝ reſpõdebũt mihi cum iuuenali quid enim ſaluis infamia nummis: dicam tñ ego qd̃ proficiat ſibi quo ad corpus: ſed non quo ad aĩam tam facienti q̃ȝ ꝯſentienti.ꝛ de graduatis hic intelligo etiã de baccalarijs in hiſpania qui ẽt ibi reputantur graduati: lȝ non ſit in iure gradus niſi doctoratus vel magiſterij: ſed ad hoc facit.l.i.C.de athle.lib.x.maxime quia differunt a ſcolaribus.ergo ſunt graduati.arg.eoꝝ que dicit Bar.de nobilibus.in.d.l.i.de digni.lib.xij.

Qui dicãt̃ nobiles.

⁋ Sequitur.li.regula.

⁋ Itē voluit ſtatuit ꝛ ordinauit ꝙ ſuꝑ obtinendis incõpatibilibus beneficiis in theologia magiſtris ꝛ in iure canonico vel ciuili doctoribus ꝛ in illis cũ rigore examinis ac eadẽ theologia licẽtiatis aut formatis baccalariis ac magnis nobilibus ꝑ fiat quinquẽniũ ꝛ addito vt petit̃ quo ad vixerit ad duo incõpatibilia aliis vero ꝑ fiat bienniũ: ꝛ addito vt petitur triennium ad duo dummodo nõ ſint due dignitates maiores poſt pontifi.ſeu principales aut due parrochiales eccleſie aut tales mixtim cuȝ p̄tãte ꝑmutandi ſi petatur.

⁋ Iſta rł'a dic̃ ꝙ qñ petit̃ diſpẽſatio quo ad duo icõpatibilia ꝛ papa dic̃ ſimplr̃ fiat.tũc graduatis ħ expſſis vel magnis nobilib⁹ dat̃ qnquẽniũ in cãcellariã.ꝛ ſi nõ ſint graduati tũc dat̃ biẽniũ ſȝ ſi ſignatura dicat

fiat vt petit. graduatis ⁊ nobilib⁹ dat quo ad vixerit alijs vero ad trienniū: ⁊ hoc intelligit dummō non ſint due dignitates poſt pontificalē aut principales in collegiatis vel due parrochiales aut tales mixtim. i. vna parrochialis: ⁊ vna dignitas maior poſt pontificalē ⁊c. ⁊ dat cū ptāte ꝑmutādi ſi petat in ſupplicatiōe. ſic dicit iſta regula. Venit ad declarādū no. in. c. de multa. de pbē. ibi circa ſublimes ⁊ lr̄atas ꝑſonas ⁊c. ⁊ qui ſunt iſti magni nobiles: dixi ſupra in regula prima: ⁊ nō debem⁹ excedē quo ad graduatos terminos, hoc poſitos. iō iſta rl̄a nō dꝫ extēdi ad baccalarios in legib⁹ vl in iure cāonico: q̄ ſi papa voluiſſet expſſiſſet. c. ad audientiā. de deci. ſꝫ qn̄ ſimplr̄ dr̄ de graduatis ſec⁹ eēt vt dixi ſupra rl̄a pri. ⁊ iſta cl̄a in fine poſita ibi dūmō ⁊c. dꝫ referri ad oīa ꝑcedētia tā ad graduatos et nobiles q̄ȝ ad alios: q̄ cl̄a i fine poſita refert ad oīa ꝯtēta i eadē diſpōne. c. inqſitiōi. de ap. facit dicit. doc. i ſi ſeruus plm. §. fi. ⁊ in. l. talis ſcriptura. ⁊ qđ in lr̄a ibi no. ff. de le. i. iō ꝑ ꝑdictā ſignaturā nō diſpēſat ad duas parrochiales: nec ad dignitates poſt pōtificalē ⁊c. etiā cū magnis nobilib⁹ aut cō graduatis ꝑ ꝑdcā: ⁊ ita ſuat in curia. Itē inquātū hic dr̄ ꝙ det ptās ꝑmutādi ſi petat in ſupplicatōe ⁊ nō ſi petat i cācellaria: ⁊ ponitur iſta cl̄a pp. c. nō pōt. §. i. ꝺ prebē. li. vj. q̄ diſpēſatio ad duo incōpatibilia intelligit de ꝑmis duob⁹ ⁊c. ſufficiat. l. boues. §. hoc ſermone. ff. de v. ſig. credo tn̄ ꝙ cū tali ſignatura camera trāſiſſet tpe ſixti bullas ad vitā in vtriſqꝫ ſi expſſis. ⁊ rō ē q̄ de facili diſpēſabat ēt cū ſtabularijs ad tria incōpatibilia. ǵ ⁊c. ar. c. ꝙ tranſlatōeȝ de offi. le. ⁊ circa hoc nobiles ⁊ graduati hēbāt ꝓrogatiuā ꝟboten⁹. ⁊ nō cū effectu reſpcū alioꝝ tpe. tn̄ dn̄i nr̄i Inno. nō de facili diſpēſat ēt cū nobili ⁊ gduato ⁊ circa icōpatibilia ⁊ arbitror ꝙ dubitabit ſi cācellaria ſi ſeruat hāc rl̄aȝ: ⁊ credo ꝙ nō ſit dāda. q̄ ꝯcernit expeditionē bullarū: ⁊ nō hꝫ decretū irritās: ⁊ eſt verū.

Declaratio. c. de multa.

Sequitur. lii. regula.

Item voluit ⁊ ordinauit ꝙ per quācunqꝫ ſignaturam deinceps faciēda nulli cuiuſuis dignitatis ſtatus gradus vel cōditionis fuerit detur diſpenſatio: ꝙ duas parrochiales eccleſias vel dignitates maiores poſt pontificales in cathedralibus ſeu principales in collegiatis eccleſiis vel vna cuȝ reliqua ipſarum inſimul retinere valeat: niſi eccleſie parrochiales adeo contigue ⁊ inuicem propinque ſint qđ ipſis per vnuȝ commode deſeruiri poſſit illarumqꝫ fruct⁹ ⁊c. in ſimul vltra. xxiiii. florenos auri de camera ſꝫ cō. eſti. nō valeant annuatiȝ ⁊ de hoc in litteris diſpēſationū huiuſmodi expreſſa mentio fiat: vel niſi ſuper obtinēdis duabus ex huiuſmodi dignitatibus ſeu parrochialibus eccleſiis inſimul ꝓ magnis nobilib⁹ magiſteris vel baccalariis formatis in theologia aut doctoribus ſiue licentiatis in altero iurium per verba diſpenſamus de ſpeciali ſufficiens ſignatura habeatur ⁊ ſuper ipſis parrochialibus eccleſiis in hmōi ſignatura de parrochialibus mentio fiat.

Iſta regula dicit ꝙ per quācunqꝫ ſinaturā ampli⁹

faciendã nulli cuiuſuis dignitatis ſtatus ordinis vel ꝯditionis exiſtat deꝛ diſpenſatio ad duas parrochia les vel duas digitates maiores poſt pontificaleʒ: vel ꝑncipales in collegiato vel mixtim: niſi eccleſie par rochiales adeo ꝯtigue ⁊ exigue ſint qbus poſſet vnꝰ cõmode deſeruire: ⁊ illarum fructus. xxiiij. librarꝫ ⁊c. ⁊ ꝙ hoc exprimatur in litteris: niſi diſpenſatio fiat ꝑ graduatis hic expreſſis. ⁊ pro magnis nobilibus per verba diſpẽſamus de ſpeciali ⁊ de parrochialibꝰ fiat mentio aliter ſi alie littere expedite reperiãtur nõ va leant ⁊ idem vult ſeruari in prerogationibus diſpẽſa tionum. hoc dicit. Et iſta regula venit ad declaratio neʒ ꝑcedentis: ⁊ ipſa ſe ĩterrogat ſi benedicaꝛ anima illius qui primo ordinauit nam a ꝑncipio dicit de q̈ cunqʒ ſignatura: ⁊ etiã cuiuſcũqʒ dignitatis ⁊c. ⁊ po ſtea dicit niſi pro graduatis hic expreſſis dicaꝛ diſpẽ ſamus de ſpeciali: ⁊ cõpetẽs ſignatura ⁊c. ⁊ in lʒ non opʒ altercari: q̃a iudicio meo credo ꝙ iudicabiꝛ male ordinata. Et inquantum hic dicitur cuiuſcũqʒ digni tatis ⁊c. expono iſta verba ſm qꝺ exponit Bar. in ex traua. ad reprimendam. §. ad hoc. de quibus dixi in tractatu Car. in. xvij. qõ. ⁊ in tractatu dñi noſtri queʒ ſibi direxi ſupra extraua. ꝓientinã de futuro ꝯcilio. ⁊ credo ꝙ hanc regulam nõ debent tranſgredi etiã dñi ſecretarij de camera: quia ſi facerẽt ꝯ̃riũ ⁊ ſuppli catio eſſet ꝯtraria: tunc annullareꝛ bulle in rota per hanc regulam: ⁊ eſſet ſibi verecundia. tñ ſi papa vult facere ꝯtrariũ poteſt de plenitudine ꝑtãtis quaʒ ſem per videtur ſibi reſeruare cle. i. in fine. vt lite penden te. Ideo eſſet cautela ſi papa vult facere ꝙ aut ſigne tur ad longum prout hic dicitur: aut faciat expedire bullas ſine ſupplicatione. ⁊ tunc non habebit locum regula: quia nõ reperio ius dicens: ꝙ ad expeditionẽ bullarũ requiraꝛ ſupplicatio. facit cle. dudum. §. nos

Caute la.

enim. de ſepul. cũ glo. ibi faciat ad hoc qꝺ dixi ſupra. Item qui ſunt iſti nobiles dixi ſuꝑius in rẽa. l. ⁊ ẽt de graduatis hic nõ debemus extẽdere ad alios gradua tos ꝑ ea que dixi ſupra rẽa prima. Et iſta rẽa eſt dãda lʒ ꝯcernat expeditioneʒ litterarꝫ: q: annullat ergo ad cõmoduʒ partis põt annullari bulla: iõ eſt danda. Et inq̃ʒtuʒ hic dꝛ ſi ſint adeo ꝯtigue parrochiales ⁊c. in hoc credo ꝙ eps põt diſpẽſare ſine papa. ſufficiat gl. xxi. q. i. in ſumma. ⁊ ꝑ aliquos doc. in. c. de multa. de ꝑben. ⁊ faciat. c. ſanctorũ. lxx. di. ⁊ gl. in verbo a ſede in. c. ii. de fi. pre. li. vi. Naʒ lʒ diſpẽſatio ꝯ̃. c. de multa. nõ põt fieri per aliũ q̃ʒ ꝑ romanũ põtificẽ. vt in dicta gl. ibi. ⁊ in. c. duduʒ. ii. de elec. tñ in hoc caſu credo ꝙ eps ob vtilitatẽ eccleſie poſſet hoc facere. ar. iuriũ ſu pradictorum quicquid in. fi. ſentiatur glo. in. d. c. ii.

¶ Sequitur. liii. regula.

¶ Item cuʒ ꝯceſſiones ſuper gratiis diſpẽ ſationum quarũcunqʒ quibuſuis per ipſum dominum noſtrum conceſſarum vel conce dendarum per regulas cancellarie apoſtoli ce ſint proinde limitate: licet aliquando in petitionibus ſuper huiuſmodi conceſſioni bus oblatis multa ſint petita ne quis ꝓ̃tex tu talium conceſſionum in diſpenſatione te nere aut facere preſumat ad quod cõceſſio nes hmõi ſe nõ extendunt. Voluit idẽ dñs noſter ꝙ nulla talis diſpenſatio cuiqʒ ſuffra getur antequam ſuper ea littere apoſtolice ſint confecte.

¶ Iſta regula dicit in effectu ꝙ nulla diſpēſatio debe
alicui ſuffragari niſi lr̃e deſuꝑ ſint confecte. hoc dicit.
Et ponit magnū ꝓhemiū ⁊ credo ꝙ ſit facta ēt a prī-
cipio ad extorquēdas pecunias tam pro officialib⁹ q̄ꝫ
etiā ꝓ alijs. ⁊ hodie fit in curia ꝙ qui vult gaudere di
ſpenſatiōe ſoluit duas taxas ⁊ ponit bullā in plūbo. ⁊
quia ibi dicunt expedita ſatis eſt ſibi vt dixit ſupi⁹ ſe
penumero: q⸗ cum plumbo dicitur bullata bulla ⁊ ex
pedita. c. licet de cri. fal. Sed eſt alia cautela in curia.
Si vis ꝙ iſta regula non obſtet tibi. ſ. ꝙ facias expedi
ri quomodocunq̄ꝫ volueris ⁊ ꝓducas eius ſumptum
Fraus ꝯ iſtaꝫ regulā — in iudicio ⁊ non originale vbi retro eſt qñ fuit expedi
ta. ſed in ſumptu nō ponit̃. Itē ꝙ expedias per came
ram ſi vis ſoluere vnā taxaꝫ vltra vbi non ponit̃ quā
do fuit expedita. miror tñ de ſatrapis pecuniarū q̄uo
non inueniūt modū ad tollēdū has fraudes. ſ. ꝙ etiā
illud qđ eſt retro bullā. ſ. qñ fuit expedita faceret etiā
no. de geni⸗criſs. — r̃giſtrari. hodie tñ cū iſto officio ſollicitatoꝝ ſiue geni
cerorꝫ bene cōſtat quādo fuit expedita per librū eo-
rum. Iteꝫ etiā alias vidi conſtare per ſcribēdariuꝫ ⁊ ꝑ
alios cōputatores ⁊c̃. Et hec regula eſt dāda. tñ q⸗ hꝫ
decretum irritans. tum etiā q⸗ agitur de exburſandis
pecunijs ⁊ vidi etiam dari. Sed ponderanda ſunt v̄ba
ba prohemij hic ex quib⁹ colligitur rō totius diſpoſi
tionis. l. ſi. ff. de heredi. iſti. ⁊ Bal. dicit ī ꝓhemio. C.
§. quibus facit. c. ſi. xcix. di per que verba apparet iſtā
regulam habere locuꝫ in his diſpenſationibus que re
ſtringunt̃ ꝑ regulas cancellarie tantuꝫ. ſecus de alijs
que reſtringunt̃ per tñ de iure cōi per verba ꝓhemij
huius tamen cogitanduꝫ eſt. Unū tamen ſuccinte di
cam ꝙ diſpēſatus ad tria incōpatibilia ſi illa detineat
etiā bullis nō expeditis ꝙ nō incidat in penā extraua
gātis execrabilis ꝑ verba ibi poſita. ⁊ ſic ītellexi alias
ſ en tentiam in rota. ⁊ q⸗ cauſa pendet taceo iura.

¶ Sequitur. liiii. regula

¶ Item voluit ꝙ petentibus ſecū diſpen-
ſari rōne beneficiorꝫ qđ non teneantur ſe-
facere promoueri in Ro. curia vel in ſtudio
per fiat ſeptennium: al̃s vero det̃ quinquen
nium demum infra annum a tpe date diſpē
ſationis hmōi ad ſubdiaconatus ordinem — Hec regula ptim
ſint promoti.

¶ Iſta regula dicit ꝙ ſi petat̃ diſpenſari cū aliquo ha — ſm ꝑ-
benti parrochialē vt nō teneat̃ in Ro. curia vel in ſtu — tim ꝯ
dio ꝓmoueri ꝙ ſi papa dic̃ ſimpliciter fiat: dat̃ ſeptē — ius.
nium. Sed ſi aliter ſit ſignata ſupplicatio tñ dat̃ quī
quēniuꝫ dummodo ſit ꝓmotus infra annū ad ſubdia
conatus ordinem. hoc dicit. Et iſta rl̃a inquātuꝫ dicit
de ſtudio idē dicit ius cōe. ſ. ꝙ det̃ ſeptēniuꝫ per epꝫ ſi
vult: vt. in. c. cum eo. de elec. li. vi. Sed inquātū dicit
de curia Ro. hoc eſt cōtra ius cōe ꝙ diſpenſet̃: tñ pa
pa ex cā facit ꝓpter ꝓrogatiuas curialiū. Et inquātū
hic dr̃ q̄ꝫ det̃ q̄nquēniū ſi nō ſit ſignata ſupplicatio ꝑ
fiat. dꝫ intelligi qñ ſignat̃ ꝑ ꝯceſſuꝫ ꝑ illū cui papa cō
miſſit al̃s neſcio qñ poſſet papa facē minorē ſignatu-
rā q̄ꝫ ꝑ fiat. Itē iſta clauſula dūmō īfra anuū ꝓmotio
nis ⁊c̃. refert̃ ad totā diſpoſitionē. ex quo ponit̃ ī fine
vt dixi. ſ. rl̃a antecedenti ꝑ. c. inq̄ſitioni. de ap. ⁊ inq̄ꝫ
tū hic dr̃ a tpe diſpēſatiōis hoc eſt ꝯtra ius cōe: q⸗. c.
licet. cāon. de elec. li. vi. req̄rit ꝓmotionē ad tpe habi-
tu poſſeſſiōis pacifice. ⁊ ſic vult. c. cōmiſſa. e. tit. ⁊ li. ⁊
d. c. cū ex eo. ſꝫ dꝫ ītelligi hoc dūmō īfra ānū ꝓmotio-
nis ſit hita iſta diſpēſatio ⁊ ē gr̃a. camera tñ hodie per
quācūq̄ꝫ ſignaturā: ēt ꝑ ꝯceſſum daret ad ſeptenniuꝫ
q⸗ iſta rl̃a nō eſt dāda ⁊ nō recipet verecūdiaꝫ q⸗ ꝯcer

nit expeditionē ⁊ nō annullat. Itē qꝛ verba dūmō ⁊c. debent poni in bulla ⁊ ita ſeruatur.

¶ Sequitur. lv. regula.

¶ Item de fructibus in abſentia percipien dis detur in Roma. curia vel ſtudio reſidē do per quancunqꝫ ſignaturam ſeptenniuꝫ ⁊ alibi quinquennium.

¶ Iſta rła dicit ꝙ per quancunqꝫ ſignaturam etiā la tam ita fiat vt petiť de fructibus percipiēdis dꝫ dari in Ro. curia vel in ſtudio reſidendo per ſeptenniuꝫ ⁊ aliqui quinquennium tm̄. hoc dicit. Et eſt ratio hui⁹ regule in ſtudio per ſeptennium qꝛ lꝫ de iure ſm̄ veri tatem deberet ſcolaris habere redditus beneficiorū ſuorum in ſtudio: ut no. in. c. licet. de prebē. ⁊ in. c. qui buſdam. xxxvii. di. vbi. eſt gl. bona ⁊ ibi latiſſime Do mi. ⁊ aliquid in. c. ii. de priui. lib. vi. ⁊ idem in roma. curia vbi ſtudetur in cōfirmatione fidei circa conſtā teꝫ lꝫ videant talia ex qbus viderēt eā perdere: tm̄ qꝛ in ſtudio pſumitur quis doctus ſi ſtuduerit p ſeptēni niū maxime in iure canonico. vt dicit glo. in. c. cū ex eo. de elec. li. vi. ideo fuit iuſtū ꝙ ne eccleſia grauareť ſeruitio. ⁊ ēt alij cōbeneficiati ꝙ dareť in ſtudio ſeptē niū ⁊ in curia qnquenniū in qua poſſet qs bene iſtrui quo ad malicias. camera tm̄ p ſignaturaꝫ fiat vt petiť daret etiā decenniū ſi ſunt pecunie. ſed cācellaria ſer uet hanc rłam ⁊ iſta regula non eſt danda: qꝛ ꝯcernit expeditionem bullarum ⁊ non annullat.

In curia ro. inſtruitur qs in maliciјs.

¶ Hic hn̄t aliqui libri rubricā De indulgētijs.

¶ Sequitur. lvi. regula.

¶ Item voluit ꝙ in litteris indulgentiaruꝫ ſolum dentur feſta per cancellariam dari ſo lita ⁊ ꝙ durēt per viginti annos niſi petanť pro vna die: ⁊ tunc durent perpetuo:

¶ Iſta rła dicit ꝙ ſi papa ꝯcedat idulgētias alicui ec cleſie in certis feſtis: tūc debēt inſeri feſta q̄ ſolent da ri p cācellariā ⁊ durabūt p. xx. annos ⁊ non pl⁹: tm̄ ſi petanť p vna die tm̄ in ãno: tūc durabūt in ppetuuꝫ. hoc dicit. ⁊ rō dubitādi de. xx. annis potuit eē: qꝛ bn̄ ficium principis latiſſime eſt interpretanduꝫ. c. olim. de verbo. ſigni. facit. c. cū dilect⁹. de dona. ⁊. l. ſi. ff. de cōſti. prin. ⁊ ſic videbať ꝙ per ſignaturā pncipis debe at conceſſio iterpretari in perpetuū. facit. c. decet cō ceſſum. de reg. iur. lib. vi. ſed in ꝯtrariū facit: qꝛ iſte in dulgētie ſunt odioſe pꝑter queſtores qui non querūt cōmodū aiārū. ſed poti⁹ pecuniarū. facit. c. cuꝫ ex eo. de pe. ⁊ re. ⁊ cle. cū abuſionibus. e. ti. ſꝫ qn̄ petiť idul gētia pro vna die tm̄ in anno dꝫ durare perpetuo. i. in ſempiternū: nā hic poniť perpetuū pro ſempiterno: qꝛ perpetuū hꝫ fineꝫ multis modis. vt not. in. l. i. ff. p ſocio: ⁊ eternuꝫ eſt qđ ſemper fuit ⁊ eſt ⁊ erit vt de⁹. ⁊ ſempiternū qđ hn̄t pncipiū: ſꝫ nō deſinet: vt aīa. āge lus. ſeruit⁹. vt dicit gl. no. in. l. eū debere. ff. de ſer. vr. pre. ⁊ ſic capiť hic perpetuuꝫ pro ſempiterno quouſqꝫ finiať mūdus. Camera tm̄ in hoc extēderet vires vltra regulā iuxta ſignaturā pape. ⁊ iſta regula nō eſt dãda qꝛ ꝯcernit tm̄ expeditōeꝫ lrāꝝ ⁊ n̄ pōit dcretū irritãs.

Differētia ē inter eternū ⁊ ſempiternum.

¶ Sequitur. lvij. regula.

¶ Itez voluit ꝙ in litteris indulgentiarum ponatur clauſula ꝙ ſi eccleſie ſeu capele vł aliqua idulgentia fuerit per ipſum conceſſa de qua mihi ſpecialis mētio facta nō eſt hu iuſmodi littere ſint nulle.

¶ Iſta regula dicit ꝙ ſi papa ꝯcedat aliquā indulgē-
tiā alicui eccleſie vel capelle debet poni ī litteris bul
larum ꝙ ſi eidem eccleſie vel capelle aliqua alia īdul
gentia fuerit per ipſum cōceſſa ꝙ littere predicte ſunt
nulle. niſi de ea aliq̄ ſpālis mētio facta ſit in iſta īdul-
gentia. hoc dicit. Et ratio dubitandi pōt eſſe: q2 ſcd̄m
priuilegium non faciens mentionē prioꝝ beneficioꝝ
valet. vt no. glo. in. c. i. de reſti. ꝛ in alijs m̄ltis. Tamē
papa facit hoc ꝓpter deceptionē ſibi factaȝ: q2 ſi ſibi
fuiſſet facta mentio de alia indulgētia forte iſtā nō de
diſſet ſaltē: ita de facili ſufficiat. c. poſtulaſti. de reſcri.
Et notandū eſt iſtud verbū hic poſitū ibi per ipm cō-
ceſſa ꝛc. Ex quo ſequit̄ ꝙ ſi epiſcopus ſm̄. c. cū ex eo.
de pe. ꝛ re. cōceſſit ibidē indulgentiaȝ vel ali⁹ pōtifex
Romanus. ꝛ etiā ſi ibi non fiat mentio de illo non va
let iſta ſcd̄a per verba huius regule ꝛ iurū ſuperi⁹ al-
legatorum. Ideo eſt cautela ꝙ a quolibet pōtifice no
Cautela. uo ponat̄ noua indulgētia etiā non facta mētione al-
terius īdulgētie ꝯceſſe ab alio pōtifice vel ab alijs pō
tificibus. Et iſta non eſt de dandis: q2 ꝯcernit expedi
tionē litteraꝝ nec h3 decretū irritans: q2 iſta clā d3 po
ni in litteris: tū ſi nō poneret̄: puta in camera nō ꝓpte
rea eſſet nulla indulgentia pro textu huius regule.

¶ Sequitur. lviii. regula.

¶ Item voluit q̄d littere nō expediant̄ ſup
indulgentijs ad inſtar niſi ſpecificentur.

¶ Iſta regula dicit ꝙ littere non expediantur ad inſtar
aliaꝝ īdulgentiaꝝ: niſi ille ſpecificent̄. h. d. Et rō dubi
tandi eſt: q2 licet in vno inſtrumēto vel in aliquo alio
documēto fiat mētio alterius inſtrī vel alteri⁹ priuile-
gij tū debet cōſtare de illo ꝑ autenticā ſi q̄s in aliquo
documēto. C. de edendo. tū q̄n ꝑnceps facit mētionē
alterius inſtrumēti: vel alterius ꝑuilegij ꝑinde eſt: ac
ſi totū illud inſereret̄ ibi. caſus eſt in. c. ſi romanoꝝ. §.
itē ſi iō. ꝛ ibi glo. xix. di. ꝛ ſic v3 de iure etiā ſi fiat mē
tis in gn̄e d̄ illo. vt ibi. iō videbat̄ ꝙ ſi papa dicit ꝯce
dimus tibi ꝑuilegiū īdulgentiarū pro tali eccleſia ad
inſtar alterius eccleſie. ſ. talis tunc ſatis erat l3 nō ſpe
cificarent̄: tū q2 papa in his que ſunt facti quotidie
decipi pōt. ar. c. i. de ꝯſti. lib. vi. mandat hic ꝙ nō de-
bent littere expediri niſi ſpecificent̄. Camera tamen
credo ꝙ expediret per predicta iura: circa que faciat
glo. ꝛ quod ibi dicunt doctores circa hoc ſi l3 quam
idem facit talis littera faciens mentionē alterius pri
uilegij ꝛc̄. ꝛ an d3 oſtendi primuȝ priuilegiū. v. c. ꝯtra Reuo
morem. ꝛ in. c. vt veteruȝ. ix. diſtin. ꝛ in ca. abbate. de cato
verbo. ſigni. Et illa regula non eſt dāda: q2 ꝯcernit ex ꝑnci-
peditionē litterarū ꝛ nō annullat ꝛ ex iſta regula que pio ꝑn
loquit̄ in indulgentijs videt̄ eſſe contrarium in alijs cipali:
priuilegijs a contrario ſenſu: vt dicūt iura vulgaria an ut
ꝛ facit ad hanc regulā tex. cū glo. ſi. in. c. i. de ſi. iſtru. reuoca
ꝛ q̄d dicit Bal. in. c. de feudo guardie. in. i. co. col. x. tuȝ ad
qui allegat glo. d. c. i. de ſi. iſtru. in prerogatiuis ad in- inſtar.
ſtar ſatis eſt ꝙ fiat mentio in genere per ꝑdicta ꝛ ſic
fit hodie: tū ſi reuocent̄ ꝑncipalia ꝑuilegia an cēſent̄
reuocatum ad iſtar dixi in regula. x. ꝛ dixi ꝙ ſic ꝯtra
Bal. in. l. priuilegia. C. de ſacroſan. eccle.

¶ Sequitur. lix. regula.

¶ Itez voluit q̄d ꝑ fiat ſi eccleſia cathedra
lis vel inſignis collegiata aut ſolemne mona
ſterium fuerit tres alioqn duo anni ꝛ totidē
quadragene ꝛ ꝑ fiat vt petit̄ cathedrali col-
legiale vel monaſterio q̄ttuor alijs tres an-
ni denit̄: pro ſingulis vero diebus octauarū

cẽtũ dies apponant̃: ⁊ ꝑ capella ꝑ fiat vn⁹:
⁊ per fiat vt petitur duo anni concedantur.

¶ Iſta regula dicit ꝙ ſi petat̃ idulgẽtia a papa ⁊ ipe ſignet fiat: ꝙ ſi ſit eccleſia cathedralis vl' iſignis collegiata. aut ſolemne monaſterium: tunc cancellaria debet dare tres annos ⁊ totidez quadragenas: ſed ſi nõ fuerit talis eccleſia debet dare duos annos ⁊ totidez quadragenas. ſi autez ſignet hoc modo. ſ. fiat vt petatur: tũc cathedrali vel collegiate. aut ſolemni mõaſterio debent dari quattuoꝛ anni: alijs vero tres ⁊ ꝑ capella per fiat vnus annus: ꝑ fiat vt petitur duo anni. ⁊ pꝛo quolibet die octauarũ debẽt dari. ca. dies. hoc dicit. ⁊ data eſt regula: ſed illud qḋ dicit̃ hic de quadragenis debet intelligi. i. de quadraginta diebus ꝓ qualibet quadragena: ⁊ hoc habuit oꝛtum a. c. cuz ex eo. de peniten. ⁊ remiſ. vbi cõceditur epiſcopo ꝙ poſſit dare quadraginta dies in dedicatiõe eccleſie: ⁊ iõ papa qui habet plenitudinẽ ꝑtãtis in hoc cõcedit annum vel duos ⁊ totidem quadragenas vt videat̃ differre ab oꝛdinarijs. Et inquãtũ iſte text⁹ dicit in ſecũdo reſponſo de mõaſterio dꝫ itelligi de ſolẽni vt ſuperius dicit̃: q2 oĩa regunt̃ ab illo verbo dent̃: ergo pariformiter debent intelligi. iuxta doctrinã Bar. in. l. ꝑtoꝛ ait. §. eritqꝫ differẽtia. ff. vi. bo. rap. Et illḋ ꝙ dr̃ dẽ c. diebus itelligo quo ad oĩa hic cõpꝛehenſa. etiaz de capellis per. c. inquiſitioni. de appel. cum ſimilib⁹ ⁊ qd operent̃ iſte idulgẽtie ⁊ quomodo debent cõcedi ⁊ per quẽ. ⁊ de multiplici materia ipſarũ non eſt meũ hic ponẽ̃ ſatis poſui in materia iubilei quã direxi felicis recoꝛdatiõis dño Sixto. camera tamẽ credo ꝙ nõ ſeruaret tñ hec imo daret in dupluz ſi eſſent pecunie cãcellaria tñ bñ ſeruat. Et non eſt danda iſta regula: q2 ꝯcernit expeditionẽ: ⁊ nõ habet decretũ irritans.

¶ Hic habent aliqui libri rubꝛicam de beneficijs vacantibus ⁊ certo modo vacaturis.

¶ Sequitur. lx. regula.

¶ Itẽ voluit ⁊ oꝛdinauit ꝙ in gratiis beneficialibus de vacantibus: aut certo mõ vacaturis factis qbuſlibet ſi plura petant̃ bñficia vnum cuiuſcũqꝫ anni valoꝛis ꝑ ſimplicem ſignaturam ⁊ addita vt petit̃ duo aut tria: ⁊ nõ vltra petita beneficia veniant: dũmodo etiã illoꝛũ fructus ⁊c. vltra. lx. in poꝛtatis vel centũ librarum turoneñ. paruoꝛuz cõmuni eſtimatione ſiue tantundem in illa moneta non valeant annuatim.

¶ Iſta regula dicit ꝙ ſi petantur multa beneficia in ſupplicatiõe vacãtia vel certo mõ vacatura. ſ. per ꝓmotionem alicuius ⁊c. tunc ſi papa ſignat hoc mõ. ſ. fiat. tunc venit vnum beneficium cuiuſcũqꝫ valoꝛis. Sed ſi ſignet ſic ſcilicet fiat vt petit̃ tũc duo aut tria beneficia ⁊ vltra veniunt dummodo illoꝛuz fructus. lx. floꝛenos in abſentia. vel. c. non valeant ſm cõ. ext. hoc dicit. Et ratio dubitandi fuit. q2 ſi multa beneficia petuntur in ſupplicatione. tunc ſi papa dicit fiat: videtur cõcedere omnia petita. arg. c. inter dilectos. cũ glo. de fide inſtru. quia qualis fuit petitio: talis ꝑſumit̃ rñſio. l. i. §. ſi quis ita interrogetur de ver. obliga. tñ papa vult reſtringere deceptiones curialium ⁊ cupiditates. Et illud qḋ dr̃ hic de valoꝛe in poꝛtatis lx. vel. c. ⁊c. intelligi põt duobus modis vno mõ referẽdo ſingula ſingulis. ſ. ꝑ fiat. lx. ⁊ ꝑ fiat vt petit̃ cẽtũ. facit gl. de relatione ſinguloꝝ ad ſingula. in. c. ſi quis.

pecũia.lxxix.di.vł pōt itelligi ꝙ iſta clauſula referat tm̃ ad ꝓxia.ſ.qñ daꝛ duo vł tria ꝑ fiat vt petiꝛ qđ pꝫ ibi illoꝝ ⁊c̃.⁊ ſic relatio fit in plurali:⁊ nõ dꝫ intelligi de vno tm̃.⁊ hoc pꝫ.qꝛ vnũ itelligiꝛ cuiuſcũqꝫ valoꝛis ⁊ tũc dꝫ itelligi de.lx.in poꝛtatis.ſꝫ đ.c.reſidēdo. Sꝫ certe ꝑmũ poſſet ſaluari:qꝛ valoꝛ bñficij nõ cõputaꝛ in reſiſtēdo.ꝫ i abſentia.vt vult i ſiſi Old.ꝯſi.cxviij. qđ icipit.Et vīute gr̃e ⁊ facit gl.⁊ qđ ibi dicũt doc.i c.i.đ cle.nõ reſi.li.vi.⁊ deci.rote.cxxxiii.q̃ icipit.Jtē qñ ipetraꝛ ceetũ bñficiũ.⁊ facit gl.⁊ doc.i.c.i.đ ꝓbē. Et credo ꝙ h̓ pꝛacticat cancellaria.Camera tñ daret ĩdiſticte oĩa petita ⁊ male tñ ſic ſolet fieri:maxĩe qꝛ exꝓꝛimiꝛ va'oꝛ oĩm ⁊c̃.⁊ iſta rł'a nõ eſt dãda:qꝛ cõcernit expeditionem lr̃arum ⁊ nõ habet decretum irritans.

ℭ Sequitur.lxi.regula.

ℭ Jtēꝫ voluit qđ in gratiis quas perſonis qbuſuis de beneficiis vacantibus ſeu certo modo vacaturis fieri contigerit illoꝝ ⁊ aliorum quoꝛũcũqꝫ beneficioꝝ que dicte ꝑſone tũc obtinuerint ſeu de qbus eis fuerit ꝓuiſum:vel conceſſuꝫ aut mãdatũ pꝛouideri verus valoꝛ annus ꝑ marchas argēti aut ſterlingoꝝ vel libꝛarum turonenſium paruoruꝫ ſeu floꝛenos aut ducatos:vel vnciaruꝫ auri ſeu alteri⁹ monete valoꝛ ꝺm cõem eſtimationem expꝛimaꝛ niſi motu pꝛopꝛio gr̃e hmõi fiant:vel perſone pꝛedicte beneficia que tũc obtinuerunt aut in quibus vel ad que ius eis competit iuxta ipſarum oblationes:vel alias dimittere teneanꝛ:alioqn pꝛefate gr̃e ſint nulle.Et ideꝫ ſeruetꝛ in expectatiuis de beneficiis obtentis:⁊ in quibus ſeu ad que impetranti ius competit ⁊ illoꝛum valoꝛe.

ℭ Jſta regula dicit ꝙ in gratijs factis de aliqbus beneficijs dꝫ fieri expꝛeſſa mentio ⁊ de valoꝛe illoꝝ bñficioꝝ ⁊ alioꝝ que obtinent impetrantes.⁊ ad que ius habent ꝺm cõem eſti.alr̃ ꝙ dicte gratie ſint nulle niſi ſit gratia facta motu ꝓpꝛio:vel alias impetrãs teneatur dimittere beneficia que obtinet ꝑ oblationē ſuaꝫ vel alr̃:⁊ idē vult ſeruari in expectatiuis de bñficijs obtentis.⁊ de his in quibus ius ſibi competit:⁊ de illoꝝ valoꝛe.hoc dicit.Et iſta rł'a eſt ꝑꝑ diſpõneꝫ iuris cõis:qꝛ nõ caueꝛ iure ꝙ ipetrãs teneaꝛ facere mētionem valoꝛis beneficioꝝ que obtinet.vt dicit gl.in verbo vel alteri poſt ꝓꝛ.in.cle.i.de ꝓben.⁊ tenet deci.rote in nouis.ccxc.que icipit.Jtē lꝫ impetrans:⁊ tñ iſta regula oꝛta eſt ex regula vrbani.vi.quã refert ad lr̃aꝫ ſupꝛadictam deci.⁊ alias eſt in aliquibus libꝛis in deciſione ſequenti vbi recitatur quaſi ad longũ iſta rł'a ⁊ additur ibi id foꝛe in confirmationibus ꝑ qua facit glo.quam dicit bene notandum Domi.ibi in.c.ſi apoſtolice.de pꝛebē.lib.vi.⁊ ꝙ dicitur hic de valoꝛe beneficij obtenti ⁊ obtinendi ꝺm valoꝛeꝫ marcharũ ſterlingoꝛuꝫ ⁊c̃.dꝫ intelligi ꝺm nationes vbi ſunt iſte monete.tamen ſi vnus hiſpanus poneret iſtum valoꝛem ⁊ non malitioſe credo ꝙ ſufficeret:qꝛ ſatis eſt facere vel dicere illud quod facit vł dicit lex.l.i.§.penł. ff.de aleaco.⁊ de valoꝛe obtinendi etiam nõ reperio tñ niſi in extraua.io.xxii.ꝺm taxationeꝫ decime:ſed non ꝺm verũ valoꝛē.ſed illa rł'a vrbani hoc dicit ⁊ eſt hic pꝛopter mediã annatam qñ excedit.xxiiii.libꝛas

beneficiuꝫ ⁊c. ⁊ qꝛ hodie iſta rl'a nõ ſeruat̃: qꝛ ſatis eſt
in clauſulis ponat̃ illa clauſula ⁊ ꝙ obſtãtie maxie bñ
ficiales oratoris habeant̃ ꝓ expſſis. iõ nõ iſiſto in ea
quo ad bñficia obtẽta nã in bulla ponit̃ illa clauſula
quoꝝ veros valores hic nolumus hr̃e ꝓ expſſis ⁊c. ſꝫ
quo ad obtinẽdũ ĩpetratũ dꝫ ĩtelligi exceptis diſtribu
tiõibus quotidianis. vt dicit deci. rote. cxxx. q̃ ĩcipit.
Itẽ qñ ĩpetrat̃. ⁊ idẽ vult Io. de mortua. ⁊ ar. niuer. in
rubrica ꝯ ꝯceſ. pbẽ. in addi. ad ſpe. ⁊ mea deci. hoc re
fert. ⁊ de p̃mis ẽ ꝯſiliũ Ol. cxviii. qꝺ ĩcipit ꝟtute gr̃e.
qꝺ poſui ĩ ti. ꝺ ꝟ. ſig. Itẽ circa obtẽta nõ omittã ꝺ illo
bñficio qꝺ qs hꝫ ꝙ ſtipẽdiũ ⁊ nõ ĩ titulũ nõ tenet̃ qs
facere mẽtionẽ: ⁊ hoc vult vna ꝺci. ĩ anti. ccxxxii. quã
refert Milis in ꝟbo grãm bñficii ĩpetrãs: ſed ego alle
go tex. ſingulã. ꝙ illꝺ nõ dr̃ ꝓprie bñficiũ: ⁊ ꝙ cleric⁹
ꝯiugatus põt illud retinere ĩ. c. ſi q ſunt clerici. xxxii.
di. Itẽ inq̃ꝫtũ hic dr̃ iuxta ipſaꝝ oblatiões ⁊c. dꝫ ĩtelli
gi. i. iuxta petitionẽ ꝑtis ĩpetrãtis q̃ dicit in ſupplica
tione ꝙ offert ſꝫ dũ ſm̃ tale bñficiũ ꝑ aſſecutionẽ iſti⁹
⁊c. Ex q̃ ſeq̃t̃ ꝙ ſi poſtea vellet dimittere illa vl' aliud
q̃ vel qꝺ obtinebat ꝙ nõ ꝓpterea valet gr̃a ꝑ ꝟbũ tũc
qꝺ ꝯnotat tp̃s date ĩpetrationis ⁊c. c. ſi eo tp̃e ꝺ reſcri.
li. vi. facit gl. ĩ cle. ii. ꝺ hereti. ĩ ꝟbo ex nũc ⁊ qꝺ dixi. ſ.
in ꝓhemio. Itẽ ex hac rl'a ibi vel al's ⁊c. ſequit̃ ꝙ ipe-
trãs bñficiũ curatũ: lꝫ nõ faceret mẽtionẽ valoris alte
rius curati qꝺ obtinet: vel alteri⁹ ĩcõpatibilis: tñ q̃
vacat p̃mũ ipſo iure ꝙ nõ ꝓpterea viciat̃ iſta ĩpetra-
tio ex q̃ p̃mũ dimittere tenet̃ ſm̃ hãc rl'am iuncto. c.
de multa. de pbẽ. Itẽ iſta rl'a quo ad bñficiũ ĩpetratũ
bñ eſt dãda hodie ⁊ data fuit tp̃e: qꝛ hꝫ ꝺcretũ irritãs
⁊ ẽt q̃ ad obtẽta daret̃ niſi ĩ bulla poneret̃ illa clauſu-
la quã ſupius dixi. ſ. quoꝝ ꝟos valores ⁊c. Sixtus tñ
fecit vnã aliã rl'am ꝙ teneret̃ qs exp̃mere oĩa bñficia
⁊ eoꝝ valores que obtinebat tp̃e impetrationis al's

Diſtributiones q̃tidiane: an cõputent̃ in valore bñficii.

annullabat: ſed poſtea fuit caſſata ob cauſam. Itẽ ex
predictis etiam ſequit̃ ꝙ de pẽſione quaꝫ quis nõ hꝫ
in titulum ab eccleſia: nõ tenet̃ quis ẽt facere mẽtio-
nem valoris nec ipſius penſionis facit qꝺ dicit Ioã.
an. in. c. poſtulaſti. ⁊ in ca. ad audientiaꝫ. de reſcrip. ⁊
Domi. in. c. ſi pauper. de prebẽ. li. vi. alias ſic. fac. glo.
in cle. ij. in verbo quodcunq̃ꝫ. de vita ⁊ honeſta. cle. ſꝫ
quia hodie quelibet pẽſio ſuccedit loco beneficij q̃a
eſt ad vitam recipientis. ideo credo ꝙ teneatur impe
trans facere mentionem.

¶ Sequitur. lxii. regula.

¶ Itez voluit ⁊ ordinauit ꝙ quãdo ꝓuidet
ſeu mandat prouideri alicui de beneficio ec
cleſiaſtico vacante: tũc dari poterũt clauſu-
le ſi petantur etiam ſi illud quouiſmodo ⁊c.
ſeu per cõſtitutionẽ execrabilis vacet ac ſpe
cialiter reſeruatuꝫ inter alios litigioſuꝫ ſit ⁊
eius collatio deuoluta fuerit ⁊ ſi ꝓ collitigã
te vel ſubrogationeꝫ aut ſi neutri vel ſi nulli
⁊c. petente ſi tũc ſpecifice lis exp̃matur nec
detur aliqua generalis reſ̃uatio diſpoſitiue
niſi deſuper in cõceſſione ſpecialis ⁊ expreſ-
ſe. ac pure ⁊ non ſub conditione mentio fiat:
tunc relique reſeruatiões inibi contente ve-
niant. ſi vero tẽpore expeditionis inde litte
rarum generalis reſeruatio huiuſmodi pro
bari non poſſit: aut in nouis prouiſionibus
aut pro collitigantibus ſi neutri ⁊c. ſit expſ-

ſum qd̄ ab aliq̄bus aſſeritur illum cuius be
neficiū ꝯcedit collectorē: ſubcollectorē. bre
uiatorē vel familiarē ⁊c. fuiſſe clauſula ap-
ponatur ēt ſi dc̄m beneficium ex eo qd̄ talis
collector vel ſubcollector abbreuiator vel
familiaris ⁊c. fuit diſpōni apoſtolice gene-
raliter reſeruatum exiſtit dummodo nō ſit i
eo alicui ſpecialr̄ ius queſitum. i reliq̄s ve-
ro nulla clauſula detur vnde reſeruatio ge-
neralis elici poſſit: niſi deſuper ſignatura p
duplex fiat ſignata ſit: aut per reformatio-
nem vel alias ſpecialiter habeatur.

¶ Iſta regula dicit ꝙ qn̄ papa mādat alicui prouide
ri vel ipſe ꝓuidet de aliquo beneficio: ꝙ ſi in ſuppli-
catione petatur ꝙ cōferatur quouiſmodo vacet ſiue
per ꝯſtōnem execrabilis etiā ſi alias reſeruatū ſit vel
inter alios ſit litigioſum ⁊ ſi ſit etiā deuoluta collatio
ad ſedem apoſtolicā omnes clauſule dent̄. Itē ſi peta
tur ſubrogatio pro collitigante: vel ſi petatur gr̄a ſi
neutri vel ſi nulli: tunc detur ſi hoc ſpecifice petatur.
Item ꝙ per clauſulas predictas poſitas in ſupplica-
tione non det̄ aliq̄ generalis reſeruatio diſpoſitiue. ſ.
ꝙ papa prouidet impetrāti de beneficio vacāti in cu
ria ⁊c̄. niſi fiat expreſſa mentio de tali reſeruatione ⁊
nō ſub conditione ſed pure: ⁊ tunc detur generalis re
ſeruatio expreſſa: ⁊ etiā hoc caſu alie reſeruationes cō
tente prout ſuperius eſt dictum. veniunt etiā ſi petā-
tur ſub conditione. Item dicit ꝙ ſi tp̄e expeditionis
bullarū nō poſſit generalis reſeruatio huiuſmodi pro
bari. tunc nō dʒ dari clauſula per quā generalis reſer
uatio elici poſſit: niſi exprimat̄ in nouis prouiſionibꝰ
vel gr̄a ſi neutri vel ſi nulli ꝓ collitigātibus ꝙ ab ali
quibus aſſerit̄ illū cuius beneficiū ꝯcedit collectorē
vel ſubcollectorem vel familiarē pape vel cardinalis
fuerit: q: tūc dʒ poni clauſula: etiā ſi dictū beneficiū
ex eo ꝙ talis collector vl̄ ſubcollector abbreuiator vl̄
familiaris cardinalis fuerit diſpōni ap̄lice generaliter
reſeruatū extat: dūmō alicui nō ſit ſpāliter ius q̄ſitū.
Itē ꝙ p̄dicta rl̄a eſt v̄a niſi deſuꝑ ſignatura ꝑ duplex
fiat ſit ſignata vel ꝑ reformationē vl̄ aliter ſpāliter cō
cedat̄. hoc dicit notāter iſta rl̄a q̄ docet te facere ſup-
plicatiōes pro bn̄ficio vacāti ſiue per nouā ꝓuiſionē
ſiue ꝑ ſubrogationē ſiue ꝑ gr̄am ſi neutri aut ſi nulli. ⁊
declarat tibi v̄ba poſita i ſupplicatiōe. Itē dat modū
faciēdi minutā ſuꝑ tali ſupplicatōe. Itē decl̄at tibi q̄
ē gn̄alis reſuatio meliꝰ q̄ʒ deci. ro. ⁊ meliꝰ q̄ʒ Io. mil.
⁊ meliꝰ q̄ʒ ceteri doct. ⁊ colligit̄ h̄ vna rl̄a. ſ. ꝙ gn̄alis
reſuatio diſpoſitiue nunq̄ʒ dʒ dari in bulla niſi i caſi-
bus h̄ expſſis: ⁊ in h̄ eſt hodie dr̄ia iter ſpālē ⁊ gn̄alē
reſuationē: ⁊ tal's q̄ ad ꝓuiſionē pape ꝙ ad eū ſolū ꝑti
neat: ⁊ nō ad aliū iferiorē nulla ē dr̄ia iter ſpālē ⁊ gn̄a
leʒ vt dixi ſupra i ſcd̄a rl̄a. ſufficiat ca. ſi eo tp̄e. d̄ elec.
li. vi. ſʒ ē dr̄ia i h̄ ꝙ ēt ſi v̄ba oīa h̄ poſita narrarent̄ in
aliq̄ bulla: tn̄ nō ꝑpea diceret̄ venire gn̄alis reſuatio
vt h̄. Itē colligit̄ hic alia rl̄a q̄ʒ ēt bn̄ficia officialiū ſe
dis ap̄lice: vʒ collectoꝝ vl̄ ſubcollectoꝝ abbreuiatoꝝ
Itē familiariū pape vel cardinaliū ſunt gn̄alr̄ reſua-
ta. Itē colligit̄ tertia rl̄a h̄: ꝙ etiā ſi exprimat̄ modus
vacādi ꝑ ꝯſtōnē execrabilis vel ꝑ deuolutionē cū cl̄a
q̄uis alio mō vacet: tūc nō venit aliq̄ gn̄alis reſuatio
ſʒ ſi exprimit̄ gn̄alis ⁊ ꝓbat̄. tūc ēt ſi aliquo mō vacet
vl̄ bn̄ficiū ſit reſuatū venit ſi exp̄mit̄. vt ſupra al's nō
vt h̄. ⁊ iſta ſubiūgā ⁊ declarabo. ⁊ p̄mo pōdero v̄bum
ibi ꝙ qn̄ ꝓuidet ⁊c̄. ex q̄ appʒet ꝙ eſt dr̄ia iter ꝓuiſio

nē ꝛ nouā ꝓuiſionē qꝛ ꝓuiſio ē ſimplex de bñficio va-
cāti de iure ꝛ de facto: ꝛ noua ꝓuiſio pſupponit aliū
titulū. ꝛ eſt dr̄ia quo ad īfra dicēda ꝛ ex v̄bis īfra po-
ſitis. ibi ēt ſi illꝫ quiſmō ꝛc. vſqꝫ ibi. ꝛ ſi ꝓ collitigāte
ꝛc. colligit̄ forma ſupplicatiōis: qꝛ quottidie dicim⁹ ī
ſupplicationib⁹ expſſo vno mō vacādi ſubiūgim⁹ ſiue
ꝓmiſſo ſiue alio quouiſmō ꝛc. vacet aut̄ ꝑ ꝯſtōnē exe
crabilis: ꝛ al's gñal'r vel ſpāliter reſuatū affectū deuo
lutū litigioſuꝫ cui⁹ litis ſtatū ꝛc. exēplificat. ꝛ an bñ-
ficiū litigioſuꝫ īter alios pōt īpetrari: dixi ſupi⁹ in re-
gula de ſubrogatiōe ꝛ pleni⁹ ꝑ glo. ꝛ tex. h̄ doc. i. c. i.
ꝛ. ij. vt lite pē. li. vj. Itē ibi: ꝛ ſi ꝓ litigante ꝛc. vſqꝫ ibi
nec dc̄ē ponderanduꝫ: qꝛ ſi petit̄ ſubrogatio vel grā ſi
neu. vl' ſi nulli ñ dꝫ dari niſi collitigāti ꝛ dꝫ h̄ ſpecifica-
ri. ego tñ vidi dari grāꝫ ſi nlli alteri tertio nō litigāti q
narrabat litē fore īter talē ꝛ talē: ꝛ cōmittebat̄ audito
ri ꝙ ſi neu. litigātiū vl' nlli cōpetēt ius ī bñficio ꝙ cō
ferret alteri tertio. ꝛ de hoc nō eſt mirādū: qꝛ ſi nō tol
lit̄ i⁹ q̄ſitū alteri litigātiū nō fac̄ ſibi iniuriā q vtit̄ iu
re ſuo. c. cū eccl'ia. de elec. Itē pōdero mihi v̄ba h̄ ibi
nec dc̄ē aliq̄ gñal' reſuatio diſpoſitiue: niſi ꝯſup ī cō-
ceſſione ſpālis ꝛ expſſa ac pure ꝛ nō ſub ꝯditiōe ꝛc. ꝛ
pono exēplū: qꝛ dꝫ dici ī ſupplicatiōe ꝙ petit̄ tale bñ
ficiū qꝺ vacauit ꝑ obitū talis familiaris pa. ꝛc. ꝛ tūc
dꝫ fieri bl'la diſpoſitiue dicēdo ꝓuidim⁹ tibi ꝺ tali bñ
ficio vacāti ꝑ obitū talis familiaris nr̄i: cui⁹ bñficiū
gñal'r ꝑ nr̄aꝫ ꝯſtōnē reſuauim⁹ ꝛc. ꝛ nō dꝫ dici ſi va-
cat ꝑ obitū talis ꝛc. qꝛ vacat vt dr̄ ꝛc. ꝛ ītelligo v̄ba
expſſa qñ ſpecificant̄ ī ſpē ꝛ nō ſub gn̄e. vt vult gl. i. c.
ſi eps. ꝺ pbē. li. vi. quā ibi no. Domi. ꝛ gl. i. c. īqſitores
de here. eo. li. Itē expono pure. i. ſimpl'r. ſine plica ita
ꝙ dicat̄ ꝙ vacat ꝑ morē talis: ꝛ nō dicat̄ ꝙ va cat vt
dꝛ vl' vt aſſerit̄ ꝛc. facit glo. nota. iuncto tex. in. l. i. §. ſi
quis ſimpl'r. ff. de ver. obli. quā ibi no. Bar. ꝛ īfert ex

ea aliud bonū dcīm. ꝛ facit gl. iūcto tex. q̄ꝫ ibi no. Do.
ꝛ īfert ad aliud ī. c. qs eps. xxiii. di. ꝛ gl. in v̄bo ſimpl'r
in cle. ſepe. ꝺ v̄. ſig. ꝛ ꝑ hec v̄ba vr̄ colligi. iſta rl'a quā
dixi. ſ. ꝙ nulla gñalis reſuatio dꝫ dari niſi ſpecificet̄
vñ ſi vn⁹ dicat ꝙ vacat bñficiū ꝑ obitū vni⁹ ī curia. ꝛ
nō ſit verū: tñ ſi poneret̄ ibi alia reſuatio q̄ ſit v̄a ſꝫ nō
eſt gñalis nō veniret ꝑ hāc rl'aꝫ. qꝛ dꝫ eſſe pura ꝛc. Itē
no. i. §. ſi v̄o ibi collectorē ꝛc. ꝛ ibi diſpōni aplice gña-
leꝫ reſuationē ꝛc. ꝛ hic colligit̄ qūo abbreuiator dꝫ ſe
hr̄e ī bulla ꝛ que v̄ba dꝫ dicere in ſimilibus caſibus.
¶ Item colligit̄ ꝙ bñficia officialiuꝫ ſunt gñaliter re
ſeruata: ꝛ ratio eſt: qꝛ lꝫ reſeruatio ſit īducta ꝑ regulaꝫ
cācellarie: tñ qꝛ in ea dicit̄ ꝙ general'r papa reſeruat:
tūc illud verbū gñaliter inducit reſeruationē gñaleꝫ.
ꝛ ſic deciſio rote. cccxxxiiii. q incipit. Itē ſi mādet̄ mi
hi ꝓuideri q dicit ꝙ ſpecialis reſeruatio dr̄ īducta ꝑ
rl'as cācellarie. ꝛ gñalis ꝑ extrauagātē ad regimen ꝛc.
nō bñ dicit ſalua correctione. qꝛ ſi rl'a cācellarie dicit
ꝙ gñaliter reſeruauit ꝛc. ꝛ tunc eſt gñalis. alias habet
locum deciſio ſi ſimpl'r loquitur vel dicat ꝙ ſpāliter
reſeruauit: ſꝫ vnū dico hic. qꝺ in iure cōi nō repit̄ cau
tuꝫ ꝙ de gñali reſeruatiōe dꝫ fieri mētio qꝛ ſatis eſt ꝙ
ꝑtineat collatio ad papā tñ a regulis cācellarie ē itro
ductū ꝙ gñalis reſeruatio nō veniat niſi exp̄mat̄. hec
ſentit illa deciſio. ꝛ ſic iſta rl'a declarat meli⁹ q̄ꝫ deci.
ſupradicta qd ſit reſeruatio gñalis nec Io. ꝺ imlis in
v̄bo reſeruato ſciuit hoc tāgere. nec Domi. in. c. ſi. §. ī
pben. de ꝯſue. li. vi. de quo aliqd dixi ſupius in rl'a. i.
ꝛ in. ii. nā iſte reſeruatiōes hic expſſe nō ſunt gñales ī
corpe iuris clauſe. in q̄ iure nō eſt niſi vnica. ſ. qñ va-
cat ī curia vel īfra duas dietas. c. ii. ꝛ. c. pñti ꝺ pbē. li.
vi. nec in extrauagāti ad regimē qꝛ illa ꝯſtō expirauit
ꝑ obitū bñdicti pape ꝑ finē illius vt dixi in rl'a p̄ma.
ergo ſeqtur ꝙ iſte reſeruatiōes ſunt generales īducte

Qñ di-
cat̄ re-
ſerua-
tio ge-
neralis

per regulas cãcellarie q̃n in eis dr̃ q̃ generaliter pa-
pa reseruat zc. Jtẽ ponderãda sunt verba hic ibi nisi
de sup signatura p duplex fiat zc. z vult dicere ista re
gula q̃ in corpe supra petatur: z papa dicat fiat. z in
clausulis īfra positis ēt petatur. z papa ibi dicat fiat
rõ est. q2 iussus binus principis habet pro motu pro-
prio vel pro certa scia. l. nec dãnosa. z ibi Bald. C. de
preci. impa. offe. z ex hoc oritur practica. q2 dicimus
in supplicatione. z alias generaliter vel spãliter reser
uat zc. z postea in clausulis ponimus. z cũ clausula
gñalez reseruationẽ iportañ. zc. z nõ dz in expeditiõe
exp̄ssari. vt. s. in hac rła dr̃ z quotiẽs posui illã clausu
laz: z nõ itellexit: de⁹ nouit iõ apiat oculos z itelligat
curialis. Jtẽ qd̃ dr̃ hic per duplex fiat idẽ itelligas de
duplici signatura p ɔcessuz. i. p illũ cui papa cõmisit
signaturã, ar. l. itẽ eoz. §. ii. ff. q̃ cuiusqz vni z ita pra-
cticat cãcellaria. z põdero hic q̃ reformatio z signa-
tura in clausulis equiparant. nec obstat gl. in simili.
in. c. suã de ap. z in. l. si cõuenerit. la. i. ff. de pig. act. z
ista rła esset danda. lz ɔcernat expeditionẽ que valet
ad intellectuz gñalis reseruationis. nescio tñ si daret
hodie: q2 non memini me vidisse.

¶ Sequitur. lxiii. regula.

¶ Jtem voluit qd̃ super beneficiis ecclesia
sticis de qualitatibus illorum vz an dignita
tes p̄sonatus vel officia sint eisqz cura imi-
neat animarũ z ad illa ɔsueuerint qui p ele
ctionem assumi mentio fiat: alias gr̃e desup
facte sint nulle. z si qualitates huiusmodi
affirmatiue seu conditionaliter nõ exprimã
tur negatiua desuper expressio fiat in benefi
ciis que tales qualitates vel ex eis aliquas
consueuerunt habere.

¶ Ista rła dicit q̃ ipetrã; beneficiũ dz facere mentio
nez de qualitate ipsius: an sit dignitas p̄sonatus vel
officium z an illi imineat cura aiarum: z an cõsueuit
quis per electionẽ assumi: alias non valet gr̃a z si pre
dicte qualitates nõ exprimant saltẽ cõditionalr: tũc
abbreuiatores debent dare negatiue. puta dicẽdo q̃
nõ est dignitas electiua nec p̄sonatus aut officiũ: cui
cura imineat aiaruz. hoc dicit. Sed ego dubito in ista
rła. q2 ex quo p̄mo dr̃ q̃ gratia sit nulla: quare mãdat
postea q̃ ponat negatiue. rñdeo q̃ aliqñ ex inaduer-
tentia nõ ponit. z tũc gr̃a est nulla si pbetur q̃ quali
tas aliqua de hic expressis sibi inheret: vel si forte ex
pedit per camerã tũc nõ exprimeret negatiue vt hic
dr̃ sed simplr cõcederet: ergo zc. z ratio huius rłe in
aliqbus qualitatibus hic expressis fundatur iure cõi
q2 si dignitas est curata dz fieri mẽtio de ea alias gr̃a
est subreptici : idem si sit electiua vt in cle. i. d̃ prebẽ.
z. c. cũ in illis. eo. ti. lib. vi. sed q̃ exp̄mat sit dignitas
vel p̄sonat⁹ aut offm̃ nõ canet iure: q2 satis est q̃ exp̄
met q̃ reputat dignitas: cũ ista tria sunt sinonima z
significãt idẽ vt dicũt doc. in. c. d̃ multa d̃ p̄bẽ. z i. c. i.
de ɔsuetudine li. vi. ideo in supplicatiõe dz poni qd̃
est dignitas vel p̄sonatus aut officiũ reputat. Came
ra tñ vt intellixi tpe sixti expediuit bullas mediante
oculo caligãte sup dignitate cui cura iminet aiarum
vel electiua zc. lz in supplicatiõe nihil d̃ hoc caueret.
S3 audiui postea q̃ fuit ɔcessuz q̃, s3 tenorẽ supplica-
tiõis corrigeret bulla z cãcellaria noluit hoc corrige-
re q2 transiuerat p camerã. nã ex quo papa apposuit
manus ipa cãcellaria se nõ põt intromittere. ca. vt no
strũ. de ap. sz i rei veritate nõ errassent dñi cãcellarie

De q̃li tatib⁹ in ipe- tratiõi bus ex p̄mena dis.

ſi vigore mādati pape correxiſſent qa tunc ipſe papa facit ꝛ nō ipſi per iura vulgaria.tñ qꝛ in illo mādato nō fiebat mētio de cācellaria forte ipſi itellexerunt ꝙ corrigeret̃ ꝑ camerā:neſcio an camera voluit corrigere errores ſuos.Ideo eſt cautela ꝙ qñ bulla tranſiuit ꝑ camerā ponat̃ i mādato ꝙ corigat̃ ꝛc.ꝑ cācellariā ꝑ ſupradicta ꝛ tūc nō eēt dubiū niſi ꝯ ſtilo ignorātiū.

Cautela.

Et iſta regula eſt dādā lꝫ ꝯcernit expeditionē ꝑncipaliter quia hꝫ decretū irritās ꝛ eā vidi ꝓduci.ſꝫ dubitari vidi an haberet locū in ꝓuiſiōe facta motu ꝓprio ꝛ forte pp decretū irritās pōt dici ꝙ ſic qꝛ nō loquit̃ in impetrāte.Sꝫ dicit regula ꝙ ſup bñficijs.ꝛc.mentio fiat ꝛc.ꝛ ad hoc faciūt gl.in cle.lr̃as in ṽbo directas.de pbē.ꝛ in cle.ſi romanus.eo.ti.i ṽbo valida ꝛ deci.rote.cxi.que incipit. Item lꝫ motus proprius. Vidi tñ in cācellaria altercari ſi ꝓpter iſtā clauſulam que ponit̃ in fine clauſularuꝫ.ſ.ꝙ maior ſpecificatio in ꝯfectiōe lr̃aꝝ fieri poſſit cācellaria poſſit iſtas qualitates nō exꝑſſas in ſupplicatiōe nō exꝑmere in bulla ꝛ fuit mihi rñſum ꝙ vna qualitas tñ poſſet exprimi:ſed oēs ſimul nō ꝛ nihil fuit mihi allegatum.ſ.ꝙ ſtilus ita ſe hꝫ ꝛ ſatis eſt ad hoc p.c.q̄ꝫ graui.ꝯ cri.fal. ꝛ.c.ex lr̃is ꝯ ꝯſt.Camera tñ oēs qualitates illas daret cum illa clauſula maxime tempore ſixti.

ℭ Sequitur.lxiiii.regula.

ℭ Item voluit ꝙ ſi ſ̾uetur beneficiuꝫ per ꝯtractū matrimonii non dent̃ alii modi vacationuꝫ de futuro nec cenſeatur beneficiū reſeruatuꝫ generaliter vel affectū niſi ſequatur matrimoniū:ſed in beneficiis ꝑ promotionez vel aſſecutionem vacaturis ponatur clauſula cū beneficia hmōi p̄miſſe vl̃ alio quouis modo ꝛc.preterq̄ꝫ per obitum obtinentis vacare contigerit etiaꝫ ſi vacent ꝛc.

ℭ Iſta regula dicit ꝙ ſi bñficiū alicuꝰ reſeruet̃ ꝑ cōtractū mr̃imonij ipſiꝰ tūc in bulla nō dꝫ dari aliꝰmodus vacatiōis de futuro nec cēſeāt̃ illud bñficiū ſpālit̃ reſeruatū nec affectū niſi ſequat̃ mr̃imoniū:ſꝫ ſi reſeruatur beneficiū alicuiꝰ per eius ꝓmotionē vl̃ aſſecutionē alterius bñficij tūc abbreuiatores debēt ponere cū beneficiū hmōi ꝑmiſſe vl̃ alio quouis modo preterq̄ꝫ per obitū obtinētis vacare ꝯtigerit etiā ſi vacet ad p̄ſens ꝛ ꝑ ꝯſtitutionez execrabilis ꝛc.hoc dicit ꝛ quo ad ꝑmā partē videbat̃ ꝙ illud beneficiū ſemel reſeruatū vl̃ affectū ſemper maneret reſeruatuꝫ ſpālit̃ vl̃ affectū ꝑ decisionē rote que hoc dicit de qua dixi ſuperiꝰ ſepenumero:ſed hic decidit̃ ꝯtrariū qꝛ forte impetrās malicioſe fecit vt eēt ſemꝑ reſ̾uatū ideo ꝛc.ℭ Sed vidi dubitari quia ſixtus ꝓuidit vni de beneficio qñ exprimebat̃ vacare ꝑ ꝯtractū matrimonij ticij ꝛ anteq̄ꝫ cōtraheret mortuus eſt papa ꝛ antequā Inno.ꝓmoueret̃ mortuꝰ eſt ticius vel reſignauit: an bñficiū illō dicat̃ reſ̾uatū ꝛ certe poteſt dici ꝙ ſic:qꝛ iſta r̃la mortua fuit cū ſixto. vt ſupra in ꝓhemio dr̃ ergo ꝛc.ſed certe poſſet dici ꝙ nō qꝛ lꝫ iſta r̃la ſit ſublata tñ papa maiorē in eoruꝫ que notant̃ in.c. nouit de iudi.ꝛ iō nō eēt magnū tenere ꝙ nō ſit reſeruatū. ꝛ ꝑpterea dixi al̃s propter hāc rōnē ſubintellectā ꝙ ſi papa reſeruaſſet motu ꝓprio ꝑ ꝯtractū mr̃imonij tūc eēt ſemꝑ maneret affectū ex q̄ ꝯſtat de itentiōe pape.fac̃ dicta deci.rote ꝛ rōnes ibidē allegate.In ſcḋo tñ caſu crederē ꝙ maneret affectū bñficiū lꝫ nō ſequat̃ ꝓmotio ꝛc. qꝛ ſi nō exꝑmit̃ niſi ꝑ ꝯctionez mr̃imonij ergo ꝑ locū a ſpāli ꝯriū eſt r̃lare.c.pñti.§.loca.de pbē.li.

vi.verũ eſt tñ ꝙ impetrãti nõ debebit ſi vacauerit ꝑ obitũ.vt hic dicit ſed manet affectũ ⁊ reſeruatũ ſpecialiter q2 ſi ꝯtrariũ voluiſſet papa expreſſiſſet ſicut i ꝑmo caſu.c.ad audiẽtiaꝫ.de deci. Et credo ꝙ quo ad ꝑmã partẽ.ſ.ꝙ nõ manet affectũ ⁊c.iſta regula ſit dãda q2 ꝯcernat expeditionẽ inq̃ʒtũ dat regulã vltra expeditionẽ ꝙ non maneat affectum ⁊c.credo tñ ꝙ in primo caſu camera daret etiam clauſulã quouis alio modo vacauerit ⁊c.etiam temporibus iſtis.

¶ Sequitur.lxv.regula:

¶ Item voluit q̃ð ſi petatur aliquem i religioſum recipi ac ſibi de quouis eccleſiaſtico beneficio prouideri per ſimplicez ſignaturã fiat receptio hmõi dumtaxat ⁊ det adiectio ſi petens ſit idoneus vel aliud canonicũ nõ obſiſtat ⁊ exprimatur ſi certus numerus regularium ſit ibidem cui ẽt non derogetur niſi expreſſe ꝯcedatur: ⁊ ſi numerus ipſe nõ exiſtat ponatur dummodo locus receptionis hmõi nimium propterea non grauetur.

¶ Iſta regula dicit ꝙ ſi vnꝰ petat ſe recipi religioſum alicuꝰ monaſterij vel eccleſie regularis ⁊ ſibi de quouis eccleſiaſtico beneficio ꝓuideri tũc ſi papa ſimpliciter ſignet vꝫ fiat tñ dꝫ ſibi dari receptio ⁊ dꝫ addi clauſula.ſ.ſi petẽs ſit idoneus ⁊ aliud canonicũ non obſiſtat. Itẽ dꝫ exprimere ſupplicãs an certus numerus regularium ſit ibidem ⁊ tunc etiam non derogetur niſi expreſſe dicat papa in ſignatura ⁊ ſi nõ ſit certus nũerus tũc dꝫ poni clauſula dũmodo locus receptionis hmõi nimiũ ꝓpterea nõ grauet.hoc dicit.hec rẽla

venit ad declarationẽ notatoꝝ ꝑ gl. ⁊ doc.i.c. q̃ð dei timoreꝫ de ſta.rẽla.⁊ eſt deciſio rote.ſ.an regularis põt hr̃e bñficiũ ſeculare ſine diſpẽſatiõe ⁊ qs põt ſecũ diſpẽſare quo ad h̄ vt hẽat bñficia ſimplicia vel curata. ⁊ ad tollẽdũ iſtas ambitiões dicit papa ꝙ ſi vnus petit ꝑ recipiat i reglarẽ ⁊ ꝙ poſſit ſibi ꝓuideri de quocũqꝫ bñficio ſeculari vel rl̃ari ꝙ ad ſimplicẽ ſignaturã tñ det ſibi ꝙ recipiat i rl̃a.⁊.c. ad tollẽdũ ambitiões q2 ſi forte iſte velit itrare religionẽ ⁊ velit gaudẽ vtroqꝫ lumine nõ petit iuſta. verũ eſt tñ ꝙ cũ tali vouente intrare religionẽ põt papa diſpẽſare ꝙ nõ cõpleto voto hẽat ꝓchialẽ eccleſiã. vt dicit glo. ſingularis quã Abb.neſcit alibi in.d.c.ꝙ dei timorẽ. Sꝫ ad tollẽduꝫ h̄ dubiũ an videret papa diſpẽſare dãdo ſibi licẽtiaꝫ ꝙ poſſet hr̃e bñficiũ curatũ vt nõ itraret. dicit iſta rl̃a ꝙ tñ det ſibi ꝑ ſimplicẽ ſignaturã vt poſſit itrare religioneꝫ ⁊c. ⁊ q̃ð dr̃ hic de clauſula ſi ſit idoneꝰ ⁊c.iſta clauſula ſp̄ intelligit q2 iura loquẽtia de ꝑſonis itelligunt de ꝑſonis idoneis ⁊ nõ de alijs.l.nõ gradatiꝫ.§.i.ff.de mu.⁊ ho.⁊ glo.in li.i.C.de ſacra.ſ.e.⁊.c.eunuchus.lv.di.tñ q2 qlibet ꝑſumit idoneus niſi ꝓbet ꝯ̃riũ c.i.de ſcru.⁊.c.ſi.de ꝑſum.iõ põit iſta clauſula.vt examinet iſte talis ⁊ cõmittit principali prelato mõaſterij vel alteri canonico eccleſie cathedralis ſm̃ ſtatũ.ð reſcrip.li.vi. Et iſta rl̃a nõ eſt dãda q2 ꝯcernit expeditionẽ litteraꝝ ⁊ nõ põit decretũ irritãs ⁊ credo ꝙ camera ꝑ ſimplicẽ ſignaturã ꝯcedere ẽt receptionẽ ⁊ ꝙ hr̃et bñficia ſecularia vl̃regularia: q2 iſta rl̃a eſt cãcellarie ⁊ ñ extẽdit ad camerã vt ſepe dixi ſupra: ⁊ addẽdũ eſt ⁊ male. Itẽ quo ad ſcðaꝫ partẽ derogatione numeri ⁊c.tãgit q̃ð noiat in.c.cum acceſſiſſent de ꝯſt.⁊ c.dilecto.de prebẽ. qñ ecclia vel mõaſteriũ habet certũ numerũ ⁊ non creuerũt facultates q̃ ad ſolũ papã ꝑtinet derogare numero ⁊ quãdo nõ eſt certꝰ numerus ipe põt cogere ꝙ recipiat vnus vltra numerũ ⁊c.

tñ papa in hoc nõ vult facere preiudiciũ alicui.l.i.§. ſi quis a principe.ff.ne quid in loco pub.

¶ Sequitur.lxvi.regula.

¶ Itẽ ſi regl'aris petat ſibi de bñficio ab aliquo mõaſterio aut alio regl'ari loco depẽdẽte ꝓuideri ⁊ appet ex hmõi petitiõe ꝙ alteri9 mõaſterii vel loci religioſus ſi licet mihi trãſlatio nõ petat nihilominus illa venit.

¶ Iſta r'la dicit ꝙ ſi vn9 regularis petat ſibi đ aliq̃ bñficio ꝓuideri qđ depẽdet ab alio mõaſterio vel alio regulari loco ⁊ ex narratiõe appet ꝙ iſte ĩpetrãs ſit alterius mõaſterii vel loci religioſus ꝙ ẽt ſi nõ petat trãſlatio tñ nouit ꝑ ſimplicẽ ſignaturã.hoc dicit.Et itelligo iſtã r'lam qñ ĩpetrãs eſt euſdẽ ordis q2 al's credo ꝙ nõ veniret.ar.c.i noua actiõe.xvi.q.vii.⁊.c.cũ. cãz.đ elec.⁊ cle.i.e.t.⁊ ad hoc facit i ſili deci.ccclvi.q̃ icipit. Itẽ ſi ĩ cõmiſſiõe ĩpetrata.vbi dr ꝙ ſi vn9 petat cãz tẽporalẽ cõmitti ſimpl'r ⁊ de plano ⁊ nihil ẽ cãcellatũ ſʒ ſignatura dicat audiat talis ⁊ iuſtitiã faciat ꝙ ꝑ iſtaʒ ſignaturã nõ ꝑt iſte ꝓcedere ſimpl'r ⁊ đ plano.q2 đ cõmiſſiõe ſimpl'r ⁊ đ plano reqrit ſpãlis cõmiſſio vt dic gl.i vbo cõmittim9 in cle.ſepe de vbo ſig. ergo reqrit ſpãlis ſignatura.⁊ ſic videret qñ vn9 r'laris alteri9 habit9 ⁊ ꝓfeſſiõis.i.ordis peteret bñficiũ alteri9 ordis ⁊c̃.q2 tũc ꝑ ſignaturã ſimplicẽ ñ videret fcã mutatio v'l trãſlatio religiõis vel hit9 ẽt ſi in corpe peteret ꝑ ꝑdicta iura ⁊ ſic audio ꝙ practicat cãce. camera tñ q̃ eſt mater pecũiaꝝ ẽt ſi eẽt frater đ obſeruãtia ſcti Frãciſci ꝑ talẽ ſimplicẽ ſignaturã daret hit9 mutatiõe ⁊ ẽt religiõis trãſlatiõe.⁊ pro hac deciſiõe ſic ĩtellecta vt dixi.facit deci.lxvi.q̃ icipit.Itẽ ſi petat cãz ꝯmitti.⁊ deci.lxxvi.q̃ icipit.Itẽ ſi petat ꝯmitti cãz.⁊ deci.cccli.q̃

camera apl'ica m'r pecunarũ

icipit.Itẽ ſi cõmittat cã.⁊ iſta r'la lʒ ꝯcernit ẽt expeditionẽ vt cãce.det ẽt trãſlationẽ tñ q2 ẽt ꝯcernit iuſticiam eſſe dandã iõ ſi cãcellaria omitteret trãſlationem tñ q2 venit per ſimplicẽ ſignaturã põt illa regula dari ⁊ ꝙ loquatur iſta regula de regulari eiuſdem ordinis patet ibi alterius monaſterij vel loci.

¶ Sequitur.lxvii.regula:

¶ Itẽ ꝙ i l'ris ſup bñficiis ꝑ ꝯſtõnẽ execrabil' vacãtib9 ponat cl'a ſi ẽ ita ſil'r đ qbuſcũqꝫ narratis informationẽ facti requirentibus.

¶ Iſta regula dicit ꝙ ſi petat beneficiũ vacãs per cõſtitutionẽ execrabilis vel narret aliqd qđ reqrat informationeʒ facti tunc dʒ poni in bulla clauſula ſi eſt ita hoc eſt qđ dicit iſta regula et eſt iuſta et bona. tñ de iure hoc etiaʒ ſi nõ ponantur iſta verba:q2 ſemꝑ intelligitur iſta clauſula ſi preces veritate nitantur.c.ii.đ reſcrip.l. vniuerſa.C.de preci.impa.offe.et ẽt clauſula iſta ſi ita eſt ſemꝑ intelligit.vt dicit gl.in.d.c.ii.tñ ponitur expreſſe propter ſimplices aĩos dubitãtes.c.i.đ noua for.fide. col.x.et.l.ii. que ieſt ẽt de iure nõ facit cõtractum cõditionalẽ ſi non exꝑmat.l. cõditiõis.ff. de cõdi.et demon.et nota.in.c. ſignificaſti..de ele.iõ mãdat poni hic.et hec regula nõ eſt dãda.q2 ꝯcernit expeditionẽ l'rarũ et nõ hʒ decretuʒ irritans.vñ credo ꝙ etiã ſi nõ poneret iſta clauſula ſi eſt ita. ꝙ nõ ꝓpterea viciaret bulla ꝑ ꝑdicta iura nec eſſet reſcribenda. tñ audiui ꝙ vnus nou9 abbreuiator qui omiſit ponere fuit cõdẽnatus ad reſartiẽdũ expenſas impetrãti et ꝙ faceret bullam reſcribi ſuis expenſis ſm cõſtitutionem cãcellarie et bene. ſed ille miſit ad camerã et tñ fuit bulla ibi.et ſoluit aliquid abbreuiator ſibi.

¶ Sequitur.lxviij. regula.

¶ Itẽ petenti ſibi ꝓuideri de vacaturo dẽt

littere de vacante z conuerſo prout expedie
rit impetranti.

¶ Iſta regula dicit ꝙ ſi vnus petiꝛ ſibi ꝓuideri de beneficio vacaturo pōt cācellaria dare ſibi clauſulaȝ ꝙ prouideꝛ ſibi de beneficio illo cū vacauerit per ꝯctuȝ matrimonij: vel ſi vacat ad pñs vl' ecōuerſo. i. ſi petat ꝗs ꝓuideri de beneficio vacāte per ꝯctū mr̄imonij ticij: dȝ etiam poni clauſula vel cū vacauerit per ꝯctū matrimonij ticij zc. ꝓut voluerit ipetrās. hoc dicit iſta rl'a pōt intelligi duobus modis vno mō ꝓut dixi z alio mō ꝙ loquaꝛ rl'a de ipetrāte tm̄ bn̄ficiuȝ vacaturū ꝙ tūc ponaꝛ clauſula. vel ſi vacat ad pñs: vel ꝙ primo ponaꝛ clauſula ſi vacat ad pñs z poſtea addaꝛ vel ſi vacauerit ꝑ eūdē modū expſſuȝ. z non debet intelligi ꝙ ſi ego ipetro beneficiū vacans per mortē alicuius ꝙ ponaꝛ clauſula vel cū vacauerit per obitum ipſius nā iſta regula loquiꝛ de legittima ipetratiōe ꝑmiſſa a iure vel ſm̄ ſtilū z nō de ꝓhibita per ius vt in hoc caſu. faciat in ſimili glo. in. l. i. C. de ſacroſan. ecc. z. l. vt gradati. ff. de mu. z ho. nā al's eēt deriſio z eſſet votū captāde mortis illius ꝯ. c. ii. de ꝯceſ. ꝑbē. li. vi. cū ſilibus. z ſi ipetro bn̄ficiū vacaturū ꝑ aſſecutionē vel ꝑ ꝓmotionē: tūc bn̄ poſſet poni cl'a ſi vacat ad pñs ēt ꝑ obitū illius ꝑ hāc rl'aȝ: ſed nō obitū futurū. z ſic intelligo rl'am. lx. ſupra. ibi preterꝗȝ ſi ꝑ obitū obtinētis vacare ꝯtigerit zc. q̄ v̄ba ſunt futuri tp̄is z nō pñtis. facit quod dicit Ba. de iſtis tp̄ibus in. l. ſi. C. de codicillis. z iſta regula non eſt dāda: qꝛ concernit expeditionem tm̄ z nō apponit decretum irritans.

¶ Sequitur. lxix. regula.

¶ Item voluit z ordinauit ꝙ mandata apoſtolica ſuper fructibus ſequeſtrādis z remiſſionibus ad partes pro meritis cauſaruȝ recipiēdi. ſiue ſingulares ſiue communes fuerint necnon ſuper exequēdis ſentētijs in ro. curia latis ſub bulla expediaꝛ al's nulle ſint.

¶ Iſta rl'a diċ ꝙ mādata aplica ſup fructib' ſeqſtrandis z remiſſiōib' ad ptes z ſup exeqndis ſn̄ijs latis in ro. cu. ꝙ expediāꝛ ſub plūbo al's ſint nll'a h̄ diċ. Et certe ſepe z ſepiſſime dubitaui ꝯ iſta rl'a q̄ hodie ꝯ nihilo de ſuit. nā vicecācellari' ꝯrogat hodie huic rl'e: z nō expediūꝛ executoriales vel ſeqſtra aut remiſſiōes ſub plūbo. ſȝ i ꝯmiſſiōib' petiꝛ ꝙ ſuo ſub ſigi. tradat lr̄as auditor cāe zc. nō obſtāte rl'a cācellarie q̄ caueri dꝛ ꝙ lr̄e ſeqſtri vl' remiſſorie aut executorialiū expedieꝛ ſub bulla al's n̄ valeāt cui ꝓ hac vice dignemi ꝯrogare. z cū ſimplici ꝯmiſſiōe vicecācellarij tradūꝛ lr̄e ab au. cū ſuo ſigillo zc. z iō de nulla ſuit hodie iſta rl'a. z de h̄ ego miror qūo vicecācellari' pōt ꝯrogare huic regule: qꝛ iferior ꝯſtōnē ſuꝑioris tollē nō pōt. cle. ii. ꝯ elec. z cū iterrogaueri doctiſſimos v̄os z ēt practicos i cācellaria neſciuerūt mihi rn̄dē. tūc ego dixi ꝙ trāſeant ignorātes cū ignorātia ſua z oppoſui hāc exceptionē i cā ꝓpa z n̄ fuit admiſſa z i h̄ pt tollerari illa deroga. ꝑ cācellariū ꝯ ſtilo curie ignorātiū z ꝙ valeat iſte ſtil' z ꝙ vicec. poſſet h̄ ꝑtēdere q̄ſi ex ꝑſcriptōe faciat tex. no. ꝑȝ vnū itellectū i ſili. i. c. ꝙ trāſlationē. ꝯ of. le. Itē faċ gl. i. c. ſtatutū in ꝑn. i v̄bo lr̄a ꝑ ꝯ reſcrip. li. vi. quaȝ no. Domi. ibi ad qd̄ faċ qꝛ vicecā. ꝑt derogare illi. c. ex certa ſua ſcīa. z Jo. ꝯ imo. dicit ibi ꝙ i h̄ ē attēdēd' ſtil' cācellarie qꝛ al's ꝯ iure nō ꝑt. ar. decē cle. z. c. cū iferior ꝯ maio. z obe. z legēdo h̄ in vrbe Sixtuȝ ex illo dcō. Jo. de imo. ēt ituli ad ſtilū curie q̄ ad iſtā rl'aȝ cui ꝯrogat vicecācellari' q̄tidie z ex h̄ ēt dico ꝙ vȝ ſtil' q̄ hodie caueꝛ ꝙ i forma hūilibus hodie ſine ſupplicatōe derogat vicecācellari'. c. ſtatutuȝ de reſcrip. li. vi. q̄ ad dietas etiā pōt derogare q̄ ad alia. z facit ad hoc

An vicecācellarius poſſit iſti regule ꝯrogare

illa gl. i. d. c. ⁊ ꝙ dicͭ ibi Jo. de imo. ⁊ Do. ſeqꝛ ⁊ ꝙ de
illo reſcrip. fit hodie ĩ forma hũilibꝰ dico ꝙ ex tolleran
tia pape vꝫ. ar. l. barbariꝰ. ff. de of. pto. ſꝫ q̃ ad iſtã rlaꝫ
ego neſcio ad qd ſit ex q̃ q̃tidie ᵭrogaꝛ ꝑ iferiorẽ ſꝫ aut
ñ dẽret h̃ pñi. aut ſi pñereꝛ dẽret ſuari. ar. c. ſi rõanoꝝ
xix. di. ⁊ ſic dixi dño Nico. ᵭ caſtello q ꝯpoſuit eaꝫ tñ
ipe excuſauit ſe dicẽs ꝙ ſibi fuit mãdatũ a pa. ĩ caſtro
ſcĩ ãgeli ĩ pñtia vicecãcelarii ꝙ nihil mutaret ᵭ ãtiqs
rlis. ⁊ tñ ego dixi ſibi ꝙ ꝓꝫ h̃ ipe ñ fuit ꝯpoſitor rlarũꝛ
ſꝫ tm̃ copiſta: ⁊ ipe ſubſcripſit ⁊ ꝯfeſſus ẽ ⁊ ñ negauit.
aliq tñ dñt ꝙ pa. ꝯmittit vicecan. viue vocis oraculo
ꝙ ñ credo qꝛ tũc ꝯſtaret. Sꝫ tũc ẽt eẽt dubiũ an valẽt
talꝛ ꝯmiſſio ĩ ꝑiudiciũ ꝑtiũ graue. Scḋꝫ ea q̃ dicͭ Ab. ĩ
c. ꝙ ſup his. de fi. iſtr. ⁊ ego dico ĩ qõnibꝰ car. q. xvii.
ad lõguꝫ ⁊ nõ allꝰo h̃ gl. multas ꝯcernẽtes h̃ ꝑmaxie qꝛ
ego cognoui iſtũ vicecã. tꝑe triũ põtificũ ⁊ ſꝑ fecͭ h̃. ⁊
ſꝑ fuit iſta rla ⁊c̃. ⁊ ſi h̃ eẽt veꝝ ſic poſſꝫ dicẽ ᵭ oibꝰ ali
is rlis qbꝰ poſſꝫ ᵭrogaꝛ. ⁊ ꝑmaxie qꝛ rla. iiii. ifra ᵭ ptã
te vicecã. dicit ꝙ poſſet ꝓceſſus aggrauaꝛ ⁊c̃. ⁊ ꝑ lr̃as
aplicas alias nõ. ⁊ lr̃e aplice dñr bulle tm̃. c. lꝫ. ⁊. c. quã
graui. ⁊. c. ad falſarioꝝ ᵭ cri. fal. q̃ ⁊c̃. ſꝫ poſſꝫ ſaluari ꝙ
nõ oppõiꝛ ꝑ ꝑtes ex q̃ ꝯcernit h̃ iꝰ ꝑtiũ ⁊ ſi ſtatuẽtis.
facit gl. ĩ v̾bo ꝯmittaꝛ. ⁊ ibi Dñi. i. d. c. ſtatutũ ĩ ꝑn. ᵭ
reſcri. li. vi. ⁊c̃. facͭ qḋ dicit Ab. i. c. ſi ᵭ offi. ᵭ. ſꝫ ego op
poſui vt dixi ⁊ ñ valuit qḋ oppoſui. iõ ſi ꝯſulerẽ faciẽ
tibus rlas cãcellarie ꝯſulerẽ ꝙ aut ñ fieret iſta rla aut
pñereꝛ ꝙ vicecã. nõ poſſet ei ᵭrogare ꝑ ꝓdicta. Itẽ ſe
pe dubitaui ad qd expediꝛ ſeq̃ſtrũ ĩ curia cũ ordiariꝰ
poſſit ſibi ſeq̃ſtrari aucͭe iuris lata vna ſnĩa ĩ curia ſꝫ
formã cle. i. ᵭ ſeq̃ſtr. ⁊ ĩ h̃ nũq̃ꝫ vidi ſuari illã cle. ⁊ cõ
ſului ꝑitiores me. ⁊ rñderũt ignotuꝫ ꝑ ignotiꝰ vt dicit
gl. ĩ ſi. l. i. C. de nãlibꝰ liberis. ſꝫ qꝛ iſta nõ eſt mã nr̃a.
iõ breuiter dico ꝙ ordinariꝰ hodie põt facere ſeq̃ſtrũ
ſꝫ illã cle. tñ opꝫ ꝙ ꝯſtet ſibi autentice de ſnĩa ⁊ qꝛ tm̃
conſtaret illa ſnĩa in curia ſicut ſequeſtrij. iõ ꝑtes vo-

lũt potiꝰ expedire ſeq̃ſtrũ. ⁊ forte qꝛ nõ ꝯfidũt ᵭ ordia
rijs ⁊c̃. ⁊ hec eſt v̾itas. Itẽ ꝙ dꝛ hic de remiſſiõibꝰ ꝑti
cularibꝰ vel ſingularibꝰ vel cõibus itelligẽdũ eſt: ꝙ re
miſſio põt fieri ꝓ vna ꝑte tm̃. ⁊ tũc eſt ſingularis. aut
ꝓ vtraq̃ꝫ. ⁊ tũc ẽ cõis. ⁊ hoc ẽ claꝝ. ⁊ nõ opꝫ hic pone
re materiã remiſſiõis: qꝛ eſſet legere mlta. c. Itẽ qḋ dꝛ
hic. ꝙ ſub bulla. expediãꝛ alias ſint nulle itelligi dꝫ
ſub bulla. i. ſub plũbo. c. lꝫ de cri. fal. ⁊ facit gl. in v̾bo
bulla. ĩ cle. i. de iureiu. ⁊ ſupiꝰ dixi ĩ vna rla ⁊ ĩ alijs ſe
pe. ⁊ inq̃ꝫtuꝫ hꝫ iſta rla decretũ irritãs eẽ dãda. tñ qꝛ
ꝯcernit poteſtatẽ vicecãcelarij ⁊ ſtilaꝛ ꝯ̃riũ nunq̃ꝫ da
reꝛ ſine ꝯmiſſiõe ꝑ plꝫ. vlꝛ ꝑ ꝑtinet ⁊ tedet. Deo grãs

¶ Rubrica de poteſtate vicecancellarii.

¶ Sequiꝛ rubrica de ptãte vicecãcellarij. Et qꝛ ĩ eiꝰ
ptãte multa ac iſinita forẽt dicẽda q̃ ꝯſiſtũt ĩ mero iu
re ⁊ nõ poſſuꝫ nũc explicare. tñ qꝛ nõ habeo eiꝰ bullã
creatiõis ſine q̃ ianiter laboraꝛ. tñ etiã qꝛ neſcio an di
cẽdo v̾itatẽ diſplicerẽ alicui. Iḋ nõ vꝛ mihi honeſtuꝫ
pro nũc gloſare illas rlas. ſꝫ tm̃ ſubiũgã vnã qõnẽ quã
vidi ſede vacãte. nã aliq poſiti ĩ titu. ᵭ ſtilo ignorãtiũ
dicebant: ſed vacante ꝙ ptãs vicecã. ⁊ alioꝝ: ⁊ offi
cia oĩa curie expirarũt ꝑ obitũ pa. ar. elec. ii. §. i. v̾. eo
tñ ꝓuiſo. de ele. vbi tex. dicͭ ꝙ ꝑ obitũ pape ñ expirat
officiũ camerarii ⁊ penitẽtiarii maioꝝ ⁊ alioꝝ penitẽ
tiarioꝝ minoꝝ. ⁊ ex h̃ dicũt aliq ꝙ officiũ vicecãcella
rii ⁊ alioꝝ expirat per obituꝫ pape. ar. ibi a ꝯ̃rio ſenſu
qḋ ẽ validũ ĩ iure. c. cũ v̾irũ. de regularii. ⁊. l. i. §. huius
rei. ff. de offi. eiꝰ cui mã. eſt iuriſ. Itẽ ꝑ locuꝫ a ſpãli: qꝛ
ſi ſpeciale ẽ in illis: q̃ ꝯ̃riuꝫ eiꝰ eſt generale. c. ꝑſenti. §.
loca. ᵭ ꝑben. li. vi. ⁊c̃. ⁊ ꝑ hoc dicit Car. ĩ cle. auditor. ĩ
xiii. q. de reſcrip. ꝙ auditor q papa viuẽte icipit vti iu
riſdictiõe ꝙ nõ põt vti eiꝰ iuriſdictione mortuo papa
ꝑ dictã cle. q̃ vult offiñ oĩuꝫ officialiũ curie expiraꝛ ꝑ
obitũ pa. exceptis ſupradictis ⁊ refert Pauluꝫ h̃ tenẽ

tem ibi: ⁊ ipſe ſic tranſijt: ſed ſalua determinatiõe tãti
pr̃is ⁊ oĩuʒ hoc aſſerẽtiũ hoc dictũ eſt falſiſſimũ de iu
re. p̃: qꜫ cle. ii. hᵒ nõ dicit. ſc̃do qꜫ ꝯr. ñ eſt verũ de mero
iure. nã clarũ eſt ꝙ qñ eſt ꝑpetuata iuriſdictio ꝺlegati
ſiue p citationẽ ſiue p litis ꝯteſtationẽ: ſiue p aliqueʒ
actũ iuriſdictionalẽ de quo ſunt opiones: tũc ẽt ſi ꝺle
gatᵒ moriaꝫ cẽſeꝫ radicari iuriſdictio ĩ delegatũ: nec
al'q̃ mõ eſt ſuſpẽſa. c. gra. ũ. ⁊ c. relatuʒ. ⁊ c. lʒ. de offi.
dele. ⁊ nõ repio ꝙ hoc ſit ſpãle in exñtibus in curia: ꝗ
ſeqꝫ ꝙ dictũ Pauli ⁊ cardi. eſt ſiñ. nec eſt verũ ꝙ. d.
cle. hoc dicat: ſʒ dicit ꝙ vult papa nõ expirare officiũ
camerarij nec penitentiarij: maioris vel mioris: qꜫ p
iſta v̈ba nõ ꝓbaꝫ ꝙ officia alioꝝ expirãt ꝑmo qa ſunt
q̃dãmõ verba narratiua pape. q̃ nõ ꝓbãt niſi id qꝺ di
ſponſit ⁊ nõ aliud. ar. c. ſi papa. i p̃n. de ꝑuile. li. vi. ex
q̃ iſta v̈ba ꝑncipalr̃ ñ emanauerũt niſi ad illꝺ tm̃. ⁊ fa
cit gl. ibi in di. cle. ii. in v̈bo quoꝝ officiũ: q̃ dicit ꝙ il
lud eſt iterpoſitio. q. d. hoc ꝑncipalr̃ nõ diſponiꝫ ſʒ iõ
dico ꝙ ibidẽ nõ colligiꝫ illꝺ: qꜫ ar. a ꝯrio ſenſu nõ põt
ſumi ex textu ꝯ p̃ſumptiõe iuris. nã rõ tex. ſonat vere
ſʒ itellectuʒ tex. ⁊ p̃ſumptiue ex ꝯrio ſenſu h̃ ſunt v̈ba
Domi. in. c. ſi. i. q. ij. ⁊ facit qꝺ ipſe no. i. c. ſi. xxv. di. ſʒ
iura oĩa ꝓclamãt ꝙ ꝑpetuata iuriſdictione nullo mõ
expiret nec dormiat per mortẽ delegãtis. vt in iuribꝰ
ſupius alle. ergo p vnicũ verbũ dicte cle. nõ debemus
a ꝯrio ſenſu ẽt ſi fundeꝫ in illa cle. iſtꝺ argumẽtũ corri
gere iura multis vigilijs introducte. ſufficiat. l. ſi qñ.
C. de inoffi. teſta. ⁊ c. nulla. de elec. ⁊ ſic dico ꝙ ibi nõ
ꝓcedit argumẽtũ a ꝯtrario ſenſu: ⁊ ſi procederet tunc
dico ꝙ nõ eſt ibi ſtandũ: ex quo cõtrariũ repiꝫ. de iu
re. c. a nobis. lo grãde. de ſentẽ. excõ. gl. in. c. ſignifica
ſti. de foro cõpe. ⁊ c. v. de eta. ⁊ quali. li. vi. ⁊ alia eſt i.
c. at ſi clerici. §. de adulte. de iudi. ⁊ Bal. in. l. ꝯuenti
cula. C. de epĩs ⁊ cle. ⁊ ſic eſt in caſu nr̃o. ⁊ p hoc etiaʒ
dico ꝙ argumentũ a ſpãli qꝺ ſupra dixi nõ ꝓcedit ſʒ

ex quo non appet rõ ſpãlitatis. fateor tñ ꝙ ptãs vice
cãcellarij data ſibi a regulis cancellarie expirat: ex q̃
regule expirant per obitũ. vt ſupra in ꝓhemio regula
rũ di: ſʒ alia data ſibi a iure nõ ⁊ que ſint iſta eẽt lõga
materia ⁊ pro nũc nolo multa dicẽ: ſʒ nõ eſſet magnũ
tenere ꝙ ſede vacante de iure poſſet vicecancellariꝰ
dare reſcripta que añ ſolebat dare ſub noĩe aplice ſe
dis que nunq̃ʒ moriꝫ. c. ſi. groſe. de reſcrip. li. vi. ⁊ cuʒ
plumbo. ſignato ſiue hñte inſignia eccleſie. ſ. ꝙ habe
ret ex vno latere claues ⁊ ex alio latere capita ſcõꝝ
Petri ⁊ Pauli: ſʒ qꜫ nunq̃ʒ fuit hoc viſuʒ ⁊ eſſet ꝯtra
ſtilũ. iõ p̃ſumereꝫ talia reſcripta falſa. ar. c. lʒ. ⁊ c. quã
graui. de cri. fal. ſʒ iuſtũ eſt ꝙ exercitiũ vicecãcellarij.
⁊ alioꝝ officialiuʒ puta abbreuiatoꝝ ⁊ ſcriptoꝝ ⁊c. ſit
interim ſuſpenſuʒ: ⁊ ſic practicaꝫ. ¶ Sed ꝙ officia eoꝝ

An officiũ cãcellarii expiret p mortem pa

expirent oĩno eſt falſiſſimũ ⁊ ridiculoſum dicere ⁊ ꝙ
duret imperpetuuʒ officium cancellarij ⁊ ſcriptorum
⁊c. ſufficiat. l. ſi. ff. de conſtitu. princi. ⁊ di. regula iur.
c. ꝙ decet ꝯceſſum a principe bñficiũ eſſe manſurũ. c.
decet. de reg. iu. li. vi. ⁊ p hoc ifero fatuitateʒ maxiaʒ
fuiſſe illius q ꝯſuluit vicecancellario vt intellexi tpe
creationis Sixti ⁊ ẽt Pauli ꝙ peteret cõfirmari ſibi
officiũ ab eis credẽs ꝙ expirauerat ipſo iure. Et p p̃
dicta dico ꝙ etiã officia auditoꝝ rote nõ expirẽt ⁊ ꝙ
iure ſi pa. moreref tpe q̃ teneñꝫ audiẽtie ꝙ tũc nõ dẽ
rẽt ceſſare audientie ſaltẽ q̃ ad cãs iceptas ne paupes
cogerenꝫ mẽdicare i curia: maxie qꜫ ſunt ordinarii in
cognoſcẽdo: vt dicit glo. i. in cle. auditor. de reſcrip. ⁊
deci. rote: qꜫ ſũt deputati p ꝑncipẽ ad cognoſcẽdũ de
cãis veniẽ. ibꝰ ad curiã: ⁊ hoc vult dicere ꝙ ſunt ordi
narii in eo cognoſcẽdo p notata p glo. ⁊ doc. in. l. ⁊ qꜫ
ff. de iuriſ. om. iu. ⁊ c. cum ab eccleſiarũ. ꝺ offi. or. tñ ſʒ
nõ obſuaꝫ p dictã cle. ii. ꝓrie itellectã. vt dixi ſupra.
ego tñ nõ vidi de auditoribꝰ rote hoc practicari: qꜫ lʒ
viderĩ Piũ papã mortuũ: tñ tpe vacationũ obiit. ſ. i

auguſto. ꝛ Paulū papā ī iulio. ꝛ Sixtū. iiii. ī auguſto: deberet tñ h̄ ſtatui ī . no ꝯcilio ꝛ illō qḋ dixi de reſcri ptis noīe eccl'ie expediēdis ne īteri iuſtitia piclitaret ꝛ paupes nō opp̄merent ꝛ nō mēdicarēt. pur tñ ī vna cā ꝑp̄a ī q̄ ꝑpetua fuit iuriſdi. tp̄e vacationū vigore certe cōmiſſiōis obtinui p p̄dicta ꝙ ꝓcederet n̄ obſtā te obitu pape ꝛ omitto hic regulas ꝯcernētes poteſta tē vicecancellarii quouſqꝫ videro eius bullā officii.

¶ Regula facta per Innocen.

¶ Sāctiſſimus in xp̄o pater ꝛ dn̄s noſter dn̄s Innocētius diuina ꝓuidētia papa. viii. qꝛ poſt facta per. S. ſuā in craſtinū ſue aſſū ptionis reuocationē omniū ſpecialiū reſer- uationū preterꝙ̄ eaꝝ ſup qbus littere apo- ſtolice p cācellariā ap̄licā expediri cōſueue- rāt ꝛ eiuſdē reuocatiōis fcā ī cācellaria ipſa publicationē. venerabiles fratres ſui ſcē ro- mane eccl'ie car. ī cōſiſtorio ſuo ſecreto reuo cationē ipſam pluribꝰ rationibus laudātes ſpālibus reſeruationibꝰ cōceſſis pſonis eoꝝ p fe. re. Sixtū papā. iiii. p̄deceſſorē ſuū quo ad ea in qbus ille nō erāt ſortite effectum ꝛ quas per p̄occupationē vel alias a ſua. S. eos obtinere cōtigeret impoſteꝝ etiā cū mo tus ꝓprij ꝛ certe ſcie a quibuſuis aliis clau- ſulis efficatioribus expreſſe in manibꝰ ſue- S. renūciauerīt ꝛ illis nullo tēpore vti velle affirmauerūt ꝛ eas ꝓ īfectis ꝛ caſſis nulliꝰ qꝫ roboris vel momēti hrī voluerūt: ꝛ ne ordi narii collatores ꝛ alii ignari dicte renūciatō nis taliū reſeruationū quibus. Car. ſic ipſi renūciauerūt pretextu ignorātie a collatiōe ꝛ diſpōne qualibet ac īpetratione bn̄ficioꝝ eccleſiaſticoꝝ ſub illis cōprehenſoꝝ dū pro tp̄e vacabūt ꝛ ꝓſecutione iuriū ſuoꝝ in illis retrahant renūciationē ꝛ ipſoꝝ cardinaliū liberalitatē hmōi ad oīuꝫ noticiā d̄ducit ac decreuit ad illius plenam probationeꝫ p̄ntē ſue. S. aſſertionē in iudicio ꝛ extra vbiqꝫ ſuf ficere ꝛ alterius probationis adminiculū nō requiri necnō irrituꝫ ꝛ inane quicquid ſecus ſuperbis cōtigerit attemptari.

¶ Iſta r'la dicī ī effectu ꝙ cardīales ap̄ꝓbarūt reuoca tionē reſuationū quā fecerat papa. ſ̄. r'la. x. ꝛ ipſi ē ꝓre nūciauerūt oībꝰ reſuatiōibꝰ ſibi a Sixto ꝯceſſis ēt cū cl'a motꝰ ꝓprij: vl' ex certa ſcia: vel alijs qbuſcūqꝫ clau ſulis: ꝛ dixerunt ſe nolle vti eis: ꝛ iō ad noticiā ordīa rioꝝ deducit̄ h̄ p iſtā regulā ꝛ ꝙ valeat ad ꝓbationē ī iure. ꝛ ex h̄ dicit. ꝛ qꝛ eſt clara nō curo eā diuidere nec legere: ſꝫ qꝛ facta ē a dn̄o nr̄o. ſ. ap̄ꝓbatiōe vel de mā- dato ſuo colligo ex eo iūcta r'la. x. ſupius dicta ꝙ v̄ba diſpōnis papalis ēt vl'ia nō cōpre- ēdūr car. h̄ colligit̄ ex dicta. x. r'la. vbi dr̄ ꝙ papa reuocat ēt reſeruatiōes ī fauorē quorūcunqꝫ ꝛ qbuſcūqꝫ ꝯceſſas ꝛ in alijs regu lis Pauli ꝛ Sixti ſiebat mētio de cardialibꝰ. ſꝫ ibi nō ꝛ poſtea ſupuenit iſta r'la in qua dr̄ ꝙ ipſi cardiales re nūciauerūt reſeruatiōibus ſibi ꝯceſſis ꝛc̄. ergo ſequit̄ ꝙ p v̄ba gn̄alia illius r'le. x. n̄ cōprehendebāt cardina-

les vt patet hic ex coniunctione aliaruꝫ regularũ. nã
prout ſuperius ſepe dixi in alijs regulis ſemꝑ valet ar
gumentũ a coniunctione duarum diſpoſitionũ vt eſt
glo. in. l. proſpexit. ff. qui ⁊ a qui. manu. li. conſe. ⁊ eſt
text᷒. ⁊ ibi no. Bal. in. l. gallus. §. pe. ff. de lib. ⁊ poſth.
⁊ ſepe vtitur hoc argumento Oldra. in cõſilijs ſuis lꝫ
aliqñ nihil alleget ad hoc. ſed de ꝑdicta q̃õne nõ cre-
do q̃ꝫ ſit indiſtincte veruꝫ ꝓut latius dixi in tractatu
cardinalium queſtione. xvij. ⁊ pro nũc ſufficiat gl. be
ne intellecta iuncto textu in verbo quibuſcũqꝫ ĩ cle. i.
dictio q̃ꝫ de iudic. fateor tamẽ ꝙ talis poſſet eſſe cardinalis ꝙ
ſub generalibus verbis ex intentione pape nõ ĩcluda
tur puta: qꝛ eſſe grauis ꝑſona ⁊ litterata vel al's ſingu
laris perſona. Iteꝫ collegio ħ iuncta predicta regula
decima ꝙ dictio q̃ꝫ iuncta cũ relatiuo ali᷒ alia aliud
idem denotat ꝙ preterq̃ꝫ vt hic dicitur exponẽdo di
ctam regulam. ⁊ ratio eſt ẜm q̇ dixi in dicta regula.
qꝛ dictio q̃ꝫ iuncto cũ noĩe ali᷒ alia aliud excludit ter
minuꝫ cui adiungit͛ ſufficiat tex. in. c. trãſferũt. xxiiij.
di. iij. in prin. ⁊ ideo eſt bona expoſitio dicẽda q̃ꝫ. i. ꝑ-
terq̃ꝫ. qꝛ lꝫ dictio preter aliquando includit terminuꝫ
cui adiungitur qñ non eſt de genere precedẽtiũ vt di
cit gl. ĩ. l. i. in fi. ff. ꝺ pig. ac. tñ regulariter ſemꝑ exclu-
dit de quo per Archi. vbi eſt bona glo. in. c. ebrõ. xiij.
q. ij. ⁊ per Inno. in. c. dudum. lo. ii. de elec. tñ regulari
ter ſemꝑ ponitur exceptiue maxime qñ ponit͛ cuꝫ di-
ctione q̃ꝫ vt hic. ſ. preterq̃ꝫ ⁊ hoc eſt vtile ſcire ad que
ſtionem ſi papa dicat ꝙ poſſit retinere beneficiuꝫ cu
Nota ratum preter beneficia qua habeo an videatur mecũ
hoc nõ diſpenſare vt habeam beneficia priora ⁊c. de qua q̃õ
ſeruat͛ ne remitto me ad loca ſuperiora. Iteꝫ neſcio quid vo
in fran luit ille dicere qui compoſuit iſtam regulaꝫ qꝛ in fine
cia. dicitur ꝙ nõ requirat͛ ad probationẽ renunciationis
iſtoruꝫ car. aliquod adminiculũ in iure ⁊ extra q̃ꝫ iſta
regula. Nã quando pa. aliq̃d aſſerit q̇ cõcernit factũ

ſuum vel narrat factum coram eo. puta factã reſigna
tionem ⁊c. iſta eſt probatio pleniſſima ⁊ nõ admittit͛
probatio in contrariũ vt in textu cũ gl. in. cle. i. de ꝓ-
ba. quod facit contra conſilium Petri de ancha. q.
cccxcix. in fi. vbi ipe vult limitare illã cle. niſi ſit viſũ
papã aliꝰ voluiſſe qꝛ certe male dicit. qꝛ nõ admittit͛
ꝓbatio in ꝯrriũ vt in illa cle. cũ glo. ⁊ ibi Io. de imo. ⁊
lꝫ tex. ibi loquat͛ in lr̃is aplicis idẽ a fortiori ĩ lege ſua
faciat. c. ſi decreta. xx. di. maxime iũcto tex. in. c. q̇ di
citis. xvi. di. niſi dicam᷒ ꝙ hoc fiat ꝑꝑ ſimplices igno
rãtes ad cautelã vt ſepius dixi ſup᷑. faciat. c. i. de no
ua for. fide. col. x. nolo amplius me ĩpedire de iſta rla:
qꝛ in ſnĩa q̃ſi de nihilo ẜuit: niſi ꝙ papa oſtẽdit nimi-
am reuerentiã quã habet ad cardinales pro nunc pla
ceat deo ꝙ ita fiat imposteruꝫ maxime quo ad oẽs ẽt
particulares ⁊ ita ſperandum eſt ꝑꝑ bonitateꝫ ſuam.

¶ Itẽ reuocauit quaſcunqꝫ decimaruꝫ ſub
ſidiorum vigeſime ⁊ aliorum oneruꝫ impoſi
tiões que a prefato predeceſſore ſua ex qua
uis cauſa etiã in ſubſidiũ expeditiõis cõtra
turcos ⁊ alios orthodexe fidei hoſtes ema-
narunt ⁊ tam deſuper decimarũ vigeſime ⁊
onerum huiuſmodi exactione q̃ꝫ al's quaſ-
cunqꝫ facultates quibuſuis fructum reddi-
tuum ⁊ prouentuum camere apoſtolice debi
torum collectoribus ⁊ apoſtolice ſedis nun-
cijs etiam cuꝫ plena poteſtate legati de late
re ab eodeꝫ predeceſſore conceſſas eoꝝ col
lectorie officia ⁊ cõmiſſa eiuſdeꝫ nuncijs ꝑn
cipaliter ſeu alia queuis negocia nõ concer

nentes. Suſpendit quoqꝫ ad ſue. S. ⁊ ſedis apoſtolice beneplacitū quaſcūqꝫ plenarias indulgentias que ab eodeꝫ predeceſſore ex quauis cauſa etiā expeditiōis hmōi cōceſſe fuerūt necnō deputādi ⁊ eligendi cōfeſſores qui plenarie abſoluāt: ⁊ alia faciāt ad earun dē idulgētiaꝝ effectū reliquas ſuas faculta tes indulgētias ipſas quolibet cōcernētes quo ad ea in quibus indulgētie ⁊ facultates ipſe ſunt ſortite effectū: ita vt i illis que im plentes iniuncta eis in litteris indulgētiaꝝ hmōi iaꝫ cōſecuti ſunt facultateꝫ eligēdi cō feſſoreꝫ qui abſoluat eos plenarie in mortis articulo per huiuſmodi ſuſpenſioneꝫ nō pre iudicent͂ qui facultate ipſa vti poſſint i futu rum: decreuit quoqꝫ irritum ⁊ inane quicqd facultatum reuocatarum earundē pretextu in poſterum contigerit attemptari.

¶ Iſta rl̃a hic itēdit ꝙ reuocat papa decimas et alia ſubſidia ipoſita ꝑ p̄deceſſorē ſuuꝫ et cōtra turcos et alios ifideles ⁊c. Itē ſuſpēdit indulgētias plenarias ex quauis cā etiā expeditionis ꝯtra turcos a p̄deceſſore ſuo conceſſas ⁊c̄. ad bn̄placitū ſuū et ſedis aplice. tn̄ ſi ſortite ſunt effectū n̄ reuocat puta q̄ vn⁹ dedit certas pecunias ꝯtra turcos vt haberet indulgētias ⁊c̄. hoc dicit. Et diuidit͂ in tres ꝑtes mentales que colligunt͂ ꝑ ſe. et q̄ i iſtis decimis vigeſimis ⁊c̄. poſſeꝫ aliqua iuridica dicere que forte generarēt ſcādalū ꝯtra aplicā ſedē: iō ꝑ nunc taceo. nā lꝫ Oldra. ꝯſilio. lxxii. quod poſui in titulo de iudeis dicat ꝙ papa pōt ipo nere decimas cōtra ſarracenos ⁊ alio cōſilio ſe. dicat ꝙ dari poſſit cruciata ꝯtra ſciſmaticos ⁊ rebelles eccleſie qd̄ poſui i titulo de ꝑiule. tn̄ hoc ego nō nego ſi ſic fieret: ſꝫ aliqn̄ vtunt͂ in alios vſus ⁊c. de quo ſatis dixi alibi. ⁊ q̄ ex quo aliquo mō alitus ſuꝫ a ſede apli ca cum lachrymis tamē ſanguinis nō d̄beo aliqd dicere ꝯtra eā. ar. l. milites iunc. a gl. C. locati. vnuꝫ tn̄ hic no. ꝙ papa reuocat poteſtates datas cardinalib⁹ iu ꝑ predictis ſi ſunt legati vel nūcij aplice ſedis quo ad hoc per ea que dixi ſupra regula prima. Iteꝫ ꝑ verba hic poſita etiā cuꝫ plena poteſtate legati de latere ⁊c. Ex quo ifero ꝙ ſi ptātas imponēdi decimas vel alia ſubſidia fuit data cardiali legato in hyſpania ad hoc a Sixto vt Andegauenſi legato in frācia q̄ꝫ illa nō ſit reuocata ⁊ forte nec quo ad indulgentias hic exp̄ſſas eſt ſuſpenſa per p̄dicta: q̄ ſi papa hoc voluiſſet expreſſiſſet. ar. c. audientiam. de deci. ⁊ qd̄ lex non dicit nec nos dicere debem⁹. l. iii. ff. de. offi. preſi. ſꝫ quo ad idulgentias credo ꝯtrariū ꝑ v̄ba huius regule ibi: que ab eodē p̄deceſſore etiā ex cauſa expeditiōis ⁊c̄. ⁊ hec ſufficiāt quo ad primā partē. ⁊ de ſecūda ⁊ tertia ꝑtibus nūc nō me intromitto: q̄ indirecte videt͂ iſta ſecūda pars facta ad exburſandas pecunias: ⁊ tertia habet i ſe aliqua dubia de quib⁹ ſatis dixi in tractatu iubilei quem direxi Sixto. ⁊ nihil boni cōſecutus ſum ab eo quinimo ſexaginta florenos quos mihi debebat de lectura mea quam habui hic rome perdidi: ⁊ nō potui recuperare ab eo licet propter hoc fecerim ſibi illum tractatū ⁊ aliū d̄ ꝯſilio formato vel formādo placeat deo ꝙ ab Innocētio aliqd boni poſſim habere. Amē.

pōt dare cruciataꝫ ꝯtra rebelles eccleſie.

¶ Opuſculum ꝑutile ſumma cura caſtigatuꝫ: ac per Jaco. Penti. de Leucho Impreſſum Venetijs. Anno ab incarnatione dn̄i. Mccccc x. die. xx. iulij.